

Index Rerum,

Ademptio legari, quod sit in poenam, & adium heredis non adimplentis colligitur ex modo relinquendi, quo Testator eius fuit in testamento, decif. 32. num. 9

Ademptum sub vna conditione confertur sub contraria concessum, decif. 61. num. 6

Admere quis non potest, nisi qui prius dederit, decif. 605. num. 6

Adhuc Libri Adhuc, seu Taxe Bonorum pro solutione donatus regij, concurrentibus administris plene probant etiam contra tertium, decif. 336. num. 2

Adimplementum conditionis presumitur ex lapsu longissimi temporis, decif. 63. num. 18.

Præstium, quando concurrens promissio adimplendi, ibid. num. 19

Adimplementum per equipollens admittitur etiam in conditionibus voluntariis, quando per equipollens habetur effectus à disponente contemplatus decifione 196. numer. 14

Adimplementum per equipollens, quando admittatur in conditionibus voluntariis? ibid. num. 21

Adimplementum in forma specifica requiritur in conditionibus voluntariis, non tamen admittitur extenso de casu ad casum, ibid. num. 23

Adimplementum sequi debet post contractum, & impossibile est, ut eodem momento oriatur promissio, & mora decif. 341. num. 8

Adimplementum conditionis casualis, vel mixte præcedens ipsam dispositionem conditionalem suffragatur si illud disponent ignorauit, non autem si sciuit, & de sui natura reuerabile est, decif. 345. num. 28

Exceptio non ad implementi non est probanda per possibile, sed concludenter cum in ea excipiens sit actor dec. 156. num. 23

Exceptio non ad implementi opponi nequit, si omnia præmissa apparent per equipollens fuisse seruata, ibid. num. 29

Exceptio non adimplenti respectu vnius Capituli non retardat executionem quoad alia capitula separata consenta in eodem contractu, dec. 391. nu. 16

De adimplemento excipere nequit, qui nullum habet interese, dec. 156. num. 36. & 156. nu. 16

De non adimplemento excipiens non sufficit allegare possibile, dec. 156. nu. 22

Ob non sequutum adimplementum, an recedi valeat à transactione vide in verbo, Transactio.

Adimpleta non dicitur promissio si effectus rei promissæ manet sub dominio, & possessione alterius, decif. 500. numer. 15

Adimplere transactionem non dicitur, qui actum transactioni contrarium facit, dec. 541. nu. 8

Adimplere non dicitur promissionem de tradendo rem liberam, qui talem non tradidit, unde contra eum agi potest, si liberet, vel ad interese, ibidem numer. 17. & 18.

Adimplere alterum non sufficit in continetis, decif. 234. num. 33.

Adimpleri potest etiam iudicio pendente, decif. 391. num. 14

Adimpleuisse non dicitur, qui consensit cum clausula impertinentibus, dec. 500. nu. 7

Non adimplens contractum non potest ex eo lucrum reportare, dec. 341. num. 2

Aditio Hereditatis probatur si quis rei heres litigantis decif. 233. num. 4

Item probatur si heres hereditario nomine transigit, dec. 416. num. 17

Item si quis in iudicio comparuit emenciando se talem, & quantum emancipatus sit Notarij satis est ad hunc effectum si ipse principalis sit præstans, decif. 490. numer. 9

Item probatur eo ipso, quod agitur super re, siue contracto celebrato à defuncto, ibid. nu. 10

Item probatur in filio, etiam si non constet de testamento defuncti; Nam cum filio à lege deferatur hereditas ab intestato, non requiritur testamentum patris, sed sola iunctio illum facit heredem, ibid. nu. 11

Ratio diuersitatis est inter filium, & extraneum, nam extraneo hereditas à lege non deferitur, ideoque testamentum requiritur, ibid. nu. 12

Aditio hereditatis Notarij defuncti indulta confertur per retentionem rogatum Instrumentorum, illis videntur can. dec. 243. nu. 4. & dec. 326. nu. 8

Aditio hereditatis indulta dicitur si heres de bonis Testatoris disposuit, decif. 278. num. 22. & dec. 326. num. 7. & dec. 388. num. 16

Item indulta dicitur ex venditione bonorum patrimonij facta à filiis si bona vendita aliter ad eos non spectant, nisi vii heredes patris, dec. 633. nu. 1

Aditio tamen excluditur stante præcedenti protestatione eorum nomine facta, quod nolebant adire hereditatem patris; ita ut per subsequentem actum venditionis heredes adita non dicatur, ibid. nu. 2

Declaratio conclusionem non procedere, quando protestatio fuit emissà à procuratore, de cuius speciali mandato non constat ad repudiandum hereditatem, ut requiritur, ibid. num. 3. 4. & 5. ubi quod non creditur procuratori assensum habuisse mandatum, sed illud aliunde probandum est.

Ex dicta tamen protestatione, seu declaratione de non aduendo hereditatis paternam filij possunt recedere, & recessisse censetur per actum venditionis bonorum patris non nisi rituali hereditario subsistentis, ibid. n. 7. & 8.

Quicquid dicendum esset si declaratio esset contemporanea venditioni, vel si post declarationem gestum fuisset aliquid pendens à solo facto declarationis puta si sua voluntate adimisset, non autem communicatum cum alio prout est contrahere, ibid. n. 9. & 10.

Aditio hereditatis, ut indulta dicatur sufficit qualitas voluntatis declaratio etiam verbalis, dec. 174. n. 17.

Aditio hereditatis non confertur indulta ex actibus agnitiuic, qui circa nomen heredis fieri possunt, dec. 166. num. 16.

Aditio hereditatis est quid facti, ideoque non presumitur, sed probanda est ab allegante, dec. 292. n. 12.

Aditio hereditatis cum beneficio legis, & intestati probanda est ab allegante, dec. 330. n. 6.

Aditio hereditatis cum beneficio legis, & intestati sufficit quod heres quoad bona sibi iure proprio obuentura habeatur prius non herede dec. 38. n. 17.

Aditio hereditatis resultat ex presentatione facta ab herede ad supponatam sibi vna cum hereditate delatum, dec. 388. n. 10.

Aditio hereditatis resultat ex venditione rei hereditaria facta per heredem etiam non expresso nomine hereditario, dec. 66. n. 31.

Ratio est, quia actus, qui circa ius, & nomen heredis fieri nequit importat aditionem etiam nulla facta expressione qualitatibus hereditatis secus si actus sit indifferens, ibidem num. 31.

Aditio hereditatis diuidentium equipollet expressæ renunciationi fideicommissi, dec. 158. n. 31.

Aditio hereditatis probari potest presumptionibus, & coniecturis, decif. 326. num. 9

Aditio hereditatis operatur, ut bona hereditaria debeat esse testatoris, & efficiantur propria aduentus, decif. 390. num. 52. & decif. 112. nu. 26. & decif. 337. num. 8

Ante aditionem ius aduendi non dicitur in bonis usufructu decif. 292. num. 22

& Materialium.

Per additionem actiones heredi contra defunctum competentes confunduntur, decil. 380. num. 27

Adiri nequit hereditas alteri delata, decil. 6. num. 23

Aduendi ius vide in verbo aduendi.

Adiudicatio beneficii iniuriosum patronatus, quibus concurrunt debita ? decisione 189. numer. 1. & decisione 361. num. 1

Adiudicatio beneficii, ut debita sit presentato sufficit ultimus status quasi possessione presentandi, quamvis status antecessus esset difforsis, & varius decisione 361. num. 26

Adiudicatio Beneficii Diocesis Calaguritane debita est habenti qualitates requisitas à Constitutione Clementina, decil. 184. num. 3. & decil. 302. num. 1. & 2. & 362. num. 1

Adiudicatio beneficii etiam non sacerdotalis in Diocesi Calaguritana ex speciali dispositione Motus proprii Clementis VIII. debita est seniori, ac sacerdoti, non autem iuniori, & non Sacerdoti, quod tamen non procedit ubi certa forma in affectu beneficii non est praescripta, decil. 467. num. 29.

Adiudicatio beneficii debita est digniori, qui de iure est preferendus, dec. 184. nu. 13. & dec. 362. num. 3. & dec. 371. nu. 6. & 12. & dec. 601. n. 1.

Est dignior ad effectum prelationis in concursu quisquam dicitur ? dec. 184. num. 14. & dec. 362. num. 1. & dec. 601. nu. 1. & seqq.

Dignior in adiudicatione beneficii reputatur inter plures oppositores, qui ultra qualitates pares pauper est, & in Curia praesens, dec. 535. n. 16. & dec. 659. n. 5.

Adiudicatio licet debita sit digniori habenti qualitates requisitas ad effectum prelationis; nihilominus qualitates non attenduntur quoties est de simonia diffamatus, dec. 669. num. 4.

Adiudicatio beneficii an sit facienda digno omisso digniori ? dec. 371. n. 1.

Fieri potest digno, quando aliter cautum non sit ex speciali Ecclesiae Constitutione, decil. 371. n. 6. & seqq.

Adiudicatio beneficii debita est Sacerdoti in concursu inter Sacerdotes, dec. 371. n. 13.

Item debita est ex pluribus oppositoribus aetate ac Sacerdotio aequi, decil. 639. numer. 3. vel Baccalareo, vel curam animarum exercenti, decil. 489. numer. 1. & decil. 635. numer. 2. 3. & 4. & decil. 635. num. 1. & decil. 535. numer. 1. & in exercitio cura per plures annos, decil. 507. num. 1.

Adiudicatio beneficii debita est approbato ad audiendas confessiones, cum facultate amplissima absoluerendi à casibus reservatis, dec. 371. n. 18.

Item debita est pauperi alias idoneo quamvis alter sit magis idoneus, decil. 467. num. 31. & decil. 639. num. 6.

Item debita est approbato ad curam animarum ibid. nu. 4. item nobili n. 5.

Adiudicatio beneficii debita est seniori non autem iuniori, decil. 467. nu. 53

Item qui curam animarum in eadem Ecclesia exercent, decil. 489. num. 23

Adiudicatio beneficii debita est pauperi nullum habenti beneficium illud possidenti sufficiens pro congrua sustentatione, quando agitur de beneficio simplici, quod secum est in Curia, decil. 572. num. 3

Et paupertas ad hunc affectum plurimum attenditur decil. 535. num. 2

Adiudicatio beneficii debita est ei, qui nulla indiget dispensatione, ibid. nu. 13

Dispensationis indigentia, seu possessio alterius beneficii non nocet, nisi quando qualitates adversarij, aut praesentis, aut suis pares, ibidem numer. 14. Intelligitur num. 15.

Adiudicatio beneficii in concursu debita est ei qui est aetate maior decil. 371. num. 13. & decil. 635. num. 1

An quis sit aetate maior ad effectum prelationis compus vacationis beneficii attenditur, ibid. nu. 5

Adiudicatio beneficii debita est non habenti beneficium illud habenti, & possidenti decil. 489. num. 24. & decil. 507. num. 15. & decil. 535. num. 2

Intellige conclusionem procedere si possident beneficium congrue ex eo se sustentare valet, alias secus decil. 489. numer. 25

Adiudicatio beneficii debita est habenti qualitates à fundatore requisitas, ac si solum esset presentatus decil. 661. num. 1. & 2

Item debita est habenti qualitates requisitas à Constitutione Synodali disponente circa provisionem beneficiorum par trimonium dec. 647. nu. 1. & dec. 665. nu. 6

Item debetur ei qui docet se filium patrimoniale loci, in quo suum est beneficium ad formam constitutionis Synodalis, dec. 663. num. 1

Adiudicatio beneficii debita est ei qui maioribus pollet qualitatibus dec. 647. num. 11

Adiudicatio in concursu debetur ei, qui originem habet in loco beneficii decil. 489. num. 22

Adiudicatio beneficii debita non est habenti aetatem legitimam requisitam à constitutione Synodali decil. 665. numer. 14

Pro adiudicatione beneficii obtinenda littera Apostolica iustificata, & obtenta à legitimo collatore instam titulum praestant dec. 431. num. 6

Petens adiudicari beneficium efficitur actor decil. 268. num. 7

Decretum adiudicationis differt à decreto de adiudicando dec. 161. num. 10

Adiudicula & coniectura, vel ab aliis adminiculis & coniecturis eliduntur, vel saltem aequivoca, & insufficientia redduntur dec. 77. nu. 13. & dec. 115. num. 21

Adiudicula ad probationem domini quae nam sunt dec. 100. num. 3. & seqq.

Adiudicula deferre nequeunt sive aliquo gradu probationis saltem semiplene dec. 152. nu. 18

Adiudicula requirunt regulariter substantiam alicuius principalis, & fundamentalis probationis decil. 635. numer. 12

Adiudicula quae possessionem arguant ? vide in verbo Possessio.

Administrans Et Administrare.

Administrans tanquam tutor, licet talis non sit, nihilominus de administrativis rationem reddere tenetur ac sicutur fuisset dec. 380. num. 17

Administrare dicitur, qui per aliam administrat decil. 243. num. 20

Administrare qui non tenetur ratione officij condemnari non potest ad reddendam rationem, nisi de iis, quae administravit ibid. num. 20.

Administrare videtur qui per electum, ac deputatum administrat dec. 654. nu. 4

Ad administrandum electum dicitur minister elgentis dec. 654. nu. 5

Administratio alicuius rei si sit commissio alicui, non ex hoc arguitur, quod fuerit ei quoque commissio iurisdictionis, quae diversa est ab administratione decil. 126. num. 13

Administratio an veniat appellatione unius visus decil. 634. num. 3

Administratio legati relictæ Ecclesiae cumaliter spectat ad consecrationem existentem in eadem Ecclesia, quando Ecclesia administratio ad omnes spectat, & verba testatoris ad utramque dirigitur decil. 654. numer. 3

Index Rerum,

ADMINISTRATOR quilibet rationem sue administrationis reddere tenetur dec. 24. n. 4.

Administratores si alimenta praestitit praesumitur ex bonis administratio praestitisse dec. 67. n. 11. & 12.

Administratores, siue exactores obligati ad reddendam rationem de exactibus, tenentur etiam de exactibus aliis de eius ordine, cum exegisse videatur qui per alium exegit decil. 133. num. 1.

Siue alium ad exigendum praeposueris, siue ratiōis; quicquid dicendum esset circumscripto ordine siue mandato, ibid. nu. 2. & 3.

Administratores ante reddendam rationem debitor pecunie semel exactis dici nequit dec. 238. n. 23.

Administratores Domino possidere dicitur decil. 305. num. 6.

Administratores rationem reddere tenentur de bonis administratis, alias de suo credito satisfactum praesumitur decil. 406. num. 2. & 3.

Administratores allegans fructus bonorum administratorum cessasse in alimenta illius, ad quem bona administrata spectant, hoc probare tenetur, ibid. n. 4.

Administratores si conueniuntur ad reddendam rationem de bonis administratis, tunc aduersarius tenetur eorum quantitatem, qua ad manus administratoris peruenit, ibid. num. 7.

Administratores dicitur qui non per se, sed per alium a se deputatum administrat a quo rationem administrationis recipit dec. 613. n. 4. & 5.

Administratores si consensum extinguunt talis extinctio cadit sub redditione rationis dec. 630. n. 21.

Administratores hares tenentur reddere rationem de administratis ex obligatione legali inherente ipsi obligationi dec. 67. n. 5.

Administratores fideiussor si voti principalis accessit, talis accessio includit obligationem ad restitutionem reliquarum, non secus ac si ipse administrator restituere promississet dec. 306. n. 1.

ADMISSIO AD CAUSAM. Interesse ad effectum admissio ad causam sufficit quod aequaliter appareat dec. 24. n. 5. & dec. 536. n. 1.

Ad causam admissus facere potest probationes, alias admissio esset inutilis dec. 42. n. 9.

ADVENA in Regno Neapolitano non potest de feudo disponere absque consensu Regis obstat pragmatica 16. de feud. dec. 96. n. 10.

Et non sic de facili impetratur assensus Regis, ibidem num. 11.

AGIDIANA locum habet in qualibet instantia dec. 29. n. 4.

Item locum habet etiam si sententia concedat immisionem super corporibus Ecclesiasticis, & Laicalibus, si sunt inter se separata, quo casu licet non intret quoad unum, locum habet quoad reliqua dec. 136. n. 8.

Item locum habet, quoties agitur de re penitus laicali dec. 258. n. 11.

Item locum habet, quando res tam a Clerico, quam a Laico committitur, & pro indiviso possidetur, & sicuti pro portione tangente Clericum, eius cognitio spectat ad Iudicem Ecclesiasticum, ita & pro portionibus laicorum decil. 480. nu. 2.

Agidiana ut locum habeat sufficit, quod in prosecutione Iudicii Clericus & Laici distinctis citationibus sedulis citati fuerint, nam potest Iudex respectu unius sententiam ferre, & respectu alterius differre, ibid. n. 4.

Declarata conclusionem procedere, quando unus tantum ex reis contentis comparere, secus quando omnes compareant, ac bona pro indiviso possident, quo casu causa appellabilis efficitur nequit in appellabilis ex separatis citationibus, ibidem num. 6.

Agidiana non habet locum in bonis Ecclesiasticis ex de-
finitis potestatis dec. 136. n. 1.

Amplia Primo etiam respectu utilitatis domini spectantis ad laicum, nam cum habeat intrinsecam connexionem cum directo, illius cognitio, quamvis quaesito transferretur inter laicos spectat ad forum Ecclesiasticum, ibid. n. 2.

Amplia Secundo, quia cum una tantum pars sit Ecclesiastica, reliqua vero laicalis, nam illa uti magis digna trahit alias partes; itant omnes subsint Iurisdictioni Iudicis Ecclesiastici donec fiat separatio, ibid. n. 3.

Ratio est nam ante separationem Ecclesia ad partem sui tangentem habet dominium in qualibet gleba totius rei, ibid. nu. 7.

Item nec locum habet quoties Clericus possidet rem communem cum laico, ibid. n. 5.

Item nec locum habet, quando adsunt in contractu duo instrumenta dec. 200. n. 25.

Item nec locum habet quatenus tota res non sit de dominio Ecclesiae, sed tantum aliqua pars, si illa non est a reliqua separata, nam tunc Ecclesia habet proportionabiliter dominium in qualibet gleba, dec. 258. n. 4.

Et licet porro Ecclesia sit indivisibilis ex parte rei nihilominus si ex voluntate partium & Iudicis est effusa indivisibilis, hoc sufficit ut intret Agidiana & sententia quoad totam rem sit appellabilis, ibid. n. 5. & seqq.

Item nec locum habet non solum respectu rei Ecclesiasticae, sed etiam aliorum corporum laicalium, si una eademque actio fuerint petita, & tam in libello, quam in sententia collectivae continentur, quia tunc sententia, quae ratione materiae est indivisa, fit indivisa ex voluntate partis, vel Iudicis dec. 174. n. 7.

Item nec locum habet quoties sententia est nulla, vel iniusta tunc de Iure canonico admittitur appellatio suspensiva, ibid. n. 11. & dec. 29. n. 5.

Item nec locum habet, quando omnium individua est defensio & exceptio, unde ratione connexionis omnibus competat facultas appellandi, & suffragatur appellatio, quatenus diversae sententiae sint condemnatae dec. 480. n. 3.

Praeterea quando sub unico monitorio siue libello omnes simul fuerint conveni, ibid. n. 4.

Item nec locum habet in secunda instantia, quando prima sententia lata fuit ad favorem rei, & secunda ad favorem actoris, nec docet de nullitate, & iniustitia primae sententiae dec. 29. n. 6.

Agidiana non comprehendit rem de directo dominio Ecclesiae etiam respectu utilitatis domini spectantis ad laicos propter intrinsecam illius connexionem cum dominio directo, dec. 258. n. 2. & dec. 274. n. 6.

Agidiana servatur in toto statu Ecclesiastico, ubi particulare statutum non vigeat dec. 200. n. 4.

Agidiana non comprehendit contractum duplici instrumento munitionem explicite, & implicite, ibid. n. 8.

Agidiana tollit vires Iuramenti, ibid. nu. 23.

Agidiana servatur in Vrbe ita disponente Sixto IV. in eius Constitutione in ordine 15. §. 12. dec. 229. nu. 10.

Agidiana dum servatur in Vrbe vim habet legis municipialis, quae statuto equiparatur, ibid. n. 11.

Statutum Urbis mandans servari Ius civile in cognitis, in quibus statuta non disponunt sufficit, quod Agidiana disponat, ne locus sit recursus ad Ius Civile, ibid. num. 12. Et redditur ratio nu. 13.

Agidiana requirit in contractu minoris 25. annorum solemnitates, dec. 200. n. 3.

Agidiana circa solemnitates requisitas in contractibus minoris ius commune non corrigi, quatenus illius solemnitates auger, ac pinguius provideat, ibid. n. 3.

Agidiana specialiter disponentes de solemnitatibus adhibendis in contractibus non censetur abrogata per posterius confirmationem statuti Urbis mandantis generaliter servari

& Materialium.

inuri in civile in defectum dispositionis statutarie, pro et declarant observantia subsistentia dec. 129. n. 12.

Ægidiana expresse præcipit solennitates in ea præscriptas servari in contractibus minorum cum mulieribus, vel per personas privilegiatas, ibid. num. 27. Et ponderantur verba Constitutionis 1128.

Ægidiana cum sit Constitutio Laicalis non comprehendit Clericum, nec locum habet respectu aliorum litis contentiosarum, quamvis Laici sint, & distincta sententia condemnari, nam magis dignum trahit ad se minus dignum ratione communicationis privilegij Clericalis, ac con. exiens iuris omnium colligatum dec. 480. n. 1.

Ægidiana an iniret necne i. tenor sententie attenditur dec. 158. n. 10.

Ægidiana prohibens appellationem a sententia latis in possessionis locum non habet, quando ille sententia inisse dec. 510. num. 1.

Ægidiana ut locus sit, sententia infirmari debet ex eisdem actis, non autem ex contrariis deducit, dec. 158. n. 1.

Contractus absque solennitatibus requisitis ab **Ægidiana** in Urbe celebratis a minore forensi nullus est decil. 229. num. 15.

ÆQUALITAS in constituenda dote servanda est inter filias, ut absurdum evitentur dec. 196. n. 22.

In Iudicio servanda est decil. 573. num. 9. & decil. 656. num. 19.

Inter duo capitula resultat ex visione dec. 665. n. 18.

ÆQUITAS in Iure non scripta non debet plus operari, quam æquitas & obligatio legis, que est effector dec. 254. num. 18.

Nec extendi, ut contra dispositionem legis scripta ereditur pecunia cogatur recipere bona insolentum, ibidem num. 19.

Æquitas ut servetur, quandoque a stylo receditur dec. 51. num. 15.

ÆS ALIENVM fideicommissis ad effectum subfistendi alienationem bonorum fideicommissi pro illo solvendo aliunde probandum est, quam ex asserctione contrahentium, ne sit in eorum potestate evenerit bona fideicommissi dec. 137. n. 8.

Et ulterius requiritur pro subfistenda alienatione, quod creditores urgeant ibid. n. 9.

Æs alienum fideicommissis non probatur ex asserctione contrahentium in præiudicium fideicommissarii decil. 559. na. 15.

Æs alienum uxoris præsumitur a marito solum de bonis eiusdem uxoris ab eo administratis, non autem de propria, præsumitur si postea se debitorem uxoris constituat in notabili summa dec. 265. n. 13.

Æs alienum uxoris solvi debet a marito ex fructibus bonorum paraphernalium dec. 634. n. 33.

Æs alienum detractum est ante detractionem legitimam dec. 364. n. 18.

Existencia æris alieni pupilli, seu minoris non probatur ex asserctione contrahentium dec. 58. n. 3.

ÆSTIMATIO bonorum habetur pro facta in odium illius, qui eam fieri impedit dec. 139. n. 8.

Æstimatio bonorum in dote assignatorum a fratre forori, vide in verbo dos in verbo frater, & in verbo foror.

Æstimatio moneta an sit facta gratia demonstrationis, vel taxationis, vide hanc materiam in verbo moneta.

Æstimatio frumenti, quo tempore fiat? decil. 580. num. 14.

Æstimatio fructuum annorum subsequens in materia difficultis probationis regulari debet ab æstimatione præcedentis annorum, ibid. n. 40.

Æstimatio fructuum consumptorum, vide in verbo fructus.

Æstimatio valoris rei facienda est per Peritos de tempore contractus dec. 291. n. 10.

Fieri tamen potest etiam post contractum, quando status rei non est mutatus dec. 291. n. 11.

Æstimatio valoris rei fieri potest etiam de tempore currenti, & sic sequitur evulsionis dec. 314. n. 2.

Item fieri potest quando ad tempus satum fuit collata executio contractus decil. 291. numer. 15. & decil. 314. num. 3.

Æstimatio si fuerit marito bona mobilia data in dotem, & ipse promittit in causa restitutionis in eadem quantitate æstinata dotem reverti, si illorum consumptio contingat cedit damno mariti non mulieris, in cuius dominium per æstimationem fuerunt translata dec. 292. n. 1. & 2.

ÆSTIMVM possessionem probat dec. 129. num. 31.

ÆTAS probatur ex fide baptismatis dec. 200. nu. 1. & dec. 271. n. 10. & dec. 371. n. 15. & dec. 615. n. 7.

Amplia etiam ad effectum obtinendi beneficia ab aliqua Constitutione requiritur dec. 663. n. 4.

Ætas senilis 62. annorum non est talis, quod per se infirmitatem inducat, aut imminens periculum moris consideratum a Regula de subrogandis decil. 198. numer. 12. & 14.

Ætas 25. annorum requiritur, ut quis ad Sacerdotium promoveri possit iuxta dispositionem S. oncil. Trid. sess. 23. de reformat. cap. 12. decil. 371. num. 16. & decil. 615. num. 6.

Ætas ultra 60. annos impotens est ad generandum decil. 548. num. 27.

Attentis præsertim his, quæ regulariter accidunt ibidem num. 29.

Affectio Beneficij resultat ex resignatione in manibus Papæ decil. 280. nu. 22.

Affectio non inducitur ex appositione manus Papæ in resignatione, quoties lras non abdicatur a resignante dec. 358. num. 10.

Ratio est, quia non censetur appositæ manus, nisi ad effectum, ut resignatio sequatur, ibid. nu. 11.

Affectio senel inducitur semper durat, nec morte Pontificis expirat dec. 645. nu. 28.

Et ligat manus Ordinarii ne possit conferre, ibid. nu. 29.

Affectio testatoris elicitur ex qualitate rei, decil. 279. num. 31.

Affectio Testatoris quando est æqualis erga omnes descendentes masculos par etiam debet esse omnibus descendentiis in successione conditio dec. 305. n. 20.

Affluarum potest fructuum rei ad se spectans vigore locationis hypothecare dec. 541. nu. 36.

Affinitas inter Consanguineos variisq; coniugis non contrahitur dec. 31. num. 3.

Affinitas ex affinitate non oritur, ibid. nu. 4.

Affinitas, seu parentela probanda est ad effectum presentationis per gradus distinctos dec. 106. nu. 15.

Affrancatio, Facultas affrancandi concessa emphyteute operatur, ut res emphyteutica secuta affrancatione evadat libera, sicut Dominus directus omne ius, ac possessionem amittat dec. 441. num. 1.

Affrancationis effectus eo ex quibus probetur ibid. num. 2. 3. & 4.

In Affrancationis contractu, beneplacitum Apostolicum requisitum præsumitur ex possessione centenaria, & observantia affrancationis, ibid. nu. 5.

Item ex centenaria possessione inducitur etiam præsumptio, quod affrancatio fuerit utilis Ecclesie, nam hoc præsumptio venit in consequentiam præsumptionis beneplaciti, donec de contrario doceatur, ibid. nu. 6.

Affrancatio facta cum augmento Canonis reputatur utilis Ecclesie, ibid. nu. 13.

Agnata dicitur forer dec. 350. nu. 45.

Index Rerum,

Agnati proximioris appellatione etiam Pater continetur, ibid. num. 33

Agnati an dicantur masculi descendentes à masculis feminarum? decil. 493. num. 17

Agnatio non conservatur per filios naturales: decisione 7. num. 9

Declarata conclusio nem procedere in concursu naturalium cum legitimis, per quos agnatio conservari potest, secus illis non existentibus, quo casu cessat etiam ratio prædilectionis agnatorum, nec in illorum defectum quispiam alius reperitur substitutus, ibid. num. 10

Agnatio considerata à Testatore plurimum operatur ad eliciendam voluntatem substituendi reciproce unam lineam alteri decil. 187. num. 16.

Agnatio censetur à Testatore considerata ex eo, dum voluit omnes descendentes masculos præferri feminis, ibidem num. 17

Item si feminis prætulit extraneos à masculis adoptandos, ut per ipsos adoptatos repræsentetur perpetui futuri temporibus familia ipsius Testatoris, ibid. num. 18

Agnatio per feminas non conservatur si in defectum masculorum vocantur, ibid. num. 19

Agnationis ratio, quavis fuerit habita, nihilominus femina facit deficere conditionem si sine filiis, si illa restricta est ad terminos prima substitutionis, decisione 129. num. 5

Agnationis ratio independens dicitur à substitutione stante comprehensione novarum personarum in substitutione non vocatarum ibid. nu. 7

Maxime quando ratio agnationis non legitur adiecta per modum enunciationis, sed dispositivè, & regitur à diverso verbo tunc enim dicitur stare de se se in separata oratione, nec regulatur à prohibitione præcedenti, sed inducit fideicommissum reale inter omnes de familia, ibid. num. 8. & 10.

Agnationis ratio quando est amplior, & generalior substitutione, & prohibitione, alienationis, tunc declarat verba communia conditionis præcedentis ad exclusionem feminarum, ibid. num. 14

Et vim prohibitionis quamvis limitata ad personas institutorum extendit ad omnes alias, ibid. num. 15. Et redditur ratio, num. 16

Agnationis ratio quando est nominatim restricta ad filios Testatoris non extendit fideicommissum ultra personas expresse vocatas, sed restringitur, & declaratur secundum qualitatem ipsius dispositionis, cui adnectitur, decil. 297. num. 25

In Agnationis ratione si est adiecta clausula ordine quo supra censentur reperite persone gravata, necnon ordo succedendi supra dispositus, iunt ultra illas fideicommissum non extenditur, ibid. num. 27

Agnationis ratio à Testatore expressa, quando ad aliquas personas tantum est restricta ultra illas non porrigitur, dec. 342. num. 9

Quicquid sit ubi restricta non est in quibus terminis loquimur DD. contrarii sentientes, ibid. num. 10

Amplia quamvis ad sine verba perpetuitatem denotant, ibid. num. 11

Agnationis ratio quando non est latior prohibitionis restricta, & limitata ad personas supra vocatas illas non ogreditur, ibid. num. 13

Agnationis ratio, ac prohibitio alienationis, etiam si stent consuetudine, tamen deferuntur pro interpretandis præcedentibus substitutionibus ad effectum inducendi gravamen, ibid. num. 14

Intellige conclusionem procedere, quando ex aliis constat de voluntate Testatoris. & ex tenore testamenti resultat gravamen, ibid. num. 15

Secus vero quando apparet de contraria voluntate

Testatoris, & tam prohibitio, quam ratio agnationis nedum stant consuetudine, sed stant restricta ad certas personas, ibid. num. 16

Agnationis ratio, quod fuerit à Testatore contemplata probatur ex coniecturis simul iunctis decisione 493. num. 18

ad Agnationem quærit Testator respexit, ac in ea bona conservari voluit, tunc familia exclusa censetur decil. 112. num. 7

Et ex quibus coniecturis talis voluntas elicitur? ibid. num. 8

ad Agnationem testator respexit? videtur ex successu vocatione masculorum, quo casu naturales censetur exclusi, per quos agnatio non conservatur decisione 7. num. 9

Item ad agnationem respexit? censetur si alienationem bonorum prohibuit addita ratione, quod illa semper remaneat, non simpliciter in cippo sed in cippo eius familie, decil. 112. num. 12

Item si ad plures substitutionum gradus Testator est digressus, & nedum feminas exclusit, sed illis substituit masculos in dote, quatenus legitimam excluderet, ibidem num. 13

Ratio conservandi agnationem si est accessoria prohibitioni alienationis recipit eandem restrictionem, ac conditionem, prout ipsam prohibitor decil. 129. num. 3

Nec fideicommissum extendit, nam fideicommissum censetur habuisse animum conservandi agnationem in casu deposito dumtaxat, ibid. num. 4

Intellige procedere in terminis simplicis prohibitionis conceptionis concepta per participium prohibens, & rationis agnationis illi accessorie, secus vero quando ratio agnationis comprehendit totum cippum familie fideicommissitenti, & sic etiam transscriptiles, ibid. num. 6

in Agnatione quod Testator bona conservari voluit, non arguitur ex sola vocatione masculorum, nisi Testator dispesit fuerit ad plures substitutionum gradus decil. 273. num. 36

Vocatio feminarum in casu deficientia omnium masculorum non excludit, quin inter masculos, donec supersint dicatur contemplata agnatio decil. 287. num. 20

Item nec agnationis conservatio excluditur ex licentia tributa à Testatore infirmum aliquem heredem extraneum, si ultimus ea usus non fuit, quia in hunc casum præsumitur Testatorem respexit ad agnationem, ibid. nu. 21

Agnoscens aliquem uti talem, illum postea talem esse negare non potest decil. 12. num. 4

Agnitio debiti favore alicuius ex quibus educatur? decil. 306. num. 17

Agnitio debiti, siue negligentia in excipiendo ex quibus excludatur? ibid. num. 27

Alexand. conf. 1. lib. 2. declaratur decisione 17. num. 18

Alienans bona fideicommissi non dicitur à fideicommissi cecidisse stante prohibitione alienationis appropria à Testatore, quando non constat, quod explicitam scientiam huiusmodi habuerit, et requiritur decisione 305. num. 28

Alienans bona Ecclesie, si devenit ad traditionem incidit in penam extraneus autis ambrosia, quamvis in instrumento alienationis fuerit reservatum beneplacitum Apostolicum decil. 375. num. 10

Quicquid dicendum sit, si beneplacitum reservetur cum clausula Non alias aliter, nec alio modo, &c. ibidem num. 21

Alienans partem bonorum fideicommissi super quibus pena caducitatis est adiecta non cadit à toto fideicommissio, sed solum à parte alienata? decisione 359. num. 19

Alienatio

& Materiarum.

Alienatio assertioni non creditur circa iustam causam alienationis decil. 375. num. 10.

Alienare dicitur qui patitur prescribi, decisione 603. num. 14.

Alienatio lite pendente facta ex causa dotis sustinetur, quia in dote non datur vitium litigiosi, decisione 473. num. 16.

Limita non procedere si tempore alienationis mulier iam erat capta, & dotata decil. 394. num. 10.

Nec est apta ad retardandam executionem contra tertium possesorem quoties alienatio non caret suspitione fraudis, ibid. num. 16.

Alienatio lite pendente quod fuerit simulata & fraudulenta probatur coniecturis, ibid. num. 18.

Alienatio facta lite pendente titulo oneroso operatur ut contra tertium executione agi valeat, etsi scint litem pendente dicitur particeps, ibid. num. 22. & 23.

Alienatio lite pendente praesumitur fraudulenta, quando contra nullam aliam adeffe bona debitoris prater alienata, ibid. num. 24.

Et tunc contra tertium competit via executiva eo modo quo competere contra alienantem qui dolo desit possidere, ibid. num. 25.

Alienatio rei litigiosa prohibita est alias litigiosis vitium transit in singularem successorem decil. 473. num. 1.

Alienatio rei litigiosa ideo permixta est ex causa dotis, quoniam alia bona non adfert, ibid. num. 14.

Erillius exceptio in l. final. Cod. litigios. non prodest nisi ad effectum evitandi penas in eadem lege comminatas contra alienantem rem litigiosam, non autem evitandi vitium litigiosi quod in acquirentem transit, idem num. 24.

Alienatio rei litigiosa non solum est prohibita ratione fraudis, sed ne effectus rejudicatus reddatur elusorius & deterior efficiatur conditio litigantis ibid. num. 27.

Alienatio rei litigiosa nulla est, siue Emptor sciuerit, siue licet ignoraverit decil. 394. num. 7.

Alienatio permixta in Emphyteusi Ecclesiastica iuxta iuris dispositionem intelligitur inter comprehensos in Immunitate, non autem favore extraneorum decisione 483. num. 23.

Alienatio emphyteusis cum consensu Domini fieri potest in persona comprehensas, decil. 317. num. 21.

Alienatio rei emphyteutice valet sine consensu Domini directi, sub ipso Domino talis effectus non allegatur, nam ab alio allegari nequit decil. 38. num. 18.

Alienatio feudi tenet absque regio assensu, & illius defectus allegari nequit nisi ab ipso Rege decisione 65. num. 17.

Et donec allegetur dari nequit de nullitate alienationis, ibid. num. 18.

Alienatio feudorum in Regno Neapolitano valet sine Regio assensu, & cum solo consensu Proregis stante antiquissima consuetudine, quod exteri acquirant feuda mediante persona Regnicola, ibid. num. 22.

Et stante dicta antiqua consuetudine necessitas Regis assensu potest totaliter abrogari, ita ut eo non obtento substantiantur alienationes feudorum, ibid. num. 23.

In alienatione rei feudalis quandoque sufficit assensus tamen, siue per equipollens decil. 230. num. 13.

Alienatio fundi dotalis, vide in verbo fundus dotalis.

Alienatio ex causa dotis permittitur non obstante vitio litigiosi ex speciali privilegio ab Imperatore concessio in leg. final. C. de litig. decil. 394. num. 5. Declara num. 10. & dec. 473. num. 13. & 14.

Et tunc contra certum possesorem agi nequit executione decil. 394. num. 6.

Alienatio ex causa dotis reputatur necessaria ob publicam utilitatem, ibid. num. 8. Declara, ut in dec. 473. num. 13.

Ratio est, quia interest Reipublice sanare dotibus; nam propter dotes facilius nuptia contrahuntur, & liberi procreantur decil. 394. num. 9.

Alienatio ex causa dotis lite pendente, vide supra Alienatio lite pendente.

Alienatio bonorum aduentitiorum permixta est patri ex iusta causa etiam absque Iudicis decreto decisione. 30. num. 11.

Saltem eius vita durante, ibid. num. 12.

Alienatio bonorum stabilium Vniuersitatum, ut valeat qua requirantur decil. 261. num. 1.

ALIENATIO BONORVM ECCLESIE.

Alienatio bonorum Ecclesie nulla est, & inualida ex defectu iustae causae, ac solemnitate, decil. 375. num. 1.

Alienatio et valet oportet quod causa siue necessitatis, siue utilitatis respiciat ipsam Ecclesiam, non autem Titularem, ibid. num. 4.

Alienatio ex causa necessitatis eadem permittitur, quantum necessitas urgeat, & non ultra ibid. num. 9.

Iusta causa alienationis non probatur ex assertione alienantis, ibid. num. 10.

Alienatio pro extinguenda Pensione permitti non debet, ad quam Titularis tenetur, ibid. num. 3.

Alienatio quod non fuerit utilis, sed damno Ecclesie probatur ex locationibus, quae licet non probent verum valorem, attamen ad hunc effectum sufficiunt, ibidem num. 13.

Et necessitas alienandi ex quibus excludatur, ibidem num. 15.

Utilitas debet esse indubitata, & evidens, ibid. num. 16.

Causae alienationis quoties fuerunt Papa narrate in litteris confirmationis, cum videantur ab ipso approbata non egent ulteriori probatione, ibid. num. 17.

Declara hoc procedere quando Papa in litteris Confirmationis asseruit adeffe causas necessitatis, secus vero, si conditionaliter rescriptis, Dummodo alienatio pro evidenti necessitate facta fuerit ex quo constat, quod moluit causas expressas approbare, sed illas Executoribus remittere, ibid. num. 18.

In alienatione rerum Ecclesie una cum beneplacito Apostolico iusta causa utilitatis, vel necessitatis requiritur decil. 442. num. 10.

Amplia quamvis alienatio emanaverit ad favorem alterius Ecclesie, quia spoliari non debet omni Altare, ut aliud vestitur, ibid. num. 11.

Et praesumptio Beneplaciti Apostolici, ac iusta causa non inducitur ex lapsu temporis, quia donare est perdere, ibid. num. 12.

Alienatio non adhibitis solemnitatibus, aliisque a Constitutionibus Apostolicis requisitis nulla est decisione 443. num. 1.

In alienatione rerum Ecclesie una cum solemnitatibus etiam iusta causa est necessaria, ibid. num. 5.

Iusta causa probanda est alitudo, quam ex assertione alienantis, cui de hoc fides non adhibetur, ibid. num. 6.

Alienatio rei modici valoris permittitur absque solemnitatibus decil. 302. num. 10.

Alienatio ex defectu beneplaciti Apostolici, ac iusta causa nulla est decil. 661. num. 7.

Alienatio reperitur prohibita favore Ecclesie, non autem Clericorum decil. 375. num. 5.

Alienatio ex causa eris alieni, ut valeat requiritur, quod creditores urgeant apud Iudicem, ibid. num. 8. & dec. 662. num. 17.

In alienatione rerum Ecclesie si aliqua sunt servanda, de eis consistere debet per separatam scripturam, quod scilicet servata fuerint, nec sufficit quod in ipsa scriptura alienationis enuncietur decil. 443. num. 2. & 3.

Index Rerum,

Alienatio bonorum stabilium Ecclesie, sicuti est prohibita, im est prohibita cessio laicorum, & alienatio ad illa consequenda competentium decil. 662. num. 12.

ALIENATIO BONORVM FIDEICOMMISSI.

Alienatio rei fideicommissaria facta auctoritate Papae subsistit, & emptor efficitur securus decil. 98. num. 11.

Itaque fideicommissarius non competat amplius regressus ad rem alienatam, sed solum ad melioramentum eius loco subrogata, ibid. num. 12.

Alienatio bonorum fideicommissi tenet solum pro concurrenti quantitate rei alieni ex bonis fideicommissi detrahendi decil. 310. num. 36. & decil. 454. num. 13.

Alienatio permixta in certis casibus in reliquis censetur derogata decil. 349. num. 7.

Alienatio Bonorum fideicommissi pro exsoluendo rei alieni fideicommissi subsistit, & tunc emptor est legitimus contradicitor ad impediendam inmissionem fideicommissario decil. 157. num. 7. & decil. 454. num. 2. & decil. 506. num. 27.

Declaratur non procedere quando alia bona existunt ex quibus et alienum extinguatur valeat dicta decisione 506. num. 28.

Actus alienationis fideicommissi alinunde probandum est quatenus et assertione contraveniant non sit in eorum arbitrio exerceat legem fideicommissi decil. 157. num. 8.

Non tamen subsistit alienatio si sit pro exsoluendo rei alieni heredis gratia decil. 454. num. 9. & ex quibus res solvetur discretus rei alieni heredis gratia ab illo fideicommissi ibid. num. 40.

Alienatio etiam pro exsoluendo rei alieni heredis gratia subsistit, quando est creditor fideicommissi decil. 454. num. 19.

Alienatio Bonorum fideicommissi tantum subsistit quatenus ipsa praecisa necessitas exposcit, & non ultra ibid. num. 14.

Alienatio pro exsoluendo rei alieni fideicommissi tenet requiritur quod creditores urgeant decil. 157. num. 9.

Alienatio bonorum fideicommissi in aliquibus casibus permittitur, puta dotis constituenda, vel restituenda iuxta Auth. Res que C. commun. de legat. vel deficiente linea vocatorum decil. 175. num. 4.

Alienatio si sit a Testatore permixta sub conditione dummodo pretium inestatur in re maioris valoris, non extenditur de causa ad casum ibid. num. 17.

Alienatio bonorum fideicommissi pro necessitate gratia, vel saltem ratione legitime quandoque permittitur, praesertim quando sit in comprehensum decil. 199. num. 29.

Alienatio permittitur favore dotis in defectum bonorum liberorum decil. 366. num. 1.

Et quando fideicommissarius est actor tenetur existentiam bonorum liberorum probare ibid. num. 2.

Et opus probandi adesse bona libera necne cui nam incumbat? Solutio questionis pendet a qualitate persone, quam quis in iudicio subijciat an sit actor vel rem vel ratione possessionis rei petita? ibid. num. 4.

Item quando actor negatium, rem vero affirmativum existentia aliorum bonorum allegat attenditur utrum, actoris intentio sit fundata necne? ibid. num. 5.

Alienatio permittitur etiam pro accione decisione 366. num. 12.

Alienatio bonorum fideicommissi pro parva summa rei alieni fieri negat, si ad sunt bona distincta, ex quibus exsolvi potest, nisi constet omnia bona constituere unum corpus in dividuum inter se decil. 454. num. 13.

Alienatio bonorum fideicommissi particularis prohibetur existentibus bonis liberis vel fideicommissi universalis ibid. num. 15. & 16.

Alienatio bonorum fideicommissi particulari substitutionem non permittitur sub praetextu rei alieni Testatoris, non tamen solutum praesumitur vel existit tempore alienationis, & non illis solvendum est decil. 559. num. 17.

Alienatio non servata forma licentiae tradita a Iudice nulla est decil. 454. num. 21.

Item nulla est non servata forma precepti Testatoris decil. 349. num. 16.

Alienatio rei fideicommissaria non subsistit ultra vitam alienantis decil. 610. num. 3.

Alienatio contra expressam prohibitionem Testatoris et ipso Iure nulla decil. 550. num. 8.

Substituitur tamen in viam ipsius alienantis ibid. num. 9.

Alienata per gravatum imputantur in detractiones legitime, & Trebellianica nam in eis electa censentur ab alienante decil. 32. num. 2.

Intellige conclusionem procedere in primis alienationibus, quae praesumuntur partes utriusque detractionis quando heres Inventarium non conficit, nisi ipse heres, vel ab eo causam habentes contrarium probent ibid. num. 3. & decil. 62. num. 1.

Ratio est, quia fideicommissarius habet intentionem fundatam in alienationibus factis, & si gravatus allegat ea non sufficere pro detractionibus, hoc probare tenetur decil. 32. num. 4.

Nec statuit illius assertio cum non habeat pro se praesumptionem Inventarii, secus vero quando pro eo concurreat aliqua praesumptio, ut quia quantitas bonorum ex Inventario appareat ibid. num. 5. & 6.

Alienata credunt in causam detractionum ad evitandas inutiles circuitus, ne tertius possessor, qui emat a gravato pulsatus a fideicommissario agat contra heredem, & ille contra bona fideicommissi pro consequendis detractionibus decil. 62. num. 5.

Ratio dictae conclusionis militat etiam in permutativis, de qua predicatur prohibitio alienationis ibid. num. 6. quia permutatio est species alienationis ibid. num. 4.

Ex facultate alienandi, & disponendi, & bona fideicommissi inter dividentes, an censentur fideicommissum renatum? aide in verbo fideicommissum, & in verbo Dividentes.

Alienationis prohibitio facta praesumitur contemplativa praecedentium substitutionum decil. 129. num. 11.

Alienationis prohibitio operatur, ut nec momento valida sit alienatio bonorum fideicommissi ob resurrectionem voluntatis Testatoris decil. 157. num. 5.

Nec dominium transferitur in emptorem decil. 199. num. 24.

Alienationis prohibitio quando est consecutiva praecedentis substitutionis, & ab ea dependet fideicommissum novum non induci decil. 129. num. 1.

Et tunc dependere dicitur, quoties prohibitio impedit immediate substitutionem per participium prohibentis quod importat continuationem sermonis, & dispositionis praecedentis ibid. num. 2.

Ratio conservandi agnationem si est accessoria prohibitioni alienationis recipit eandem restrictionem, ac conditionem, prout ipsamet prohibitio ibid. num. 3.

Nec fideicommissum extenditur, nam fideicommissus censetur habuisse animum conservandi agnationem in causa dispositio duntaxat ibid. num. 4.

Intellige tamen praedicta procedere in terminis simplicis prohibitionis conceptae per participium prohibentis, & rationis agnationis illi accessoria, secus vero quando ratio agnationis comprehendit totum cippum familiae fideicommissis, & sic etiam transversales ibid. num. 6.

Alienationis prohibitio non directa ad quam hereditas sed bonorum fideicommissum particulare induci decil. 251. num. 51.

Alienationis

& Materialium.

Alienationis prohibitio adiecta post fideicommissum universali, etque famularum, nec novum aut particulare fideicommissum inducit, sed stat accessorie ad fideicommissum universalem, praesertim quando eadem persona utrobique vocata sit ibid. n. 12.
*Secus vero quando ad rem alienari prohibita vocatur si-
 Secus diversa, ex huiusmodi enim vocatione colligitur quod
 voluisse prohibitionem adiacere indepen-
 demmunitatem fideicommissi universali, & sic particu-
 lare fideicommissum insinuare super re alienari prohibita
 ibid. n. 13.*

*Alienationis prohibitio, & ratio agnationis etiam si
 sunt consensu deferunt tamen pro interpretandis sub-
 stitucionibus ad effectum inducendi gravamen decilio. 342.*

*Intellige conclusionem procedere quando ex aliis constat
 de voluntate Testatoris, & ex tenore testamenti resultat gra-
 vamen ibid. n. 15.*

*Secus vero quando apparet de contraria voluntate Testa-
 toris, & tam prohibitio, quam ratio agnationis nedum sunt
 consensu, sed sunt restricta ad certas personas ibidem
 n. 16.*

*Alienationis prohibitio concepta per verba ampliaria,
 & inceptiva non est orationis importat fideicommissum absolu-
 tum, & independens dec. 143. n. 11.*

*Amplia praesertim quando prohibitio est directa ad ipsa
 bona, & impersonaliter per verba perpetuaria ibidem
 n. 12.*

*Item Amplia quando prohibitio est realis, tunc afficit
 omnes ibid. n. 13.*

*Alienationis prohibitio quando est concepta in rem non
 dicitur mala sed vestita ibid. n. 14.*

*Item dicitur vestita, si Testator addidit post prohibitio-
 nem quod si fieri alienatio, & obligatio sit nulla, & invalida,
 & pars alienata vel obligata applicetur non alienanti,
 nec obliganti ibid. n. 16.*

*Ex alienationis prohibitionem non deducitur fideicommis-
 sum absolutum, sed ex ratione conservanda agnationis inde-
 pendenti tam a substitutione quam a prohibitionem dec. 129.*

*Pro alienationis validitate presumitur, donec contra-
 rietur probetur dec. 366. n. 9.*

*Res fideicommissaria alienata statim post mortem alie-
 nantis redit ad fideicommissarium, qui vii vocatus ex pro-
 pria persona non tenetur restituere alienationi, etiam si alienatus
 sit heres dec. 610. n. 4.*

Alienatio bonorum pupilli, & minoris.

*Alienatio bonorum stabilium pupilli pro exoluendo ere
 alieno valida est cum decreto Iudicis dec. 58. n. 1.*

*Requiritur tamen pro validitate alienationis ultra ex-
 istentiam eris alieni, quod creditores urgeant ibid. num. 4.*

Declaratio n. 6. & 8.

*Item quod ex pecuniis, vel mobilibus seu bonis minoris mo-
 menti solui a alienum non possit ibid. n. 5. Declaratio num. 10.*

& seq.

*Decretum Iudicis in alienatione bonorum pupilli inducit
 presumptionem non extitisse pecunias mobilia seu bona mi-
 noris momenti idonea pro solutione ibid. n. 10.*

*Ratio est quia decretum Iudicis habet presumptionem pro
 se, & quod omnia ad validitatem actus necessaria interve-
 niant ibid. n. 11.*

*Et sufficit Emptori producere emptionem factam cum de-
 creto Iudicis ibid. n. 12.*

*Amplia quamvis Index causam non exprimat in decreto
 ibid. n. 13.*

*Item contrarium afferenti incumbat onus probandi ibidem
 num. 14.*

*Alienatio bonorum pupilli facta cum decreto Iudicis effi-
 cit, quod bona alienata presumantur viliora ibid. n. 16.*

*Alienatio facta per Tutorem cum decreto Iudicis non
 sic de facili debet rescindi ibid. n. 27.*

*Alienatio bonorum stabilium pupilli fieri nequit pro exol-
 vendo ere alieno, existentibus mobilibus vel pecuniis decil.
 173. num. 17.*

*Consensus alienationi a minore praestitus ex falsa causa
 non tenet, etiam si causa partim esset vera, & partim falsa
 dec. 359. n. 18.*

*Amplia etiam decretum Iudicis, & alia solemnitates
 intervenierint ibid. n. 19.*

*Alimenta extra domum maritus subministrare tenetur
 uxori si de eius consensu discessit dec. 11. n. 1.*

*Alimenta a maritus uxori prestare recusant sub pretextu
 paupertatis tunc paupertas probanda est dec. 21. n. 7.*

*Alimenta si fuerint uxori a marito per longum tempus
 praestita tunc oritur coniectura quod dotem recepit dec. 231.
 num. 10.*

*Hec tamen coniectura de per se sola non sufficit, iuncta
 vero cum aliis plurimum confert ibid. n. 11.*

*Alimenta a consensu debet vxor ex fructibus bonorum viri,
 pro assecuratione dotis sibi elegit decisione 250. nume-
 ro 18.*

*Alimenta praestita presumuntur a Marito uxori ibid.
 n. 24.*

*Fallit quando constat de contrario ex instantis iudiciali-
 bus factis a muliere pro consecutione alimentorum ibidem
 num. 2.*

*Alimenta futura dicuntur, quae a die mota litis sunt de-
 cursa dec. 14. n. 17.*

*Item dicuntur futura quae a die petitionis decursa fuerint
 dec. 71. n. 29. & dec. 250. n. 27.*

*Ad alimenta futura consequenda officio Iudicis non ve-
 quitur libellus, sed sufficit qualis petitio, ex qua pars,
 & Index dignoscere possint quid proponatur decisione 82.
 num. 1.*

*Et qualis petitio ad hunc effectum ex quibus desumatur &
 ibid. n. 3.*

*Alimentis ut debeantur a die petitionis satis est fuisse
 aliquando petita nec aliquid usquam fuisse actum contra-
 rium: petitionis ibid. n. 16.*

*Et talis petitio semel reservata a Iudice, & parte consen-
 tientibus ulterius repeti non debet ibid. n. 17.*

*Alimenta praeterita quando remissa non censentur &
 ibid. n. 18.*

*Alimenta praeterita compensationem admittunt dec. 23.
 num. 2.*

*Alimenta praestanda sunt in subsidium a Socero Nuri
 dec. 108. n. 1.*

*Ad alimenta si tenetur Socrer & Vir, quilibet pro virili
 videtur condemnandus ibid. num. 2.*

*Fallit conclusio quando lis super nullitate matrimonii agi-
 tur etiam nomine Soceri, tunc enim non solum in subsidium,
 sed etiam tanquam principalis debitor condemnari potest
 ibid. n. 3.*

*Alimenta a subministranda sunt a Socero Nuri non secus
 ac filio ibid. num. 4.*

*Amplia quamvis filius vxorem duxisset sine patris con-
 sensu ibid. n. 5.*

*Pro alimentorum integra summa fieri potest executio contra
 Socerum, si exactio contra filium est difficilis ex quo ma-
 turatur in longinquis, & est filius familias peculo carens
 ibid. n. 6. & 7.*

*Inexigibilitas contra filium probatur ex relationibus exe-
 cutorum, & ex citationibus contra Socerum ad indicandum
 bona ibid. n. 8.*

*Pro alimentorum integra summa datur contra Socerum
 actio subsidiaria confiso de inexigibilitate contra filium
 ibid. n. 10.*

Index Rerum,

Alimenta taxanda sunt pro muliere nobili attenta quantitate persone ac familie nobilitate dec. 2. n. 1.
Et taxanda sunt ad quantitatem congruam ne vestes cogantur et ciborum ibid. n. 2.

In alimentorum taxatione pro muliere nobili ultra vestes, & domum habenda est ratio famulorum, cum dedecet quod sibi feruiat ibid. n. 3.

Item habenda est ratio expensarum ac sumptuum litis, qui taxam alimentorum augent ad fauorem mulieris nihil aliunde habentis, & sententia bonorum sui canonizatum per sententiam, ibid. n. 4.

Amplius quamuis lis pendeat super Iudicio vniuersali, sed super re particulari ibid. n. 5.

Ratio est quia prestatio alimentorum non formatur ab obiecto, ad quod litenditur, sed ab impotentia, ne ob eam cogatur litem deferere qui boni iuris presumptione manuitur ibid. n. 6.

Alimenta taxantur Iudicis arbitrio ibid. n. 9.
Alimenta debita vigore statuti seu decreti Iudicis debentur Iure actionis dec. 350. n. 26.

Alimenta quod fuerint soluta multum attenditur qualitas persona soluentis, & illius cui debentur cum non sit verisimile quod interim vixerit de veno dec. 20. n. 6.

Alimenta prestata à patre nepotibus consentur potius ratione consanguinitatis, quam famulatus, quamvis ei aliquid seruicia prestiterit dec. 67. n. 6.

Ratio est quia alimentarium tenetur secundum qualitatem sue persona prestare operas alenti, nec debet stare in domo sicut corpus mortuum ibid. n. 7.

Et opere prestata si sunt modica, nec aequant alimentis receptis tanquam impares non attenduntur ibid. n. 8.

Alimenta ab administratore prestata ex bonis administratus prestata presumuntur ibid. n. 11. & 12.

Alimenta in subsidium prestanda sunt à fratre fratri seu sorori pauperi ibid. n. 13.

Alimenta sunt adeo privilegiata, ut Iudex suum officium interponere valeat etiam non requisitus decisio. 82. num. 2.

Ad alimenta prestanda si plures tenentur, & difficilis est ab altero ex illis rata exactio, licet vnum ad totam summam condemnare dec. 108. n. 9.

Alimentorum solutio non est retardanda sub pretextu probationis facienda super pauperate quia venter non patitur dilationem dec. 14. n. 14. & 16.

Pro alimentis non competit hypotheca dec. 230. n. 16.

Pro alimentis debitis filio à patre non competit hypotheca ibid. n. 38.

Item nec pro alimentis debitis donatori à donatario, nisi expressa sint bona ex quibus debeant solui ibid. n. 39.

Pro alimentis debitis Vxorì proportionabiliter ad fructus dotis competit hypotheca ibid. num. 40. & redditur ratio num. seqq.

Hypotheca legalis competens pro dote trahitur ad alimenta tanquam accessoria ad dotem ibid. n. 41.
Et conclusio indistincte procedit tam constante quam soluto matrimonio ibid. n. 42.

Pro alimentis competit Vxorì Saluarum contra tertium possessorem ibid. n. 43.

Et hæc opinio est vniuersalis, & communior, nec debet ab ea in iudicando recedi ibid. n. 44.

Allegans quem teneri de casu propter culpam commissam probare debet quod ille contingit solum propter culpam nec potuisset aliter contingere, nisi culpa intervenisset decisio. 185. n. 18.

Allegans nullitatem Iudicii processum transportare tenetur dec. 65. n. 12.

Alleganti qualitates necessarias pro validitate actus interuenisse incumbit onus probandi dec. 91. n. 8.

Alleganti concordiam incubit onus probandi quod sue-

ris effluata, quia cum sit facti non presumitur decisio. 113. num. 13.

Altare Pars dextera dupliciter in altari consideratur, vno modo respectu ipsius altaris versi ad populum, & se-
dextram, ac dignum est cornu Evangelii, quia illuc dex-
tram protendit Crux, alio modo respectu Sacerdotis cele-
brantis versi ad altare, & sic pars dextera est cornu Epistolæ dec. 566. n. 17.

Cornu Epistolæ dicitur dextera habito respectu ad indigentium ibid. n. 20.

Alternatiua acceptata per Episcopum duarum Ecclesiarum vniuersarum pro utraque censetur acceptata, licet in libris Datarie una tantum Dicesis denominetur, licet inceptata referenda est ad ipsam Episcopum utriusque Ecclesie pastorem dec. 494. n. 2.

Alternatiua ab Episcopo Ecclesiarum vniuersarum acceptata presumitur pro utraque Ecclesia, quando nulla ratio disparitatis concurret ob quam Episcopus voluerit acceptare alternatiuam potius pro vna, quam pro alia ibidem num. 4.

Et voluisse Episcopum pro utraque Ecclesia alternatiuam acceptare declaratur ex obseruantia ibid. n. 5.

Alternatiua acceptatio est contractus ibid. n. 6.

Alternatiua Vel non potest inducere nisi equalitatem, vel adeo modicam ut nihil reputetur dec. 111. n. 17.

Adiecta in solutione fauore creditoris nullam prebet debitori electionem, & est quod ei det facultatem, solutio facienda est in moneta, quia valorem monete in obligatione deductæ adequat dec. 250. n. 10. & 11.

Vtrumque alternatum equaliter aque principaliter determinatur tanquam diuersa dec. 468. n. 26.

Alternatiua Seu quo casu efficii primam offerentiam ambigunt dec. 118. n. 12.

Et quomodo sit intelligenda n. 14.

In alternatiua summam id quod est minus, est in obligatione, in alternatiua verò temporis id quod est maius dec. 262. n. 22.

Alternatiua posita in Monitorio seu libello quid operetur dec. 468. n. 18.

In alternatiuis satis est vnum de duobus verificari dec. 81. num. 9.

Electio regulariter est debitoris dec. 218. n. 13.

Reus habet electionem prestandi alterum ex alternatis quando vtrumque principaliter est in actione, & obligatus dec. 468. n. 27.

Amissio processus probatur eo ipso quod facti diligenti in Archiepiscopo non reperiuntur, dec. 178. n. 9.

Amissio Instrumenti probanda est ab eo qui illum tenet probare intendit dec. 317. n. 25.

Ancharan. conf. 7. n. 4. & seq. quo casu loquatur dec. 41. num. 19.

Angel. conf. 61. n. 6. declaratur dec. 634. num. 29.

Animalia fideicommissaria alienata per gratulam impugnantur in detractiones dec. 62. n. 17.

Animus euertendi fideicommissum etiam in præteritum de tempore diuisionis ex quibus arguitur dec. 134. n. 10.

Animus residendi solum attendi debet, quia to fore exteriori non puniuntur animus, sed externa amissio negat Bonacini. affirmat Trullench. dec. 616. n. 9.

Animus, seu voluntas renouantem plenè iustificatur ex testibus optime informatis, & ex his qua in actu renouantionis ante, vel post coram ipsis renunciatur expressa dec. 18. n. 1.

Item probatur vniuerso teste ibid. n. 9.

Præsertim quando concurrunt coniectura, & agitur fauore dotis ibid. n. 10.

Item probatur leuissimis probationibus decisione 14. num. 12.

Quinn

& Materialium.

Animus, seu voluntas etiam ex subsecutis dignoscitur
dec. 33. n. 9

*Animus seu voluntas fideicommissaria quod voluerit sub
dicere rem destinatum ad usum rei fideicommissaria sub
fideicommissario ex quibus colligatur* dec. 105. n. 13.

*Annatarum subcollector, vide in verbo Subcollector
Annatarum.*

*Annona privilegium tribuit via executiva pro re fru-
mentaria, dec. 423. n. 19*

Annona liber probat volentem frumenti venditi, dec. 495.

*Annua prestatio. In prestationibus annuis debitis ex
contractu pro unica prescriptio sufficit, tam pro praeiis
quam pro futuris, dec. 33. n. 16.*

*Secus est in contractu conditionalis, & redditur ratio di-
stinctionis, ibid. n. 17.*

*Annuis prestationibus ex contractu conditionalis tot re-
quiruntur prescriptiones, quot sunt anni, & vnaqueque pre-
scriptio incipit à singulis annis, quibus fuit cessatum in solu-
tione, ibid. n. 18.*

*Et ad effectum, de quo agitur non requiritur conditio ex-
pressa, sed etiam tacita attenditur, ibid. n. 19.*

*Annuis prestationibus stipulationes dicuntur aliquo modo
perpetuae, quando sunt resolvable sub incerto eventu non pen-
dente à facto creditoris, ibid. n. 20.*

*Annuus ad committendam causam appellationis compu-
tandus est à die appellationis interposita à sententia Iudicis
à quo, dec. 488. n. 1.*

*Annuus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

*Annus si computatur ab incarnatione, tunc computatio
precedit anno incarnationis finito, itant iuxta incarnationem
annus denominari incipit, quando finitur, decisio. 385.*

Anton. Faber in C. lib. 8. lit. 37. diffinit. 4. *quo casu loqua-
tur?* dec. 388. n. 8.

*Apoca priuata licet careat acquisitis l. scripturas C.
qui pot. in pignor. habeant. concurrentibus administris
probat anterioritatem hypothecae etiam in concursu publici
Instrumenti, dec. 10. numero 12. & redditur ratio numero
seqq.*

*Apoca priuata inserta in aliquo Instrumento absque de-
creto Iudicis, quamvis fidem non faciat, nihilominus defe-
ruit pro adminiculo, dec. 85. n. 7. & 8.*

*Apoca priuata non archiuata non meretur fidem ob-
stantibus Constitutionibus Apostolicis, dec. 638. n. 1.*

*Apoca debiti si non fuit consignata Creditori, tunc simu-
lata praesumitur, dec. 49. num. 20. & vide dec. 85. num. 16.
circ. med.*

*Apoca non probatur simulata ex Testibus si eorum de-
positioni repugnant depositiones Testium in apoca subscripta
contrarium deponentium, ibid. n. 7.*

*Apoca simulatio, et excluditur sufficit praesentia
crediti in ea contenti aliunde iustificetur, vel quod aliqua
possibilitas conueniat, dec. 166. n. 5.*

*Causa possibilis simulandi apocam non resultat ex ani-
mo, & intentione fraudandi creditores, nam quoad credi-
tores iam creatos nulla ex ea parari potest defessio, ibidem
num. 10.*

*Apoca subscriptio refertur ad omnia in ea contenta;
dec. 638. n. 18.*

*in Apocis priuatis semper militat suspicio aut iudata ubi
agitur de praedictio tertii, dec. 403. n. 16.*

*Amplia, quamvis sint recognita, quia recognitio non pro-
bat in praedictio tertii fuisse factas de tempore ibi descri-
pto, ibid. n. 17.*

*Apostilla. Notarius si apostillam in margine testamen-
ti adiectam in Instrumento retulit, quando illud in man-
dum reduxit, euindé resultat dicta apostilla approbatio, dec.
608. n. 2.*

*Apostilla in instrumento licet non sit subscripta à No-
tario probatur si constat ab eo fuisse scriptas, decisio. 220. nu-
mero 16.*

*Apostoli testimoniales si à Iudice dati fuerunt, tunc non
dicitur appellationi derulisse, quia terminus testimonialium
nihil aliud continet nisi testimonium iudi facti interpositio-
nis appellationis, dec. 242. n. 15.*

*Et hoc testimonium ab appellante petitum desitlo Hispa-
niarum deseruit loco Apostolorum, non tamen importat ad-
missionem appellationis, ibid. n. 16.*

*Iudex quando dedit apostolos testimoniales simpliciter,
vel apostolos dimisorios, vel reuerentiales dicitur appel-
lationi derulisse, quia appellanti à sua potestate dimittit,
ibid. n. 19.*

*Et quando non dedit apostolos testimoniales simpliciter
sed testimoniales in forma, sub quibus continentur resato-
rii, quatenus appellationi locus non sit, non dicitur appel-
lationi derulisse, ibid. nu. 20.*

*Apostoli reuerentiales in forma si à Iudice dati fuerunt,
tunc sub illis resuatorii continentur, ibid. n. 21.*

*Apostoli censentur à Iudice denegati si fuerunt ab appel-
lante petiti, & à Iudice nec minus datum terminum, dec.
254. n. 21.*

*pro Apostolis si non reddat appellans intra terminum ju-
ris sententia transit in iudicium, dec. 351. n. 1.*

*Vel teneatur saltem intra terminum 30. dierum committere
causam appellationis sicut appellationem à diffinita, & in
ipsa appellatione petiti apostoli, ibid. num. 2. & decisio. 278.
num. 1.*

*Nec pro exclusionem rei iudicata sufficiunt diligentia pro
obtinenda commissione in Signatura cum appellans possit
alia via sibi consultare, reddendo coram Iudice, à quo pro
apostolis, dec. 351. n. 3. & dec. 278. n. 2.*

Index Rerum,

pro Apostolis si infra terminum iuris appellans non rediit, sufficit ad evitandam reindicatam, quod commissionem obtinuerit, eaque pervenerit ad bancum Curforum, quamvis Iudici presentata non fuerit cum satis hoc casu constare dicatur de diligentia, ibid. num. 3.

pro Apostolis tenetur appellans redire intra terminum iuris, dec. 240. n. 14. & dec. 330. n. 1.

Limita non procedere si commissionem intra dictum terminum impetravit, quae sufficit, quando fuit appellatum non ab interlocutoria, sed a definitiva, ibid. num. 2.

Ratio diversitatis est, nam a definitiva in causa appellabili lex ipsa appellationi deservit, ab interlocutoria vero, quia lex appellationi non deservit: expectanda est Iudicis responsio, ibid. num. 3.

Et an appellans in commissione obtineat intra terminum iuris teneatur exprimere quod pro apostolis amplius redire non teneatur? ibid. n. 4.

Expressionem hanc esse necessariam firmat Vestr. contrarium tenet Lancellor. ibid. num. 5. & 6. declarata n. 7.

Terminus decem dierum ad committendum causam appellationis continetur in concessione apostolorum reverentialem, dec. 9. n. 2. & dec. 240. n. 15.

Apotheca, quando existit in loco apto negotii, ac mercaturae officii, ut illius valere augeatur, nam hoc est pratio estimabile, dec. 644. n. 18.

Appellans infra decem dies post datos reverentiales tenetur causam appellationis committere alias Sententia transit in iudicatum, dec. 9. n. 1.

Sufficit tamen, quod infra decem dies commissio fuerit presentata coram Regente Cancellaria, quia si non fuit ex aliquo impedimento signata, sola presentatio operatur ad evitandam desertionem, ibid. n. 3.

Et presentatio commissionis coram Regente infra decem dies probatur, ex illius subscriptione in calce commissionis, ibid. n. 4.

Appellans a sententia lata super titulo beneficii comprehendit etiam fructus tanquam accessorios non potest citare vitium assessorum super ad fructibus coram alio Iudice novum inchoare iudicium, dec. 107. n. 2.

Appellans habet auctoritatem ad committendam causam appellationis si Iudex dedit apostolos testimoniales, dec. 217. num. 18. & dec. 242. n. 17.

Appellans a relatione petiti taxativae in aliqua parte tantum, in reliquis in dicta relatione contentis consensisse videtur, dec. 291. n. 2.

Appellans tenetur infra decem dies committere causam appellationis, quando dati fuerunt apostoli reverentiales, dec. 240. n. 15.

Alias sententia transit in iudicatum, dec. 9. n. 1.

Appellans si non rediit pro apostolis infra 30. dies quando datus fuit terminus iuris tunc sententia transit in iudicatum, dec. 240. num. 14. & dec. 251. n. 1. & dec. 278. n. 1.

Vel tenetur saltem infra terminum 30. dierum committere causam appellationis, si fuit appellatum a definitiva, & in ipsa appellatione petiti apostoli, dec. 251. num. 2. & 3. ubi quod non sufficit diligentia pro obtinenda commissione in Signatura.

Appellans si intra terminum iuris non rediit: pro apostolis sententia transiit in iudicatum, dec. 361. num. 1.

Item si nec citatus infra auctoritatem ad dicendum contra commissionem ad evitandam appellationis interposita desertionem, ibid. n. 2.

Appellans infra terminum iuris pro apostolis redire tenetur, dec. 330. n. 1.

Limita non procedere, quando appellans intra dictum terminum commissionem impetravit quia sufficit quod fuit appellatum non ab interlocutoria, sed a definitiva, ibid. num. 2.

Ratio diversitatis est, nam a definitiva in causa appella-

bili lex ipsa appellationi deservit, ab interlocutoria vero, quia lex appellationi non deservit: expectanda est Iudicis responsio, ibid. n. 3.

Appellans infra terminum iuris si non rediit pro apostolis, ad evitandam reindicatam sufficit, quod commissionem obtinuerit, eaque pervenerit ad bancum Curforum, quamvis Iudici presentata non fuerit, cum satis hoc casu constare dicatur de diligentia, dec. 278. n. 3.

Appellans si infra terminum iuris commissionem impetravit, an necesse sit exprimere, quod pro apostolis amplius redire non teneatur? dec. 330. n. 4.

Expressionem hanc esse necessariam tenet Vestr. contrarium tenet Lancellor. ibid. num. 5. & 6. declarata num. 7.

Appellans censetur appellationi interposita renunciare si adiit primum Iudicem, dec. 397. n. 19.

Limita non procedere quando primum Iudicem appellans adiit, pro revocatione dumtaxat gravaminis illati a primo decreto, dec. 324. n. 5.

Declarata conclusio principalis procedere, quando processu rescriptum Signatura mandant Iudici a quo, ut iterum audiat, tunc enim appellans rediendo ad Iudicem a quo dicitur renunciare appellationi, quia acceptum rescriptum Signaturae, ibid. n. 6.

Accedente, praesertim quod idem Iudex primum decretum, deinde confirmavit, ibid. n. 7.

Appellans si post appellationem rediit coram Iudice quo cum praesentata appellationis interposita per dictam comparitionem non dicitur appellationi interposita renunciare, dec. 491. n. 8.

Item, nec appellationi renunciare dicitur si comparitio non fuit voluntaria, sed coacta ad effectum evitandi inminentem incarcerationem, ibid. n. 9.

Appellans tenetur acta prima instantia integri translatere, dec. 329. n. 1.

Amplia praesertim, quando ex rescripto Signaturae fuit praefixus terminus ad transportandum acta, ibid. n. 2.

Appellans in Curia praesentari potest ab appellato in committendo causam appellationis, quia dispositio cap. oblatz de appellat. locum non habet in Curia, dec. 188. numero 23.

Appellanti praedictari nequit per Iudicem appellantis rescindendo appellationem in causa appellabili, dec. 412. num. 17.

Appellare potest a die habita notitia factum contraxit, dec. 2. n. 7.

Limita primo non procedere, quando reus fuit personaliter citatus, & citatio continet terminum peremptorium, ibid. num. 8. & 9.

Limita secundo non procedere ubi citatus dolo capie latrare ne personaliter citaretur, ne enim ex dolo committatur reportis habitur pro citato personaliter, ibid. num. 10. & dec. 217. n. 6.

Quicquid sit ad effectum, ut condemnari possit ad nullam interrogatam contra contumacem, dec. 2. n. 11.

Appellare a die sententiae si carceratus missus, tunc non excusatur, cum appellare poterit per Procuratorem, dec. 2. num. 13.

Excusatur tamen tanquam legitime impeditus, dec. 27. num. 14.

Declarata hoc non procedere, quando impedimentum incarcerationis processu ex propria culpa, quo casu non suffragatur cum possit appellare per procuratorem, ibid. num. 15. & dec. 242. n. 12.

Appellare non licet post decem dies, ibid. num. 22.

Non appellare, vel in tempore non appellare potest, ibid. num. 14.

ad Appellandum decem dies, quomodo computentur dec. 2. numero quinto & sexto & dec. 217. numero 4. & 5.

& Materialium.

ad Appellandum termino pendente si sententia fuit executio demandata, tunc possessorem eius possessione non privatur, dec. 29. n. 2.

ad Appellandum tempus contra citationem per contradictionem incipit currere, nisi si de habita notitia, ibid. nu. 3. & dec. 440. nu. 13.

ad Appellandum tempus licet currat non a die sententiae, sed a die scientiae gesta tamen per decem dies a die sententiae sunt revocanda per viam attentatorum, dec. 217. n. 16. & dec. 440. n. 14.

Decem dies ad appellandum non currunt, nisi a die scientiae, quando non processit citatio personalis ad sententiam, et quod citatus non permisit personaliter reperiri, quia exinde non inferitur ad dolosam lationem, decil. 242. num. 1.

Fallit conclusio, quando constat de dolosa latione ne personaliter citaretur, ibid. num. 2. & ex quibus dolosa latio probetur? ibid. nu. 3. 4. & 6.

APPELLATIO datur ab excessiva taxatione expensarum, dec. 123. n. 1.

Item a derogatione institutionis, decil. 237. nu. 6. & decil. 420. nu. 14.

Item, quando declarat competentem, dec. 246. n. 6.

Item datur ad utrumque effectum in possessorio de iure canonico, dec. 274. n. 5.

Item a sententia super executione litterarum Apostolicarum, quando fuit ordinarius processum praevia servatione terminorum substantialium, dec. 275. n. 21. declar. n. 25.

Item datur a sententia mixta executoris, ibid. num. 23. & dec. 392. nu. 8.

Secus a sententia executoris meri, qui potest se extrajudicialiter informare, ibid. n. 10.

Item datur a mandato de exequendo Instrumentum dotale vigore Statuti Vitis cap. 8. lib. 1. quando appellans intermedium curavit rem nobilem sequestrari, sic disponente alio Statuto lib. 1. cap. 169. dec. 288. n. 4. & 5.

Appellatio a Statuto permixta intelligitur, tam ad effectum devolutivum, quam suspensivum ibid. n. 7.

Appellatio datur a decreto admissionis articulorum, quod non habet diffinitivum, dec. 354. n. 6. & 7.

Item datur in Summarissimo mantentionis, quando mantentio fuit concessa per sententiam, secus vero per decretum, & redditur ratio diversitatis inter unum, & alterum casum, dec. 381. n. 8.

Regulariter tamen in Summarissimo possessorio prohibetur, ibid. n. 9.

Fallit vigore Statuti Bononiae permittentis appellationem a qualibet sententia lata in possessorio, ibid. n. 10.

Appellatio, ut datur in possessorio vigore Statuti Bononiae ad interese per sententiam, siue decretum pronuntiatum sit cum non finem, & forma verborum, sed natura, & substantia iudicii effecti a Statuto appellabilis sit attendenda, ibid. num. 12.

Item datur in iudicio possessorio sine multitudine, & iniuncta sententia, dec. 28. n. 7.

Appellatio datur a decreto ordinarij approbante relationem examinatorum, quando fuit iudicialiter processum, dec. 457. n. 1.

Non attentio an appellatio fuerit interposita ab ipsa relatione, vel a decreto eam approbante, quando utrumque eadem deinde emanavit, nec prius relationis notitiam appellans habuit, ibid. n. 2.

An autem deus appellatio a decreto approbante relationem examinatorum attendi debet, an fuerit iudicialiter, vel extrajudicialiter processum, & illatum gravamen, quod consideratur quando unum tantum debebat habili renunciare, & omnes equaliter renunciantur, ibid. num. 3. 4. & 699.

Appellatio datur a mala relatione examinatorum

etiam, quando omnes oppositores equaliter habiles renunciantur, siue ad simplicia, siue ad curata, ibidem num. 7. & 9.

Differt tamen in hoc ad effectum, ut gesta infra decem-dium, & ante appellationem interpositam sint attentata, gesta enim post diffinitivam sunt attentata, secus post interlocutoriam habens vim diffinitivam, nam paria sunt esse appellatum, & esse infra terminum ad appellandum, ibidem num. 12. & redditur ratio nu. 13.

Appellatio a decreto interlocutorio, licet detur de iure canonico illa tamen non suspendit iurisdictionem Iudicis, a quo ibid. n. 14.

Appellatio a decreto interlocutorio non solet admitti a Signat. Iustitia, nisi praevia discussione gravaminis, ac meritum, ibid. n. 15. & dec. 339. n. 10.

Appellatio a decreto interlocutorio a Signatura simpliciter admittitur operatur, ut usque ab initio decretum fuerit appellabile etiam ad effectum suspensionis, dec. 453. n. 16.

Appellatio datur quannvis causa sit commissa appellatione remota, quando sententia est iniuncta, dec. 516. n. 15.

Item datur a sententia lata in vim relationis Peritorum, dec. 564. nu. 4.

Intellige conclusionem procedere, quando Periti fuerint electi a Iudice, secus vero si a partibus, ibidem num. 5.

Appellatio datur ab irrationabili iudicio Episcopi dec. 569. num. 3.

Appellatio non datur a sententia provisionali, decil. 28. nu. 7. & vide in verbo sententia provisionalis.

Item non datur ab institutione extrajudiciali, & potest talis institutio absque viro attentatorum executioni demandari, dec. 39. n. 3.

Ratio est, quia institutio de sui natura non comparet contradietore est mera interlocutoria, nec sortitur naturam diffinitivam, nisi inter institutum, & insistentem, qui institutionem renovare non valet, ibid. n. 4.

Appellatio non datur a decreto lato in possessorio ex Constitutione Cardinalis Iustiniani edita tempore legationis in Civitate Bononia, dec. 381. n. 26.

Non tamen Constitutio derogat statuto permittente appellationem in possessorio, ibid. n. 29.

Item non datur a mandato de mantentendo, decil. 240. num. 12.

Item non datur in Summarissimo possessorio in Curia Archiepiscopali Bononia, ubi viget particulare statutum prohibens appellationem, dec. 381. n. 7.

Appellatio suspensiva quemadmodum non admittitur a mantentione ita, nec ab alia ab ea consecutiva, decil. 39. num. 7.

Suspensiva ad utrumque effectum datur in iudicio mantentionis si constat de illius iniunctis, ibid. n. 9.

Suspensiva si non datur a sententia concedente immisionem in parte immissa, admittitur tamen in parte condemnatoria ad fructus siue sit concepta per capitula separata, siue connexa, ibid. n. 20.

Ratio est, quia huiusmodi damnum reparari nequit in iudicio proprietatis, ibid. n. 21.

Appellatio suspensiva non debet a Iudice admitti in praedictum partem, cui ex re iudicata fuerat iam questum, dec. 217. nu. 19.

Suspensiva denegatur in provisione parochialium ex dispositione S. Concil. Tridentini, & Constit. san. mem. Pij V. dec. 237. nu. 10. & dec. 669. n. 5.

Suspensiva quovismodo non admittitur, tunc attentata non dicuntur commissa, dec. 237. n. 11.

Suspensiva denegatur in provisione parochialium per concursum, secus vero quando contenditur super pertinentia iuris conferendi, & praesentatur appellat, tunc enim admittitur quoad utrumque effectum, ibid. nu. 12.

Index Rerum,

Suspensio denegatur in iudiciis summariis non secus, ac in executis tam de iure civili, quam de iure canonico, dec. 331. nu. 6. & 7.

Suspensio a relatione examinatarum prohibetur a Concilio Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 18. quod loquitur de parochialibus non autem de beneficiis simplicibus, ibid. num. 4.

Suspensio etiam ab infirmitate datur, si fuit iudicialiter processum, secus vero si extrajudicialiter, dec. 422. nu. 2. & redditur ratio, num. seqq.

Suspensio non datur ubi agitur de re frumentaria, dec. 423. num. 23.

Suspensio non datur a mandato de manutendo, decif. 517. num. 5.

Fallit vigore Statuti Bononie, dec. 61. nu. 1.

Appellatio commissio cum clausula, subministratis sumptibus litis, tanquam conditionalis suspendit iurisdictionem donec subministrentur, dec. 69. num. 27.

Et condicione non purificatur per actualium sumptuum litis subministracionem non suffragatur, decif. 313. nu. 15. & de hac clausula, subministratis sumptibus litis, vide in verbo clausula, subministratis.

Appellatio a laudo illius executionem suspendit, decif. 218. nu. 4. & dec. 248. nu. 1.

Interposita a laudo in parte, & partibus preiudicialibus perinde habetur, ac si pure, & simpliciter esset interposita, quia laudum ex voluntate compromittentium est indiduum, dec. 248. nu. 12.

Appellatio a collatione Ordinarii quando datur? decif. 237. num. 6.

Appellatio a decreto admissio articulorum quando eff. interlocutorium non impedit quominus Index a quo possit ad ulteriora procedere in examine donec per Iudicem appellacionis sit inhibitus, dec. 317. nu. 16.

Secus vero quando decretum eff. diffinitivum, & ultra fuit iustificata causa appellacionis coram Indice ad quem, ibid. num. 17.

Appellatio admissa ad utrumque effectum operatur ut vi retroractionis reddantur attentata omnia gesta coram Iudice a quo a die decreti fuit sententia, ibid. nu. 18.

Appellatio a mala examinatarum relatione ad utrumque effectum aduivitur si quis fuit ad examinataribus idoneis tantum ad simplicia denunciatus non autem ad Curiam, dec. 338. nu. 3.

A mala relatione examinatarum non operatur. Per eius effectus retrorabatur ad sententiam super patrimonialitate, a qua non fuit appellatum, dec. 572. nu. 15.

Appellatio a sententia lata in petitorio non suspendit executionem decreti in summarissimo possessorio obtento, dec. 348. num. 4.

A sententia lata in petitorio non impedit executionem decreti ante sententiam obtenti in possessorio, cum illa solum praefinet rem in statu quo erat ante sententiam, ibidem num. 10.

Appellatio a sententia diffinitiva in petitorio lata non impedit executio mandati de manutendo per separatum decretum relaxati, dec. 397. nu. 8.

Appellatio infra terminum proferatur interponi potest sub condicione quarantiae contra quando Index terminum habuit pro secuto, dec. 140. nu. 1.

Appellatio interposita a Procuratore censetur a principali ratificata ex illius professione coram Iudice ad quem, dec. 248. nu. 4.

Ea ratio, quia ratificatio equiparatur mandato etiam in requiritibus specifice mandanti, ibid. nu. 5.

Appellatio interposita ab uno ex oppositoribus suffragatur alii, ita ut illam persequi valeant, dec. 489. nu. 10.

Interponi debet coram Iudice, non autem per dismissio nem cedula apud Notarium, dec. 237. nu. 17.

Appellatio executionem sustinet, dec. 218. nu. 5. & decif. 288. num. 4.

Appellatio non diversificat causam, sed instantiam, decif. 295. num. 25.

Appellatio ligat manus Iudicis a quo, itane non possit amplius in causa se ingerere, dec. 324. nu. 2.

Appellatio prohibetur a motu proprio Clementis VII. super provisione beneficiorum Diocesis Calaguritanæ & ad collationem fuit extrajudicialiter denantem, secus si iudicialiter fuit processum, dec. 338. nu. 5.

Appellatio a Signatura simpliciter admissa tunc gressu medio tempore redditur attentata, dec. 339. nu. 9.

Appellatio quando est a Statuto permessa, tunc tale statum habetur pro favorabili, & contra odiosum illam prohibens, dec. 381. nu. 14. & 15.

Appellatio quando eff. prohibita a iure communi in pos. sessione terminata per decretum, sed est permessa a Statuto, tunc diversa militat ratio inter utrumque casum, ibid. nu. 16. & 17.

Appellatio vigore statuti minus gravat quam iure communi ex quo statum omnia tantum appellacionem cedit, ibid. nu. 19.

Appellatio senel tantum conceditur vigore statuti Bononie in possessorio, ibid. nu. 19.

Appellatio quod non datur a gratificatione, si ab aliquo statuto caveatur intelligi debet de gratificatione extrajudiciali, non autem de iudiciali, dec. 422. nu. 5.

Appellatio necessaria non est ubi protestaciones, & contradiciones concurrunt, dec. 423. nu. 22.

Appellatio vires sententia infringit, dec. 423. nu. 4.

Ac illius effectum sustinet, decif. 633. nu. 20. & dec. 669. num. 15.

Ac ponit rem in statu, quo erat ante sententiam, decif. 585. num. 9.

Suspendit executionem sententiae, dec. 633. nu. 10.

Appellatio devolvit ad Iudicem ad quem cognovimus totum negotium principalis, dec. 536. nu. 19.

Item devolvit ad Iudicem appellacionis in prima instantia deducta, dec. 462. nu. 1.

Maxime quando commissio appellacionis continet clausulas amplissimas, cum in eis dependens emergens que efficit, ut loqui pendere dicatur super omnibus que a principi dependens quamvis ad speciem deducta non fuerint, ibid. num. 2. & 3.

Appellatio infra legitima tempora impedit ut sententia transcat in iudicium, dec. 637. nu. 3.

Appellatio a die habita notitie admittitur, quando citatio ad sententiam non fuit personaliter executi dec. 489. num. 19.

Appellatio est de appenditio prima Instantie, decif. 497. num. 2.

Appellatio licet diversificet instantiam non tamen diversificat causam, que semper subiacet statuti illius fori in quo prima instantia lata fuit, ibid. nu. 3.

Appellatio dicitur circumdalla per scriptum Signaturæ, ut A. C. iterum audiat, dec. 399. nu. 3.

Appellatio non tam facile excusatur quam proscriptio dec. 2. nu. 14.

Appellatio simpliciter admissa a Signatura vi retroractionis ad diem decreti reddit omnia gesta attentata, & ab initio fuit appellatum dec. 107. nu. 4. dec. 453. nu. 17.

Appellacionis causa intra annum est committenda, & tunc annus est computandus a die appellacionis interposita a sententia Iudicis a quo dec. 488. nu. 1.

Appellacionis causa si non sit commissio in primo anno, nec ad aliquem alium devenit non saltem citando ad dicendum contra, tunc non datur in Curia intermissio ibid. nu. 2.

Appellacioni non dicitur Index denique si deest Appellacionis resistunt, quia terminum resistunt, non alius

& Materialium.

aliquid continet testis testimonium nulli facti interpositionis appellacionis decil. 42. num. 17.
 Ex hoc testimonium ab appellante petitiu de fidei Hissit.
 de hoc testimonio loco Appellacionem non tamen importat ad
 iudicium appellacionis, ibid. num. 16. & 18.
 Appellacionis Index de iure dicitur si dedit Apostolos
 simpliciter, vel Apostolos dimissorios, vel reuerentiales, quia
 simpliciter a sua potestate dimittit, ibid. num. 19.
 Appellacionem non dicitur de iure Index si non dedit
 Apostolos reuerentiales simpliciter, sed reuerentiales in for-
 ma sub quibus continentur etiam reuolutorij, quatenus ap-
 pellacionis locum non habet, ibid. num. 20.
 Potest nec appellacioni deferri, quando datur apostolos reue-
 rentiales in forma, ibid. num. 21.
 Appellacioni interposse a principi procurator veni-
 unt, ut in iur. fecit, in iudic. dec. 315. num. 17.
 Limitis non procedere, quando ab ipso vltiori lre & sim-
 plici procurator consequitur id quod litigando consequi non
 potest, ibid. num. 18. & redditur ratio, ibid. num. 19.
 Appellacioni interposse procurator veniunt, ut in iur.
 in principi prauitatem inferre, decil. 541. num. 29.
 235.
 Appellacioni renouasse censetur si appellans adiuuati pre-
 sentis iudicem pro renouatione dimittit, et gratiam illi illi
 ceptum decreto decil. 324. num. 5.
 Limita non procedere quando processu rescriptum Signa-
 torum iudicis iudicet a quo, ut item iudicet tunc enim ap-
 pellacione de iure ad iudicem a quo dicitur appellacioni res-
 cripta, ex quo acceptum rescriptum Signatorum, ibid. num.
 6. & decil. 339. num. 2. Declara, ibid. num. 2.
 Appellacioni renouasse videtur si appellans post appel-
 lacionem reddit coram iudice a quo dec. 337. num. 19.
 Limita non procedere quando appellans comparuit cum
 praesentia appellacionis decil. 491. num. 8.
 Item si comparuit non fuit volens, sed coactus ad effe-
 ctum cum ad iudicem em carcerationem, ibid. num. 5.
 Appellacioni, an mulier renouare valeat absque so-
 lennitatibus decil. 404. num. 3.
 Post appellacionem interpositam & pars iudicatur cum
 praesentia non possit apprehendere tunc possessio
 coram dicitur a te, a te, decil. 137. num. 8.
 Praesentia, si in cedula appellacionis dicitur tam iudicem
 interpositum, & Index de iure terminatum respondendum
 ad apostolos, ibid. num. 9.
 Gesta post appellacionem nulla sunt & inuacua decil. 246.
 num. 2.
 Amplia, siue appellans praesentia fuerit appellacionem
 sileas, ibid. num. 3.
 In gradu appellacionis excipiendo deduci potest quicquid
 per omnes actiones fuerit in prima instantia petitiu decil.
 370. num. 15.
 Per appellacionem manus iudicis sunt figurae, decil. 305.
 num. 3.
 Constitutio prohibens appellacionem suspensum, ut lo-
 qui habet, illius forma seruanda est decil. 421. num. 6.
 Accessio in materia appellacionis regulatur secun-
 dum suum principale decil. 339. num. 8.
 In conexu pari appellabilis trahit ad separatem non ap-
 pellabilem decil. 136. num. 6.
 Appellacione pendente omnia gesta sunt inane, decil.
 16. num. 2.
 Appellacione doctorum paraphrenaticum ex statu bene-
 ne veniunt quatenus bona, quae non sunt dotis, vel dote
 nullius, vel augmento dotis, nisi attente sit actum decil.
 210. num. 6.
 Causa veniunt tam forte quam cambia decil. 312. & de-
 currenda decil. 312. num. 12.
 Cippi vel famillae videntur feminae, dec. 113. num. 3.
 Cippi domus, seu familia Testatoris veniunt etiam trans-

uerfales, decil. 129. num. 6.
 Descendunt masculina masculina veniunt omnes masculi in
 ipsius, decil. 152. num. 13.
 Damnum & interese veniunt etiam expense litis tam
 processuales, quam aliae in Advocatis procuratoribus & simi-
 libus decil. 497. num. 12.
 Descendunt masculinorum veniunt masculi ex feminis,
 quando non agitur de fundo vel Emphyteusi, aut habere
 fuerit ratio agnationis & fideicommissi, non autem a femina
 constitutum & primo loco vocata femina, & deinde eius
 descendentes decil. 352. num. 21.
 Praeterea quando sunt contemplatiua sicut qualitas masculi-
 nitatis, quae aequae reperitur in masculis descendentes ex
 feminis, quam in masculis ex masculis, quia illi etiam ve-
 niunt ex proprietate fructuum, ibid. num. 22.
 Amplius quamvis mater sit exclusa & veniant ex radice
 infecta quia nil obest, quando non veniunt ex persona maritus
 aut ratio agnationis non concurrens, sed succedunt ex propria
 persona tanquam habentes qualitatem masculinitatis, ibid.
 num. 23.
 Descendunt masculinorum tamen magis veniunt masculi ex
 feminis, quando agitur de fideicommissis constituto a femi-
 na, & primo loco vocata femina, & vltimum post de-
 scendentes masculos ex vocata femina, vocatur femina, ibid.
 num. 24.
 Descendunt veniunt tamen masculi, quando feminas decil.
 278. num. 13.
 Familiae vltima femina praesentia masculina non exanti-
 bus decil. 346. num. 8. & 9.
 Festi Nativitatis Domini venit prima dies festorum & a-
 tutionis decil. 262. num. 19.
 Filiorum masculinorum descendunt simpliciter, an ve-
 niant in fideicommissis filij naturales voluntarius est questio,
 eaque deciditur ex conditione eius qui fideicommissi, decil.
 7. num. 4.
 Filiorum masculinorum veniunt naturales in fideicommissis
 si fideicommissus naturalis fuit, praesentia vltimum natu-
 ra ad naturales communibus non censetur abhorre, si na-
 turalia similia sub, ibid. num. 5.
 DD. contrarium sentientes procedunt in dispositione le-
 gis, sed vero in dispositione bonorum, ibid. num. 6.
 Filiorum in fideicommissis veniunt Descendentes quando
 ex serie fideicommissi apparer fideicommissum habuisse
 pro filio tamen & vltimum filios, & vltimum Descendentes
 decil. 352.
 Et ex quibus colligitur in fideicommissis habuisse pro
 finitimus verbum filios & vltimum Descendentes ibid.
 num. 9.
 Filiorum non veniunt Nepotes sine Descendentes quando
 Testator discretive loquutus fuit decil. & Nepotibus ibid.
 num. 16.
 Vel adiecit nomen patris vel matris, aut dilationes de-
 nantes hinc inde generacionem, ibid. num. 17. Declara
 num. 18. & 19.
 Filiorum cognatione non veniunt nepotes etiam in fidei-
 commissis descendunt decil. 279. num. 12. & decil. 480.
 num. 23.
 Ex parte non in fideicommissis transiunt filii, ibid. num. 24.
 Praeterea quando a Testatore fuit expressum nomen pa-
 tris, et temporis testamenti aderant filij, ibid. num. 25.
 Filiorum nepotes non veniunt etiam si vocati sit in nume-
 ro plurium, nisi probetur fuerit existens filiorum tempore
 testamenti, ibid. num. 26.
 Item nec vocati censentur ex digestis ad plures substitu-
 tionem patris & vocati filiorum in remota, si quia ideo
 praesentia aliter de iure concurrent, ibid. num. 27.
 Item nec ex eo quod vocati fuerint filij nascituri, nam di-
 ctum vocatio non sufficit, nisi transierit filius, sed descendentes
 ibid. num. 28.

Index Rerum,

Filiorum superuentientium venit etiam filia quoties non fuit addita qualitas masculinitatis decil. 179. num. 20
Fructuum, reddituum & proventuum alicuius beneficii veniunt fructus omnium membrorum eiusdem beneficii decil. 40. num. 11
Fructuum, reddituum & proventuum de constituenda congrua pro Rectore non veniunt fructus incerti decil. 255. num. 13
Fructuum decimarum significatur emolumentum decimarum ac fructus decimales seu unitim à iure decimandi decil. 401. num. 5
Fructuum census non venit fors principalis decisione 610. num. 13
Heredum & successorum quorumcumque etiam fideicommissarii veniunt decil. 15. num. 6. & decil. 35. num. 20
Heredum & successorum comprehensa censetur etiam femina descendentes decil. 179. num. 4. Declarat. num. 5
Heredum & successorum veniunt Descendentes in fideicommissi decil. 337. num. 1
Heredum & successorum in materia indifferenti veniunt, tam masculi, quam feminae, ibid. num. 4
Heredum & successorum, quando agitur de Emphyteusi Ecclesiastica veniunt solum heredes sanguinis, decil. 483. num. 1
Heredum non veniunt heredes sanguinis in materia de sui natura transitoria ad extraneos, decil. 586. num. 18
Item nec minus si stipulatio fuit facta pro heredibus & successoribus quibuscumque & cum clausula ad habendum, ibid. num. 19
Heredum venit etiam substitutus, decil. 608. num. 7
Iurisdictionis comprehenditur tam civilis quam criminalis decil. 459. num. 5
Linea feminine non veniunt feminae, quando non est vocata linea, sed masculi descendentes per lineam femininam decil. 278. 14
Masculorum veniunt naturales si substitutioni masculorum est adiectum signum universale omne quod non patitur restrictionem, decil. 7. num. 7
Masculi in primogenituris, & fideicommissis an veniant masculi ex feminis? vide materiam in verbo Masculi appellatione.
Omnis ususfructus sola administratio non venit decil. 634. num. 2
Ordinariorum veniunt etiam Legati de Latere decil. 667. num. 16
Pignoris venit hypotheca si ei sunt adiuncta constitutum & precarium decil. 627. num. 13
Pertinentiarum veniunt omnia bona etiam penitus separata, & diuersa nature, quando ex aliquo adiuncto generalitas non restringitur, decil. 12. nu. 1.
Pertinentiarum, quid fuerit comprehensum dignoscitur ex appositione consuetudinum, ibid. num. 2
Proximiorum Cippi veniunt etiam descendentes ex aliis filiis Testatoris, decil. 179. num. 3
Proximioris agnati etiam pater continetur, decil. 350. num. 33
Proximiorum de domo veniunt feminae, quando non fuit habitus à Testatore ratio conservandi bona in agnatione, decil. 54. 6. num. 2
Et ratio conservandi bona in agnatione, quando excludatur? ibid. nu. 3
Processus executivi venit iudicium summariissimum mentionanti decil. 331. num. 3. Contra num. 11. ubi quod diuersa est natura utriusque iudicii.
Rei venit tota res in contrahibus ex causa onerosa, licet secus in contrahibus ex causa lucrativa, decil. 607. num. 22
Et venit omne id quod intra fines designatos continetur, ibid. num. 23

Successorum in officio vide verbo Successor.
Successorum domus venit etiam femina nupta in alicui familia, decil. 608. num. 13
Appellatus in Curia potest praevenire appellatorem in committendo causam appellationis, quia dispositio cap. oblatione de appell. non habet locum in Curia, decil. 288. num. 23
Approbens personam alicuius non potest amplius eam reprobare decil. 7. num. 3
Approbens pro legali aliquam scripturam, & cuius vigore transigit non potest amplius eam redarguere, decil. 549. num. 9
Approbens aliquem non potest amplius illud impugnare, decisione 10. num. 3
Approbatio ad Curam animarum probatur ex relatione Examinatorum, cui standum est, decisione 284. num. 5
Approbatio alicuius scripturae oritur ex productione iudiciali & effectu sortita favore producentis, decisione 643. num. 12
Approbatio omnium in scriptura contentorum resultat ex illius subscriptione, decil. 340. num. 4. & decil. 630. num. 11
Et afficit etiam subscribentis heredem, ibid. num. 15
Approbatio liris aliterum resultat ex scientia & patientia, decil. 474. num. 6
Approbatio persone ecclesiae ad Curam animarum spectat ad Episcopum, quammvis collatio ad aliud pertineat, decil. 268. num. 15
Approbatio persone ad Curam animarum est actus omnino diuersus à collatione, & ex approbatione non inferat ad ius sex possessionem conferendi, ibid. num. 17
Approbatio reportata ab Examinatoribus Vrbis potest quamvis fuit quis reprobatum non est attendenda? vide in verbo Examen ad beneficia, & in verbo reprobatum.
Approbatio sententiae siue decreti resultat eo ipso quod quis in illius executionem soluit, decil. 306. num. 11
Approbatio scripturae ex productione resultat operatur eo modo quo concepta est, non autem diuerso modo ab illa decil. 541. num. 14
Approbatio siue remouitatio non traibitur ad futura & ignorata, decil. 338. num. 20
Approbatio sufficit ad effectum indicandi scripturam esse in forma probanti, decil. 643. num. 18
Ex Approbatione Examinatorum Vrbis deservitur grauius ab examinataribus de paribus illarum decil. 338. num. 8
Approbatum semel de iure communi non est amplius examinandum, decil. 211. num. 12
Fallit conclusio ex nouo iure conciliari eo quod in asserptione ad alterum queritur nouus titulus, decisione 311. num. 13
In Curia tamen à dispositio non seruatur, sed sufficit semel fuisse approbatum, ibid. num. 14
Approbatum semel ad curam animarum si ante examen possessionem capit in vim precedentis collationis venit in summariissimo possessio excusandus ibid. nu. 18
Et tunc sufficit quod examen subsequatur ibid. num. 19
Approbatum semel ad vnum beneficium non eget de iure communi nouo examine, quando aliud simile consequitur, nisi medio tempore aliqua inhabilitas supervenerit decil. 22. num. 4
Approbatum in examine praesumitur habere maiores qualitates, quam alij oppositores dum habet pro se iudicium ordinarij, & examinatorum synodaliu decil. 361. num. 8
Approbatum ad curam animarum in adiudicatione beneficii est preferendum decil. 639. num. 3
Approbatum licet quis fuerit ad beneficia honoris gratia adhuc indiget nouo examine decil. 653. num. 11
Semel approbatum ad certum beneficium praesumitur etiam in futurum ad idem idoneus, nec novum examen subire tenetur decil. 545. num. 20

Secus

& Materialium.

Secus verò si fuit approbatus ad beneficia etiam curati in genere, & declaratur Gatz. & Gonzal. afferentes pro inscriptione prout in forma dignum requiri novum examen decil. 545. n. 21. & ratio diversitatis offertur nu. 22.

Approbatus in examine dignior reputandus est ei, qui bis fuit reprobatus dec. 489. n. 3

Aqua iuxta naturalem cursum modo fluere modo defluere solet dec. 391. n. 3

Aqua quando est omnibus sufficiens, primus qui habet Molendinum in flumine non potest prohibere secundo quicquid edificet, quia hoc illi non nocet dec. 376. n. 7

Aqua vendita an tota comprehendatur in prima venditione, vel tantum pro parte? vide dec. 464. per tot.

In materia Aquarum partium conventionibus standum est decil. 391. num. 4

Aqua promissa diminutio ex quibus probetur? decil. 314. num. 1

Arbitrari non potest controuersiam inter tres vertentes, illas insolvendo inter duos tantum terminare dec. 29. n. 18

Arbitrari, siue Iudex ubi plura sunt capitula separata, & plures ferri possunt sententia pronuntiando super vno non videtur in aliis absolueri, vel condemnare decil. 167. nu. 1. & 2

Arbitri nequeunt super aliis in compromisso non comprehensis arbitrari dec. 44. n. 16

Nam laudum à compromisso regulatur ibid. n. 17

Arbitrium pro retardatione solutionis pensionis semper intrat quando possessio exigendi est turbida dec. 19. n. 27

Arbitrium pro retardatione executionis litterarum Apostolicarum non intrat quoties sunt iustificata decil. 175. nu. 1. & dec. 394. n. 2

Arbitrium pro sanatione examinis testium cum Interrogatoriis pariter aduersis non intrat quando illa data fuerunt a persona non legitima dec. 233. n. 1. & dec. 239. n. 1

Interrogatoria debent continere aliquid releuans, ut sit locus arbitrio pro sanatione examinis testium dec. 233. num. 2. & dec. 239. n. 1

Pro sanatione examinis arbitrio locus non est, si concurrat irrelevantia ut libris suis imponatur dec. 233. n. 6

Arbitrium pro sanatione examinis testium non intrat quando testes fuerunt examinati absque interrogatoriis pariter aduersis dec. 247. n. 9

Arbitrium pro concedenda absolutione à censuris, quamvis laici in curia intrat concurrentibus nullitate, & iniustitia Sententia Declaratoria dec. 189. n. 3

Item magis intrat pro retardanda reintegratione in censuris, & ulteriori executione Declaratoria ibid. n. 4

Arbitrium relaxat Iuris vigorem decil. 19. num. 28. & dec. 235. n. 1

Arbitrium boni viri circa iustificationem cambiorum non est mercatoris, sed Iudicis, qui rimari debet per ocularem inspectionem an littera emanauerint iuxta prescriptum in Constitutione sa. me. Pij V. dec. 74. n. 32

Arbitrium regulatur à Iure dec. 186. nu. 1. & dec. 236. n. 2. & dec. 189. nu. 1. & dec. 594. n. 1

Arbitrium nunquam solet à Rotā interponi nisi aliqua subsistente causa dec. 233. n. 7

Arbitrium morte expirat dec. 256. n. 2

Arbitrium retardat solum executionem faciendam, non ademptio, & recte factam retardat dec. 275. n. 28

Arbitrio pro retardatione ut locus sit sufficit quod detur sumus, hoc tamen non procedit quando lra longo tempore durauit dec. 594. n. 17

Arbitrio Iudicis alimenta taxantur dec. 21. n. 9

Arbitria redacta sunt ad instar Iudiciorum decil. 218. num. 3

Archiconfraternitas Spiritus Sancti Nationis Neapolitane de Vrbe est Ecclesiastica dec. 501. n. 2

Archidiaconus Leodien. vigore Indulsi sa. me. Leonis X.

Ius habet percipiendi fructus beneficij litigiosi decil. 107. num. 4

Huiusmodi tamen indultum fuit à sa. me. Pio V. reuocatum, ut in Constitutione 57. in ordine dec. 107. n. 5

Archiepiscopus Casaragustanus habet Ius conferendi Canonatus in mensibus Martij, & Septembris ex Bulla Secularizationis una cum Capitulo non simulante, sed inquam vnum corpus per capitulum, & Archiepiscopum representatum dec. 587. n. 13. & seqq.

Archiepiscopus consideratur tanquam vnus de Capitulo, si Ius conferendi tribuitur Capitulo cum Archiepiscopo ibid. n. 16

Archiepiscopus venit appellatione Capituli quando tanquam vnus de Capitulo de Collatione participat ib. n. 17

Archypresbiter Ecclesie Lateranensis facultatem habet ex privilegijs Apostolicis conferendi beneficia etiam mediantes persona Vicary dec. 234. n. 17

Archypresbiter Ecclesie Lateranensis confert Iure ordinario ibid. nu. 18

Archypresbiter Sancti Petri confert inre ordinario ibid. nu. 19

Archypresbiter qui est etiam Canonicus si confert, an collatio ab eo facta censetur vii Canonico an vii Archypresbitero? dec. 241. n. 24

Archypresbiteratus de iure communis non est prima dignitas, sed Archidiaconatus dec. 280. n. 24

Sonat tamen in dignitatem dec. 312. n. 5

Archidiaconus si desit in scriptura priuata fidem non meretur obstantibus constitutionibus Apostolicis decil. 638. num. 1

Archidiaconus non est necessaria in publicis Instrumentis, quando abest fraudis suspicio ibid. nu. 2

Archidiaconus Episcopale dicitur publicum, & scriptura ab eo extracta probant dec. 246. n. 17

An autem conclusio procedat quando agitur de interesse ipsius mensis Episcopalis, & contra tertium multum dubitatur ibid. nu. 18

In Archidiacono Episcopali quauis processus non sit reperiens non tamen ex hoc elicitur culpa, & aplus Episcopi, ad quem solum spectat deputare Notarium Aularium, non autem custodia scripturarum decil. 178. nu. 4. & 5

Archidiaconus Monasterij quauis sit priuatum nihilominus scriptura extraxit probat etiam contra tertium, si sunt adminiculata dec. 167. n. 10

Archidiaconus quando est priuatus, tunc iura extraxit non probant contra tertium dec. 431. n. 19

Eo magis quando non probatur quo tempore iura fuerunt reposita in Archidiacono, cum reponi potuerint post motam litens ibid. n. 20

Archidiaconus publicum solum probat inter personas illius Territorij dec. 246. n. 19

In Archidiacono Matrix processus semper remanet dec. 75. num. 51

In Archidiacono ex dispositione Constitutionis sa. me. Urbani VIII. reponi debent omnia mandata procuratoris, talis namque constitutio non habet locum in mandatis prescriptis decil. 109. nu. 5

Et ex resolutione Archidiaconi non probatur negatiua existentia mandati procuratoris expressi cum fieri possit per Nuntium, Chirographum, aut litteras missas ibid. n. 7

In Archidiacono si fuerint facta diligenter de reperiendo aliquem processum, & non reperiatur exinde probatur illius amissio dec. 178. n. 9

In Archidiacono negatiua existentie alicuius scripturae probatur eo ipso quod non reperiatur adnotata in Inuentario scripturarum eiusdem Archidiaconi dec. 246. n. 13

Ex Archidiacono compulsatio iurium facta non seruata forma litterarum compulsatorum nulla est, si Iudex ad Archidiaconum non accessit, nec iura à Notario compulsore fuerint extraxit, ibid. n. 9

Index Rerum,

Et Iudex compulſor teneatur ſcripturas antequam compulſentur inſpicere, & videre an ſint in aliqua parte vitiate ad effectum ut exemplentur cum designationibus ſignorum, & vitiarum ibid. nu. 10

Ex Archivio iura extralla non dicuntur in forma probanti, non docto de quo tempore fuerunt reposita in Archivio cum repositi poterint tempore extrahitionis, & poſt motam litem ibid. num. 11

Et requiritur talis probatio quando Archivista eſt ſuſpectus, & exiſtentia ſcripturae in Archivio ante motam litem redditur inſerifimilis ibid. nu. 12

Argumentum a contrario ſenſu ſtricle accipitur reſpectu eius quod dicitur in ſenſu directo dec. 200. n. 14

A contrario ſenſu ſumi poteſt ad correſtioneſ iuris communis ibid. nu. 18. Declara. nu. 19

Argumentum a Maiori ad minus an admittatur in beneficiis ? dec. 144. n. 11. & 49

Argumentum ſumi poteſt a tempore limitato etiam ad correſtioneſ iuris communis dec. 200. nu. 17

Arguere a maiori ad minus an liceat? dec. 144. n. 16

Arguere licet a ſtatuto ad paſſum dec. 183. n. 11

Arguere licet a preſenti ad preteritum dec. 373. n. 12

Articuli in Curia admitti ſolent cum clauſula ſaluo Iure impetitionis, & non admittendorum, & ſalvis exceptionibus dec. 47. nu. 11. & dec. 193. nu. 5. & dec. 269. nu. 6

Amplia quamvis dubium ſit an admitti debeant decil. 193. nu. 6

Quod procedit in omni Iudicio ſive ordinario, ſive ſummario dec. 47. n. 12

Articuli in Curia, quando ſunt releuantes, paſſim admittuntur ſive cauſa ſit ordinaria, ſive ſummaria decil. 269. nu. 1

Articuli criminoſi, & obſceni ſi ſunt, tunc ſuper illis non datur remiſſoria abſque ſumo dec. 14. n. 1

Et fumus debet eſſe talis ut faciat ſemipleſnam probationem, ibid. nu. 2

Articuli etiam obſceni admittuntur, quando agitur civiliter, & ſunt de Iure dantis, ibid. n. 6. & dec. 127. n. 3

Articuli non dicuntur obſceni ſi aliquo modo includunt Ius dantis, & ſunt admittendi etiam ad probandum delictum in iudicio civili per viam exceptionis dec. 127. n. 3

Admitti tamen non debent, niſi dato magno ſumo ibid. nu. 4

Articuli contrarii ſunt admittendi etiam poſt didicta dicta Teſtium, nam probatio probationem non excludit dec. 75. nu. 11

Articuli de directo contrarii non ſunt admittendi poſt didicta, ut teſtificata dec. 335. n. 9. & dec. 346. n. 9

Et Teſtium dicta dicuntur didicta ſi pars habuit in poſſeſſum Summarium, ſed etiam proceſſum originaleſ, cum ad hunc effectum non requiratur ſolemnis publicatio, ſed quod pars ſeruari poterit dicta Teſtium dec. 335. n. 12

Nec reſert an proceſſus originalis deueniret ad manus Procuratoris, vel principalis; quicquid ſit ſi ex aliis circumſtantiis elideretur timor ſubornationis, & concedenda eſt remiſſoria, ibid. nu. 13. & 14

Articuli ad probandum conſuetudinem admitti non debent ſi impoſſibile eſt inuenire Teſtes ad eam probandam adducto tempore liſis mota dec. 104. n. 5

Articuli dati a principaliter medio Iuramento vim habent vera conſeſſionis decil. 40. n. 9

Articuli admiſſi fuerunt a Iudice prima inſtantiis, & pars ab admiſſione non appellauit, eo magis concedi debet ſuper illis proceſſus ad vltiora dec. 193. n. 7

Articuli admitti ſolent etiam ad conuincendum, & corroborandum probationes factas per ſcripturas ceſſante calumnia dec. 269. n. 10

Articuli quando fuerunt admiſſi ſine praedictio ſumma-

riſſimi poſſeſſorii, tunc ante factas probationes procedi poſſunt ad vltiora in iudicio manutentionis dec. 426. n. 11

Articuli ad probandum concordiam non ſunt reiciendi ſub praetextu nullitatis eiusdem concordia, cum de nullitate videri poterit poſtquam fuerit probata concordia, & interim non eſt denegandum examen praeterim in Curia dec. 269. n. 5

Articuli releuantes dicuntur ſi continent materiam a qua pendet vltiora cauſa dec. 270. nu. 7. & dec. 449. nu. 1

Articuli tendunt ad vltiora cauſa in iudicio manutentionis, quoties probatio reſultat favore anterioris poſſeſſoris dec. 523. n. 3

Articuli quando ſunt irrelevantes, tunc etiam in Curia ſuper illis denegatur examen dec. 66. n. 17. & 18

Articuli in prophanis ſunt admittendi abſque ſumo dec. 47. nu. 9

A Decreto admiſſionis articularum datur appellatio, quia vim habet diffinitiuam dec. 354. n. 6. & 7

A Decreto admiſſionis articularum ſi ſuit appellatio interpoſita, an ea non obſtante poſſit Index a quo procedere ad vltiora ad examen, vide in verbo Appellatio, & in verbo Examen Teſtium.

Articulus ſi continet probationem plurium annorum, & mendax in aliquibus comincatur, ita & in aliis praſumitur decil. 142. n. 10

Articulus unus ſufficit, ut probari non poſſit, niſi per Teſtes, ad hoc ut concedatur ſacculi ſi examinandi ſuper omnibus, quamvis continent materiam, qua probari poſſunt per ſcripturas, dec. 269. n. 9

Alcenſus, ſeu optio ad integrum beneficium non datur, niſi obtinens dimidium ex diſpoſitione Motu proprio Clementis VIII. dec. 219. n. 1

Ex poſſeſſio vigore alcenſus capta de integro a non poſſidente dimidium non eſt conſiderabilis etiam ad effectum manutentionis, ibid. n. 2

Aspectus. Poſſeſſio ut aſpectu oculorum queratur nam concurrere debeant? vide materiam in verbo Poſſeſſio.

Allecuratio Iudicij, ſeu cautio locum non habet in ſtabilibus, qua perire non poſſunt, ſed bene in fructibus, qui tanquam res mobilis ſubtrahi poſſunt dec. 121. n. 1. & 2

Et de aequitate rem cautionem praſtare tenetur, ut fructus ponantur ſub ſequeſtro, quando adeſt timor dilapidationis, vel difficultas recuperationis ſtante inopia rei, ne iudicium reddatur eluſorium, ibid. n. 3

Et haec opinio maxime nititur aequitate, ut fructus poſſint reſtitui ob vltiora obtinendam? ibid. n. 4

Inopia rei conuenit ex quibus probetur, ibid. numer. 5. & ſeqq.

Aſſecuratio Iudicij petenda eſt ante liſem conſeſſam decil. 121. n. 10

Et ſi petita non fuit tunc cenſetur actorem agnoſciſſe poſſeſſorem idoneum eſſe ſatisfactionis, unde ſibi imputare debet, ſi non petita cautione caput iudicium, ibid. n. 11

Limita non procedere, ſi initio capiti Iudicij nullam aliam habuit ſcientiam ſententia obſtante in vim cap. Odoardus, & ſic inopia rei, nam ex ſuperuenienti ſcientia poteſt quoad documenta peti cautio, ibid. nu. 12

Item limita non procedere quoad fructus concurrente timore dilapidationis; quo cauſa aſſecuratio peti poteſt etiam poſt ſententiam; Quicquid ſit in aliis cautionibus reſpicientibus rem ipſam principaliter petitam, vel perſonam rei conuenit ibid. nu. 13

Aſſecuratio iudicij reſciſſa ab aula, & de conſuetudine rem non poteſt adſtringi ad aſſecurandum iudicium ibid. nu. 14

Declara conſuetudinem procedere in cautionibus quas de Iure actor praſtare tenebatur, ſecus vero quando agitur de aſſecur-

& Materialium.

affecratione, quoad fructus, tunc enim tam de iure, quam ex consuetudine locus est affecrationi, ibid. n. 15.
Item affecrationi semper locus est, quando subest iusta causa, nempe si possessor non sit solvendo, & adsit timor dilapidationis, ibid. n. 16.

Allocutio secundi beneficii personalem residentiam non requiritur, illiusque retentio absque dispensatione permittitur, quando primum non sufficit ad honestam vitam sustentationem, dec. 13. n. 1.

Eccl'as tribusque altari inferuire dicitur, qui bene vivit, & bene expendit, ibid. n. 2.

Affecratio secundi beneficii absque dispensatione Apostolica prohibita est, si primum beneficium est sufficiens ad congruam sustentationem, dec. 639. n. 8.

Amplius procedere etiam in beneficiis simplicibus, ibid. num. 9.

Affecratio secundi beneficii prohibita non est ab obtinente beneficium insufficientem, ib. num. 10.

per Affecrationem secundi incompatibilis non tenetur quis dimittere primum donec lis pender super secundo, ne detur casus quod retroque prius sit remaneat, decif. 189. n. 3.

Declara hoc procedere in incompatibilitate inducitur a Iure communi, secus vero in incompatibilitate inducitur ab homine ea ratione, quia minus agitur cum dispositione l'aris communi, quam fundatoris, dec. 313. n. 11. & 12.

per Affecrationem secundi incompatibilis litigiosus non tenetur quis dimittere primum absque contraverfisa possessione, & excurfio lis super primo non efficit, ut illud possit retinere, si consecuta pacifice obtente, ibid. num. 13.

per Affecrationem secundi incompatibilis inducitur vacatio primi dec. 323. n. 3. & dec. 444. n. 12.

pro Affecratione simplicis beneficii magna literatura non requiritur, dec. 362. n. 10.

in Affecratione beneficii quis sit preferendus, vide in verbo Adjudicatio beneficii.

Assensus Regius est necessarius in cessione Baronie, alias effusio non tenet dec. 36. n. 12.

Nec potest etiam acquiri decif. 65. num. 16. Contrarium num. 10. & seqq.

Assensus Regius non est necessarius in alienatione feudorum in Regno Neapolitana, cum sufficiat solus consensus Princeps stante antiquissima consuetudine, quod exteri acquirant feuda mediante persona Regnicola, ibid. n. 22.

Et stante dicta antiquissima consuetudine necessitas Regij assensus potest totaliter abrogari, ita ut eo non obtento substituantur alienationes feudorum, ibid. num. 23.

Defectus Regij assensus in alienatione feudi allegari solum potest a Rege, & non ab alio, ibid. num. 17.
Et donec allegetur dari nequit de nullitate alienationis, ibid. n. 18.

Absque Regio assensus non potest aduenire in Regno Neapolitano de feudo disponere obstante pragmatic. 16. de feud. dec. 97. n. 10.

Et talis assensus non sic de facili impetratur, ibid. n. 11.

Assensus tacitus quandoque sufficit in alienatione rei feudalis siue per equipollentiam, dec. 130. n. 13.

Affecratio emissa simpliciter non fiat limitatiue, sed enunciatiue, & demonstratiue, dec. 41. n. 24.

Affecratio indefinita equipollens vniuersali, dec. 44. n. 13.

Affecratio patroni emissa post presentationem non reuelat in preiudicium presentis dec. 113. n. 11.

Affecratio Notary, quod talis docuit in actis de eius mandato multum facit ad illud presumendum & accidentibus aliis presumptionibus plenè probat, dec. 71. num. 10. & 11.

Affecratio auctoribus plenè probat contra ab eo causam habentem, decif. 506. n. 19.

Affecratio donantis in instrumento donationis fidem meretur contra donatarium, dec. 510. n. 4.

Affecratio in scriptura, quæ alias non probaret concurrentibus administrulis fidem meretur, decif. 140. n. 28.

Affecratio Testatoris facta in Testamento circa bona hereditaria plenè probat contra habentes causam ab eo, decif. 649. num. 14.

Affecrationi alienantis bona Ecclesia circa iustam causam non creditur, dec. 375. n. 10.

Affecrationi contrahentium non statuitur circa existentiam æris alieni pupilli, dec. 38. n. 3.

Contrahentium non statuitur circa iustam causam alienationis rerum Ecclesie, sed illa aliunde iustificanda est, dec. 662. num. 16.

Affecrationi Cardinalis creditur, decif. 267. nu. 8. & dec. 316. num. 4.

Affecrationi Executoris non creditur, quando iudicialiter procedere tenebatur, dec. 375. n. 11.

Affecrationi facta in precibus non creditur in preiudicium tertij, dec. 399. n. 11.

Affecrationi heredis se aliquid fecisse de ordine, & mandato Testatoris non statuitur, quia mandatum probandum est per duos testes, dec. 130. n. 4.

Affecrationi heredis non creditur, quoad iustificationem timoris armorum, & scandalis ad effectum sublinendi sequentium, dec. 355. n. 9.

Iudicis de aliquo actum a se gesto non creditur, & quid si verba sint a Notario prolata, dec. 422. n. 7.

Affecrationi maritis statuitur quoad conseruationem fructuum perceptorum in usum communem, si illa est verisimilis, decif. 201. nu. 3.

Affecrationi Ordinarij circa insufficientiam reddituum in ipso decreto unionis fides adhibenda est, donec contrarium probetur, dec. 140. n. 19.

Amplius etiam si talis affecratio emanauerit parte non vocata, quia forte nullus tunc aderat, qui deberet vocari, ibid. num. 20.

Et multum defertur affecrationi Episcopi circa causam, sed non creditur, fides tamen adhibetur, quando est verisimilis, & administrata, ibid. nu. 25. & 27. & referuntur administracula, num. 29.

Affecrationi Ordinarij de insufficientia reddituum pro validitate unionis sine administraculis non creditur, decif. 152. num. 1.

Et talis affecratio emissa in decreto unionis sufficit, quod sit dubia, vel variare reuelat, ibid. nu. 17.

Affecrationi Ordinarij non statuitur circa causam erigendi beneficium simplex in Parochiale, dec. 405. n. 16.

Item nec statuitur circa causam unionis ne aperiat via erigendi, & vniendi sub mendaciorum pretextu legitima causa, ibid. num. 17.

Affecrationi P. Generalis Societatis Iesu standum est, quoad iustas causas expressas in licentia dimittendi absque alia probatione extrinseca, & quantum repetitur iusta causa, decif. 52. nu. 15. & 19. & dec. 625. n. 7.

Affecrationi partitionis in materia vsurarum nihil defertur, dec. 74. n. 39.

Ratio est, quia partes potestatem non habent faciendi licitum, quod est illicitum, dec. 130. n. 13.

Partium in preiudicium tertij non statuitur, dec. 394. n. 14.

Affecrationi Papa plurimum est deferendum, decif. 479. num. 17.

Et quando emanauit motu proprio plenè probat, dec. 221. num. 17.

Affecrationi Prelati antecessoris non creditur in preiudicium successoris, dec. 437. n. 8.

Affecrationi Procuratoris quod ipse habet mandatum Procura non statuitur, nisi de eo aliunde constet, decif. 179. numero 11.

Affecrationis Resignantis, quando non sit credendum, dec. 351. num. 30.

Index Rerum,

Affertio Testatoris, quoad illius bona de quibus mentionem fecit in testamento plena fides adhibenda est contra heredem, dec. 278. n. 21

Affertio vniuersi standum non est in prohibitis, ne alius aperiatur via eludendi prohibitionem legis, dec. 140. n. 26. & dec. 275. n. 12

Affertio Vicarij, quod vniuersi fecit de commissione Episcopi non creditur, ibid. n. 10

Adminicula adducta ad corroborandam assertionem vniuersi super causa vniuersi non sunt attendenda, quando concurrunt probationes contrarie, ibid. n. 14

Assignatio alicuius rei facta duobus absque aliqua distributione partium censetur pro aequali portione, dec. 44. num. 5

Præsertim si in subsequenti diuisione bonorum communium res assignata relinquatur diuidenda, ibid. nu. 6

Assignatio Censuum, vide in verbo Censuum.

Assignatio fructuum longe differt ab assignatione proprietatis, dec. 161. n. 24

Fructuum pignoris facta a debitore creditori operatur reservationem dominij ad fauorem eiusdem debitoris, decil. 391. num. 6

Et facta cum pacto resoluto, et eoque purificato expirat ipso Iure, & absque alia traditione possessio reuolat ad debitorem, cuius comodo creditor possidebat, ibid. n. 10

Et operatur ac si numquam penes creditorem fuisset, ibid. num. 11

Præsertim quando pacto resoluto est adiectum verbum statim, & adeest specialis prohibitio, nec creditor ulterius se ingerat in perceptione fructuum, ibid. nu. 12

Ita ut possit debitor hoc casu, vti omnibus remedijs possessorij maintenance, ibid. n. 13

Assignatio facta ex vna causa referri nequit ad aliam diuersam, decil. 637. n. 11

Assignatio alicuius prædij facta a debitore creditori donec segatur debiti solutio, sequatur a solutione illico resoluta manet, dec. 183. n. 5

Declarata non procedere si loco solutionis fuit saluum depositum non legitime, quo casu non suffragatur ad effectum resolutionis assignationis sed eo non obstante, adhuc data est assignatio manutentio, ibid. num. 6

Assignatio quibuscunque clausulis munita nullo existente exceptio non importat datorem insolutum, dec. 637. n. 12

Assignatio rei si desegitur defectuosa supplenda est, dec. 122. nu. 5

Præsertim concurrente voluntate contrahentium, tunc enim semper inrat suppletio rata deficientis, ibid. nu. 6

Et supplenda est nedum fors, sed etiam illius fructus loco damnorum, & interesse, ibid. num. 7

Affertio Iuris Episcopo suffragatur, quoad exercitium Iurisdictionis in locis existentibus intra fines sua Diocesis dec. 160. n. 24

Item Episcopo competit super Iure visitandi omnes Ecclesias, & loca Diocesis etiam Monasteria Monialium, dec. 194. nu. 8. & 9

Et suffragatur ad effectum manutentionis, ibid. nu. 10

Limita non procedere quando alter est in possessione visitandi, & quidem per tempus considerationem, ibid. num. 11. & 12

Affertio Iuris quam habet Episcopus in conferendo beneficia sua Diocesis locum non habet in beneficiis existentibus in Ecclesia Collegiata, dec. 268. n. 4. & 5

Affertio Iuris pro Episcopo non impedit, quominus pretendenti se de aliquo beneficio prouiso dari non debeat manutentio, dec. 339. n. 8

Affertio Iuris pro Episcopo redditur turbida, & irrelevans ex Privilegijs Apostolicis, præsertim si alius in possessione exercendi Iurisdictionem existit, decil. 450. n. 7

Affertio Iuris non suffragatur, ubi concurrat titulus,

vel quasi possessio in contrarium, dec. 267. n. 13

Affertio Iuris suffragatur Parocho pro decimis sua Parochia priuatiue quoad alios dec. 8. n. 7

Amplia etiam ad effectum manutentionis, decil. 196. num. 18

Limita non procedere, quoties dubium est, an locum decimatorius sit intra limites decil. 97. num. 16. & decil. 169. num. 20

Præsertim si constat alium existere in quasi possessione exigendi decimas, & primitias per tempus considerabile, ibid. num. 17. & decil. 160. n. 19

Affertio Iuris pro perceptione decimarum non suffragatur Parocho, quando constat decimas ab alio possideri ex donatione à Sede Apostolica confirmata, dec. 442. n. 7

Affertio Iuris super perceptione decimarum allegari nequit à Capitulo, decil. 97. n. 6

Associatio competit venditori super re vendita attenta reservatione dominij in Instrumento venditionis cum dominium, & possessio reventa dicantur, decil. 157. n. 12

Associatio pro fructibus Censuum datur vigore clausula constituti adesse in Instrumento Censuum, dec. 310. n. 10

Amplia etiam contra tertium possessorem fundi censui, & competit nedum censuario, sed etiam fideiussori Censuum, ibid. nu. 4. & 5

Associatio pro fructibus Censuum extincti à Iudice decreta est notorie iniusta, dec. 551. n. 3

Associatio ad fundum censuum seu potius immisso vigore hypothecæ quando impediri nequeat à fideicommissariis dec. 266. n. 22

Associatio competit vigore facultatis capiendi possessionem propria auctoritate, dec. 310. n. 10

Item competit stante reservatione dominij, qua vim habet pacti manus iniectionis, dec. 391. n. 9

Associatio non retardatur per exceptionem requirentem altiore indaginem, ibid. num. 26

Attentatio Nozrij Camera, necnon Secretarij Cardinalis Camerarij circa solutum, & consuetum Cardinalis Camerarij deputandi subcollectores cum Iurisdictione vel sine, fidei meretur, dec. 299. n. 11

Attentans omnia damna rescire tenetur, decil. 125. num. 2

Amplia quamuis damna præter ipsius intentionem extiterint, ratio est quia attentando dedit causam rei iudici, ibid. nu. 3

Ad damna ut attentans teneatur requirunt, quod illa proenerint culpa ipsius attentantis, quodque de dictis damnis fuerit contra attentantem protestatum, ibid. n. 7

Et damna rescienda sunt à die attentationis, ibid. n. 10

Et probanda sunt ab allegante, nec statim illius iuramento, nisi postquam aliunde de damnis constiterit, & agatur solum de liquidatione, ibid. nu. 11. & 12

Attentans tenetur nedum damna rescire, sed etiam expensas tam iudiciales, quam extraiudiciales, usque ad aduocatum, dec. 592. n. 9

Item rescire tenetur fructus, qui percipi potuerunt, ibid. num. 10

Item restituere tenetur fructus attentate percepti stante condemnatione in mandato Rotali, dec. 642. n. 13

Vel saltem factio deposito alicuius quantitati debet offerre residuum factio liquidatione, ibid. n. 14

Attentans nequit ad vteriora in negotio principali procedere non purgatis sufficienter attentatis mediante restitutione expensarum, damnorum, & interesse, decil. 534. nu. 14

Cum hac tamen distinctione, quod aut agatur de damnis, & expensis extraiudicialibus, & tunc si de illis saltem extraiudicialiter constet, quia attentans est certus si vult ad vteriora procedere tenetur liquidare, vel obtinere commissiorem præfinitionis termini aduersario ad liquidandum, ibid. nu. 15

Et de

Index Rerum,

Attentata executio dicitur pendente termino ad appellandum, decil. 174. num. 5

Executio sententia in iudicatum transiit dici nequit, decil. 118. num. 27

Executio dicitur facta intra tempus datum ad appellandum, dec. 381. n. 1

Quod tamen procedit in causis appellabilibus, ibidem num. 2

Et quando Signatura simpliciter causam appellationis commisit, quod intelligitur ad utrumque effectum, ibidem num. 38

Executio sententia non est post decem dies ad appellandum, si ab ea non fuit appellatum, dec. 440. n. 11

Præsertim quando sententia, siue Decretum de sui natura appellabile non est, ibid. n. 12

Attentata sunt omnia gesta appellatione pendente, decil. 116. num. 2

Gesta in spectum litis pendentie, vel inhibitionis vel appellationis multum inter se differunt, decil. 439. n. 8

Item gesta à die decreti siue sententie, quando appellatio fuit ad utrumque effectum admissa, & hoc ex vi retrahitionis, dec. 317. n. 18

Item gesta post appellationem interpositam decil. 148. n. 2. Præsertim quando Index à quo appellatio detulit, & sic tota iurisdicção ex hoc delata fuit ad Iudicem appellationis, decil. 148. n. 3. & decil. 338. n. 7

Item gesta intra decem dies ad appellandum quando sententia appellationem suspensivam admittit, decil. 422. n. 1

Item gesta dicuntur post commissam simpliciter à Signatura causam appellationis, dec. 107. num. 3. & decil. 116. num. 3. & decil. 147. num. 4. & dec. 351. n. 3. & decil. 381. n. 38. & decil. 453. n. 17

Item gesta medio tempore dum Signatura causam appellationis simpliciter commisit, dec. 339. n. 8

Amplia quamvis appellatio fuerit interposita à Decreto interlocutorio, quia dum rescriptis præmia discussione gravaminis implicite declarasse censetur decretum ab initio fuisse appellabile, ibid. n. 9. & 11

Item gesta post rescriptum Signaturæ, & usum commissionis vi retrahitionis ad diem interpositæ appellationis, ac gravaminis, dec. 384. n. 3

Item si Signatura rescripsit cum clausula cum facultate manutendi quem de lure ex vi retrahitionis, dec. 440. num. 15

Intellige quoad antea non ritè gesta puta si infra decem dies à die sententie, vel post interpositam appellationem attentata emanarunt, ibid. n. 16

Secus vero si post decem diem, & ante interpositam appellationem ad executionem ritè processum fuit, ibid. num. 17. Vbi conciliantur Decisiones contrarie.

Item gesta dicuntur pendente recursu ad Signaturam Iustitiæ ab Eminentiss. Cardin. Prascelo admissio, decil. 539. num. 1

Item gesta post inhibitionem Rotalem legitime executam, dec. 148. n. 1

Sive illa fuerit presentata parti, siue Iudici, dec. 352. n. 2. & dec. 439. n. 1

Amplia etiam si inhibicio non principalis in partibus, sed Procuratori in Curia presentata fuit, sic autem tempus intercessu, quo certiorari potuit, & certiorari presumitur alius sibi imputet si negligens Procuratorem constituit, ibid. num. 2

Item gesta coram A. C. lite in Rota pendente, dec. 446. num. 10

Item gesta coram Iudicibus de partibus pendente lite in Rota, & per viam attentari revocanda, decil. 472. nu. 5. & 6

Item gesta coram A. C. sine alio Iudice post commissam appellationis causam in Rota, dec. 578. n. 1

Præsertim post presentatam Inhibitionem Rotalem parvi licet non Iudici, ibid. n. 2

Et ex quibus probetur Inhibitionem Rotalem fuisse presentatam, ibid. nu. 3

Item gesta post commissionem advocatoriam, quia per eam ligantur manus inferiorum etiam absque alia citatione ad discendum contra, nam Princeps advocando causam inhibere dicitur, decil. 592. n. 3

Attentata non sunt gesta post decem dies ad appellandum, quamvis tempus ad appellandum currat non à die sententie, sed à habita notitia, dec. 217. n. 16

Item nec gesta post appellationem de medio sublatam, & circumductam, dec. 324. n. 10

Item nec gesta pendente lite per viam continuationis, quando super ipsa continuatione lis particulariter non pendet, decil. 48. n. 6

Item nec gesta post rescriptum Signaturæ, & ante citationem ad discendum contra eam rationem, quia rescriptum habet tacitam conditionem, quatenus pars eo vti velit per usum iudicalem, decil. 382. n. 8. & 9

Et in contrarium allegati in quibus terminis procedant? ibid. nu. 12. & 13

Amplia conclusionem procedere licet rescriptum Signaturæ obtentum fuerit utraque parte informante, quia hoc operatur domaxat, ut appellans possit vti rescripto etiam invito appellante, non autem, ut ante usum huiusmodi intret spectus litis pendentie, ibid. num. 10

Ad effectum attentatorum usum commissionis attendi debet, alias imputet sibi appellans, si cum statim possit commissione vti negligens fuit, ibid. nu. 16. & 17

Attentata lite pendente, & post presentatam Inhibitionem veniunt revocanda, quia attentans eodem tempore Iu. Iudicem, & partem offendit, decil. 515. n. 9

Attentata possessio venit sequestranda, decil. 39. n. 1

Attentata est possessio capta ab Iustituto infra decem dies à die Iudicialis institutionis, ibid. n. 2

Item dicitur possessio capta post interpositam appellationem, dec. 354. n. 20. Et parti intimatum cum protestatione, ne possessionem apprehenderet, dec. 237. n. 8

Præsertim si in cedula appellationis dicitur eam interpreti iudicialiter, & Index dedit terminum ad respondendum de Apofelsi, ibid. nu. 9

Item est possessio capta lite pendente, dec. 176. n. 1

Amplia etiam si possessio sit vacans, nam adhuc tanquam attentata saltem officio Iudicis est revocanda, ibid. n. 2

Attentata à dicitur possessio capta non citato possessore, dec. 300. n. 12

Quamvis sit intrusus, nisi ex actis appareat nullam ei competere defensionem, ibid. n. 13. & 14

Attentata possessio habetur pro non possessione, ibid. n. 17. & dec. 300. n. 40

Attentata est possessio capta per subrogatum post Inhibitionem Rotalem, decisio 300. numer. 30. & 34. Declara num. 35

Item est attentata capta postquam subrogatio fuit iudicialiter producta, ibid. nu. 31

Item capta à subrogato lite pendente, dec. 545. n. 1

Amplia quamvis pendencia litis fuerit narrata Pape, quia illa excludit quidem subreptionem, quæ alias resultaret ob illius taciurnitatem, sed non operatur, quod subrogatum in spectum pendencie litis possit capere possessionem, decil. 545. num. 2

Et post Inhibitionem, dec. 423. n. 18

Attentata possessio beneficii venit sequestranda, ne inessentialibus deat viciosus ingressus, & attentans fruatur commodo viciosæ possessionis, dec. 422. n. 21

Attentata possessio manutentibilis non est, dec. 461. nu. 25. & dec. 569. n. 13

Sola Possessio ad effectum attentatorum siue bona fuerit mala

& Materialiarum.

non attenditur absque probatione iuridici, decil. 69. n. 18
Declara conclusiorem non procedere, quando agitur de rebus, quae sive communi possideri non possunt absque Principis voluntate, ibid. num. 19
Attentata non dicitur possessio capta post decem dies ad appellandum, decil. 117. n. 1. & dec. 242. n. 13
Attentata presentatio non dicitur lic pendente ab existentia quasi possessione presentandi, quia qui continuat, non attendit, dec. 3. n. 6
Limita non procedere, quando sit pender super possessione presentandi, tunc enim ipsamet quasi possessionis continuatio dicitur attentata, ibid. nu. 16. Praesertim post inhibitionem Realem, ibid. nu. 17
Attentata presentatio, siue institutio nullius est momenti, dec. 171. n. 22
Attentata presentatio habetur, ac si non emanasset, dec. 459. num. 7
Attentata quando sunt turbida, tunc illorum purgatio requiritur, decil. 12. n. 14
Attentata ut dicatur sufficienter purgata requiritur, quod attentatus illis renunciaverit, decil. 87. nu. 1
Item quod fructus perceptos restituat, & omnia damna restituat, ibid. n. 2. & 3
Necnon etiam expensas restituat decil. 534. nu. 1. Et ratio redditur num. 4. Amplia nu. 5. Declara n. 8. & 9
ad Attentatorum purgationem, quia resignans commisserat renuntiatoris, decil. 182. num. 6
ad Attentatorum purgationem tertius non tenetur, ibid. n. 9
Limita non procedere, quando certius causam habet a colligante, ibid. n. 10
Attentata sunt purganda reducendo omnia in pristinum decil. 404. n. 8 & dec. 439. n. 3
Attentata purgata dicuntur, & sola cessio, & renuntiatio, quando aliqua positiva restitutio non requiritur, decil. 514. num. 1
Ex talis cessio sufficit, quod fiat in loco Iudicii, quamvis alibi attentata fuerint commissi, ibid. nu. 2
Attentata ubi sunt sufficienter purgata mediante restitutioe expensarum, ac damnorum procedi nequit in negotio principali, ibid. nu. 14. & 15
Attentata ultima veniunt purganda, dec. 582. n. 21
Attentata dicuntur sufficienter purgata per renuntiationem, decil. 651. n. 2
Non obstante quod renunciatio contineat praeservativam litoris, & antecedentis possessionis, quia reservatio non excludit purgationem attentatorum, sed intelligitur de litoris impetitorio, & in negotio principali, ibid. nu. 3
Item dicuntur sufficienter purgata pravia restitutione omnium in pristinum statum ante commissam attentata, ibid. nu. 4. & dec. 115. n. 1
Attentata non dicuntur sufficienter purgata per renuntiationem conditionalem, ibid. nu. 5
Ratio est, quia renunciatio, siue cessio relinquit post se dissolutionem litis super purgatione, & liquidatione conditionis, ibid. n. 6
Declara non procedere, quando conditio respicit ipsam actionem, qui attentatus est, secum vero si respicit alius antecedentes, qui attentati non sunt, nam sufficit reducere rem in pristinum; Ita ut nullo tempore attentatus commodum fiat, ibid. nu. 7
Attentata purgantur etiam per viam retentionis quatenus praedictat, ut possit etiam recuperari fructus, ibidem num. 16. & 17
Attentata cum sapienter delictum requirunt plenam probationem, non autem praesumptivam, decil. 165. num. 3. & decil. 131. nu. 13
Attentata est confirmatio electionis facta post interpositam appellationem, & a Signatura Iustitiae simpliciter admissam, dec. 351. n. 3

Attentata non est continuatio possessionis antea capta, nam qui continuat non attentat, dec. 384. n. 33
Attentata non excusatur sub pretextu continuationis, quando prima possessio capta est improba, & nullius momenti, tunc enim deest primum extremum habile, a quo desumitur possessio continuatio, dec. 418. n. 3
Item si ad continuationem fuit processum non per viam priuata facultatis, sed mediante facto Iudicis, ibidem num. 4
Attentata ne veniant procedenda prae-textu continuationis tenetur attentans procedentem possessionem probare, dec. 450. n. 3
Et non obstante continuatione possessionis adhuc renouatur, quando causa reperitur commissa super continuatione, & super illo actu particulari ne iudicium reddatur elusivum, ibid. nu. 6
Regula qui continuat non attentata procedi quando quis continuat per viam priuata facultatis, secum autem, quando procedit ad continuationem iudicialiter, & mediante facto Iudicis, tunc enim continuatio non excusat, decil. 38. nu. 39. & 40. decil. 582. num. 3
Item declarata, vt in dec. 381. n. 41. & dec. 582. nu. 4
Attentata excusari nequeunt si Index de partibus fuit adiutus pro rebus comprehensis in lite pendente in Rota, dec. 515. num. 3
Et res, super quibus Index de partibus pronuncians esse comprehensas in lite, ac inhibitione rotali constat ex aliis, ibid. n. 5
Attentata praecedentia in streum inhibitionis rotalis non tolluntur per commissionem advocatorum postea obtentam, decil. 623. n. 9
Praesertim si praecedentia attentata non fuerant in commissione narrata, ibid. n. 10
Item si commissio continet in ventre conditionem dummodo in Rota causa non sit instructa, qua non purificata nihil ponit in esse, ibid. n. 11
Attentata est inhibitio ab A. C. obtenta pendente lite in Rota, decil. 451. n. 2
Et licet sit obtenta a Procuratore officio etiam principalem, si illa usus fuit producendo coram Iudice de partibus, ibid. n. 5
Attentata renouari possunt officio Iudicis, decil. 491. nu. 10. quod amplia etiam cessante interesse partis, decil. 3. nu. 19. & quamvis partibus acquiescerit, decil. 385. num. 15. vel renunciaverit, decil. 524. n. 8
Item renouari possunt officio Iudicis, ad quem appellatio fuit interiecta, vel saltem per viam nullitatis, decil. 539. num. 5
Attentata renouari nequeunt ad instantiam illius, qui consensit in iurisdictionem Iudicis attentatis, decil. 215. num. 4
Limita non procedere, quando quis comparuit coram Iudice impugnante, ex qua comparatione impugnatio non ualeat consensus in iurisdictionem, aut renunciatio litis pendente coram alio Iudice, ibid. n. 7
Attentata si renouari nequeunt ad instantiam partis maxime si fuerint semper renouari postea officio Iudicis cuius est lesa maiestas, dec. 163. n. 10
Attentata etiam per viam nullitatis renouari possunt per secundum Iudicem, dec. 411. n. 19
Maxime, quando in commissione adesse facultas renouandi attentata, ibid. num. 20
Attentata renouanda non sunt, quando agitur de exhumatione cadaverum, quia corpora mortuorum non sunt sic tractanda, nec transiunda de loco ad locum, dec. 439. n. 4
Intellige conclusionem procedere, quando agitur de exhumatione attentata in streum litis pendente, quo casu denegatur renouatio attentatorum in streum inhibitionis, ibid. nu. 5

Index Rerum,

Post inhibitionem, qua sunt aequum est, ut reuocentur, ne imperium Presidentis fiat elusivum, ibid.n.6

Attentatorum reuocatio licet soleat à Rota de equitate reuocari, quando eius arbitrio reuocatio commissa est hanc tamen equitatem non seruat si attentata sunt notoria in preteritum inhibitionis Rotalis, ibid.n.7

Attentata etiam in casibus, quibus ante omnia via attentati reuocanda non essent, sed expellatur eorum causa principalis si tamen constet inhibitionem precessisse veniunt reuocanda, ibid.n.9

Attentatorum reuocationi quamuis locus non sit, quoad restitutionem cadaueris respectu tamen expensarum, & aliorum, que fuerint consecutivae sunt illarum reuocatio eadem nequit, ibid.n.12

Attentum reuocari possunt etiam per viam manifestationis, dec.491.num.11.decil.604.n.1

Ius cogendi ad reuocandum attentatum commissum spectat ad Iudicem, cuius est laesa maiestas, dec.315.n.10

Attentata reuocari possunt etiam post lapsum biennij quando antecederet aliquid actum fuit super attentatis, & principaliter super illis causa fuit commissa, nec ex actis notorie constat de desertione appellationis, dec.339.n.16

Ratio est, quia pendente iudicio super attentatis suspensa censetur fatalia, ibid.n.5

Attentata reuocanda eo magis veniunt si Signatura commisit causam cum clausula reuocatis attentatis, decil.320.num.3

Attentata non reuocantur ante discussionem negotij principalis, quando constat de bono iure attentantis, dec.331.n.16

Attentatorum reuocatio, ut retardari nequeat ex non iure colligantur illud debet esse notorium, vel per rem indicatam, vel partis confessionem, decil.3.n.18

pro Attentatorum reuocatione sola decretatio, & quilibet status sufficit, siue bonus, siue malus, decil.12.n.6

Ad effectum reuocationis attentatorum, quando aliquid incidenter deducitur, tunc sufficiunt probationes leuiores, ibid.n.13

Post rem indicatam non potest amplius agi de reuocatione attentatorum, decil.217.n.21

Pro reuocatione attentatorum agi potest etiam post renunciationem appellationis, decil.324.n.8

Declaratio conclusivam procedere, quoad gesta appellatione pendente ante illius renunciationem, non autem quoad postea subsistentem, ibid.n.9

In iudicio reuocationis attentatorum an exceptio intransmissi releuet decil.418.n.16.& 17

Acta omnia non sunt transportanda in iudicio reuocationis attentatorum, sed sufficit ea tantum transportare, ex quibus attentata probantur, decil.439.num.13.& decil.491.num.12

Attentata reuocanda sunt post inhibitionem rotalem, dec.450.num.2

Iudicium reuocationis attentatorum est magis privilegiatum, quam iudicium spoli, decil.434.n.10

Nullitas ex defectu iurisdictionis ad evitandam reuocationem attentatorum opponi debet ante decretum reuocationis attentatorum, decil.623.n.12

Pro reuocatione attentatorum omnia in pristinum statum reponenda sunt, alias locus est declaratorie, dec.642.n.12

Attentatus renunciasset censetur, qui passus est negotium principale discuti, & per sententiam diffiniri, decil.215.num.5

Declaratio non procedere, quando ille sententiam favorabilem reportavit super negotio principali, licet si succubisset, ibid.n.9.& ratio diversitatis redditur, num.10

Attentatis ab altera parte commissis in preteritum recursus ad Signaturam non censetur renunciasset, qui redit coram Iudice à quo licet per talem reditum appellationis renunciant, decil.339.n.4

Attentati non sunt alius connexi, & consecutivi ab alio, decil.332.n.4

In materia attentatorum attendi solet structura sententiae, an scilicet appellabile, sit inclusum accessorie ad inappellabile, vel e contra, ibid.num.5

Audientia denegatur recurrenti ad Iudices laicos quantum allegat recursum fuisse habitum ad coadiuvandum iurisdictionem Ecclesiae, decil.282.n.3

Audientia, ut denegatur recurrenti ad Iudices laicos sufficit praesumptiva probatio recursum, licet secus sit ad effectum excommunicationis, ibid.nu.21

Audientia non est deneganda sacrosancti ob non exhibitionem alicuius scripturae penes antecessorem existentis, quando absque sua culpa impossibilis redditur exhibitio, decil.260.num.20

Audientia passim in Rota denegari solet recusanti aliquam scripturam exhibere si in eius potestate est eam non exhibere, ibid.n.21

Auditor Camerae in beneficiis est Iudex incompetent, decil.140.n.30

Siue agatur in petitorio, siue in possessorio, dec.171.n.9.& dec.312.n.24

Vigore Brevis de capienda possessione nomine Camerae iurisdictionem habet delegatam, ibid.nu.10

Vigore suarum facultatum inter, & contra Mercatorem procedit via executiva, dec.177.n.1.& dec.197.n.2

Ita ut procedat vsque ad quantumque summam summam de plano, & manu regia, dec.481.n.13

Vigore facultatum executivae procedit pro litteris cambi, non autem d'auiulo, dec.481.n.9

Et praeter litteras cambi licet manu regia procedat etiam, quod super re mercantili agatur, admittitur appellatio ad utrumque effectum, ibid.nu.10

Tribunal A.C.eiusque Locum tenentium est vnum & idem, tamen sunt distincti Iudices, & unus non se ingerit in causa alterius, nisi idem A.C.illus remittat, dec.248.n.21

Auditor Rotae non potest aliquid decernere, nisi habito consilio DD. Coadiutorum iuxta reformationem san. mem. Pauli V. tit. de Auditor §.7.& 8, dec.133.n.2

Nequit causam aliquam in Rota non propositam, & Coadiutorum votis non habitis diffinire, ita prohibente reformatione san. mem. Pauli V. tit. de Auditor Rotae lib §.7.

quod etiam in causis Auditori Pralato commissis servari solent, dec.364.n.1

Auditor Signaturae privatus quoad alios decerni super persequendis, quando sit recursus ad Signaturam, dec.491.num.3

Argumentum intrinsecum bonis hereditariis contingens à die obitus patris vsque ad diem petitionis legitima cedit commodum filij, decil.94.n.7

Ratio est, nam cum legitima debeatur in corporibus patris, ut illa augeatur ad beneficium filij, non secus, ac bartolus, ibid.n.8

Argumentum intrinsecum bonorum cedit commodum legitime non quia filius est heres, sed quia legitima debetur corporibus, siue filius sit heres, siue non, ibid.nu.18

Argumentum legitime iuxta opinionem Rotae cedit commodum filij, ibid.nu.15

ex Argumento sequitur post aditam hereditatem an heres beneficiatus teneatur solvere legata? respondetur negativum, ibid.nu.21

Argumentum contingens post aditam hereditatem non augeat hereditatem, ibid.nu.17.& 22

Augustus Caesar constituit quod ipse tantum auctori iuris consulti responderent, dec.474.n.21

Auocatio possessionis locum habet etiam in favorabilissimo possessore, quando adest timor ne pariter ad arma detur, dec.481.n.5

Auunculus succedit nepoti ab intestato defuncti praenotatus

& Materialiarum.

moribus non extantibus, decil. 586. num. 1

Anus non contrahitur sub dispositione loquente de patre, ac matre, dec. 488. n. 11

B

Baccalaureatus gradus non probatur per simplices enunciatus, propterea nec probatur gradus doctoratus, decil. 507. n. 8

Præterea, quando sunt de recenti, & emanant ab ipsa parte, ac proinde suspecta redduntur, ibid. num. 9

Item, nec probatur ex Testibus de auditu deponentibus adversarium dicta qualitate usum fuisse in subscriptionibus, unde non resultat probatio ad effectum prælationis pro alicuius beneficii in præiudicium tertii, decil. 555. n. 17

Baccalaureatus gradus pro ascensione beneficii in concursu prælationem tribuitur, decil. 589. n. 21

Baccalaureatus probatio desumpta ex enunciatus offuscatur, ac turbida redditur ex depositione unius Testis in contrarium, ibid. num. 19

Baccalaureatus probatio redditur dubia ex contraria probatione illius exclusiva, decil. 507. n. 10

Baccalaureatus probatur per exhibitionem privilegii, decil. 601. n. 5

Item probatur ex publico Instrumento, quod etiam in præiudicium tertii plenam fidem meretur, decil. 615. n. 8

Baccalaureatus privilegium obtentum lize pendente non relevat, decil. 362. n. 16

Baccalaureatus privilegium, quando agitur de præiudicio tertii debet exhiberi, vel producendi sunt, qui alicui, interfuerant, decil. 555. n. 18

Baccalaureus reputatur dignior inter plures oppositores ad obtinendam prælationem, decil. 601. n. 2

Baccalaureus possidens in eadem Ecclesia beneficium sufficiens ad congruam sustentationem non præfertur in concursu habenti alias qualitates, dec. 659. n. 7

Bald. distinctio inter debitorem, & tertium possessorem declaratur, decil. 256. n. 7

Bannimenta Civitatis Ferrarise edita per Cardinales Legatos mandant Instrumenta registrari ad evitandam fraudem, decil. 123. n. 2. & 3

Etenim aqua, & honesta fuerunt etiam a Civitate approbata, ibid. num. 5

Bannimenta Civitatis Ferrarise super registratione Instrumentorum comprehendunt etiam forensium contrahentem in dicta Civitate, quia sic contrahendo censetur se subicere Statutis eiusdem Civitatis, ibid. n. 8

Bannimenta super registratione Instrumentorum, quando procedunt ad illius annullationem, tunc Instrumentum ex defectu registrationis est ipso iure nullum, ibid. n. 11

In Bannimentis forma prescripta est ad vniuersam servanda, nec sufficit, quod pro parte adimpleatur, ibid. num. 12

Baptismus Fides Baptismi vide in verbo fides Baptismi.

Barbol. de potest. Episcop. alleg. 74. n. 33. dicens gratiam prebendariatus acquiri etiam ignorantibus ad effectum reservationis intelligendus est, quando gratia suis motu proprio concessa, decil. 121. n. 10

Baro quis probatur ex actibus iurisdictionalibus per ipsam vitalem gestis absque alia probationis tituli, decil. 12. num. 5

Barones se non esse factos, qui passus est onera Baronialis ab alio solui, decil. 36. n. 11

Barones, ac Feudatarii in Diocesi Rossanen. tenentur indistincte ad solutionem decimarum exceptis locis, ubi nascuntur, decil. 120. n. 1

Baronum race, seu libri Ad hoc pro solutione donativum regii concurrunt iuris adminiculis plene probant etiam contrarium, decil. 36. n. 2

Baronia, sine regio assensu cedi, nequit, ibid. num. 12

Item nec acquiri, dec. 65. n. 10. contra n. 20. & seqq.

Baronia, sine titulo, & concessione Principis haberi nequit dec. 36. n. 16

Baronia emptæ contemplatione alicuius precedente declaratione, tunc ei acquisita dicitur, cuius contemplatione emptæ fuit, tam quoad possessionem quam quoad dominium, decil. 65. n. 1. & 4

Præterea concurrere observantia talis declarationis, capote quia solus ille, cuius contemplatione fuit facta emptio semper Baroniam possedit, administravit, ac fructus percepit, ibid. n. 11

Baronia dominium illiusque possessio, ex quibus translata censentur in emptorem? decil. 36. numer. 1. decil. 96. num. 1. & seqq.

Baronia possessio censetur continuata in emptorem si apparet in libro descriptus debitor onerum Baronialium, dec. 36. num. 3

Baronia possessio absque regio titulo non suffragatur, ibid. num. 16

Baronia concessio non resultat ex sola enunciata Principis, ibid. num. 21

Consuetudo Regni Neapolis disponens, quod externus mediante persona vengicola Bononiam emens reportata declaratione quod emis de pecuniis exteri efficiatur verus Baro, est conformis dispositioni iuris scripti, dec. 47. num. 1. & dec. 65. num. 12

Et dicta consuetudo dicitur probata ex Testibus de publica voce, & fama super usu triginta, & quadraginta annorum iunilis adminiculis, ibid. num. 14. & 15

Consuetudo, seu praxim inolevit in Regno Neapolitano, quod exteri emanat feuda mediante persona Regniola ex propria eorum pecunia, reservata ipsi ad partes potestatis, & mandato ad iurisdictionem administrandam, feudum regem, dec. 96. n. 15

Ex talis consuetudo probatur ex Testibus, & attestationibus Doctorum Regni, ibid. num. 23. & 24

Executium iurisdictionis est quid diversum Castri, Baronie, dec. 36. n. 15

Bart. in l. Gallus §. & quid si tantum declaratur à Socci. junior conf. 120. n. 16. & 140

Bart. in l. qui Romæ §. Flavius ff. verb. oblig. reprobat decil. 207. n. 22

Bart. conf. 17. lib. 1. quo casu loquatur? dec. 4. n. 41

Bartol. doctrina in l. Creditores C. de pignor. locum habet, quando quis solum petit mandatum de associando, quod petere potest extrajudicialiter, & sine citatione partis, dec. 281. num. 14

Secus vero si produxit Instrumentum pramia citatione partis per talem namque productionem censetur creditorem declarasse velle iudicialiter procedere, ibid. n. 15

Bart. decil. 71. num. 20. & 22. quo casu loquatur? decil. 381. num. 4

Benedictio candelarum fieri debet in Ecclesia Cathedrali, dec. 665. num. 16

Benedictus XIII. Gesta Benedicti XIII. fuerunt ante primam requisitionem Principum approbata in Consilio Constantiensis, dec. 167. n. 7. & dec. 295. n. 8

In Beneficialibus datur manentio, sine productione tituli non secus, ac in propham, decil. 59. n. 13

Item datur manentio possessori anteriori etiam absque iustificatione tituli, decil. 154. num. 17. & decil. 461. num. 15

Et creditur ratio num. 16

In Beneficialibus non est necessaria exhibitio tituli in senarii summo possessorio, dec. 147. n. 4. & dec. 339. num. 2. & 3. ubi declaratur, in quibus terminis contraria procedunt.

In Beneficialibus actor obtinere nequit in petitorio ex non iure aduersarii, nisi simul de suo titulo doceat; quicquid sit ad effectum obtinendi sententiam absolutoriam in iudicio possessorio, dec. 164. num. 11

Index Rerum,

in Beneficialibus non datur successio, sed novum ius creatur, dec. 181. n. 8
in Beneficialibus nemo acquirit ius ex facto proprio, decil. 189. num. 9
in Beneficialibus non licet arguere a maiori ad minus, dec. 244. n. 11. Contra n. 49
in Beneficialibus an detur restitutio in integrum in petitorio tantum? decil. 254. n. 16
in Beneficialibus nefas est dubitare de potestate Pape, dec. 351. num. 31
in Beneficialibus attenditur in iudicio possessio nudum factum possessionis absque alia discussione, vel productione tituli, ne liceat unicuique possessores molestare, decil. 418. num. 15
in Beneficialibus datur multiplicatio titulorum, ibidem num. 23
Beneficiatus impediens a Capitulo ne Ecclesie inferniat consequi debet fructus, ac si inferniasset, decisio 28. num. 11
Beneficiatus an transmittat ad heredes distributiones quotidianas non exaltas vide in verbo, Distributiones quotidianae.
Beneficiatus pro possessore haberi debet si per eum non fiet quominus Ecclesiam ingrediar in odium impediens ingressum, dec. 318. n. 5
Beneficiatus si possidet tenetur ad solutionem decimarum Papalium, dec. 399. n. 4
Beneficiatus maioribus qualitatibus praeferendus est non beneficiato, decil. 489. n. 27
Beneficiatus eo magis danda est mantentio si ultra possessionem instrumentalem docet titulum sua provisionis Apostolicae, & mandato Executoris litterarum Apostolicarum de immittendo in possessione, dec. 147. n. 3
Beneficiato manuali non datur mantentio renovato beneficiato? decil. 210. n. 11
Beneficiati reputantur tanquam servi Ecclesie, decil. 167. num. 3
Beneficiati non sunt de Capitulo, nam de iure communi Capitulum componitur ex solo Priore & fratribus, ibidem num. 13
Beneficiati quamvis admittantur ad Capitulum ibique vocem habeant non tamen dicuntur de Capitulo, ibid. num. 14
Beneficiati Ecclesiarum unitarum tales dicuntur unus & alterius, dec. 507. n. 14
Beneficiati non possunt dici de Capitulo ex eo quod admittuntur in Capitulo, & ibi vocem habeant, decil. 126. num. 8
Beneficiatis non competit ius convocandi Capitulum, quia non habent regimen Ecclesie, nec Capituli appellatio- nem veniunt, dec. 126. n. 7
Ex Beneficiatis si unus vel pluribus demandatur terminatio aliquarum controversiarum circa expellatuias, hoc solum importat merum arbitrium extrajudiciale citra aliquam iurisdiccione, dec. 167. n. 10
Penes Beneficiatos potius necessitas obsequendi, quam imperandi in Ecclesia manet auctoritas, ibid. n. 4
Beneficiatorum omnium consensus est necessarius in actibus voluntariis, dec. 256. n. 13
ad Beneficiatos non spectat ius convocandi Capitulum sed ad Priorem, seu alium, qui maior sit indiguitate, vel si ibi dignitas non est maior in ordine, vel tempore prior, dec. 167. num. 15
Beneficiatorum iudicium ad quos presentatio spectat detegitur erroneum eo ipso quod inter plures approbatus ad Curiam ipsi non presentantur digniore, dec. 507. n. 4
Beneficium Ecclesiasticum. Ad iudicandum est digniori, & dignior ad hunc effectum quis dicatur? decil. 362. num. 1. 2. & 3

Beneficium adiudicandum est Sacerdoti in concursu non Sacerdotis licet agatur de beneficio non Sacerdotali, decil. 371. num. 13
Item habenti qualitates requisitas, decil. 653. n. 22
Item habenti qualitates requisitas ad configurationem Synodali disponente circa provisionem beneficiorum patrimonialium, decil. 647. n. 1. & dec. 663. n. 1. & 6
Item habenti qualitates a Fundatore requisitas, ac si solum esset presentatus, decil. 661. n. 1. & 2
Item ei qui docet se filium patrimonialem loci, in quo factum est beneficium ad formam constitutionis Synodalis, dec. 663. num. 1
Beneficium adiudicandum non est non habenti etatem legitimam requisitam a constitutione Synodali, ibidem num. 14
Beneficium licet sit adiudicandum digniori habenti qualitates requisitas ad effectum Pralationis, nihilominus qualitates non attenduntur quoties est de simonia designatus, dec. 669. num. 4
Reliqua in hac materia adiudicationis, in verbo adiudicatio beneficii.
Beneficium cui Curatum si fuit impetratum ex quo insignitacione remanet tale esset decil. 187. n. 24
Beneficium Curatum quando remaneat tale etiam si fuerit unitum & annexum Ecclesie parochiali? decil. 18. num. 24
Beneficium probatur Curatum si tale enunciat in inscriptione ordinarii, & in eo asseruntur libri baptismatus, matrimoniorum & mortuorum, quae prebent argumentum cura animarum, ibid. num. 29
Beneficium quod non sit Curatum, aut residuale probatur ex provisionibus tanquam de simplici per longissimum tempus & signanter in ultimo statu, decil. 198. num. 41
Item probatur ex confessione Aduersarij in litteris Apostolicis, ibid. num. 42
Item probatur ex solito illud retinendi per obtinentes alia beneficia residencia, ibid. num. 44
Beneficium Curatum dici nequit ex quo sit fundatum in Ecclesia Curata, ibid. num. 49
Beneficium Curatum presantur quod citius velit Papa providere, quam simplex ob periculum animarum, decil. 244. nu. 7
Beneficium Curatum specie differt a simplici, ibid. n. 5
Beneficium si Papa contulit cogitans esse curatum & impetrantem idoneum multo magis presumitur providisse de simplici si sciisset, ibid. numer. 42. & decil. 35. num. 25
in Beneficio curato maior idoneitas requiritur, quam in simplici, dec. 244. n. 43
Beneficium curatum si Papa contulit credens esse simplex vitatur gratias, secus e converso, ibid. n. 44
Beneficium curatum conferri nequit absque concursu, quamvis sit reservatum, decil. 405. n. 14
Beneficium non efficitur curatum ex onere iniuncto Beneficiato conuincendi Rectorem in cura animarum, dec. 409. num. 10
Beneficij curati praeipuum requisitum est quod Rectorem curam exerceat nomine proprio non autem alieno, decil. 377. num. 13
Beneficium curatum obtineri potest a Monacho Cassinensi, iuxta declarationem S. Conc. Triad. dec. 59. num. 11
Beneficium quod non sit curatum ultra generalem presumptionem, quod omnia beneficia sunt simplicita plurimum facit ultimus status tanquam de simplici, quando non constet de antecedenti contrario, dec. 218. n. 26
Secus vero sic constaret, ibid. num. 27
Tunc enim per collationem tanquam de simplici non statim non imprimetur, ibid. nu. 29

Beneficium

& Materiarum.

Beneficium Iurispatronatus quando vacat in Curia, tunc Papa eisolei in totum derogare, dec. 118. n. 22.
Et talis derogatio illud præferat pro futuris vacationibus, ibid. n. 23.
In vacatione ad Beneficium Iurispatronatus si sit adiectionem coram Sui tunc in eo comprehenduntur transmissales, quando referat ad fundatorem, qui liberos suscipere non potest, decil. 138. n. 22.
Beneficium Iurispatronatus resignatum contradicentibus patronis aut collationem vacat, nec resignanti cum clausula non alias aliter datur amplius regressus, sed in partem ingratitudinis possunt patroni alium præferre, ibid. n. 23.
Ampla conclusio procedit etiam in resignatione ad favorem coram Papa, ibid. n. 24.
Beneficium Iurispatronatus Ecclesiastici cadit sub reservatione Regule 8. cap. 1. dec. 302. n. 11.
Declarata conclusio esse veram, sed cadere quidem cum sua causa hoc est cum onere conferendi eidem generi personarum in fundatione vocatarum, nam Papa per regulam 8. voluit solum prædicare collatoribus, non autem personis, quibus beneficium debuit esse, ibid. n. 12.
Beneficium litigiosum an possit Episcopus auctoritate ordinaria de iure communi non obstante dispositione cap. 1. & 2. ut lit. pend. in 6. conferre supersit, colligantur decil. 1. n. 9.
Beneficium litigiosum non efficitur, quando quis illud non petit principaliter ut suum, sed præten dit esse capite incompatibilitatis non posse per alium retineri, dec. 187. n. 7.
Ampla procedit quævis esset introducta per commissum habentem clausulas amplissimas, quia illa non suffragatur, quando non precessit aliqua provisio, ut possit peti beneficium tanquam suum, ibid. n. 8.
Beneficium aliud est litigiosum, & aliud reservatum, cum lit non inducat reservationem, sed solum donec durat suspendendi collationem Ordinarj, dec. 300. n. 11.
Beneficium litigiosum conferri nequit ab Ordinario dec. 187. n. 11. & dec. 198. n. 8.
Beneficium simplex potest per substitutum deferri, dec. 144. n. 13.
Beneficium simplex inter plures competitores facilius à Papa confertur sibi magis charo, ac de se benemerito, quam alius, dec. 315. n. 8.
Beneficium simplex facilius à Papa confertur, quam curatum, ibid. n. 14.
Beneficium simplex erigi nequit in parochiale absque legitima causa, & de causa non statim illius assertioni, dec. 405. n. 16.
Beneficium simplex in dubio presumitur, ibid. num. 19. & dec. 645. n. 22.
Beneficium simplex conferri debet digniori, quando aliquæ particulari Ecclesiæ constitutione cautum est, nam constituta illa facta videtur favore Ecclesiæ ut habeat meliores Ministros, dec. 371. n. 5.
Beneficium secularis dicitur, quod Clerico seculari solet institutum conferri, non attento, an collator sit secularis vel regularis, dec. 339. n. 4.
Beneficium secularis existens in territorio Episcopi spectare potest ad collationem Abbatis regularis, ibid. n. 7.
Beneficij secularis incapax est regularis transiens ad secundam religionem, ibique professionem emittens in dispositione S. Conc. Trid. sess. 14. de reform. cap. 11. dec. 160. n. 10.
Quod amplia etiam si sit transiit ad Strictiorem Religionem, ibid. n. 21.
Ratio est quia Concilium per hanc prohibitionem voluit

nedum auferre intentionem manendi extra claustrum, sed etiam quancumque spem de libertate obtinenda mediantibus impetratio nibus beneficiorum secularium, quamvis transiit non sit ad eum finem ordinatus, ibid. n. 22.

Et per transiitum ad secundam Religionem, duo habes obstacula impeditus pro affectatione beneficij secularis, nempe regularitas, & transiit ad secundam Religionem, ibidem num. 23.

Beneficium secularis dicitur si collatio sit Clerico seculari, quamvis collator sit regularis, dec. 433. n. 16.

Beneficium secularis de iure præsumitur, ibid. nu. 18.

Beneficium secularis probatur ex collationibus secularibus factis ibid. n. 23.

Beneficium an sit secularis vel regulare ex ultimo statu dignoscitur, ibid. nu. 28.

Ampla præferunt quando non agitur principaliter inter collatores de statu beneficij contententes, sed inter promissos de validitate collationis, ibid. n. 29.

Nisi incontinenti per rem indicatam, aut confessionem partis, aut publica instrumenta constet de anteriori statu contrario, ibid. n. 30.

Beneficium esse regulare, illiusque collationem spectare, ad Abbatem probatur ex pluribus & continuatis præsentationibus, dec. 59. n. 14.

Beneficium regulare non præsumitur ex quo existit in Ecclesiâ regulari nisi probetur membrum Ecclesiæ regularis, vel quod ab ea dependeat, dec. 433. n. 21.

Beneficium secundum personalem residentiam non requirit affectu potest, & veniri absque dispersione, quando primus non sufficit ad honestam vitam sustentationem, dec. 13. num. 1.

Et satis virrique altari inferuire dicitur, qui bene vivit & bene expendit, ibid. n. 2.

Beneficium primum per affectationem secundi incompatibilis quis dimittere non tenetur donec lit pendat super secundo, ne detur casus quod viroque prius existat, decil. 189. n. 14.

Beneficium reservatum duplici reservatione operatur ut in gratia de vitæque sit faciendæ mentio alias redditur subreptitia, dec. 344. n. 14.

Beneficium continuo reservatum vitæ nequit ab Episcopo vigore Conc. Triden. quamvis vitæ valeat beneficia quorum reservatio est discontinua & pendet à futuro eventus qualis est reservatio Regule 8. dec. 380. n. 2.

Beneficium simul an ea collationis præsumitur si existit in Ecclesiâ Cathedrali, & est dotatum de bonis communibus, dec. 436. nu. 3.

Beneficium non esse simul an ea collationis elicitur si Episcopus contulit vigore alternatus dec. 467. n. 11.

Beneficium simul an ea collationis Episcopi, & Capituli vel cuiusvis alterius iure Ecclesiæ cadit sub regula reservationis mensium ibid. n. 12.

Beneficium sufficiens ad congruam sustentationem obtinens non potest aliud absque dispensatione Apostolica obtinere dec. 639. n. 8.

Ampla procedit etiam in beneficiis simplicibus ibidem num. 9.

Beneficium insufficientis obtinens non prohibetur aliud sufficiens assequi, ibid. n. 10.

Beneficium habetur pro collato habenti qualitates à Constitutione super collatione beneficiorum requisitas si se opposuit, & ad examen fuit admittus dec. 669. n. 2.

Declarata conclusio procedere quando unus tantum habens qualitates requisitas se opposuit, sicut verò si concurrunt alii oppositores, tunc enim oppositio, & illius admissio nullum ius tribuit donec sequatur actus institutionis, ibidem num. 3.

Beneficium vacans in mense Ianuarii est reservatum vigore Regule 8. hodie 9. Cancellaria, dec. 146. n. 5.

Index Rerum,

Beneficium quod vacaverit in mense reservato probatur tam ex testibus quam ex confessione adversarii in sua provisione, qua contra ipsum plene probat ibid. n. 6

Beneficium vacans per resignationem factam in manibus Papae conferri nequit ab Ordinario, dec. 338. n. 6

Beneficium vacat per obitum resignantis, non autem per resignationem quociens ius a resignante abdicatum non fuit, ibid. n. 10

Beneficium si vacans per privationem non potest iterum impetrari ex eiusdem persona ob non incesum in habitu dec. 472. n. 26

Beneficium quod quis possideat tot anni redditum probatur ex testibus formiter examinatis redditibus optimam causam scientie, quia sunt naturales, & incolae loci, ubi situm est beneficium, & fuerunt praesentes recollectioni fructuum, dec. 556. n. 4

Beneficium vnitum ab ordinario sub conditione pendentis conferri potest quia conditio aequum purificetur non officii beneficium ita ut interim non possit conferri dec. 152. n. 16

In iunctis vacatione non cadit dec. 146. n. 7

Nec locum habet Regula reservatoria mensium ibidem num. 8

Beneficium vnitum accessorie extinguitur ex natura unionis dec. 280. n. 11

Beneficium libera collationis quando ex aliqua causa beneficio parochiali vnitur tunc presentatio est simultanea, dec. 382. n. 22

Beneficium resignatum non facta publicatione non vacat per obitum resignantis sed ob non factam publicationem, & collatio est reservata Papae, dec. 286. n. 34. & dec. 301. n. 14
Ita ut si fuerit a Papa obtentum ob non factam publicationem collatio suffragetur impetranti dec. 286. n. 35

Beneficium resignatum ob non factam publicationem attentata Regula Cancellariae de publicand. necnon constitutione san. mem. Pii V. remanet penes resignantem, & vacat per eius obitum, dec. 338. n. 14

Secus vero attenda constitutiones san. mem. Gregorii XIII. per quam constitutio Piana abrogatur, in qua decernitur beneficium resignatum resolutum Iure resignantii ob non factam publicationem vacare ab ipsa die resignationis ibid. n. 13. & ponderantur verba constitutionis nu. 19

Beneficium ob non factam publicationem resignationis remanet Sedi Apostolicae referuntur ibid. n. 20
Nec amplius vacat per obitum resignantis, sed ob non factam publicationem ibid. n. 21

Beneficium metu resignatum restitui debet resignanti absque eo quod sit opus nova collatione decil. 395. n. 10

Beneficium presumitur semper eodem modo collatum, dum non constat de anteriori statu contrario, dec. 436. n. 6

Beneficium a Clerico Beneficiario erecliam, ex quibus bonis scilicet patrimonialibus, vel Ecclesiasticis dotatum fuerit, arguitur a successiva possessione presentandi, ut si Ecclesia presentavit fundatum presumatur ex bonis Ecclesiasticis, si vero laici ex bonis laicalibus decil. 467. n. 6

In Beneficio Ius ex sola oppositione non acquiritur, dec. 633. n. 21

Ad Beneficii libertatem praescribendam, vel novum statum imprimendum praescriptio 40. annorum requiritur, decil. 118. n. 21

Beneficio tacite renunciare videtur qui uxorem duxit, ibid. n. 25

Beneficium non confertur in iuvitum, dec. 201. n. 4

Beneficii Ecclesiastici Dotatio ex quibus probetur dec. 162. n. 8

Beneficii fructus tanquam consentini afficiuntur ex licentia pendente super titulo beneficii, dec. 163. n. 4

Beneficii fructus debent estimari quantum valent in portatis deducto cambio alias uno modo beneficium valeret

quando quis esset in Urbe, & alio quando esset alibi dec. 107. num. 36

Beneficii fructus percipi nequeunt in iuste suspensa durante tempore suspensionis, quicquid sit quando suspensio est iniusta, dec. 42. n. 7. & 8

Beneficii fructus tanquam accessorii ad situlum beneficii comprehenduntur sub sententia lata super titulo beneficii, dec. 107. n. 1. & dec. 116. n. 6

Et pendente appellatione super dicta sententia non potest citra vitium attentatorum inchoari novum Iudicium super dictis fructibus coram alio Iudice, dec. 107. n. 2

Beneficii litigiosi fructus vigore indulti san. mem. Leonis X. spectant ad Archidiaconum Leodien. ibid. n. 4. & dec. 116. n. 8

Indultum huiusmodi fuit revocatum a san. mem. Pio V. in constitutione quae est 57. in ordine dec. 107. n. 5. & dec. 116. num. 8

Beneficii possessio per tallum parietum, & hostii Ecclesiae capta suffragatur, ubi factum aliter prohibetur esse ingressum intra Ecclesiam, dec. 318. n. 1. & 3. & reddituratio n. 4

Et prohibitio ingressus in Ecclesiam probatur assertione Notarii de apprehensione possessionis rogati, cui in hoc fides adhibetur, ibid. n. 2

Et talis possessio per contractum hostii, & aspectum suffragatur quociens nullus reperitur in possessione, dec. 90. num. 4. & dec. 316. n. 6

Et possessio vacua praesumitur nisi ex adverso probetur plena, ibid. n. 7

Beneficii possessio probatur ex locationibus membrorum eiusdem beneficii in praedictum locatoris, dec. 53. n. 1

Praesertim quando locationes sunt effectivae, & concurrebant actus possessionis, dec. 90. n. 3

Beneficii possessio capta probatur ex fide Notarii, & executoris litterarum Apostolicarum, quando est administrata ibid. n. 1

Adminicula ad hunc effectum desumuntur ex precedenti provisione, ex literis desuper expeditis in illa constitutione procuratoris ad capiendam possessionem ibid. n. 2

Item capta probatur ex adminiculis nempe ex precedenti collatione, & mandato de immitiendo ab executoris relaxato ex Instrumento captae possessionis, ex solutionibus actuum beneficii ex locatione honorum, dec. 117. n. 2. & 16. q.

Beneficii possessio capi nequit vigore supplicationis antexpeditae litteras stante extraneis antea Julii III. quicquid fuerit antiquius dec. 455. n. 6

Beneficii possessio vigore solius supplicationis capi potest a subrogato nisi dicta extraneis obstaret ibid. n. 10

Beneficii possessio de Iure communi capi potest vigore solius supplicationis litteris non expeditis, ibid. n. 51

Beneficii possessor est interim manutenendus donec in petitorio discutatur an status beneficii sit mutatus decilicet 59. num. 20

Ad beneficii qualitatem probandam plurimum attenduntur emuncti una metam centum annorum excedentes dec. 312. n. 9. & 10

Beneficii redditus ex quibus congrui praesumantur decilicet 152. n. 19

In dubio congrui praesumantur donec certitudinaliter constet de contrario ibid. n. 20

Beneficii vacantis bona nequeunt per Episcopum occupari, nec illius fructus sibi applicare absque licentia Papae alias dicitur in dolo, dec. 318. n. 8

Beneficii vacatione sequuta potest Episcopus de Annono providere, qui fructus successorii servet ac custodiat ibid. n. 9

Beneficii vacantis possessio existens penes A. e. e. non impedit quominus promissus deinde de beneficio per subsequentem possessionem Instrumentalem efficiatur verus, & manutenibilis possessor ibid. n. 12

Beneficii

& Materiarum.

Beneficium vacatio probatur ex partium confessione dec.

Beneficium adjudicatio vide in verbo Adjudicatio beneficii.

Beneficii status vide in verbo status beneficii.

Beneficii valor vide in verbo valor beneficii.

Beneficia Ecclesiastica Curata obtineri possunt à Monacho Cassinensi, vt declarauit S. Cong. Concil. Tridentin. dec. 59. n. 21.

Beneficia habentia curam animarum tanquam incompartibilia simul retineri nequeunt dec. 187. n. 1. & dec. 228. num. 15.

Beneficia litigiosa conferendi indultum vide in verbo Indultum.

Beneficia Prothonotariorum sunt reservata per extraneo, ad regimen de praebe. inuocat per Regul. 1. Cancellaria dec. 221. n. 2.

Sive Prothonotarij sint de numero participantium seu non, ibid. num. 3.

Sive non appareat de praestatione iuramenti, & de latente infamia quando verè constet de acceptatione gratiae, ibid. num. 19.

Beneficia subcollectarum sunt reservata vigore Regulae S. Cancellariae, quae comprehendit etiam subcollectores deputatos à Cardinali Cancellario ad exigendum decimas pro seruicio Imperatoris impositas, ibid. n. 4.

Beneficia subcollectorum ad effectum reservationis requirunt quod deputatio fiat cum omnimoda Iurisdictione, non autem ad simplex ministerium exigendi, dec. 299. n. 8.

Prædictum contra prouisum ab Ordinario, ibid. n. 32.

Beneficia Diocesis Calaguritanæ conferuntur ad praescriptam Motus proprii saeuem. Clementis VIII. vide in verbo Adjudicatio Beneficii, & in verbo Motus proprius Clementis VIII.

Beneficia patrimonialia Diocesis Calaguritanæ non cadunt sub regula reuicatoria mensium iuxta anteriorem opinionem Rotæ, dec. 302. n. 10.

Beneficia possunt esse patrimonialia, non autem de Iure patrimonialis, ibid. n. 15.

Beneficia plura obtinens si ad aliud praesentetur, & ex lege fundationis cauerit quod obtinens ultra vnum beneficium aliud renunciare teneatur intelligitur de renunciatione facienda ante praesentationem dec. 313. n. 8.

Beneficia existentia in Ecclesia Collegiata non spectant ad collationem Episcopi, dec. 268. n. 5.

Beneficia reservata cadunt sub indulto Cardinalis collatoris, dec. 221. n. 1.

Beneficia continuo reservata viri nequeunt ab Episcopo etiam vigore Concil. Tridentini, quantum viri valeant, quorum reservatio est discontinua, & pendet à futuro euentu qualis est reservatio Regulae S. dec. 280. n. 2.

Beneficia plura obtinens ad substantiationem sufficientiam, vel alias incompatibilia non potest absque dispensatione Apostolica prouideri de alio incompatibili, quia litigiosum est, dec. 313. n. 14.

Beneficia facilius Papa confert Sacerdotibus quam simplicibus Clericis, dec. 315. n. 26.

Beneficia manualia vacare dicuntur per remotionem, & per obtinuit, dec. 336. n. 16.

Beneficia vnius Diocesis conferri viri nequeunt beneficiis alterius Diocesis ne Ecclesiasticus ordo peruerteretur vt distinetur in Concilio Tridentino sess. 14. de reformat. cap. 9. dec. 280. n. 10.

Limita non procedere quando Diocesis sunt ad inuicem unitae, & vnicuique est vniuersusque Episcopus, ibid. n. 11.

Beneficia simplicia in dubio praesumuntur non curata, dec. 193. n. 38.

E. conferenda sunt dignioribus quando aliqua particulari Ecclesiae constitutione cautum est, nam consuetudo illa facta

videtur favore Ecclesiae vt habeat meliores Ministros, dec. 371. n. 5.

Beneficia simplicia possunt ex causa per Episcopum erigi in Curata, & parochialia, dec. 409. n. 2.

In Beneficiis simplicibus etiam inherere potest necessitas residendi ex lege fundationis non obstante generali consuetudine non residendi, dec. 15. n. 5.

Et censetur impositum sine id verbis fuerit expressum, sine tacite ex opere iniuncto eam fuisse mentem fundatoris colligitur, ibid. n. 6.

In beneficiis simplicibus an eligi possit dignus omisso digniori? dec. 371. n. 1.

Beneficia simplicia de consuetudine à Papa introducta conferri possunt dignis omisso dignioribus, ibid. n. 2.

Et per hanc consuetudinem videtur abrogata dispositio contraria Innocentii III. loquens de beneficiis non curatis in cap. 1. §. circa vt beneficia sine debita diminutione conferantur, ibid. n. 3.

Beneficia simul auea collationis Episcopi, & Capituli vel cuiusvis alterius Iure Ecclesiae cadunt sub regula reuicatoria mensium, dec. 367. n. 12.

Beneficia Secularia Secularibus, & Regularia Regularibus conferri debent dec. 360. n. 2.

Nec ad hunc effectum sufficit dispensatio Episcopi, sed dispensatio Apostolica necessaria est, ibid. n. 4. & 5.

Beneficia Secularia existentia in Territorio Episcopi spectare possunt ad collationem Abbatis Regularis, dec. 339. num. 7.

Beneficia Secularia à Secularibus possideri debent, ibid. n. 10.

Beneficia Secularia possunt etiam adesse in Ecclesia Regulari, dec. 433. n. 20.

Beneficia de Iure diuino, & naturali seclusa Ordinatione Ecclesiae non videntur esse bona communia, & praemia meritorum, nec est preceptum quod dentur dignioribus, dec. 371. n. 4.

Beneficia esse regularia, & spectare ad Abbatem probatur ex pluribus, & continuatis praesentationibus, dec. 59. num. 14.

Beneficia Ecclesiarum Regularium Principatus Catholoniae per Bullam Secularizationis Clementis VIII. sunt Sedi Apostolicae reservata vide in verbo Motus proprius Clementis VIII. & in verbo Reservatio.

In beneficiis habentibus curam in proprietate qualitas manualitatis non cadit, secus in habentibus annexionem cura in exercitio, dec. 409. n. 9.

Beneficium Cap. Odoardus de solat. non datur nisi summi inopi, dec. 121. n. 6.

Et inopia non excluditur, ex quo in sententia certa quantitas annui redditus pro alimentis fuit à Iudice reservata, ibid. n. 7.

Ratio est nam super ea nullam habet actor facultatem agendi pro recuperatione fructuum consumptorum, ibidem num. 8.

Sententia lata super beneficio Cap. Odoardus de solat. probat inopiam rei conuenti, ibid. n. 5.

Beneficium Apostolicum ex cursu longissimi temporis cum obseruantia praesumitur, dec. 138. nu. 8. & dec. 280. num. 35. & dec. 391. n. 16.

Et praesumptio beneficij non tollitur ex diligentis facti in registris Datariae, & Cancellariae sed ad hunc effectum diligentia fieri debet etiam ubicunque beneficium expediri potest, dec. 280. n. 36.

Et ad hunc effectum deputari debent officiales à Iudice parte citati, ibid. n. 37.

Ad inducendum praesumptionem beneficij Apostolici non sufficit probare obseruantiam praesumptiuam, sed requiritur probatio certa, dec. 295. n. 21.

Beneficij Apostolici praesumptio ac iusta causa in

Index Rerum,

alienatione rerum Ecclesie non inducitur ex lapsu temporis, quia donare est perdere, dec. 442. n. 12

Ad beneplacitum Apostolicum presumendum non sufficit lapsus temporis, nisi etiam observantia contractus saltem 30. annorum concurrat, ibid. n. 14

Beneplacitum Apostolicum, ut presumatur ex cursu temporis requiritur lapsus 30. annorum cum observantia, dec. 483. n. 14

Beneplacitii Apostolici presumptio cessat ex defectu observantia, dec. 525. n. 21

Beneplacitum Apostolicum requisitum in contractibus permutationis siue affrancationis presumitur siue centenaria possessione, & observantia affrancationis, dec. 441. n. 5

Item ex centenaria possessione inducitur presumptio quod affrancatio fuerit utilis Ecclesie nam hac presumptio venit in consequentiam presumptionis beneplacitii donec de contrario doceatur, ibid. n. 6

Beneplacitum Apostolicum non requiritur in rebus Ecclesie infundari solitis, dec. 347. n. 17

Nec minus in decimis concedi solitis, ibid. n. 18

Et solum infundandi decimas ex quibus probetur: ibid. num. 19

Item nec requiritur quando Ecclesia bona emit qua potest pecunias ad se spectantes in eam causam solvere, decisione 415. num. 1

Beneplacitum Apostolicum requiritur si res Emphyteotica transiit ad manus mortuas non obstante quod sit solita locari, si nusquam apparet esse solitam locari in manus mortuam, dec. 483. n. 50

Beneplacitum Apostolicum requiritur quoties alteratur solium locationis, ibid. num. 51

Res solita locari ut dicatur quam requiratur: ibid. num. 52

Item requiritur in impositione census etiam pro utilitate Ecclesie, dec. 502. n. 6

Item requiritur quando res non est solita locari, vel si alteratur solium transferendo rem Emphyteoticam in manus mortuam, dec. 517. n. 26

Quinimo requiritur ultra beneplacitum Apostolicum etiam evidens Ecclesie utilitas, ibid. n. 27 & utilitas ex quibus cessat, n. 28

Beneplacitum Apostolicum omnino requiritur in transactione inter Capitulum Ecclesie Cathedralis, & Collegiatam super jure eligendi Vicarii in Capitulum quod spectat ad Capitulum Ecclesie Cathedralis, decisione 525. num. 20.

Et ante transactionem non fuisse obtentum probatur ex illius reservatione in Instrumento eiusdem transactionis, ibid. num. 22

Alius enim si fuisse obtentum frustra fuisse a partibus reservatum, ibid. n. 23

Beneplacitum Apostolicum non requiritur pro bonis acquirendis ab Ecclesia, & eidem incorporatis, decisio. 502. num. 7

Item nec requiritur si nova pacta in concessione Emphyteotica Ecclesie non tangunt substantiam contractus, & res est solita locari secus si pacta essent prejudicialia, decisio. 517. num. 12. & 13

Beneplacitum Apostolicum non suffragatur quando est subreptitium, & ex pluribus subreptio resultat: decisio. 375. num. 19

Beneplacitum Apostolicum quantum fuerit reservatum in Instrumento alienationis bonorum Ecclesie, attamen si ante illud obtentum alienans devertit ad traditionem incidit in penam extraneam, ambitiosa de reb. Eccles. non alienand. dec. 375. n. 20

Quicquid si Beneplacitum fuerit reservatum cum clausula non alias aliter nec alio modo, ibid. n. 21

Clausula non alias aliter, nec alio modo in reservatione

ne beneplacitii Apostolici illius necessarium induci, quoniam alias eo opus non esset, dec. 660. n. 13

Et includit pactum resalutarium in casum non obtinenti beneplacitii infra terminum prefixum, ibid. num. 14. & 15

Beneplacitum Apostolicum non est necessarium quando nova pacta in concessione Emphyteotica sunt utilis Ecclesie, dec. 517. n. 15

Item nec est necessarium in transactione inter duas Ecclesias quando agitur de re modice preiudicij ac continet pacta licita, & honesta, dec. 525. n. 17

Item necessarium non est quando transactio non continet alienationem, sed dimissionem eius, quod altera pars antea habebat, ibid. num. 18

Item nec est necessarium si transactio est restricta ad fratres, ibid. n. 19

Beneplacitii Apostolici defectus a sola Ecclesia opponi, & excipi potest, dec. 517. n. 16

Beneplacitum Apostolicum presumptum fuerit sublata a Constitutione san. mem. Urbani VIII. praeservatur iuribus Ecclesie dec. 483. n. 35. & dec. 563. n. 5

Bero conf. 44. num. 19. & 22. lib. 1. declaratur dec. 694. num. 28

Et conf. 47. numero 25. & 26. lib. 3. declaratur, decisio. 309. num. 12

Boccac. & DD. ab eo allegati ad Constitutionem March. gloss. 2. num. 65. in quibus terminis loquuntur: dec. 200. n. 35

Bona censuaria manent penes impotestorem censu.

Bona donata non possunt in preiudicium donatarii postea subici aliq. fideicommissio, dec. 235. n. 8

Bona domilia & extradotalia de iure municipalia Bononie equiparantur solum respectu acquisitionis fructuum facienda per virum ex presump. voluntate uxoris, dec. 243. n. 16

Dotalia si fuerint data viro estimata tunc illorum dominium dicitur in eum translatum non secus ac si illa emisset, dec. 252. n. 5

Bona in dotem assignata a fratre sorori cum pacto quod estimetur a communibus amicis, & quatenus non ascendant ad quantitatem assignatam teneatur frater supplere, presumuntur sufficientia non docto quod per estimationem detecta fuerint minoris valoris, & frater supplere de proprio dec. 621. n. 2

Et onas probandi supplementum incumbit alleganti, ibid. num. 3

Bona extradotalia administrata a marito vide in verbo Maritus.

Bona extradotalia uxoris non transiunt in dominium viri, dec. 350. n. 28

Luctum bonorum extradotalium non defertur Maritus de dispositione Statuti Bononie, dec. 358. n. 34

Bona extradotalia habent diversam naturam a domiliis, ac etiam succedendi formam, ibid. n. 35

Bona extradotalia differunt a dotalibus, dec. 354. n. 2

Bona extradotalia mulieris Binabe tanquam a statu Bononie omnia remanent sub dispositione iuris communis, ibid. n. 4

Bona Emphyteotica vide in verbo Emphyteotica bona.

Bona Ecclesiastica penes tertium possessorem exigentia sue sint sub pleno, sue sub directo dominio Ecclesie non subiacent iurisdictioni & constitutionibus laicorum, decisio. 588. num. 44

Bona Ecclesie, an & quando alienari valeant: vide in verbo Alienatio bonorum Ecclesie.

Bona debitoris quando distrahuntur tunc creditor certum debet personaliter citari, non autem per proclama, dec. 91. num. 7

Bona debitoris obnoxia hypothecis anterioribus superuacaneum est sublevari nec executi debent decisione 454. num. 25

Bona

& Materialium.

Bona donata filio contemplatione patrie dicuntur profecticia, quia in legitimam ex bonis patrie debentur imputantur, dec. 610. n. 17.

Bona fideicommissi dari possunt in dotem descendentibus fideicommissis eius vigore Auth. Resque C. commun. de leg. 2. dec. 118. n. 16.

Bona fideicommissi per grauatum alienata imputantur in detractiones legitimae, & Trebellianicae, quia in eis electa censentur ab alienante dec. 32. n. 2.

Intellegit conclusionem procedere in primis alienationibus, quae praesumuntur pares utrique detractioni, quando haeres inuentarium non conficit nisi ipse haeres, vel ab eo causam habentes contrarium probent, dec. 32. num. 3. & decisio. 62. num. 1. & seq.

Ratio est, quia fideicommissarius habet intentionem fundamini alienationibus; & si grauatum allegat eas non sufficere pro detractionibus, hoc probare tenetur, dec. 32. n. 4.

Nec itatur illius assertioni, cum habeat pro se praesumptionem inuentarii, secus vero quando pro eo concurrat aliqua praesumptio, ut quia quantitas bonorum ex Inuentario appareat, ibid. n. 5. & 6.

Bona fideicommissi si semel fuerint pro dote extrahita ad illam amplius non redeunt, quoniam nulla superest matrimonii reliquia, dec. 41. n. 7.

Ex bonis fideicommissi si dos fuit constituta, tunc dotans singulari potest in casu restitutionis eam sibi, & non mulieri restituere, ibid. n. 8.

Et si fuit stipulatum in casu restitutionis non sibi, sed mulieri restituere, ex hoc deservitur animus donandi, & dotem sibi assignandi, ibid. num. 9. & 11.

Ex bonis fideicommissi dos constituta censetur cum onere reversionis ad fideicommissum in casu obitus mulieris sine filio, si id a fideicommittente fuit specialiter dispositum, ibid. num. 15.

Declarata conditio reversionis sit adiectum in casu praedictis mulieris viro, tunc non se extendit ad alios casus, & si mulier de tota dote libere disponere potest, ibid. n. 16.

Item nec tale onus reversionis operatur, quando dos non fuit assignata sub nomine fideicommissi, & dotans in reliquiis firmam, & qualitates eiusdem fideicommissi non seruauit, ibid. n. 17.

Item si dotans nullam fecit mentionem de vinculo reversionis saltem per explicitam relationem ad testamentum, suum fideicommissum, ibid. n. 18.

Ex bonis fideicommissi dotans si habuit animam dotandi cum onere reversionis in casum restitutionis ad fideicommissum debet hoc explicite, & non sub involucre verborum exprimere, ac contingit certiorare, ibid. n. 20.

Bona fideicommissi si fuerint per grauatum permutata, tunc bona recepta ex causa permutationis tanquam subrogata cadunt sub fideicommissum, dec. 62. n. 7.

Subrogatio expressa requiritur, ac permittitur quoties permutatio efficitur ex causa necessitatis, vel utilitatis, & ex dicta permutatione fideicommissarius non ladtur, ibid. n. 8. & 9.

Item ultra causam requiritur licentia Principis, ibidem num. 10.

Item constare debet de necessitate, vel utilitate fideicommissi, quia certa esse debet de tempore contractus, & probanda excedere, ibid. n. 11. & 12.

Permutatio bonorum fideicommissi impugnari potest a fideicommissario ex propria persona si efficitur causa a grauatore, quoniam se eius haeres, ibid. n. 14.

Et est in eius electione, vel acceptare pro fideicommissum bona in permutationem recepta, vel permutationem impugnare, ibid. num. 15.

Bona fideicommissi non censentur in renunciatione comprehensa, nisi intercesserit certioratio fideicommissi, dec. 119. num. 1.

Bona fideicommissaria probantur, si fuerint a fideicommittentibus, & deinde ab eorum successoribus possessa, dec. 156. n. 12.

Bona fideicommissi in praedictum vocatorum retineri nequeunt a creditore pro debito heredis grauari ultra eius vitam, dec. 161. n. 22.

Bona fideicommissi alienata per grauatum electa censentur in eius legitimam, ibid. n. 13.

Bona fideicommissi ab herede grauatore possessa non cadunt sub institutione heredis, neque uti hereditaria eiusdem grauari reputantur, dec. 350. n. 1.

Bona comparata ex pretio bonorum fideicommissi, & eorum loco subrogata cadunt sub dominio fideicommissarii, si ita a principio fuit dispositum, dec. 627. n. 28.

Bona fideicommissi non sunt obnoxia debiti heredis grauari, dec. 640. n. 1.

Possessio bonorum fideicommissi ex quibus probetur, dec. 129. n. 29. & 30. & seqq.

Bona fideicommissi in onere dotis alienari, & obligari possunt in defectum bonorum liberorum, dec. 366. n. 1.

Et quando fideicommissarius est aliorum tenetur existentiam bonorum liberorum probare, ibid. n. 2.

Et onus probandi adesse bona libera etiam incumbat? solutio questionis pendet ex qualitate persona, quam quis in iudicio substatit ausus aliorum, vel reus, vel ratione possessionis rei petita, ibid. n. 4.

Item quando aliorum negatiuum, reus vero affirmatiuum existentia aliorum bonorum allegat, attenditur verum aliorum intentio sit fundata nec ne? ibid. n. 5.

Item alienari possunt etiam pro accencio, ibid. num. 12.

Bona fideicommissi alienari possunt pro extinguendo ere fideicommittentis urgentibus creditoribus, dec. 105. n. 20. & decisio. 506. n. 27.

Declarata conclusionem non procedere, quando alia bona existunt, ex quibus et alienum extinguere valeat, ibid. n. 28.

Et vide hanc materiam in verbo Alienatio bonorum fideicommissi.

Bona feudalia cadunt sub hypotheca bonorum quando ad instar allodialium alienabilia sunt, dec. 416. n. 4.

Et debitor dum poterat illa hypothecare voluit sub hypotheca generali ea comprehendit praesumendum est, ibid. n. 5. & vide materiam quando bona feudalia cadunt sub hypotheca generali omnium bonorum in verbo Feudalia bona, & in verbo, hypotheca generalis.

In bonis feudalibus succedens non alio titulo quam hereditario tenetur ad debita illius cui succedit dec. 55. n. 20.

Bona ex quibus probentur hereditaria: dec. 350. n. 2.

Bona esse hereditaria probantur si tanquam talia fuerint ab herede in Inuentario descripta, quod contra describentem plenè probat, dec. 46. n. 12.

Bona hereditaria mediante additione desinunt esse Testatoris, & efficiuntur propria aduentis, dec. 52. n. 52.

Bona hereditaria praesumuntur si non constet heredem in eodem loco, ubi possedit testator bona possidere, dec. 382. num. 11.

Bona heredis an pro debitis defuncti sint hypothecata, vel ille actione personali conueniri debeat? dec. 496. n. 6.

Bona ab herede possessa praesumuntur olim a Testatore fuisse possessa, dec. 670. n. 6.

Praesertim quando existunt in eodem loco ubi possidebat Testator non docto de particularibus acquisitionibus intermediis, ibid. n. 7.

Bona in executionem capta non potuisse subhastari ob defectum emptorum constat ex attestatione Executorum qui tria bannimenta fecerunt, quibus vti de re ad eorum officium spectante testantibus fides adhibetur, dec. 484. n. 3.

Item si post tria bannimenta siteretur subhastari nec aliquis comparuit oblato, ibid. n. 5.

Item si post lapsum terminum bannimentorum, nec

Index Rerum,

quispiam obtulit ut poterat, ibid. num. 6

Bona futura regulariter non veniunt in donatione, sed tantum a donante possessa tempore donationis, dec. 510. n. 6

Bona libera dici nequeunt si de iure debent de primogenito in primogenitum, dec. 66. n. 25

Bona libera prius executiunda sunt, quam fideicommissaria ex dispositione Auth. Res quæ C. commun. de legat. dec. 510. n. 15

Bona Monialis nondum professe, & super quibus Monasterium habet usufructum etiam pendente conditione professionis reputantur bona Ecclesie ad effectum beneplaciti Apostolici, ac iuste cause requisiti in eorum alienatione, dec. 662. n. 8

Bona immobilia vniuersalia ut valide alienentur quænam requirantur, dec. 261. n. 1

Bona mobilia spatio longi temporis presumuntur consumpta, dec. 265. n. 10. & dec. 510. n. 11

Bona mobilia uxoris sunt necessaria annexa obsequiis & operibus matrimonialibus, dec. 352. n. 3

Bona mobilia cursu temporis consumpta heres gratuitus in suas detractones imputare non tenetur, dec. 510. n. 12

Bona mariti vergentis ad inopiam si uxor pro securitate dotis elegit ex illorum fructibus alii debet, dec. 250. n. 18

Bona mariti vergentis ad inopiam si fuerant uxori assignari creditoribus eiusdem mariti, ibid. nu. 19

Bona paraphrenalia uxoris non spectant ad maritum, quemadmodum dotalia, dec. 352. n. 7

Eccliorum administratio censetur ei concessa nunquam procuratori, & potest ad libitum uxoris reuocari, ibid. n. 8

Nec cadunt sub obligatione prestandi opera, & obsequia matrimonialia, ibid. num. 9

Item nec cadunt alia bona, que uxor cum propria pecunia ex industria aliunde acquisiuit, ibid. n. 10

Bona paraphrenalia quoad administrationem spectant ad maritum, dec. 634. n. 3

Appellatione bonorum paraphrenalium ex dispositione statuti bononia veniunt quæcumque bona, que non sint dotis, vel de dote mulieris, vel augmento dotis, nisi aliunde sit altum, dec. 220. n. 6

Bona patrimonialia Ecclesiasticorum quemadmodum non sunt de foro laicali ita nec statuti laicalibus ligantur, dec. 288. n. 41

Bona patrimonialia quæstia ante Clericatum, superueniente Clericatu exeant de potestate laicorum, dec. 521. num. 6

Bona patris si fuerint liquidam ad effectum supplementi legitime de consensu partium tali liquidationi standum est, decisione 139. n. 5

Bona patris sunt hypothecata a pro dote, quam pro filio recepit, dec. 510. n. 16

Bona filij sunt bona patris nec filius aliquid solvere potest absque damno patris, dec. 332. n. 24

Bona non reperi enuptore habentur, ac si non adessent, dec. 484. n. 7

Bona possunt à patre inæqualiter inter filios diuidi salua tamen eorum legitima, dec. 30. n. 9

Bona pupilli stabilita vendi possunt à Tutore cum decreto Iudicis pro extinguendo ære alieno, dec. 18. n. 1

Ut valeant alienari ultra existentiam æris alieni requiruntur quod creditoris urgeant, ibid. n. 4. Declara. n. 6. & 8

Item quod ex pecuniis, vel mobilibus, seu bonis minoris momenti solui ære alienum non possit, ibid. n. 5. Declara. n. 10. & seq. & ratio redditur, n. 11. 12. & seq.

Bona pupilli alienata presumuntur viliora stante decreto Iudicis, ibid. n. 16

Bona pupilli stabilita alienari nequeunt pro exolueno ære alieno existentibus mobilibus, vel pecuniis, dec. 173. n. 17

Bona stabilita taxantur ad rationem quinque pro centenariis, dec. 58. n. 1. & dec. 240. n. 31

Bona Testatoris mediante additione efficiuntur propria heredibus, dec. 112. n. 26. & dec. 337. n. 8

Bona fuisse Testatoris probatur ex illius assertione cuius in testamento, dec. 278. n. 20

Bona separata, an & quando veniant sub fideicommissi rei particularis, vide in verbo Fideicommissum

Bona aliqua si fuerint in locatione alicuius Tenentis exceptuata, ex hoc arguitur illa esse de membris reatæ, alia enim frustratoria esse exceptio dec. 506. n. 15

Maxime quando exceptio non est simplex, sed qualificata per expressionem aliquorum membrorum rei principalis & per explicita verba relatiua ad ipsam rem principalem, ibid. n. 16

Item inferri nequit ad diuersitatem membrorum, quando aliunde constat destinatione & parvis familiis illa esse perpetua vni rei principali, ibid. n. 25

Bona destinatione parvis familiis perpetua vni veniunt sub fideicommissio particulari, etiam si de illis nulla sit particularis mentio nam illa veniunt appellatione rei principalis fideicommissi subiecto, ibid. n. 25

Præsertim quando Testator ad augendum fideicommissum ei subiecit alia corpora separata, unde fortis censetur uoluisse includere vni, alias esset incongruum ab expressa mentione corporum separatorum facta ad augendum fideicommissum illius diminutionem educere, ibid. n. 26

Bona uxoris acquisita presumuntur ex rebus viri, dec. 56. n. 15

Ista tamen exceptio non admittitur in iudicio final. C. de Edict. Diu. Adrian. tollend. iuxta magis communem sententiam, ibid. n. 16

Bonorum identitas probatur Instrumentis acquisitionum, restibus, & libro Catastris, dec. 27. n. 13

Item probatur in iudicio præcipue Inventario, quod contra conscientem plene probat, dec. 46. n. 9

Bonorum estimatio habetur pro perfecta in eodem titulo qui eam fieri impediuit, dec. 139. n. 8

In bonis aduentitiis filiorum pater habet usufructum, dec. 30. n. 10

Et potest dicta bona ex iusta causa etiam alienare, absque Iudicis decreto, ibid. n. 11

Saltem eius vita durante, ibid. n. 12

Bona fides causatur etiam ex ininfatis causis decisione 387. n. 5

Bona fides in præferente resultat ex titulo, dec. 30. n. 4

Et sola creditur in iudicio cum precedenti titulo propositi ad prescriptionem, ibid. n. 5

Bona fides non probatur ex titulo ipso iure nullo, dec. 256. n. 14

Secus quando titulus habet implicitum statum validitatis donec nullitas declaretur, ibid. n. 15

Bona fides presumitur nisi probetur contrarium, dec. 385. num. 19

Præsumitur in præsentante, accedente præferenti aliquo legitimo titulo, dec. 361. n. 21

Bona fides requiritur ad acquirendam quasi possessionem præsentantem, dec. 368. n. 5

Bona fides ex quibus resultat, dec. 368. n. 5. & 7. & dec. 387. n. 1

Item requiritur in patrono præferente in patronatum alienum comparatum, dec. 389. n. 9

Bona fide ut præsentatio facta dicatur sufficere est antiquum præsentantem fuisse à Testatore ad in patronatum vocatum, dec. 387. n. 4

Bona fidei possessor ante mortem litem facit fructus suos, dec. 401. n. 1

Bonum liti ad effectum consignandi sumptus liti ex quibus resultat, dec. 141. n. 4. & 5

Bonum liti resultat ex decisione in causa edita dec. 60. n. 35. & dec. 521. n. 14. & dec. 666. n. 2

Item ex sententia, dec. 672. n. 19

Boni

& Materialiarum.

Boni iuris presumptio resultat ex sententia in iudicatum transacta, dec. 160. n. 22.

Amplia quantum adversus rem iudicatum sit concessa restitutione, integrum, ibid. n. 23.

Reacchium secularium in iudicari potest iuxta facultatem in mandatis realibus concessam, dec. 641. n.

Breue absolutio in forma commissaria obtemperat cum clausula confitit de premissis ante iustificacionem narratam suffragatur, dec. 174. n. 1.

Breue Apostolicum continens decretum irritans operatur ex eo et praescripta forma inducatur, ut non possit contentis in Breui renuciari, etiam si priuatam renunciantis utilitatem respiciatur, dec. 98. n. 1.

Breue Apostolicum obtemperat ab Emptore super confirmacione vendicionis attendi non debet si excedit formam Capitulorum inter partes commentum, dec. 230. n. 2.

Inter emptorem & venditorem si fuit conventum de obtinenda Breui Apostolico, talis conventus habet implicitam obligationem de conficiendo Instrumentum iuxta illius formam, & est pars contractus, ibid. n. 3.

Alioquin non servata illius forma Instrumentum non valet, ibid. n. 5.

Breue cum sit individuum tunc Instrumentum iuxta illius formam conficiendum confici non potest in parte, ibidem num. 14.

Breue obtemperat non facta mentione Iuris tertij tanquam subreptitium non suffragatur, dec. 133. n. 25.

Brevis forma servanda est, dec. 375. n. 22.

Progn. de Tutor. num. 182. quo casu loquatur ? dec. 173. num. 13.

Bulla Clementis VIII. facultatem tribuit Congregationi Raynon procedendi etiam capta extrajudiciali informacione pro satisfacione creditorum ex pratio ex bonis venditis retro decil, 389. n. 9.

Tollit debitoribus omnem defensionem impugnandi, vel retardandi vendicionem bonorum & consignaciones pratii creditoribus, ibid. n. 12.

Et possessio bonorum debitoris super quibus fuit facta executio vigore bullae Clementinae transferitur penes Cameram Apostolicam ad utilitatem creditorum pendit, quae a debitore adiacetur, illorumque administratio, ibid. n. 14.

Iuxta congregatam, & vel ab ea deputati veram dicuntur habere possessionem, & bonorum administracionem priuatam ad debitorem, ibid. n. 15.

Bulla Gregoriana super retrallu annullat vendicionem facta non servata illius forma, dec. 351. n. 6. Declara n. 15. & 16.

Bulla Pii V. super forma creandi Census, vide in verbo Census.

Bulla Sixti V. super Archievicionis Instrumentorum subrogat officium registri loco Archievici, dec. 223. n. 6.

Comprehendit etiam Civitatem Ferrariam, licet postea devolutam ad Sedem Apostolicam, quia lex semper loquitur, ibid. n. 7.

Bulla secularizationis Ecclesiae Casarugustanae inducens commutationem emolumentorum inter dignitates, Canonicos, & portuarios loquitur de emolumentis, & elemosinis, quae sunt Ecclesiae in genere, vel Canonicis, & portuariis, uti talibus, dec. 186. n. 3.

Non autem dicta Bulla comprehendit emolumenta relicta Confraternitatibus in Ecclesia erectis, quia sunt, quid separatum ab Ecclesia, ibid. n. 5.

Item nec illa emolumenta, quae portuariis percipiunt, uti Confratres cum in hac parte representent ipsam Confraternitatem, non fecit, ac alii Confratres, qui non sunt portuarii, ibid. n. 6.

Et emolumenta a portuariis, uti Confratribus Confraternitatum in Ecclesia existens percepta nullatenus referantur ad ritulam portionis, seu beneficii cum non pronuntietur Iure Ecclesiae, sed Confraternitatis, ibid. n. 7.

Dicta Bulla loquens de emolumentis intelligenda est de emolumentis specialibus ad portuarios ratione Ecclesiae, quia non videtur verbis denotantibus personas, sed beneficium, & sic non censetur contemplata persona percipientis, sed ritulus quo percipiuntur, dec. 186. n. 11. & 12.

Item Bulla loquitur de emolumentis distribuendis inter essentibus servitio Ecclesiae, & sic de relictis Ecclesiae, siue Beneficiis illius intuitu, ibid. n. 13.

Item dicta Bulla, quod non intendat communicare universis omnia emolumenta quocumque titulo prout in iura interpretationem recipit ab observantia subsistentia, ibid. nu. 22.

Bulla secularizationis Clementis VIII. Ecclesiarum Canoniarum Regularium Ordinis S. Augustini Principatus Catholoniae, in qua Sedes Apostolica reformatur omnia ad Ecclesiarum beneficia, vide in verbo Motus proprius Clementis VIII. & in verbo Referuatio.

Bulla secularizationis praefertur Insuperatus Regium competens in Ecclesiis Regularibus, dec. 457. n. 6.

Nec extenditur ad beneficia in sui erectione libera, quamvis postea fuissent alicui Ecclesiae Regulari unita, ibid. n. 7.

Bulla secularizationis Ecclesiae Casarugustanae tribuit Ius conferendi in Mensibus Martii, & Septembris Capitulis, & Archiepiscopis non simul nec sed tanquam vini corpori per Capitulum, & Archiepiscopum representato, dec. 587. n. 13. & seq.

Bulla super bono Regimine in § 16. prohibet ne qui semel bona Communitatis administrant, iterum ad officia publica admittantur, atque rationem administrationis reddiderint, dec. 306. n. 3.

Non tamen si sit admissus novum officium de facto exercitum Bulla annullat obligationes, & fidei iussiones ab eo praestatas pro secundi officii administratione, ibid. n. 3. & 7.

Bulla Apostolica vide in verbo Litterae Apostolicae. Bursat. conf. 93. n. 39. quo casu loquatur, dec. 625. n. 31.

C

Cadauera Mortuorum an sint exhumanda quando adfuerint attentata? vide in verbo attentata? & in verbo inhibito.

Caducare. Primo gradu substitutionis caducato sequentes substitutiones expirant, dec. 17. n. 3.

Praeterea quando fideicommissum est relictum nominatim a persona vocata in gradu caducato, ibid. n. 4.

Caducato primo gradu substitutionis substitutus per vulgarem subintrat in illius locum, ac si immediate esset substitutus heredi gravato, ibid. n. 11. & dec. 548. n. 1.

Et tunc non succedit Testatori per vulgarem, sed ad fideicommissum admittitur subintrans gradus caducati locum mediante vulgari comprehensam compendiosa decil. 17. n. 12.

Caducato primo gradu, sequens non admittitur, nisi purificetur conditio ipsi adiecta, ibid. n. 11.

Caduca est effector donatio per praedeceffum donatarii ante donatorem? vide in verbo Donatio.

Caducitas est pena dec. 132. n. 14.

Caducitas non incurritur in subbaltatione rei emphyteotice facta ad instantiam creditorum, quia est alienatio necessaria dec. 483. n. 43.

Post Caducitatem incursum si Dominus directus rationes recepit, censetur alienationem approbasse, quam tamen de Iure approbare potest, ibid. n. 48.

Fallit si Canones fuerint recepti a Procuratore, siue Ministro, qui Domino non praedictant, ibid.

Caducitas incurfa in vita praedecefforis in beneficio, qui illam non declarat, non potest declarari a successore, quia ab non soluto Canone praedecefforis nullum fuit ipsi successori, vel Ecclesiae illarum praedictum, dec. 485. n. 6.

Index Rerum,

Caducitas incurfa ab Emphyteuta potest à prædecessore in beneficio remitti etiam in præiudicium successorum antiquam bonæ Ecclesiæ incorporarentur, ibid. n. 12

Et remissio præsumitur, dum sciens illam non declaravit, ibid. n. 13

Caducitas incurfa in vita prædecessoris nequit declarari à successore, quia ius declarandi vti personale ad successorem non transit, ibid. n. 19

Caducitas incurfa ab Emphyteuta approbata censetur si à Domino directo illius remissionem obtinet mediante solutione certa quantitatatis, ac nouis pactis intervenientibus dec. 517. n. 1

Nec valet amplius impugnari ab habente causam ab emphyteuta, ibid. n. 2

Caducitas ob non solutos Canones, siue ex dispositione legis, siue ex conventionem constituta cum respiciat fauorem Domini directi non incurritur, nisi ipse Dominus verbo, vel facto declarauerit, dec. 485. n. 14

Et talis declarandi voluntatem cum sit personale non transit ad eius successores, ibid. n. 15

Caducitas ob non solutos Canones de Iure communi incurritur ipso Iure, ibid. n. 18

Caducitas ob non solutos Canones, ut efformetur in vita prædecessoris præcedere debet eius declaratio, & ante declarationem dicitur solummodo potentia, quamvis ad istum pactum expressum caducitatis, ibid. n. 20

Caducitas ob non solutos Canones intrat lapsu biennii, ibid. n. 29

Caducitas declarari potest capta hæredes emphyteutæ morte, quoties vigore pacti fuit incurfa, ibid. n. 16

Et quomodo conclusio procedat, n. 17

Caducitas ut declarari valeat contra hæredem emphyteutæ requiritur scientia clara, & certa, nec releuat præsumptio, ibid. n. 27

Caducitas, seu deuolutio rei emphyteuticæ ob lineam finitam redditur clara, quando dominium & defectus generationis est in confesso apud partes dec. 61. n. 1

Caducitas quando intentatur à Domino directo, tunc identitas rei per evidentes probationes probanda est decil. 132. n. 14

Caducitas intentari nequit quoties cessat præiudicium domini directi dec. 485. n. 7

Caducitas redditur clara si res emphyteuticæ contra expressam prohibitionem alienationis denent ad locum pium, & sic ad manum mortuam mediante estimatione dec. 485. n. 46

Caducitas contra hæredem emphyteutæ intentata à Domino directo, ut suffragetur probari debet scientia in hærede bonorum Emphyteuticorum, dec. 485. n. 22

Et ex quibus huiusmodi scientia excludatur, ibid. num. 3. & seqq.

In iudicio Caducitatis ob non solum Canonem habenda est etiam ratio canonum naturarum pendente lite dec. 53. n. 7

A lite super caducitate introducta recessum censetur si emphyteuta à Domino directo remissionem caducitatis acceptauit dec. 517. n. 3

Litis super caducitate dicitur calumniosa, quando est clara, & incontrovertibilis, ibid. n. 4

Caducitatis remissio non dicitur noua concessio, nisi noua pacta contineat, alias secus, ibid. n. 9

Calculus erroneus, & non legitime confectus attendi non debet dec. 77. n. 14

Erroneus si degerit in aliquibus, talis etiam præsumitur in cæteris dec. 161. n. 30

Calculus compositus ab ipsomet creditore, non autem à legitima persona debitoris non nocet, dec. 184. n. 8

Calculus nouus inter factos ex integro datorum, & acceptorum, quo casu fieri debeat? dec. 177. n. 11

Calculus nouus fieri non debet non dolo de errore procedens dec. 197. n. 13

Calculus subscriptus non potest à subscribente impugnari dec. 329. n. 17

Calculus error retardat executionem instrumenti, quamvis executus, nec non etiam transactionis, dec. 192. n. 1. & 2

Transactionem non infringit, conclusio tamen intelligitur ad effectum, ut in aliis teneat deducto & retratto errore per exceptionem doli, ibid. n. 3

Propter errorem calculi transactio non potest rescindi, ibid. n. 5

Declara conclusum procedere, quando super precedenti errore calculi ius mota fuit, vel timebatur & desuper emanauit transactio, secus vero si de errore calculi nulla præfuerat dubitatio ibid. n. 6. Et redditur ratio n. 7

Calculus de renouat. Emphyteut. lib. 1. quest. 4. n. 13. & 14. in quibus terminis loquatur dec. 517. n. 9

Calumnia in petenda remissoria, licet cesset, si illam petens obtinuit sententiam pro se, nihilominus si dicta sententia fuit renouata, & necessaria erat noua probatio, & tamen non fuerat procurata, adhuc viget illius suspicio, dec. 150. n. 1

Item satis conuincitur si illa petatur in ultimis instantiis, & postseruatis terminis, & exequatas citationes ad executionem maxime si remissoria fuit alias obtenta. non tamen expedita, ibid. n. 2

Item conuincitur si remissoria petatur ad differendam causa expeditionem, ibid. n. 3

Calumnia petentis remissoriam ex pluribus causis à Iudice deduci potest, ibid. n. 7

Calumnia ad effectum impediendi immisionem ratione subrogato debet esse euidentis, ac talis, ut vilo loco admirari valeat dec. 187. n. 32

Calumnia seu fraus impetrantis, quando cessat attenta dispositione Regule de subrogand. dec. 198. n. 16

Calumnia qualibet etiam levis sufficit pro denegatione remissoria in gradu restitutionis in integrum dec. 165. n. 3

Calumnia suspicio pro denegatione remissoria ex quibus deducatur, dec. 25. n. 3. & dec. 227. n. 7. & dec. 232. n. 17. & decil. 165. n. 6. & dec. 335. n. 4

Calumnia vehemens suspicio in quacunque materia sufficit, ut denegetur remissoria etiam super articulis releuantibus, dec. 150. n. 12

Amplia, quamvis illa petatur ab Ecclesia, & tendat ad probationem maioris, vel minoris valoris, ibid. n. 15

Calumnia suspicio cessat, quando concurrat summa materie articulata, & articuli sunt releuantes, dec. 169. n. 11. & dec. 477. n. 21. & dec. 66. n. 9

Item cessat si illam petens est actor reus possidet, & causa expeditio non imminet, dec. 477. n. 19

Calumnia præsumptio augeatur, si remissoria petatur postquam dicta Testium fuerint iudicia, & plene discussa, ac emanauit Decisio Rotalis, decil. 150. n. 6

Calumnia præsumptio ad effectum denegandi remissoriam resultans ex aliquibus articulis, militat etiam respectu aliorum, quando deteguntur irreleuantes, & contrariarum scripturis dec. 335. n. 17

Item calumnia præsumptio resultat, si remissoria petatur in limine propositionis dubii super negotio principali, ibid. n. 19

Causa qualibet colorata sufficit, ut ratione calumnie denegari nequeat immissio ex litteris subrogationis, dec. 187. num. 31

Cambium con la ricatora, quod prouenit ex interesse multiplicato cambiorum, & recambiorum cessat si facultas cambiandi, & recambiandi alii que requisiti libitatem est dec. 481. n. 11

Cambium con la ricatora diuersimodè contrarietate solent ibid. n. 22. 23. & 24

Formula

& Materialium.

Formale litterarum Cambii con la ricorfa, & litterarum recambii referuntur à Scaccia, & Moder. Forolinien. ibid. n.5

Cambium con la ricorfa refertur à Solon de Paz, dec. 101. n.12

Cambium mundinarium ex Constitutione Piana requiritur percuram, dec. 74. n.41

Cambium dicitur constitutum pro pluribus mundinis, & debitor cogitur pecunias tenere sub usuris si fuit contractum cum supradicto pacto, quod pro primis mundinis non possit exigui, Ideoque vii usurarium damnatur à Constitutione, dec. 119. n.11

Cambium non dicitur ab initio contractum pro pluribus mundinis si pecunie fuerint datae pro primis mundinis addita solam facultate cambiandi, casu quo debitor sit morosus cum sit in eius potestate se liberandi ab usuris, ibid. n.11

Cambium continuatum si cessat coactio à Constitutione contemplata cessat Constitutio, & tunc licitum est convertere debitum in aliud cambium, quod dicitur novum, & non idem, ibid. n.13

Cambium licet continuatum dicitur ex cambiis antiquis sicut mutuo partium consensu desumpto à continuata transmissione, & retentione litterarum pro singulis seriis, ibid. n.14

Cambium ut licet continuatum dicatur, litterarum transmissa probatur per litteras redditus, quia littera transmissa remanere solent penes Mercatorem, cui fuerunt destinatae, ibid. n.15

Cambium continuatum praecedentium est permissum iuxta declarationem Congregationis à sa. me. Urbano VIII. deputata, quia est in potestate debitoris sortem principalem restituere, dec. 357. n.5

Cambium continuatum dicitur reale, quando constat de transmissione litterarum Cambii singulis seriis, & de illorum effectu, ibid. n.4

Cambium ex quibus probetur esse novum, & non continuatum antiquorum? dec. 319. n.9

Cambium novum dicitur etiam recambium, decisione 357. n.1

Cambii Instrumentum probat obligationem debitoris de restituendo pecuniam receptam, dec. 130. n.1

Cambii appellatione veniunt tam forte, quam cambia decursa, & decurrenda dec. 332. n.12

Pro Cambii iustitia fides Mercatorum quando non sit attendenda, dec. 319. n.17

Pro litteris Cambii A. C. vigore facultatum procedit executio, non autem pro litteris d'auilio, dec. 481. n.9

Et praeter litteras Cambii, etiam si per re mercantili agatur licet A. C. manu regia procedat admittitur appellatio ad utramque effectum, ibid. num. 10

In Instrumento Cambii si fuit appositum pactum, quod scilicet de cambiis stetur simplicibus computis, & partitis librorum Mercatoris deputati, tunc et standum est, quia tale pactum est licitum dec. 74. n.13

Et talis conventio de iure, & consuetudine Mercatoria subsistit, ibid. n.14

De Cambii essentia non est necessaria scriptura, ibidem num. 44

Cambia quando non constat de litteris illarumque transmissione ad mandatas, ac redditu tam attento Iuri communi, quam Constitutione san. mem. Pii V. sunt sicca, & illicita dec. 74. n.3

Et litterarum transmissio probanda est à creditore saltem per exhibitionem litterarum redditus, ibid. n.4

Cambia ut debeantur non sufficit, quod debitor remisit transmissionem litterarum ad mandatas, vel eas pro transmissis habuerit, ibid. n.21

Ratio est, quia iustitia Cambii mundinarum consistit in periculo, labore, ac expensis veraque transmissione litterarum

per litteras de loco ad locum ibidem num. 11

Ne hoc modo aperitur via fraudibus, & usuraria praeparati, ibid. n. 23

Cambia etiam sine litteris fieri possunt, nec pertinet ad iustitiam cambii, quod fiat per litteras, vel sine decisione 74. n.45

Ista opinio repugnat expresse verbis Constitutionis Piana, & quatenus su admittenda in foro interiori ea non procedit in foro exteriori, ibid. n.46

Cambia non debentur non docto de litteris, quas vocant dell' andata, e dell' ritorno, sine quibus sicca sunt, & usuraria, dec. 130. nu. 6. & 13

Littera praesumuntur transmissa eo ipso, quod debitor soluit, alias enim sine illis cambia non solvisset, ibidem nu. 9

Et onus probandi litteras non fuisse transmissas incumbit debitori, ibid. nu. 10

Et interim donec debitor probet transmissionem retardari nequit executio pro tota sorte, ibid. n.11

Negativa transmissionis litterarum Cambii dell' andata, e del ritorno probata dicitur ex parte debitoris sinegat illarum transmissionem, & creditor eas non exhibet, ibid. nu. 19. & 20

Cambia non debentur non confitio pecunias fuisse transmissas ad mandatas saltem per litteras redditus dec. 192. n.19. & dec. 365. n.2

Quamvis ex confessione praetium praevia illorum solidatione appareat ad certam summam ascendere facta etiam per debitorem solutione certa summa in causam cambiorum, quia non est in potestate partium facere licitum, quod est usurarium, ibid. n.13

Cambia ut debeantur ubi creditor pecunias ad cambium accepit à semetipso concurrere debet debitoris voluntas expressa, vel saltem tacita ex verbis aequipollentibus, ibid. nu. 13

Limita non procedere ubi mandata ad cambiandum est expressum praetium, & placeat pro quibus cambium celebrandum est, tunc enim nihil interest debitoris, quod creditor cambiet cum seipso, ibid. n.14. Declara n.15. & 16

Item limita non procedere, quando debitor solidando, deinde Cambia cum Creditore admisit ab illo facta cum seipso, quia videtur declarasse, quod ab initio valuit hanc potestatem concedere, vel saltem ratificasse, quod sufficit, ibid. n.19. & 20

Cambia Regularia pro secundis, & ulterioribus mundinis reprobantur, dec. 481. n.13

In Cambiis tam mundinalibus quam irregularibus seu intercalariis requiritur iustificatio, ibid. num. 14

Cambia quod sint realia probandum est à creditore, dec. 130. n.14

Amplia etiam non obstant solutione cum semper sit fundamentum eius intentionis suae agat pro executione Cambii, suae pro sorte, ibid. n.15. ubi redditur ratio.

Cambia quando non sunt realia, tunc solum pro Cambiis lex interpretatur in causam sortis, dec. 74. n.33. & dec. 130. n.16. & dec. 191. n.6

Cambia iustificatur realia ex litteris redditus, necnon ex partitis extrahitis ex scartafaccio singularum seriarum quod completa feria probat, dec. 357. n.19

Item ex partiarum multiplici etiam non versetur in antiquis attentis praesertim punctualis illarum distinctione in singulas ferias cum annotatione temporum, & subordinata annotatione, ibid. n.20. & 21

Cambia aliunde sunt iustificanda quam ex partium assertionem, & solidationem, dec. 365. n.4

Et tenetur creditor ea iustificare, quamvis appareat de illorum solutione, quia non confitio de realitate Cambiorum solutio pro Cambiis lex interpretatur in causam sortis, ibid. nu. 5

Index Rerum,

Cambia iustificata dicuntur eo ipso quod exhibentur littera dell andata verè & non sile transmissa ad locum nundinarum, prout illarum effellatione, in quibus iustitia Cambiorum consistit, ibid. n.6

Cambia iustificanda sunt à creditore, qui agit pro illarum consecutione, dec.191.n.5

Cambia iustificata presumuntur esse sola solidatione Cambiorum facta à debitoribus, ita ut si deinde debitor pretendat non esse iustificata teneatur probare negativum, dec.74. num.8

Iustitia Cambiorum non probatur ex quo fuerant inter creditorem, & debitorem solidata computa, ibidem num. 26. & 28

Circa Cambiorum justificationem non statuitur libris seu listis mercatorum, nisi illa aliunde iustificentur realia etiam si stante pacto, quia illud tacite habes conditionem quatenus Cambia sint realia, ibid. n.29

Et hoc, ut evitentur fraudes, & precludatur via usurarii, ibid. n.30

Arbitrium boni viri circa iustificationem Cambiorum non est mercatoris, sed Iudicis, qui rimari debet per ocularem inspectionem an littera emanaverint iuxta prescriptum in Constitutione san. mem. Pg. V. ibid. n.32

Cambia quando fuerant soluta, & à creditore per titulum seu principalis, tunc omni probandi negativum transmissio litterarum, & realitatis Cambiorum transfusam dicitur in debitorem, dec.74. num.5. & dec.130. numero 9. & seq.

Cambia soluta non presumuntur à debitore, nisi omnia pro iustitia contractus necessaria precessisse sibi constiterit, dec.74. n.6

Cambia quando sunt sicca fructus soluti ipso iure cedunt in sortem, dec.130. n.7

Cambia regulariter esse non solent uniformia, ibidem num.22

Ex Cambiorum uniformi solutione resultat fumus usurae, ibidem num.21

Cambia non semper sunt uniformia sed reddunt modo plus, modo minus immo quandoque damnum afferunt, dec.191. n.16

Cambia contra facta solum propter moram solutionis omnino reprobantur, dec.481. n.12

In materia Cambiorum non statuitur transpositioni seu solidationi facta inter partes ne aperiat via fraudibus, & illius usuris, dec.191. n.4

Cambia nova inter mercatores in dies contrahuntur inter se non contra ne complicata prioribus, quaeque suam habent particularem executionem, dec.481. n.27

Cambia tanquam damna, & interesse, ut debeantur necne quando concurrere debent, dec.191. n.10. n. & 12

Cambia ad quam rationem fuisse liquidata pro annis antecedentibus presumptio resultat ex successibus liquidatione ad eandem rationem amorum subsequenti, dec.565. num.1

De Cambiorum iustitia excipiens nihil tenetur probare, sed solum qui allegat illorum iustitiam, dec.74. n.36

Cambiorum solutiones ad quam causam referantur, ibid. num.37

Cambiorum solutio non potest plus operari, quam explicite paritum confessio, quod à littera Cambij fuerint transmissa, quia tamen confessio non relevat creditorem ab onere probandi transmissam, dec.130. n.12

Super Cambijs si procurator pecunias receptas negociari promisit tunc opus non est alia iustificatione quod pecunia fuerint cambiata, cum talis promissio ratione mandati suscepti ad negociandum teneatur negotiaverit necne, dec.191. num.7

Et ut ad certam quantitatem condemnetur loco damnum, & interesse incumbit mandanti onus probandi quan-

tum post mandatum susceptum fuerit ab alio ex cambij perceptum nec ultra petere potest, ibid. nu.13. & 14

Cambiorum diversitas resultat ex diversitate formarum, dec.557. n.2

Cambiorum decursorum quantitas iustificatur ex sola mercatorum, cui standum est, dec.565. n.12

Solutio in materia Cambiorum de usuris sapsellanon probatur per confessionem creditoris, nisi aliunde de notatione constet, maxime quando persona recipientis est distincta à persona solutis, dec.519. n.4

Probatum tamen solutio, ubi idem est physice solutus, & recipiens quia tunc impossibile est dare à parte rei aliam numericam solutionis, & receptionis hoc est actionem, & positionem in eodem subiecto, ibid. n.5

Quinimo quatenus ipsa, & scriptura directio in libro soluere debentibus habet implicitum actum numerationis non aliter practicabilis quam per modum equipollentiae, ibid. n.6

Cambiorum continuatio non est illicita antea denotata à Constitutione pia, nisi quando primum cambium contractum fuit cum pacta quod recipiens non possit in primo modum cambium extinguere, ibid. n.10

Fructus soluti in causam cambiorum ipso iure cedunt in mortem, sicambia non debentur, dec.74. n.1

Pactum quod cambia debeantur intelligitur arbitrio boni viri, ibid. n.31

Executio proceditur in cambijs nundinarius pro debito contracto, dec.481. n.16

Recambia passim admittuntur, & illorum interesse vertitur in capitale, & cambium licitum dampno currat de paccia, dec.557. n.26

Campana maior dignior est parva, dec.566. n.6

Campane in die Sabbati Sancti pulsari nequeunt ab Ecclesijs inferioribus aut Ecclesiam natricem, dec.666. n.3

Cancellaria. Officiales Cancellarie si quid aliquid expriment in expeditione litterarum quod tacite in supplicatione interat non dicuntur alterare formam, & substantiam gratis, dec.234. n.10

Cancer. var. resol. tom.2. cap.11. num.91. & seq. declaratur, dec.352. n.3

Canones à Domino directi si fuerint post incursum mortem ab Emphiteuta recepti, per saltem receptionem cessatur velle continuare locationem, & moram remittere, quantum illis cum praesentibus receperit, dec.341. n.20

Contraria procedunt in terminis solutionis fructuum decursum, ibid. n.11

Canones si fuerint recepti à Domino directo post incursum caducitatem resultat ex tali receptione approbatio alienationis, dec.483. n.47. & 48

Falsis si Canones fuerint recepti à procuratore, sunt ministro post incursum caducitatem qui domino non praedictus, ibid. n.49. & dec.517. n.23

Canones recepti à Ministro Ecclesiae tunc ei praedictus quoad caducitatem, quando caducitatem remissio pendit ab eius potestate, sicuti quando ulterius requiritur benedictum Apostolicum, tunc enim talis receptio non praedictus, ibid. n.23. 24. & 25

Canones quandoque solvantur pro Domino Castri seculari possessione, dec.379. n.27

Canones fuisse ab aliquo solutos pro pseudo probatur ex libris publicis administrati, praesertim quando non constat de eo tempore neminem alium soluisse, decisione 416. numero 13

Canones inextincti à praedecessore in beneficio spectant ad successorem, dec.435. n.3

Canones exacti per beneficiatum cadunt sub fiscalis, vel ad eius heredem, ibid. n.9. & 10

Canonum solutio non probatur ex libro Vicesbary in praedictum tertii non habentis causam à solutis, dec.350. n.14

Ex

& Materiarum.

Ex Canonum solutione probatur *Castri possessio*, dec. 416.

num. 15
Pro Canonibus decursis, & non solutis an Domino directo competat alia hypothecaria vel personalis in rem scripta contra tertium possessorem? vide in verbo Dominus directus.

Pro Canonibus non competat Domino directo tacita hypotheca pro aliis bonis Elaphitis, dec. 611. n. 9
Etque minus in bonis propriis heredis Emphyteuta, ibid.

num. 10
Canonici Coadiutori quomodomodum transiit in Coadiutorem, in transiit prebenda per coadiutum optat ex vi subrogationis, dec. 672. n. 10

Canonici impeditus factio Capituli ne Ecclesia inferret consequi debet fructus ac si inferisset, decisione 28.

num. 11
Legitimè impeditus factio Capituli ne interesset in choro sequitur debet pro presente & ad effectum lucrandi fructus Canonici ac distributio non fecerit ac si residisset, dec. 102.

num. 1
Legitimè impeditus potest non celebrare vel canere si nati, dec. 522. n. 10

Legitimè impeditus si canere nequit Evangelium potest alius non Canonici canere iuxta declarationes S. Rituum Congregationis, dec. 522. n. 10

Canonici iuste impediti sat est quod ei sua pars distributionis doctur, dec. 102. n. 11

Canonici resiliens verum dominium distributionum quare labore, & servitio personali debentur, navescitur d. dec. 102. n. 2

Itaque de illis possit ad libitum disponere ac transmutare ad quoscunque heredes, ibid. n. 3

Amplia etiam si distributiones ante mortem non existisset non peria sunt quod fuerint soluta, vel quod deberint solvi, ibid. n. 4

Canonici presens divinis per fictionem non fecit maiorem laborem propter absentiam aliorum Canonorum, quam si foret presens in Choro, eo quod laborem distributiones verè servitibus accrescant, ibid. n. 20

Canonici si est administrator reddituum Capituli eius interet, ut fructus debiti a capitulo solvantur vero credituri, quia de illis capitulo rationem reddere tenetur, dec. 24. n. 3

Canonici tenetur in missis solemnibus canere Evangelium iuxta declarationes S. Rituum Congregationis ne scilicet graduum, & ordinum prerogative confundantur, dec. 543. n. 14

Canonici obtinens etiam dignitatem in eadem Ecclesia duas habet voces in electionibus, dec. 576. n. 2. & 3
Et duplicem lucratur distributionem, nisi contraria ad sit consuetudo, ibid. n. 4

Ex hac ratione prestare debet servitium in absentia Canonici, & Dignitatis ubi simul ita concurrunt, ut eodem tempore ab una persona prestari nequeant, dec. 576. n. 5. & 6. ubi declarationes S. Congregationis adducuntur.

Canonici coadiutus habens coadiutorem cum futura successione an impediatur episcopi prebendam pinguiorem? vide in verbo Coadiutus.

Canonici Rationatim appellatur Cardinalis, & nomine Cardinalis gaudet quantumvis talis non sit, dec. 355. n. 6

Canonici Turnarii si sit concessa facultas non tamen alij Canonici recusare possunt, dec. 522. n. 11

Ratio est, quia stat simul quod alius respectu Canonici Turnarii sit voluntarius, necessarius vero respectu totius Capituli in quo residet formale omni canendi Turnus dividit solum in singulos Canonicos exercitum, ibid. n. 13

Canonici Turnarii facultas non canendi concessa consensu ditionis iusta, & rationabilis causa concurrat, dec. 543. n. 21

Canonici Turnarii de Iure Communi recusare non possunt Evangelium canere, nisi legitime impedimento sit detentus, ibid. n. 22. & dec. 576. n. 8

Canonici omnes si non interveniunt divinis, tunc distributiones pertinent ad Ecclesiam, quæ debito servitio fraudata fuit, dec. 102. n. 6

Canonici omnes non possunt dici abesse divinis dum unus adeat, qui haberi debet pro presente, & inferiende ibidem num. 9

Canonici Coadiutores in exercitio cura residentis penes Archiepiscopum nullum modo dici possunt Curati, dec. 377. n. 9. & redditur ratio n. 11

Canonici quando teneantur canere Evangelium in quibusdam festivitibus Ecclesie? dec. 522. n. 1. & 10

Canonici si per annos 40. consueverunt Evangelium canere in missis solemnibus dicitur Ecclesia quæ sita quasi possessio recipiendi servitium, dec. 543. n. 3

Et ex hoc dicitur inducitur obligatio, & titulus etiam in futurum, dec. 543. n. 1

Quæ quidem obligatio facilius procedit in respicientibus diuinum cultum, & causam piam, ibid. n. 2

Ad Canonici spectat in diebus solemnibus vii Canonici evangelium canere, non autem vii priuati personæ, ibid. num. 15

Ex Canonorum diuinum observantiam canendi evangelium inducitur consuetudo obligatoria Capituli præsertim si ante longuam patientiam Capituli ex qua resiliat eiusdem ratificatio, ibid. n. 16

Obligatio Capituli canendi evangelium per Canonicos eo magis inducitur dicitur si concurrunt decreta (apud alia ita fieri precipientia, ac certam distributionem Canonici canendi assignantur, ibid. n. 17

Et alia decreta etiam cessante consuetudine sunt obligatoria Capituli, ibid. n. 18. & 10

Canonici interefferentes licet valeant portionem distributionum absentis quam perceperunt eidem absenti donare non tamen valeant ante perceptionem gratis remittere, dec. 567. n. 10. & redditur ratio, n. 21

Canonorum absentium distributiones si fuerint inter alios repartite, tunc Capitulum non tenetur illas restituere si bona fide repartitio facta est, dec. 102. n. 10

Bona fides excluditur si ante perceptionem præcedentem non faciendæ repartitione, ibid. n. 11

Protestatio non est necessaria quando Canonici factio Capituli est impeditus inferuire, ibid. n. 12

Canonici non est faciendæ restitutio fructuum male perceptorum existentibus de tempore, quo fuerint male percepti, sed Capitulo, quando assignatio fuit facta Mensæ Capitulari, dec. 256. n. 20

Capacitas ad obtinendam Commendam probatur ex admissione ad aliam consimilem Commendam ad quam quis non fuisset admissus, nisi capax fuisset, decisione 212. num. 1

Et capacitas semel probata continuata presumitur ibid. num. 2

Et suffragatur quoad Commendam eiusdem speciei, quæquid si sit diuersa? ibid. n. 3

Capacitas seu habitus in successoribus ab intestato requiritur de tempore delatæ successione, dec. 52. n. 22

Et capacitas superueniens post delatam successionem non potest retrahere in præiudicium iuris medio tempore alteri quæ sit, ibid. num. 23

Declaratio n. 5. & declarantur DD. allegari d. n. 25. & late num. 27

Capitale. Riscum capitalis qui pecunia ad negociandum recipit, & in se suscepit, & talis susceptio intelligitur de alio periculo amissionis capitalis, quam pronuntient ex natura negocii puta per decollationem mercatorum, quibus dantur pecunie ad cambiū, dec. 191. n. 18

Index Rerum,

Ecce talis si promissa restituere capitale talis promissio intelligitur non de toto capitali, sed de eo quod superest, ibid. num. 19.

Pecunia ad negociandum recipiens si suscepit in se omne visum amissionis capitalis etiam respectu nominum debitorum, quod mercatores appellant stare ad credere talis susceptio periculi est illicita, & usuraria, ibidem numero 23. & 24.

Capitale affectuans si nihil lucri percipit, hoc est contra iustitiam, & aequum, ibid. n. 25.

Periculum capitalis qui in se suscepit cum pacto percipiendi lucrum quantum certam summam excedat an talis conventio dicatur usuraria? ibid. n. 27.

Capitale non restituitur nisi finit societate, & lucri ac damni dispensis rationibus nam propter damna Societatis minui potest, dec. 226. n. 2.

Capella an possit vendi ab Episcopo in praedictum patronorum non servata forma Extraug. Ambitiose de reb. Eccles. non alienand. dec. 145. n. 6.

Capella, seu beneficij donatio ex quibus probatur? dec. 162. n. 8.

Capella dos assignata presumitur ab eo, qui eas assignare tenebatur, ibid. n. 10.

Capellania in Ecclesia parochiali si sit erecta, & Rector Ecclesie sit etiam Capellanus, fructus Capellaniae diverso Iure censetur a fructibus parochialis, quamvis fundator ordinasset, quod una Capellania adimpleatur per Rectorem Ecclesie, dec. 186. n. 10.

Capellania quod sit dignitas probatur ex pluribus simul iunctis, dec. 203. n. 5. & 7. & dec. 211. n. 2.

Amplia quamvis non sit in dignitatem, neque Capellania Iurisdictionem, aliudque dignitatis ministerium exerceat, ibid. n. 3.

Capellania nomen licet non sonet in dignitatem, potest tamen ex communi reputatione dignitas conferri, dec. 268. num. 22.

Capellania habetur pro erecta eo ipso quod ab Ordinario fuit destinata, dec. 376. n. 11.

Capellania requiritur residentiam, & cui onus celebrationis missarum est annexum potest revocari ab habente a talem 14. annorum, quia talis aetas idonea est residentia in Choro, & onus celebrationis adimpleri potest per alium, dum in erectione persona ipsius Capellani non legitur iniunctum, de cessione 467. num. 19. 20. & 21. ubi declaratur, doct. in Gonzal.

Amplia procedere quamvis Capellani predecessores per se ipsos celebraverint, quia praedictum est id fuisse factum eorum, non voluntarie, ibid. n. 20.

Capellania possessio capienda non est capitulariter, decisi. 418. n. 31.

Capellanus. Salarium Capellani taxari debet iuxta solitum Ecclesie cui inservit, nec attendi debet solitum altiarum Ecclesiarum, dec. 86. n. 17.

Capellano si fuit a testatore onus celebrandi missam iniunctum, potest tale onus adimpleri per alium, quamvis verba dirigantur in personam, nisi ultro fuerit dictum, quod per se ipsam celebraret, dec. 13. n. 11.

Cap. a. & 2. v. lit. pend. in 6. locum habet etiam in presentatione, dec. 3. n. 5.

Capitulum Ecclesie Cathedralis ex dispositione Iuris communis ac Sacri Concilii Tridentini, Sede Episcopali vacante Iurisdictionem habet in specie deputandi Vicarium capitularem priusquam quoad Capitulum Collegiatum, dec. 525. n. 2. & 26.

Et Ius eligendi quando possit praescribi a capitulo Ecclesie Collegiatae, & quantum requiratur? ibid. n. 13. & 14.

Capitulum Ecclesie Cathedralis solum in Iurisdictione Episcopi succedit, ibid. n. 11.

Capitulum impediens ne Canonici inservirent Ecclesie

tenetur ei fructus solvere ac si inservisset, dec. 28. n. 11.

Capitulum impediens Canonici non resideret ad effectum lucrandi distributiones in eius ordinem habetur pro praesente, dec. 102. n. 2.

Capitulum non tenetur restituere distributiones Canoncorum absentium inter alios Canonicos repartitis, si repartitio bona fide facta est, ibid. num. 10.

Bona fides excluditur stante protestatione praecedenti de non facienda repartitione, ibid. n. 11.

Protestatio amen necessaria non est quando Canonici facto capitali est impeditus inservire, ibid. n. 12.

Capitulum est capax Iuris inservienti ac conferendi, dec. 110. n. 3.

Inter capitulum, & Episcopum adest disparitas circa institutionem, qua potius convenit Episcopo, ibid. n. 17.

Declara conclusionem procedere quando agitur de beneficio simpliciter erecto, secus vero quando in limine foundationis fuit de consensu Episcopi reservatum capitulo Ius instituendi, tunc enim non debet attendi disparitas indulta a Iure communi, ibid. n. 18.

Capitulum de per se nequit allegare Iuris assistentiam super perceptione decimarum, dec. 97. n. 6.

Capitulum de Iure communi componitur ex solo Priore, & fratribus absque beneficiis, dec. 167. n. 13.

Capitulum quando habet simultaneam collationem cum Cardinali Collatore, cui competit indultum conferendi reservata, tunc tale indultum suffragatur eidem capitulo, nam sublati obstatu reservationis, capitulum potest conferre simul cum Cardinali, prout potest circumscripta reservatione, dec. 234. n. 12.

Contrarium disponitur in constitutione san. mem. Urbani VIII. videlicet quod beneficia in mensuram reservata vacantia conferant soli Cardinales absque capitulo, & alii ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum contrarium, vel diuissim, cum Cardinalibus habentibus, ibid. n. 14. & dec. 241. n. 7.

Capitulum Ecclesie Lateranensis non censetur comprehensum in litteris Apostolicis de eo, vel de Ecclesia Lateranensi mentionem non facientibus, & hoc ex Indultis Honorii Secundi, & Innocentii III. confirmatis a Paulo V. in sua Constitutione 49. d. dec. 241. n. 3.

Comprehenditur sub regula 8. reservatoria mensuram attentis verbis universaliibus Regula, qua speciali mentioni Capituli aequipollens, ibid. n. 4.

Constitutio san. mem. Urbani VIII. circa simultaneam inter Cardinalem Collatorem, & Capitulum exceptis in specie Capitulum Hispanen. ex quo habet consortium ex particulari statuto illius Ecclesie, cui per dictam Constitutionem non censetur derogatum, ibid. n. 8.

In aliis vero Ecclesiis in quibus consortium provenit ex privilegio Summarum Pontificum, quod competere dicitur de iure communi dicta Constitutio Urbani locum habet, ibid. n. 9.

Capitulo communicari potest a Cardinali Collatore Ius sibi competens conferendi solus, ibid. n. 13.

Constitutio Urbani quod Cardinales soli conferant beneficia simultanea collationis absque capitulo intelligitur ipsi volentibus, ibid. n. 15.

Capitulum cui Cardinalis Collator Ius conferendi, quod privative habebat communicanti ex tali communicante censetur constitutum in simultanea quasi possessione conferendi in praedictum Cardinales, non autem acquiescentis Ius conferendi soli Cardinali competens, ibid. n. 16.

Ad Capitulum si spectat Ius conferendi, & Cardinalis est caput capituli, ad illud quoque spectare dicitur, ibidem num. 18.

Ad solum Capitulum quod Ius conferendi spectet probatur ex sententia ita declarante, necnon ex verbis collationis facta capitulo favore prout, dec. 254. n. 8. & 9.

Capitulum

& Materialium.

Capitulum habens potestatem conferendi cum consilio Episcopi valide confert eo absente iuxta opinionem Garz. qui à Lotter. reprehenditur, decif. 418. n. 8.

Capitulum habens simultaneam cum Episcopo quemadmodum non potest in mensibus reservatis ei impedire usum alternatiua ita neque ex eodem vsu resultare potest contra ipsius præscriptio priuatiua in mensibus Ordinariis, decif. 416. n. 19. & 20.

Capitulum existens in antiquissima possessione simultanea conferendi tale Ius dicitur præscripsisse, decif. 467. n. 8.

Capitulum finis contradixit collationi Episcopi facta vigere alternatiua non ex hoc dicitur sibi prædicasse in mensibus ordinariis, cum talis collatio potius tendat in preiudicium Papæ, quam ipsius capituli, ibid. n. 13.

Ex eo tali collatione Episcopi in mensibus reservatis vigore alternatiua non dicitur mutatus status antiqui simultaneæ collationis capituli in mensibus ordinariis, ibid. n. 14.

Capitulum exercere nequit Iurisdictionem ordinariam sed plena ac legitime non impedit, dec. 383. n. 13.

Capitulum comocare est actus Iurisdictionis, decif. 126. num. 9.

Capitulum habens administrationem est capax Iuris conferendi, decif. 241. n. 14.

Capitulum quando est suspensum, aliquibus Canonici exceptis, nunciis gratiis, bonis exceptionis faciendæ est mentio, quia si Papa hoc sciuisset verisimile est quod illi noluisse præiudicando præiudicare, decif. 387. num. 6. Declara num. 13.

Pena suspensionis capitulo insticta non afficit Canonicos inactos, & qui fuerunt ab ea excepti, ibid. n. 7.
Iura capituli suspensi conseruantur penes Canonicos innocentes, quantum ceteri tanquam culpabiles essent suspensi, & interditi, ibid. n. 8.

Capitulum totum quando non est suspensum sed maior illius pars, exceptis aliquibus Canonici, tunc ipsi non afficiuntur pena suspensionis, licet si non essent excepti afficerentur pena interdicti generalis contra capitulum promulgati, ibid. num. 11.

Capitulum quando est suspensum licet aliqui sint excepti non possunt tamen conferre, si Ius conferendi non impedit tanquam singulis, sed tanquam vniuersis, ibid. num. 21.

Ratio est, quia suspensio capituli licet non afficiat innotatas quasdam culpas afficit tamen quasdam actiones totius capituli, quod peccant, & hoc non est innocentes punire, sed participare penam totius quod peccauit, ibid. num. 22. & 23.

Capitulum suspensum non est representabile per non excommunicatos, alias enim vel representaretur corpus suspensum vel esset datus in eadem Ecclesia, duo capitula vnum suspensum, alterum non ibid. nu. 25. & 26. & de ratione, num. 27.

Capitulum Casaraugustanum facultatem habet conferendi canonicatus in mensibus Martij, & Septembris vna cum Archiepiscopo ex Bulla Secularizationis non simultanea, sed tanquam vnum corpus per capitulum, & Archiepiscopum representatum, d. dec. 387. n. 13.

Idque desinitur ex eadem Bulla Secularizationis, quæ tribuit Ius Archiepiscopo conditionaliter si in actu collationis interfuerit, nec interesse deberet si simultanea ut Archiepiscopus haberet, ibid. n. 14.

Item si vnam dominatam vigem Archiepiscopus habet ut quilibet canonicus, & sic consideratur tanquam vnus de corpore capituli, alias enim si simultanea competeret, aequaliter, & non in capite a competere, ibid. nu. 15.

Capitulum Ecclesie B. Mariæ de Pilari ac Sancti Saluatoris conuenit ad faciendam vnum corpus, decif. 665. num. 6.

Capitulum Hispalen. est generalis ac perpetuus admini-

strator reddituum decimalium vice Archiepiscopi vniuersalis parochi in Diocesi Hispalen. decif. 386. nu. 1. & dec. 370. num. 1.

Capitulum Ius comocandi non comperit beneficiatis quia non habent regimen Ecclesie nec capitali appellatione veniunt, dec. 126. n. 7.

Capitulum Ius comocandi non spectat ad beneficiarios, sed ad Priorem, seu alium, qui maior sit in dignitate, vel si ibi dignitas non est maior in ordine, vel tempore prior, dec. 167. num. 15.

Capitulum Ius monendi, & comocandi non includitur sub actu executivo cum onere monendi, & comocandi, ibid. num. 16.

Capitulum Ius monendi, & comocandi demandari non debet ministro inferiori, sed potius antiquiori in ordine, dignitate, vel tempore cum sit actus Iurisdictionis, & prebeminæ, ibid. n. 17.

Contra capitulum intinari debet mandatum rotale capitaliter in loco solito, decif. 78. n. 3.

Intimatio dicitur capitaliter facta siue capitulum sit congregatum ad recipiendam intimationem, siue ob alia negotia, ibid. n. 4.

Contra capitulum intimatio, quamvis non appareat facta capitaliter nihilominus suffragatur si ex actibus capitalibus successine factis constet de illius notitia, decif. 642. num. 2.

Capituli interesse ut Ecclesia statuta seruentur, decif. 24. num. 1.

Ex ratione huius interesse est legitimus contradictor, ibid. num. 2.

Capituli iuribus præiudicare nequit Episcopus visitando non confitendo de illius scientia, dec. 110. n. 7.

Capituli corpus stare siue capite monstruosum est pro ut administrandum non est quod duo sint capita eiusdem capituli, decif. 167. nu. 18.

Capituli convocatio tribuenda est Priori mandanti, non procuratori exequenti, ibid. n. 20.

Capituli obligatio inducitur censetur ex diuturna observantia canonicorum canendi euangelium præsertim stantem, etiam longa patientia capituli, ex qua resultat eiusdem ratificatio, dec. 343. n. 16.

Capituli obligatio canendi euangelium per canonicos, eo magis inducitur, si concurrunt decreta capitalia ita fieri præcipientia, ac certam distributionem canonicorum assignantia, ibid. numer. 17. & de viribus decretorum capitaliarum circa hanc materiam, ibid. numer. 18. 19. & 20.

Capituli obligatio canendi euangelium ex quibus potissime resultet? ibid. nu. 23.

Capituli obligatio canendi euangelium in quibusdam festiuitatibus afficit etiam dignitates, canonicos cum ratione canonicatus dicantur de capitulo, dec. 376. n. 8.

Capituli appellatione venit etiam Episcopus quando tanquam vnus de capitulo de collatione participat, decif. 387. num. 17.

Capituli consensus ubi requiritur non sic de facili obtineri potest cum possent canonici differre tempora ad se congregandum, dec. 341. n. 3.

Capituli consensus necessarius est in vnione, siue Episcopus vnit authoritate ordinaria propter consortium quod est inter ipsum, & capitulum, siue tanquam Sedis Apostolicæ delegatus vigere Concil. Trid. sess. 21. de reformat. cap. 5. decif. 140. nu. 6. & 8.

Capituli consensus in vnione non requiritur ob eius interesse, sed pro sole iure vniois ob publicam utilitatem, & passim, & capitulum, & vniones fiant, ibid. n. 12.

Et potest capitulum compelli ad consensendum quando iuxta causam vnionis eo currit, ibid. n. 13.

Et iuxta causam vnionis reputatur insufficientia reddituum

Index Rerum,

utrinque Ecclesie ad sustentandum Rectorem, ibidem num. 14

Et talis in sufficientia probanda est ab allegante unionem, & quidem non simpliciter, sed habito respectu quantitatis à principio fundationis assignate, & alius non releuat, d. decil. 140. num. 7

De defectu consensus capituli in unione an tertius dare possit capitulo tacente? ibid. n. 11
De capitulo beneficiari dici nequeunt eo quod admittuntur in capitulo, & ibi vocem habeant, dec. 126. num. 8. & decil. 167. num. 14

De capitulo Vicarius non est nec debet intervenire in collatione, quæ sit à capitulo, decil. 134. n. 26. & 27

Et quando est etiam canonicus, & tunc talis confert cum capitulo, considerari debet non uti Vicarius, sed tanquam unus de capitulo, ibid. n. 29. & decil. 241. n. 23

Capitulo facienda est restrictio fructuum male perceptorum, non autem canonici illius temporis, quo male fuerunt percepti quodam fructus fuerunt assignati mensi capitalari, dec. 256. n. 20

Capitula duo siue collegia si darentur in eadem Ecclesia monstruosum esset, & intolerandum, dec. 126. n. 11

Inter duo capitula aequalitas ex unione resultat, decil. 665. num. 18

Inter duo capitula unitas ac fraternitas argumentum oritur ex communione sepulture ac funerum, ibid. n. 21

Capitulus, & post limitio reuersus recuperat etiam hereditatem durante captivitate delatas ob rationem suspensionis, & renouabilitatis acquisitionis interim facta per agnatos, decil. 52. n. 37

Capitulum ad patriam reuerso equiparatur egressus à Religione post emissam vocem, ibid. n. 40

Carceratus non venit excusandus si non appellauit à die sententie, cum appellare poterit per procuratorem, decil. 2. n. 13. & decil. 242. n. 12

Carceratus à sententia contra se lata si non appellat in tempore debet excusari tanquam legitime impeditus, decil. 217. num. 14

Declara hoc non procedere quando impedimentum carcerationis processit ex propria culpa quo casu non suffragatur cum possit appellare per procuratorem, ibid. n. 15

Cardinalis Archypresbyter Ecclesie Lateranensis facultatem habet ex privilegiis Apostolicis conferendi beneficia etiam mediante persona Vicarii, decil. 234. n. 17

Et confert iure ordinario proxi eodem iure confert Archypresbyter Sancti Petri, ibid. n. 18. & 19

Cardinalis collator vigore indulti de conferendo reseruata confert beneficia sub unica reservatione eadem, decil. 221. num. 1

Cardinalis collator habens potestatem conferendi beneficia solus potest eandem potestatem conferendi communicare capitulo, dec. 241. n. 24

Cardinalis, cui ius conferendi priuatiue competit quoad capitulum, si illud ad conferendum admisit ex tali admissione confert capitulum constitutum in simulacra quasi possessione conferendi in preiudicium Cardinalis, non autem adquisiuisse ius conferendi soli Cardinali competens, ibid. num. 16

Cardinalis collator quando est caput capituli, tunc ius conferendi ad capitulum spectans ad ipsum quoque pertinere dicitur, ibid. n. 18

Cardinalis vigore Indulti conferendi beneficia reseruata ex constitutione san. mem. Urban. VIII. solus hodie confert beneficia in mensibus reseruatis priuatiue quoad alios, dec. 273. num. 3

Cardinalis Ordinarius collator confertens vigore indulti, adhuc conferre dicitur iure ordinario, quamuis in indulto dicat se etiam conferre vigore indulti, decil. 433. num. 11

Quicquid sit in terminis modernorum indultorum, quæ latiora sunt, ibid. num. 12

Cardinales assertioni plena fides est adhibenda, decil. 316. num. 4

Cardinales asserunt confirmationem Apostolicam alicuius concordie de ordine, & mandati Pape emanasse, statim est, decil. 267. n. 8

Cardinales Legati Ciuitatis Ferrarie ad fraudes evitandas ordinare potuerunt quod Instrumenta registrarentur, decil. 223. num. 3

Eo magis concurrente approbatione Ciuitatis, ac etiam quod huiusmodi Bannimenta sunt æqua, & honesta, ibid. n. 5

Et an defectus registrationis Instrumenti suppleatur ex presentia Cardinalis Legati de tempore confecti Instrumenti, ibid. n. 12

Illius tamen presentia probanda est aliunde quam ex enunciationi Instrumenti, cuius fides cum tollatur ex Bannimento, probatio ex eodem Instrumento haberi nequit, ibid. n. 14. & 16

Presentia Cardinalis Legati tempore confecti Instrumenti, supplere potest solemnitates contemporaneas Instrumenti, non autem registrationem eiusdem Instrumenti, & quare? ibid. num. 17

Cardinales collatores excipiuntur in verbis à Regula 8. reformationum mensum, dec. 234. n. 9

Cardinales collatores dum excipiuntur à Regula 8. possunt conferre etiam beneficia Ecclesiarum, quarum non sunt titulares, ibid. num. 20. & ratio redditur n. 21

Constitutio san. mem. Urbani VIII. disponens quod beneficia simulacra conferantur à solis Cardinalibus in mensibus reseruatis absque capitulis intelligitur ipsi volentibus non autem iniuste, dec. 241. n. 15

Castren. in l. amplius num. 1. vers. per solum ff. rem ratam habere, quo casu loquitur? dec. 81. n. 5

Confl. 17. n. 2. lib. 2. in quibus terminis loquitur? dec. 318. num. 20

Castrium, Concesso Castro concessa videtur Iurisdictio respectu domini, respectu tamen possessionis ab uno ad aliud non inferitur, dec. 379. n. 24. & 25

Castriiurisdictio dominio equiparatur, ibid. num. 26

Castri possessio continetur sub appellatione Castri, decil. 416. num. 14

Castri possessio probatur ex solutione canonum quando non constat alium tunc tempora possedisse, ibid. num. 35

Pro dominio Castri quandoque canonici soluntur seculis possessione, dec. 379. n. 27

Causa à statu omnis remanet sub dispositione iuris communis, decil. 357. n. 11

Causa futurarum nuptiarum ex statu presenti excogitari nequit, dec. 5. n. 25

Causa fortuitus superueniens per quem impeditur aduentus temporis adiecti per viam modum non vitiat ipsam dispositionem, decil. 196. n. 6

Et efficit ut habeatur ac si tempus aduenisset, & modus adimpletus fuisset, ibid. n. 7

Causa mixta non comprehenditur sub simplici dispositione statui, decil. 458. n. 26

Causa ne dicatur omnis sufficit ex verbis, aut vrisimili mente statuenium quod elici possit, dec. 460. n. 46

Cathacum Liber Cathacri administratus probat etiam contra tertium, dec. 27. n. 13

Et quando non sumus in antiquis non probat, decil. 358. numer. 18

Cathedra Ecclesie B. Maria de Pilar translatæ fuit ad Ecclesiam Sancti Saluatoris vel per viam vniuersitatis collocata, dec. 665. n. 4

Cathedra vniuersitatis non dicitur abdicata per illius collocationem in alia, quia hoc fieri potest cum alius non primatiue, ibid. num. 9

Cathedra

& Materialium.

Cathedra Ecclesie B. Mariae de Pilari quod non fuerit per translationem ad Ecclesiam Sancti Saluatoris abdicata, ex quibus probatum non dicitur? ibid. nu. 47

Cathedra primaria translatio unius Ecclesie in aliam est concludenter probanda: alias sufficit possibile contrarium, ibid. nu. 48

Cathedralis Ecclesia quando est parochialis, & cura à capitulo exerceatur ubi intentionem fundatam super decimis predialibus ex omnibus fructibus, qui intra fines parochie percipiuntur absque ulla distinctione, decil. 322. num. 2. & 3

Cathedralis qualibet est collegiata, dec. 665. n. 45

Cathedralis quomodo obtineat erectionem in collegiatam, hoc non repugnat continuationi Cathedralitatis, cum possit erectio obtineri ad abundantiorum cautelam cumulando unum titulum cum alio, ibid. nu. 46

Cathedralis Ecclesie quando aequae sunt principaliter unius, de utraque in processibus consistorialibus facienda est mentio, decil. 285. n. 26

Cathedralis Ecclesie plures reperiuntur Regulares, quae irregulares ab Episcopo suae exemptae, & subiacent suis superioribus, ut vera Cathedralis Episcopo obediunt, decil. 665. num. 24

Cathedralitas alicuius Ecclesie non probatur, ex quo in Episcopum Ordinationis Clericorum celebratur, quia nedum in Ecclesia Cathedrali, sed etiam in aliis illas fieri permittitur à Concil. Tridentino, sess. 23. de reform. cap. 8. decil. 280. nu. 27

Cathedralitas antiqua Ecclesie B. Mariae de Pilari probatur ex antiquissima traditione tam historicorum, quam scripturarum, dec. 640. num. 3. & dec. 665. n. 1

Item probatur ex antiquis imaginibus anni Paschalis, quae sunt propria insignia Cathedralis Caesar-Augustinae depictae in partibus Capellae maioris Ecclesie, dec. 640. n. 5

Item ex emanationis in litteris Apostolicis, maxime Gelasii II. cum litteris Petri Librarii Episcopi, ibid. num. 6

Item ex inceterata consuetudine celebrandi festum dedicationis Ecclesie ipsa die, quae celebrat Ecclesia Cathedralis, ibid. num. 7

Item ex facultate exigendi decimas in Territorio Caesar-Augustano, & mutuis in sepeliendis utriusque Ecclesie Canonici officii, ibid. n. 4

Item ex indistincta Sacramentorum administratione prout in Cathedrali, ibid. n. 9

Item ex dignitate Cappellani maioris, & retentione canonice nuncupate de interdicto, ibid. n. 10

Cathedralitas antiqua B. Mariae de Pilari non dicitur abdicata per erectionem Ecclesie Sancti Saluatoris in Cathedrali, ibid. nu. 12

Ratio est, quia per erectionem non praedicitur aliis Ecclesiis, ibid. n. 13

Cathedralitas antiqua B. Mariae de Pilari usque ad hodiernam diem retinetur, dec. 665. n. 3

Cathedralitatis continuatio praerendi nequit non docto de praecedenti initio Cathedralitatis, ibid. n. 2

Cathedralitatis Ecclesie B. Mariae de Pilari continuatio, etiam postquam Ecclesia S. Saluatoris Cathedralis evasit de iure praesumitur, ibid. n. 7

Praeterea quando nullum exhibetur Pontificium diploma Cathedralitatis abdicatum ab Ecclesia de Pilari, ibid. num. 8

Cathedralitatis Ecclesie B. Mariae de Pilari continuatio ex quibus probatur? ibidem num. 10. 14. 17. 20. 22. 25. 27. 28. 29. & 30

Probatur ex pluribus simul iunctis, ibid. n. 32

ad Cathedralitatis retentionem probandam unicus actus sufficit, ibid. n. 31. & 47

Cathedralicum est certum & consistit in duobus solidis, seu beneficium sit magis pingue sine minus, dec. 8. n. 15

Causa commissa super hypothecaria censetur etiam commissi super iure offerendi, decil. 43. n. 20

Amplia praesertim quando ius offerendi in vili Saluiano deducitur per viam replicationis ad eludendum exceptionem crediti anterioris, quia replicatio videtur deducta ad coadiuvandum altitatem motam, ibid. n. 21

Commissa in Saluiano censetur etiam commissi super iure offerendi absque novo libello, ibid. n. 42

Declarata conclusio esse veram, sed ad inducendam malam fidem requiritur quod ius offerendi deducatur ad speciem, ut possessori innolesceret actorem oblatores, ibidem num. 3

Causa qualibet ad effectum remissoria reputatur prophana quoties non agitur de titulo beneficii, quavis in foro Ecclesiastico pendente, dec. 41. n. 2

Causa decimarum ad effectum remissoria reputatur prophana, decil. 42. n. 8. decil. 323. n. 3

Causa qualibet excusata à mora, decil. 132. n. 40

Qualibet etiam colorata sufficit, ut ratione calumnie denegari nequeat immisso ex litteris subrogationis, decil. 187. num. 31

Qualibet etiam iniusta sufficit ad exclusio rem doli, decil. 202. num. 10

Qualibet etiam bestialis excusata à pena, dec. 244. num. 25. & decil. 238. n. 34

Imo & iusta creditas oritur ex publica voce & fama excusata tam à pena Regulae de subrogandis quam de imperantibus beneficia vacantium, decil. 244. num. 56

Qualibet sufficit ad evadendam penam incapacitatis, decil. 238. n. 35

Causa expressa in actu solutionis semper attendenda venit, & qui per errorem expressam allegat tenetur plene, & concludenter probare errorem, decil. 184. n. 9. & 10

Expressa in contractu attendi debet, nec ad aliam est referenda, decil. 192. n. 15

Expressio causae excludit omnem correptionem, quae aliunde oriri potest, decil. 225. n. 5

Causa falsa vitiat testamentum, quomodo expressa non fuerit in eodem testamento, decil. 247. n. 10

Causa falsa si est expressa in eodem testamento vitiat ipsi iure, secus vero si est reicta in corde, nam primo casu testamentum est nullum, secundo vero est annullandum, ibid. num. 11

Causa falsa debet omnino exprimi in testamento, ut illud vitietur, nec sufficit quod in corde retineatur, & hac est communis interpretatio D. D. ibid. n. 12

Causa dicitur beneficii si principaliter commendatur inter praesentis de titulo beneficii, inchoat autem de pertinentia iurisperito ratur, dec. 205. n. 13

Causa in gradu restitutionis in integrum est eadem non diversa, dec. 263. n. 24

Causa execranda dicitur summaria, decil. 331. numer. 3. Contra nu. 12

Causa appellabilis de sui natura efficit nequit in appellabilis ex modo procedendi in iudicio, decil. 480. n. 6

De sui natura appellabilis efficit nequit à Iudice in appellabilis ferendo distinctis sententias, ibid. n. 7

Causa possessionis superueniente novo titulo mutari non potest in praedictum eius, cui medio tempore fuit ius questum dec. 128. nu. 19

Causa possessionis superueniente novo titulo mutari non potest in praedictum eius, cui medio tempore fuit ius questum, dec. 128. n. 19

Causa proprietatis nihil commune habet cum causa possessionis, quod intelligit quoad cognitionem non autem quoad causam connectionem, dec. 348. n. 2

Causa legitima, quando non concurrit in contrahibus mulierum, & quod sit à Iudice cognita, tunc iuramentum praesumitur ex statuto Verbo lib. 1. cap. 151. dolo exco-

Index Rerum,

tam, decisio 240. num. 7
 Debet exprimi iudici, & ab eo approbati etiam in contractu permutationis, que sit à muliere, ibid. num. 8
 Sufficit quod sit falsa in parte, ut contractus ex falsitate causæ annullatur in totum, ibid. num. 12
 Causa requiritur à statu in contractibus mulierum, & minorum quod debeat respicere ipsorum iustitiam non transit sine difficultate, ibid. n. 19
 Sufficit tamen quod sit vera, vel saltem non damosa mulieri, vel minori, ibid. n. 20
 Causa immediata succedendi semper est attendenda, dec. 387. num. 13
 Causa testati facit cessare causam intestati, dec. 34. num. 1. & dec. 513. n. 4
 Causa universalis actus magis attenditur in iurisdictionalibus aliisque iuribus incorporalibus, quam ipsius actus exercitium, dec. 308. n. 3
 Causæ expressæ in testamento ex quibus Testator motus fuit ad exheredandum filium, & institutendum heredem nepotem attendi debent, cum præferatur certum volumatis probationis probationem, decil. 247. n. 13
 Causa plures exheredationis si fuerint in testamento expressæ licet una sit falsa adhuc testamentum subsistit ex aliis, ibid. n. 16
 Causa plures ubi fuerint expressæ quarum altera de se est satis, ea subsistente subsistit contractus utriusque, vel mulieris, licet alie deficient, decil. 240. n. 25
 Causa dicuntur diversæ si consideratur diversitas inter respectu actionis, quam personarum, decil. 286. n. 23
 Causæ non dicuntur diversæ, quando utraque versatur circa eundem effectum, decil. 215. n. 1
 Causarum diversitas ex quibus excludatur ad effectum transportationis à totum? dec. 529. n. 15
 Ex diversitate causæ apparere non potest, nisi mediante transportatione aliorum, ibid. num. 16
 Causarum pluralitas non presumitur, sed probanda est, dec. 306. num. 19
 Causa à Testatore in testamento expressis ab quas filium heredem non instituit inheredum est, dec. 239. n. 4. & decil. 247. num. 13
 Cautela per compellum non suffragatur producenti in iuribus ad fundandam intentionem productis, decil. 164. num. 12
 Quæ ex abundanti ad maiorem cautelam sunt non nocent, dec. 368. num. 12
 Ad cautelam appositam dicitur quod necessarium non erat ibid. num. 13
 Cautio præstanda est ab usufructuario vendente rem, super qua habet usufructum de conservando pretium, illudque in fine restituendi, dec. 66. n. 25
 Cautio de restituendo pecunias exactas prioribus, & posterioribus creditoribus præstanda non est à creditore, decil. 321. num. 19
 Fallit conclusio in actione tributaria, & inter Mercatores, aut in casu concursus aliorum creditorum, qui videtur adesse quando agitur de debitore suspecto de decolitione, ibid. num. 20
 Cautio de restituendo prioribus, & posterioribus creditoribus, si à creditore præstanda est utique dicitur in danico, ibid. num. 24
 Ferdinand. Atias de Mes. plures enumerat casus, quibus creditor tenetur prestare cautionem, ibid. n. 25
 Cautio duntaxat à creditore præstanda est, quando instat pro subfalsatione bonorum debitoris, focus si pecunia offeratur à possessore, vel posteriori creditore tunc enim cavere non tenetur cum iniuste cogatur pecuniam recipere, ibid. num. 28
 Sub cautione de restituendo prioribus & posterioribus creditoribus si pecunia fuerint creditori agenti Saluam oblati

tunc talis oblatio inuisionem non impedit, ad quem effluum debet esse pura, dec. 330. n. 62
 Cautio de restituendo fructus ad omne mandatum Domini impedit appositionem sequestri, dec. 438. n. 5
 Cautio de liberando à molestiis, quando locum habet? dec. 314. n. 19
 Cautio de evulsionem etiam si non fuerit ab emptore reportata, non tamen dicitur, quod carius emerit si non constat venditorem esse debitum inuolutum, dec. 609. n. 13
 Cautio de restituendis melioramentis vide in verbo, Melioramenta.
 Cautio data per carceratum de se representando ad omne mandatum domini demonstrat delictum ex indicio præteritis, vel saltem ex nouis potest probari, dec. 83. n. 4
 Cautio de parendo in futurum præstanda non est attendente, dec. 87. n. 8
 Declara non procedere quoties iussus iudicis non præcessit, ibid. num. 9
 Cautio præstanda non est à venditore vendere coactis, quia non vendit libere, & secundum eius voluntatem, dec. 330. num. 3
 Cautio præstita favore alicuius, cum reddit tutum, & securum ab omni damno, dec. 156. n. 24
 Cautio seu affectuatio iudicii locum non habet in stabilitatibus, que perire non possunt, sed bene in fructibus, qui tanquam res mobilis subtrahi possunt, dec. 121. n. 1. & 2
 ad Cautio nem præstandam ut fructus ponantur sub sequestro cogi potest, quando adesset timor dilapidationis, vel difficultas recuperationis, sicut illius inopia ne reddatur elusivum, ibid. n. 3
 Et hæc opinio maxima nititur aequitate, ut fructus possint restituere ob vicioriam obtinendam, ibid. n. 4
 Et ex quibus probetur inopia rei commentis? ibid. num. 5. & seqq.
 Cautio petenda est initio iudicii, & ante licem contestatam, ibid. n. 10
 Et si petita non fuit, tunc censetur actorem agnovisse possetorem idonum esse satisfactionem unde sibi imputare debet, si non petita cautione cepit iudicium, ibid. n. 11
 Limita non procedere si initio capri iudicii nullum aliorum scientiam habuit sententis obtemperare in vim Cap. Odonatus, & sic inopia rei commentis, non exsuperamenti scientia patet quandocumque peti cautio, ibid. n. 12
 Item limita non procedere quoad fructus concurrentes timore dilapidationis, quod casu affectuatio peti potest etiam post sententiam; quicquid sit in aliis cautionibus respectibus rem ipsam principaliter petitam, vel persona rei commentis, ibid. n. 13
 Cautio seu affectuatio iudicii recessit ab auctoritate & de consuetudine reus non potest adstringi ad affectuandum iudicium, ibid. n. 14
 Declara consuetudinem procedere in cautionibus, quas de iure actor prestare tenebatur, focus vero, quando agitur de affectuatio quoad fructus, tunc enim tam de iure, quam ex consuetudine locus est affectuationis, ibid. n. 15
 Item affectuationis semper est locus, quando subest inopia causa nempe si possessor non sit solvendo, ac adesset timor dilapidationis, ibid. n. 16
 Cedens cessantii nomine possidere nequit postquam ita per cessionem fuerint extrinsecta, dec. 631. n. 18
 Cedens in dubio censetur proprietatem rei cessante transferre in cessantiarum quando scientiam alicuius vinculi super re cessante non habuit, dec. 314. n. 18
 Cedens tenetur mantere censum cessum esse verum, dec. 619. n. 1
 Cedens tenetur de evulsionem promissa, que etiam debetur ex natura cessum censum ex causa onerosa, ibid. n. 2
 Cedens creditum iustificatum ex publico instrumentum obligationis Camerali vallato omni suspitione caret, dec. 10. n. 6
 Enim

& Materialium.

Ex nullo inficitur tunc cessionario non suffragatur illius
cessio, dec. 131. n. 26. & dec. 204. n. 18

Cedenti non sunt amplius solvendi fructus census cessi, sed
cessionario, dec. 514. n. 3

Maxime quando cessio fuit demencia venditori, & a
iudice debitor census inhibitus, ne amplius illos solvat ce-
denti etiam non exhibito instrumento cessionis, ibid. num.

4. & seqq.

Iura & actiones cedenti competentia censentur translata
in cessarium mediante clausula Ponens, &c. decil. 63.

num. 9

Cedere iura sua qui cogitur offerenti pecunias cedere
debet iura, qua pones cum reperiuntur, decil. 321.

num. 31

Cedere actiones idem est quod transferre, decisio 631.

num. 7

Celebrare. Onus celebrandi Missam a Testatore iniun-
ctum Cappellano potest adimpleri per aliam, quamvis ver-
ba dirigantur in personam, nisi ultro fuerit dictum quod
perspiciamus celebres, dec. 13. n. 11

Onus celebrandi Missam quando non potest per alium
adimpleri, tunc non refertur necessitas residentie, qua causet
incompatibilitatem, ibid. n. 12

Et hac est verior opinio, quam semper amplecti est S.

Cover. Conc. Trident. ibid. n. 13

Onus celebrandi per se ipsum quando non est iniunctum
dictum, tunc potest adimpleri per alium, dec. 255. n. 22

Onus celebrandi Missas potest adimpleri per substitutum
nisi in fundatione adfuit verba personalissima, decil. 436.

num. 21

Censor. Officium censoris est merè ministeriale versa-
turque circa nudum factum adnotationis defectuum singu-
larum personarum in servicio ubi sciuntur ab omni sa-
lutarie multandi, dec. 167. n. 8

Censor licet possit distributiones pro rata defectuum com-
missos denegare delinquentibus, hoc tamen facultas est
potius simplex subvactio, quam prebeminencia, seu pote-
sta multandi, ibid. n. 9

Censuarius vide in verbo Census creditor & in verbo
Census emptor.

Censura. Absolutio non datur a censuris latis in Curia,
et pario iudicato, decil. 126. n. 3

A censura absolutus si ab inobedientia non recedit in eas-
dem censuras reintroducendus est, decil. 289. n. 2

Arbitrium pro concedenda absolutione a censuris, quamvis
late in Curia intrat concurrentibus nullitate, & iniustitia
sententie declaratorie, ibid. n. 3

Item eo magis intrat pro retardanda reintroductione in cen-
suras, & ulteriori executione declaratorie, ibid. n. 4

Census ab initio impostus super fundo alieno de consen-
su Domini subsistit etiam in futurum non obstante illius li-
beratione, quoad certum effectum, decil. 124. n. 32

Census impostus super fundo emphyteutico non subsistitur
sane expressa prohibitiōe in Instrumento inuestitura ali-
qualiter alienandi obligandi, & hypothecandi cum clausula
irritanti, decil. 144. n. 1. & 3

Census impostus est species alienationis, decil. 310. nu. 25.

Et constituit ius reale, ac specialiter hypothecam super fundo
subiugato, decil. 144. n. 2

Census quando fuit nullus impostus, tunc pro fructibus
quæque loco damnorum, & interesse vigore obligationis
Censualis in Instrumento Censui appositus, ibid. num. 4

Census si nullus fuit impostus super bonis emphyteuticis
ex pacto, & providentia, tunc pro damno non datur hypo-
theca super d. bonis in preiudicium vocatorum, cum prohibi-
tio hypothecæ contenta in inuestitura impediatur illius crea-
tione a principio, ibid. n. 5

Nec vocari tenentur ad debita antecessoris, ibid. n. 6

Census imponi potest super pluribus fundis, & uno existens

re non idoneo tenet super alio proportionabiliter ad eius ca-
pacitatem, ibid. n. 7. & dec. 183. n. 3

Census impostus super duobus fundis certis finibus desi-
gnatis, etiam in impositione adfuit verba super tantâ
quantitate, quanta suppetat pro Censu nulli dici nequit ob
incertitudinem fundi Censualis, dec. 617. n. 3

Census quando est impostus super pluribus corporibus,
quorum alterum non est idoneum, cum subsistatur propor-
tionabiliter super altero, tunc facienda est divisio per Indi-
cem super quolibet corpore Censuali, quia verisimile est,
quod non quolibet corpus sit capax totius census, dec. 183.

num. 5. & 6

Census aliquando impenitur super pluribus corporibus,
non quia quolibet non sit capax, sed ad maiorem securita-
tem emptoris, ibid. n. 7

Census impostus super pluribus corporibus, quorum alterum
si emineatur alia præsumitur suppetere pro subsistendo
Censui, donec insufficientia allegetur ab allegante, ibid. nu.

12. & dec. 288. n. 26. & 27

Creditor Censui imposti super duobus corporibus sue
fundis, uno tamen prohibito censuari, si pro defectu
fructuum alleget alium fundum esse capax totius census
teneatur capacitatem probare tanquam fundamentum sue
intentionis, dec. 183. n. 13

Census impostus super duobus fundis, quorum unus est
capax, ac certis finibus designatis validus est nec potest
dici nullus ob incertitudinem fundi, dec. 54. n. 15

Census impostus super pluribus corporibus non expressis
certis finibus, idem nullus est, quia remanet incertum, qua-
nam sint confinia bonorum ab impositione possessorum, decil.

598. n. 12. Declara. n. 9. & seqq.

Constitutio Piana in impositione Censui idem requirit
expressionem certorum finium, ut possit consistere de perem-
ptione rei, super qua Censui imponitur, ibid. nu. 6

Census impostus absque expressione confinium subsistitur,
quoties impenitur super domibus impostoris sitis in certa
Parochia, quæ certis habet limites, ibid. num. 11

Et idem etiam validus reputatur Censui impostus super
domo, quam habet in Civitate, dummodo illam habeat, li-
cet eius fines non designentur, ibid. nu. 12. Amplius num.

13. & 14

Census imponi nequit super re emphyteutica sine consen-
su Domini, quicquid sit super fructibus eiusdem rei, decil.

204. num. 4

Census super re emphyteutica absque consensu Domini di-
recti imponi valet, quando in Instrumento inuestitura non
adest prohibitio alienationis, quia tunc impositio in casu de-
volutionis resolvitur, ibid. n. 9

Et hanc distinctionem loquitur Rota Rom. ibid. n. 10

Per Censui impositionem constituitur ius distinctum, &
separatum ab ipsa re censuata, ibid. num. 14

Census imponi potest super re aliena consentiente Domi-
no, ibid. nu. 17

Census impostus super bonis fideicommissis nullus est,
dec. 310. n. 16

Vel per mortem impostoris hypotheca, & Censui expirant,
ibid. num. 17

Subsistitur si fuit impostus pro solvenda dote nepri fidei-
committentis vigore auth. res quæ, ibid. n. 18

Tamen est nullus ultra summam versam in solutione dotis,
ibid. num. 35

In impositione Censui etiam pro utilitate Ecclesie requi-
ritur benedictio Apostolicum, dec. 572. n. 6

Census ex præscripto Bullæ Piane imponi debet super re
existenti in veram naturam, & fructifera tempore contractus,
ibid. n. 8

Census impostus præsumitur super fundo reddente fructus
equivalentes, ibid. n. 9

Census impostus ab Ecclesia, quamvis sit nullus, fructus

Index Rerum,

zamen debetur loco damnorum, & interesse ipsa fors venit restituenda confuso de versione pecuniarum in utilitatem. *Ecclesiæ*, ibid. n. 14.

Census impostus super officio cum licentia Principis in casu denuntiationis eiusdem officii, si non fuit extinctus ipsi Principi ob assensum impositionis præsumitur annuo solvendi fructus incumbit, dec. 57. n. 18.

Census impostus ex prædiorum, seu fundi venditio valitius est, nec numeratio pecunie dici potest simulatam, nam isti duo actus considerantur, tamquam distincti, & separati, præsertim ad effectum validitatis Census, decil. 584. nu. 12. & 13.

Census impostus super fundo certis finibus designato pro tanta quantitate, quanta suppetat pro Census reddendo impostus dicitur super toto fundo, etsi nullus dici nequit ob incertitudinem fundi Censualis, ibid. num. 20.

Census licet imponi debeat ex Bulla Piana super re mobili certis finibus designatis, non obstante quod loquatur in numero singulari, nil refert an super uno, vel pluribus prædictis census imponatur, dec. 598. n. 15.

Census impostus in plurali super gabellis, & aliis redditibus perpetuis in aliqua civitate, vel oppido suis substat, non expressis particularibus finibus, si per alia signa, & circumstantias de eis habetur certitudo, ibid. num. 17.

Census valide impostus indicatur, & si ab initio istante longa observantia solutionis fructuum, ibid. n. 24.

Præsertim quando solutiones fructuum fuerant factæ in vim mandati Iudicis pro cuius iustitia præsumitur, & ex aduerso appellatum non fuit, ibid. n. 25.

Constitutio Piana exigitur pro forma, quod fines sint certi, sed non quod nominatim, & specialiter exprimentur, dum certitudo ex aliis signis haberi potest, ibid. nu. 21.

Census si sit impostus à marito & uxore simul, tunc pecunia præsumitur pervenisse ad manus solius viri, & obligatio uxoris resoluitur in simplicem fideiussorem, quæ pro viro non tenet, dec. 649. n. 3.

Census impostus probatur ex publico Instrumento impositionis, decil. 33. n. 1.

Census à pluribus si fuit impostus, omnes in solidum remanent obligati, dum non constat pecuniam censuales ad unum tantum devenisse, decil. 469. n. 1.

Declaratio non procedere respectu creditoris erga quem omnes remanent obligati, licet commodum pecuniarum ad unum tantum pertineat, nam inter eos, qui commodum recipi reputatur principalis debitor alius vero fideiussor, dec. 482. num. 1. & 2.

In impositione census numeratio pecunie ex quibus probetur? & an requiratur de forma? vide in verbo Numeratio.

Census impostus præsumitur magis informatus de numeratione pecunie in actu impositionis quam qui censum post plures annos accellavit, decil. 584. n. 5.

In actu impositionis census pecunia regulariter deferuntur in fasculo, indeque extrahantur, & numerantur, ibid. num. 3.

Census creatus ex credito cum expressa reservatione anterioritatis in casu molestiarum super eodem Census, qui casus evenisse dicitur eo ipso, quod censarius impeditur in exactione fructuum ex fundo censu, decil. 504. n. 5.

Purificatio tantum casu reservationis anterioritatis, licet regredi ad primam Iura, ibid. n. 8.

Limita conclusionem non procedere in Census, & ratio est, quia si ex ratia Principis creetur ex credito creati non potest, nisi illud creditum extinguatur, ideoque illo extincto nulla remaneat anterioritas, vel posterioritas. ibid. nu. 9.

Anterioritatis reservatio incompatibilis est, cum extinctione crediti, ibid. n. 10. Declaratio n. 11. & 13.

Census creatus absque numeratione pecunie nullus est, & invalidus, decil. 614. n. 1.

Census ante Constitutionem Pianam creati poterat ex credito, nam de Iure communis debitum ex una causa valet de consensu partium converti in debitum ex alia, ibid. n. 3.

Dicta Constitutio requirit actualem numerationem annuam non dicitur, ibid. nu. 4.

Census post Constitutionem Pianam creatus pro viro crediti substat iuxta sententiam Sardis, & aliorum, ibid. num. 9.

Census si fuit ex credito creatus cum expressa commutatione, quod Iura antiqui crediti integre maneat, talis commutatio afficit creditores postea creatos, ibid. n. 18.

Alsecta enim reservatio antiquiorum Iurium incompetibilis est in contrarium Census, ibid. n. 19.

Census extinctus præsumitur ex lapsu temporis cum observantia contractus, dec. 72. n. 13.

Præsertim concurrente promissione de extinguendo, ibid. num. 14.

Census extinctus remanet, per liberationem fundi census simplicem, & absolutam, secus vero si fuit concepta limitate quoad unum debitorem, cum expressa reservatione Iurium quoad alios obligatos, decil. 124. n. 19.

Census per liberationem fundi census quoad unum cum reservatione Iurium quoad alios non dicitur quoad illos extinctus, ibid. n. 27.

Fundus census per liberationem limitatum respectu unius, adhuc remanet obnoxius, quoad alios obligatos, quicquid secus dicendum est, si simpliciter fuisset præservata Iura crediti Census, ibid. n. 30.

Vel si Princeps transfundendo hypothecam de fundo in fundum incidisset, quod recusantibus creditoribus recipere, fortiter fructus amplius non currant, ibid. nu. 31.

Census extinctus remanet, si dominium fundi censuali transit irrevocabili ad Dominum, ne detur in eodem subiecto alio, & passio, decil. 144. n. 8.

Promissio de extinguendo censum parit contra promissorem actionem, maxime quando promissio non fuit facta creditoribus, sed debitori ex interno, decil. 321. n. 5.

Et tunc promissori, de extinguendo Census concedi debet competens intervallum ad Census extinguendum, ibidem num. 6.

Promissio de solvendo certam quantitatem ad effectum extinguendi Census non efficit, ut promissor solutione non sequatur a teneatur ad fructus tanquam damnus, & interesse loco facti promissio, decil. 333. n. 1.

Fructus ut debeantur ab eo, qui factum non promissit, sed certam quantitatem ratione damni emergentis non sufficit stipulatorem damnum fuisse passum, nisi viro probetur, quod ex defectu pecunie promissa censum non exinixit, & extinxisset si solute fuisset, ibid. n. 2.

Nec dici potest, quod sola mora debitoris in solvendo damnicet creditorem cum puterit contingere, quod in licet habuisset pecuniam promissam non tamen eas implicasset in extinctionem census, ibid. n. 3.

Census extinctus probatur ex publico Instrumento, decil. 329. num. 3.

Census extinctus remanet mediante redemptione quantum cessio Iurium translativa fuerit reportata, si tibi esset suo reportata ad certos effectus in Instrumento expressis, ibid. n. 18.

Census extinctus probanda est ab allegant, dec. 330. n. 1.

Creditor Census non tenetur pro extinctione fortis recipere solutiones minutas, dec. 333. n. 13.

Census licet extinguatur per venditionem fundi census facta censuario, actumque venditio declaratur nulla, & dominium ab exceptore auocatur reus, dec. 380. n. 23.

Census per compensationem extinguatur non secus ac per alium retro similem restitutionis fortis, ibid. nu. 24. & decil. 551. num. 2.

Amplius

& Materialiarum.

Amplia etiam non adesse Instrumentum formalis extinctionis, decil. 380. n. 25
Census extinctus per compensationem parit eundem effectum, ac per numerationem, dec. 406. n. 28

Census per compensationem extinguitur, quia ipso Iure inducitur ad eundem censum vsu aram, decil. 415. n. 9

Declarat de hunc effectum requiri iudicalem, vel extrajudicalem debitoris oppositio, siue declarationem cum possit debitor velle censum extinguere, sed pecunias sibi debitas ad usus erogare, ibid. num. 10

Item declarat per compensationem non extinguere, quando in illius redemptione certa, & particularis forma seruanda est, quae per compensationem impleri, & seruari non potest, nec censui fuisse seruatum, ibid. n. 11

Census extinguatur per acquisitionem fundi censui, dec. 415. num. 1

Declarat hoc procedere si constat acquisitionem fuisse factam irrevocabiliter, sicut si revocabiliter, decil. 406. n. 9

Census extinctus mediante emptione fundi censui eo cuius iterum renouiscit, dec. 532. n. 2

Declarat procedere quando creditor emens fundum sibi servatum iura anterioritatis, nam talis reservatio operatur, ac si fundum nusquam acquisivisset, dec. 406. n. 25. & 34

Census cuius fundus censuali est manibus censuarij qui illum censui domini comparavit renouiscit, ibid. n. 26

Declarat hoc procedere quando extinctio Census processit, vel ministerio legis per solam confusionem domini, & hypothecae, vel factio hominis per dationem in solutum ipsius fundi censuali pro sorte principali censui, in quibus militat ratio temporalis extinctionis, donec dominium revocetur, ibid. n. 27

Census extinctus per acquisitionem fundi censui mediante retractione renouiscit, quia dominium fundi non fuit acquisitum irrevocabiliter, dec. 551. n. 5

Census extinguatur per confusionem videlicet per acquisitionem fundi censui, & talis extinctio differt ab extinctione per alium retro similem, ibid. n. 9

Ratio diversitatis est, quia extinctio per confusionem promittit ex incompatabilitate, cum rei sua nemini possit serviri, extinctio vero per alium retro similem parit diversum effectum, quia partes ab initio censum extinguere voluerunt, ibid. n. 10

Census per acquisitionem fundi censui facta a censuario in tempore pretii excompuit, licet postea mediante retractione fundus annectatur, non tamen renouiscit, quia fuit ab initio extinctus per alium retro similem, ibid. n. 11. & 14

Qui quod ibi actus sunt ad invicem distincti, & independentes.

Census extinctus dicitur si censuarius sortem principalem arretrahente fundum censum depositum exigere non curat, ibid. num. 18

Census semel extinctus non amplius renouiscere potest de quo ministerio legis, vel consensu eius qui cum imposuit, alia enim inter diversae personas in Instrumento census non nominatur, nec causam habentes a primo impostore applicabiles non sunt termini renouiscit, ibid. n. 20

Sed opus est nova creatione census ex integro servata forma Bullae Piane, ibid. n. 21

Census si fuit extinctus per solutionem fructuum, deinde factam non renouiscit, cum non sit in potestate partium facere licitum fructuum solutionem, ibid. n. 22

Census si de commissariis valide extinguitur potest, cum vocetur ad fideicommissum, dec. 610. n. 1

Census si de commissariis sibi fuit extinctus, & ex pecuniis eius de retractione alius emptus ipse secundus dicitur subrogari loco primi, si obligatio reitruendi in extinctionem primi intercessit, ibid. n. 6

Item subrogatus dicitur in locum primi si in Instrumento secundi census sui habita relatio ad precedentem obligationem de inextinguendo, ibid. n. 7

Et stipulatio grauat pro se, & heredibus in secundo censu, quomodo sit intelligenda, ibid. num. 8

Census post cessionem non potest, cum herede cedentis extinguitur, quia per cessionem, census iam exierat a dominio cedentis, nullumque desuper lus habere potest, ibid. n. 10

Nec excusatur debitor extinguendo censum, cum quo non contraxit, sed inquirere teneretur, quis sit Dominus Census, ibid. num. 11

Census extinctio facta ab administratore cadit sub redactione rationis, decil. 630. n. 21

Census non extinguatur ex sola sententia graduatoria non lata instante debitor, nec censuarii vocatis, decil. 634. num. 42

Census si quis extinguere promissit infra certum terminum, si nomina debitorum exegit elapso termino cogi potest ad extinguendum siue exegerit, siue non nisi doceat fecisse diligentiam, quas assumpserat, dec. 454. n. 12

Census extinctio tamquam quid facti non presumitur, sed probanda est ab allegante, dec. 482. n. 5

Post census extinctum associatio pro illius fructibus a Iudice decreta est notorie iniusta, decil. 551. n. 3

Census nulliter extinctio adhuc fructus debentur, cum vigeret dicitur, decil. 610. n. 45

Census si fuit assignatus cum promissione de illum liberando a molestiis inferendis talis promissio adimpleta dicitur mediante renunciatione litem illius, qui super dicto censu pretensionem habet, dec. 122. n. 1

Amplia quamvis renuntiatio contineat clausulam preservationis, quia intelligenda est de aliis iuribus renunciatis competentibus praeter expressam renuntiationem, ibid. n. 2

Census si fuit assignatus in certa quantitate, talis assignatio si detegitur defectuosa supplenda est, ibid. n. 5

Concurrente praesertim voluntate contrahentium, tunc enim semper iuratur suppletio rata deficientis, ibid. n. 9

Et supplenda est nedum for, sed etiam illius fructus loco damnorum, & interesse, ibid. n. 7

Census si fuit assignatus liber, non dicitur talis si detegitur oneri alienius multiplici obnoxius, nam multiplicitatem repugnat exemptioni, ac libertati census, ibid. n. 9

Liberatio census in assignatione si fuit promissa, & illa sequatur cum preservatione litem, tunc non dicitur pura, quia possibile est nasci litem in futurum dec. 156. n. 1

Liberatio promissa intelligitur tam a molestiis de praesenti, quam de futuro, ibid. n. 2

Liberatio census amplissimis verbis concepta dicitur pura, & absoluta aut census sic liberatus sit status, & securus a quibuscumque molestiis, ibid. n. 3

Promissio de liberando censum assignationem adimpleta dicitur siue per renunciationem eius, qui super censu lus habet, siue per solutionem sortis principalis pro qua fuit assignatus, ibid. n. 8

Census vitalitij empti a Religiosis ex pecuniis provenientibus ex pietate, & largitione fidelium an subsistant? vide hanc materiam in verbo Religiosis.

Census nulliter verbis resolutus in purum manum, dec. 508. num. 18

Census acquisitus a duobus pro medietate ad utrumque aequaliter spectat, decil. 510. n. 5

Census postquam fuit cessus non debentur amplius post cessionem fructus cedentis, sed cessionario, decil. 514. n. 3

Maxime, quando cessio fuit denunciata debitori census, & Index ad instantiam cessionarii inhibuit ne amplius solvantur cedenti, ibid. n. 4

Amplia etiam si tempore denunciationis coram Iudice exhibitum non fuerit Instrumentum cessionis, dum illud

E

& Materialiarum.

exerceri non possit ob resistendam Bulla Piana potest tamen exerceri quoad fructus alias enim deferretur de vento, ibid. n. 24.

Sors principalis census non venit appellatione fructuum, census, dec. 610. n. 13.

Sors principalis census, ut extinguatur est necessaria preterea distincta, dec. 614. n. 17.

Constitutio sors. me. Pij V. super forma creandi census non comprehendit contractus censuales anteriores aut editum

Constitutionem introitus, sed tantum futurorum, decil. 33. n. 3.

Exceptio nullius census non admittitur in iudicio maiorem, sed ad petitorium reicitur, dec. 389. n. 17.

Pona censalia manent penes impositorem census, decil. 124. num. 13.

Manuendo debita est in possessione exigendi fructus censu pendente discussione super extinctione census, decil. 124. num. 16.

Cephal. conf. 93. num. 14. & seqq. lib. 2. declarat Dec. Socin. & alios contrarium sentientes videlicet intelligi non posse de statu, quod suum effectum conferat tempore delationis, decil. 625. n. 35.

Nec est sibi contrarius consil. 46. num. 26. quia loquitur de statu excludente simpliciter feminas propter masculum, propterea etiam Mart. de iurid. par. 4. cal. 3. num. 1. ibid. num. 36.

Et hanc esse communem opinionem dicit Sperell. decil. 11. num. 10. & complexa est etiam Rot. favore Momialis, ibid. num. 17. & 38.

Et ille defectus voluntatis, & potestatis statuentium militum tam in successione passiva quam activa, ibidem num. 39.

Cephal. conf. 332. num. 4. & 5. quo casu consuluit? decil. 35. num. 12.

conf. 38. n. 12. quo casu loquitur? decil. 98. n. 17.

Certioratio principalis praesumitur facta a procuratore, dec. 109. num. 1.

Maxime quando causa est gravis, ibid. n. 2.

Fideicommissi necessaria est in renunciantem alias fideicommissi bona non censentur comprehensa, decil. 119. n. 1.

Cessio crediti facta pluribus importat translationem crediti cessi in singulis equaliter pro virili, decilio 66. num. 2.

Cessio crediti non suffragatur cessionario non docto de crediti cessi apud cedentem, dec. 131. n. 26.

Cessio iurium quamvis translativa fuerit reportata in actu inemptio census adhuc ea non obstat census remanet civilis, si sit reportata ad certos effectus in instrumento expressos, dec. 329. n. 18.

Cessio iurium reportata dummodo contra cedentem reverteri non possit non excludit quin cessionarius possit ex alia actione sui ex propria persona contra cedentem competere agere, dec. 413. n. 28. & 47.

Cessio iurium translativa, & non extinctiva facienda est a creditore attentiori creditori posteriori soluenti dummodo iuxta illa qualia cessio contra cedentem reverteri nequeant, decil. 304. n. 18.

Cessio iurium quo casu reportata censetur nomine proprio & particulari a Tutore, non autem pupilli, dec. 603. num. 1. & 3.

Cessio iurium dotatium reportata a Tutore acquisita censetur pupillo si onus docendi ad eum spectat, ibid. n. 5.

Cessio iurium est translativa non extinctiva quando verbum cedere non est in iudicio datus, sed accusatio, decil. 69. num. 8.

Equando in instrumento est adiectum in dativo, si in praesentem conventionem est positum in accusativo, tunc instrumentum recipit interpretationem a conventionem, in cuius executionem emanavit, ibid. num. 6.

Cessio iurium facta a favore fratri, qui est obligatus

translativa non est translativa, sed extinctiva, ibid. num. 12.

Cessio reportata a tertio non suffragatur, nisi pro rata pecunia soluta, in reliquo praesumitur simulata ex dispositione, l. per diuersas C. mandat, dec. 10. n. 4.

Dicta tamen leg. dispositio duas habet in ventre limitationes, alteram quando ius cedentis non est indubitatum, Alteram vero quando cessio sit possidentis pro tuitione possessionis, nam utrobique cessat praesumptio simulationis, ibid. num. 5.

Cessio reportata a debitori census non operatur translationem iurium, sed habet vim extinctionis, & quætionis, dec. 66. n. 28. & dec. 329. n. 19.

Cessio reportata a Tutore censetur nomine proprio, non pupilli, tantum illis verbis proprio privato & principali nomine, qua nomen officii Tutoris excludunt & important acquisitionem nomine proprio, dec. 57. n. 2.

Cessio continens verba per quatuorlibet rationem comprehendit omnem titulum ac omne ius imaginabile, decil. 156. num. 13.

Cessio locorum Montium non seruata forma constitutionis san. mem. Urbani VIII. nullius est momenti, decil. 390. num. 4.

Cessio facta a condemnato ad favorem pronisi ex capite, priuationis inducit veritatem priuationis ab imperante narrata, necnon appellationem sententiae, decil. 472. num. 10. & 12.

Cessio facta coram non habente potestatem illam admittendi non abdicat ius a cedente, ibid. n. 14.

Cessio facta a condemnato ad favorem pronisi ex capite, priuationis continet implicitam confessionem veritatis narratae priuationis, qua sufficit in prauidicium consentis, ibid. num. 15.

Amplia quamvis cessio esset nulla, ibid. n. 16.

Cessio facta alicuius auctoritate Superioris ab eo, qui per sententiam fuerat priuatus ei nocet, ibid. n. 17.

Cessio admitti potest a Superiore ad componendas inimicitias, ibid. num. 15.

Cessio census postquam fuit denunciata debitori census, non tenetur amplius illius fructus solvere cedenti, sed cessionario fuit a Iudice inhibitus ne amplius soluat cedenti, sed cessionario, decil. 314. numer. 3. & 4. & decil. 610. num. 12.

Amplia etiam si tempore denunciationis coram Iudice exhibitum non fuerit instrumentum cessioni, dum illud notum erat debitori census, dec. 314. n. 5.

Item exhibitio instrumenti necessaria non est quando cessionarius non agit nomine cedentis, sed proprio, ibid. n. 6.

Cessio sortis principalis societatis Officii non comprehendit fructus antea decursum cum sint a sorte separati, decil. 561. num. 1.2.

Amplia quamvis immediate post mentionem sortis addita sit clausula generalis omnia lura, &c. nullo iure, &c. quia restringitur ad sortem paulo ante cessam, ibid. n. 3.

Cessio rei fideicommissaria fieri potest cessante prohibitione alienationis, dec. 314. n. 16.

Cessio rei fideicommissaria non sublinetur in prauidicium vocatorum ad fideicommissum, decil. 610. n. 2.

Cessio ex causa onerosa assumitur venditioni, dec. 619. num. 3.

Cessio in incorporalibus vim habet traditionis, decil. 389. num. 3.

Cessio translativa probatur ex verbis Cedano, & renunciano, &c. dec. 631. n. 6.

Translativa reputatur attenta qualitate rei cesse puta quando agitur de iuribus iam delatis, in quibus cadit translatio, & donatio, ibid. num. 10.

Cessio an sit translativa intentionis, seu voluntas contrahentium inspicienda est, ibid. num. 13.

Et ex quibus talis voluntas desumatur? ibid. n. 14.

Index Rerum,

- Cessio translative census non operatur extinctionem, sed illum transferre in cessionarium, etiam si a cessionario non de propriis percipitur, sed alienis fuerit facta solutio, decil. 654. num. 35*
- Cessio extinctiva supponit precedentem obligationem, secus vero translative, dec. 631. n. 11*
- Cessio extinctiva facta uni ex correis sufficit, ut omnes liberentur, ibid. n. 15*
- per Cessionem quoties iura extinguuntur, tunc nihil superest quod cedens cessionarij nomine possideat, ibidem num. 18*
- Cessio ad favorem fieri nequit nisi in manibus Papae, dec. 472. num. 13*
- Cessio comprehendit ius cedenti competens, donec vivit, quando adeo expressum fideicommissum, decil. 514. num. 17*
- Cessio infringitur ex errore, dum causam finalem respicit, sine qua cessio sequuta non fuisset, decil. 390. num. 11*
- In cessione quid fuerit comprehensum arguitur ex patio soluto cedenti, dec. 562. n. 4*
- Verbum O postum inter res, que ceduntur stat argumentum & distinctum, dec. 156. n. 19*
- Et nullum verbo Altera denotat quid diversum ab antea expressis, ibid. num. 11*
- Cessiones fieri ultra summam solutum de iure reprobantur, dec. 562. n. 5*
- Cessiones fieri nequeunt a mulieribus ultra summam receptam attentam prohibitionem statuti Urbis, ibid. n. 6*
- Cessionarius agit ex primata actione contra quosvis cedenti, dec. 511. n. 15*
- Agere potest contra cedentem, si census sibi cessus & promissus exigibilis declaratur nullus, & simulatus, dec. 538. num. 8*
- Item agere potest contra heredem cedentis ad id, quod eius interest, dec. 610. n. 5*
- Item agere potest ad sortem, & fructus contra cedentem, dec. 619. n. 6*
- Cessionarius hereditatis tenetur ad debita hereditaria, decil. 23. n. 41*
- Cessionarius hereditatis representat personam cedentis, dec. 55. n. 21*
- Cessionarius hereditatis tenetur solus soluere debita hereditaria ex speciali dispositione cedentis, quamvis cum alio esset illorum solutio dividenda, ibid. n. 22*
- Cessionarius contra cedentem iurius cessit vi nequit, quando cessio continet clausulam Dummodo iura contra cedentem non retorquantur, dec. 77. n. 1*
- Cessionarius representat personam cedentis, & non plus iuris habere potest quam ipse cedens, dec. 111. n. 18*
- Cessionarius tenetur inspicere creditum cedentis, decil. 131. n. 26. & decil. 104. n. 18*
- Cessionarius si contra debitorem cessum obtinuit mandata verisimile non est, quod ipse ab ulteriori executione se abstineret, si reuera bona adessent, satis est ad hunc effectum bona esse intricata, dec. 518. n. 10*
- Cessionarius tenetur exequere credita debitori, cessu competentia, ibid. n. 11*
- Executionis ulterioris necessitas cessat eo ipso, quod constet credita cessu esse inania, & sine effectu, ibid. num. 13*
- Cessionarius succedit cedenti etiam quoad executionem obligationis cameralis, dec. 514. n. 1*
- Cessionarius si agit pro solutione fructuum census sibi cessi, & debitori suscepit terminum ad soluendum per dictam terminum si Cessionem censetur eam in creditorum agnovisse, ibid. num. 2*
- Cessionarius tamen iure cedentis, dec. 588. n. 26*
- Cessionarius cadit creditor sortis principalis soluta, & damnorum & interesse si census sibi cessus non est verus & exigibilis, decil. 619. n. 4*
- Et fructus hoc casu debentur non tamen fructus, sed tanquam damna, & interesse donec sortis principalis restituatur, ibid. n. 5*
- In cessionarium bonorum transse proportionabiliter rata debitorum realium, dec. 91. n. 21*
- In cessionarium transsumt omnes exceptiones competentes contra cedentem tam ex causa lucrativa, quam onerosa, ibid. num. 17*
- In cessionarium translata censetur proprietas rei cessu, quando cedens scientiam alicuius vinculi super re cessu non habuit, decil. 514. n. 18*
- Contra cessionarium sententia lata nocet cedenti si ei a cessionario fuerint intromissa molestie, & ipse non comparuit, nec a sententia appellavit, dec. 518. n. 3*
- Et cedenti imputari debet si post intimatas molestias a cessionario ipsum non defendit, ibid. n. 4*
- Cessionarij negligentia in exigendo sue illius culpa in provocando tempus ad soluendum cedenti nocere non debet, ibid. num. 15*
- In cessionarium transse quasi possessio exigendi acquiritur a cedente, quia cessio in incorporalibus vim habet traditionis, dec. 589. n. 3*
- Cimiliarcatus nomen a lingua Græca derivat, nam Cimilia sunt vasa sacra Sanctorum reliquia, & alia prætisa, in quibus consistit thesaurus Ecclesie, decil. 311. n. 2*
- Cimiliarcatus nihil aliud significat quam officium Tesaurarii, vel Sacrificæ, & de iure communi non sonat in dignitatem, ibid. n. 3. & 4*
- Cippus accipitur effluviis, & contentus, dec. 337. n. 17*
- Cippus & familia æquiparantur, ibid. n. 19*
- Appellatione Cippi veniunt femine, dec. 112. n. 3*
- In Cippo familia si Testator bona remanere voluit post prohibitionem alienationem, tunc ad agnationem reposita censetur, ibid. num. 12*
- Cippi domus, seu familie Testatoris appellatione veniunt etiam transferiales, decil. 337. n. 20*
- Citatio ad sententiam semper est necessaria, quamvis in reliquo processu reus fuerit contumax, dec. 142. n. 8*
- Citatio ad sententiam per affectionem ad valuas in domo domicilii electi sufficit dum ex adverso non probatur, quod tempore citationis reus esset reperibilis, & precessit decretum de procedendo per affectionem, ibid. n. 9*
- Citatio ad dicendum contra commissionem necessaria est ad hoc ut iurisdiclio Rote firmetur, dec. 288. n. 22*
- Citatio ad dicendum contra commissionem ad iurisdiccionem firmandam omnino est necessaria alias enim ante citationem, vel usum commissionis, nec lis nec appellatio pendere dicitur, dec. 582. n. 5*
- Citatio ad videndum iurare testes si deficit, tunc examen redditur nullum, dec. 48. n. 4*
- Citatio ad videndum iurare testes subintelligitur de stylo Hispaniarum, quando precessit Iudicis decretum admisionis partium ad probandum in termino communi, vel speciali, ibid. n. 5. & decil. 169. n. 10*
- Secus verosi Iudex admisit simpliciter articulos, & mandavit testes examinari, sub cuius decreti forma citatio ad videndum iurare testes non continetur, dec. 48. n. 6. & 8. ubi, quod in utroque decreto non militat eadem ratio.*
- Citatio ad videndum iurare Testes certa requiritur, quando in decreto precedenti non fuit prescriptus terminus ad probandum, ibid. num. 11*
- Citatio ad videndum iurare testes necessaria est etiam ex prescripto litterarum remissionis nec sufficit citatio pro illis obtinendis emanata in Curia, decil. 657. num. 4*
- Citationis defectus ad videndum iurare testes oppositi nequit flante commissione favoraria, quod examen facti solum*

& Materialiarum.

com Interrogatoriis partis aduersae? decil. 79. num. 19
 sic ex quibus arguatur, quod Papa sciuerit examen fuisse
 factum cum interrogatoriis partis aduersae. ibid. nu. 20
 Citatio per contradiclas non fit nisi propter contumaciam,
 decil. 29. num. 12
 Citatio per contradiclas fieri nequit non procedente cita-
 tione personali, decil. 393. num. 3
 Citatio per affectionem & diligenciam contra latitantem fit
 per duas causas, decil. 362. n. 15
 Citatio per affectionem ad valuas non procedente citatione
 personali non est attendenda, decil. 408. n. 4
 Declara conclusionem non procedere, quando fuerant factae
 diligencie in loco filitii domicilij, & citatus postea comparuit
 tunc enim citatio substat, ibid. nu. 5
 Citatio per affectionem ad valuas, quo casa nulla est, dec.
 648. n. 12
 Sufficit quando factus diligentius non habetur copia perso-
 nae citande, dec. 446. n. 8
 Citatio per edictum locum non habet quies est certus qui
 citari debet, decil. 375. n. 24
 Citatio generalis per proclama non sufficit in consecutione
 Inuentarii, quando creditores sunt certi, decil. 481. n. 4
 Praefectum, quando citatio per proclama non continet diem
 certum, & locum Inuentarii considerandi ad hoc ut credito-
 res interesse valeant, & proinde tanquam nimis vaga, &
 periculi seruitus imponens non suffragatur, ibid. num.
 9. & 10
 Reliqua vide in verb. Proclama.
 Citatio pro suo iure, & interesse licet non faciat reum,
 necessarium simpliciter, facit tamen causatue si voluerit
 executionem impedire, decil. 153. n. 5
 Ratio est quia tunc non videtur quod sententia sit lata in-
 ter alios, ibid. nu. 6
 Citatio contra tertium possessorem requiritur de aquita-
 te altim in executione, decil. 153. n. 14
 Conclusio forsitan procedit, quando non fuit ante senten-
 tiam indicatum transactas citatus, & agitur de executio-
 ne iudiciale in alia re non expressa in sententia, secus e
 conuerso, ibid. nu. 15
 Citatio contra tertium possessorem executam, quando inter-
 ueniat cursum triennalis possessionis vide in verbo Moni-
 torium, & in verbo Regula de Triennali.
 Citatio decreta a Iudice delegato nulla est, nisi constet ei-
 dem fuisse presentatas litteras originales delegationis, dec.
 171. nu. 13
 Et ista nullitas inspicit processum etiam si tunc pars citata
 de non exhibicione litterarum non opposuisset, quia hoc rescrip-
 tum in iudicacionem respectu partis nam si pars opponit non
 sufficit productio rescripti delegatorii, sed vltro requiritur
 alium verificatio, ibid. n. 14
 Citatio decreta contra absentem a loco iudicii a Iudice
 delegato continere debet incertum tenorem Breuii, seu re-
 scripti delegatorii, quia alias non habet notam in iudicacione
 citantis, ibid. nu. 17
 Secus vero si praesens sit, vel parum absit a loco iudicii,
 ibid. n. 18
 Declara conclusionem procedere dum modo rescriptum seu
 breuii fuerit in alio exhibiturum, quia alioquin, nec etiam pre-
 sentis praesentis illius notitiam habere, ibid. n. 19
 Nec citatus hoc casa tenetur perquirere rescriptum extra
 aliam nam quod in actis non est habetur ac si non esset in verum
 natura, ibid. nu. 20
 Citatio personalis, quando processu in principio causa,
 & deinde alia in loco domicilij electi, ista equipollet perso-
 nali contra forenses & habentem permanentem domum,
 decil. 2. n. 2
 Citatio personalis procedere debet, ut contra absentem
 procedi possit per contradiclas, dec. 29. n. 11
 Personalis necessaria est, ut feratur sententia excommu-

nicationis, decil. 289. num. 8
 Citatio omnium heredum necessaria est si plures sunt, nec
 sufficit citare aliquos quia unusquisque representat perso-
 nam defuncti pro rata, pro qua est heres, decil. 263. n. 2
 Praefectum quando processus fuit nihil fieri nisi ipso cita-
 to, dec. 281. n. 1
 Et protestatio facta apud acla causa pendente termino in-
 timationis deterrere officij, quia terminus intimationis est
 communis utrique parti, ibid. n. 3
 Et tenetur victor ante expeditionem decreti seruari acla
 & perquirere quid rem in termino intimationis deduxerit,
 ibid. n. 4
 Nullitas ex defectu citationis vniu ex pluribus heredibus
 inspicit etiam quoad citatos quia omnium ius, & interesse est
 conexum, dec. 262. n. 4. & dec. 281. n. 6
 Citatio originalis non relinquitur in manibus citati, sed
 remanet penes citantem, decil. 217. n. 12
 Citatio originalis reperia penes citatum ex quibus red-
 datur suspensa tamen nullum mereatur fidem, ibid. num. 13.
 & dec. 242. n. 11
 Citatio necessaria est quoties gratia exequenda tendit in
 prauidicium tertij, decil. 393. n. 2
 Item necessaria est autentata clausula vocatis in litteris
 Apostolicis adiecta, dec. 408. n. 1
 Item semper necessaria est quoties gratia tendit in prauidi-
 cium alterius, ibid. num. 3
 Citatio necessaria non est in actibus extraiudicialibus,
 dec. 307. n. 25. & dec. 389. n. 11
 Et quod in declaratione facta a Principe, dec. 307. n. 26
 Citatio necessaria non est contra eum, cui nulla competit
 defensio, dec. 389. n. 3
 Citatio in executiis succedit loco libelli, dec. 407. n. 8
 Citatio quando non est necessaria facta ex abundantia non
 nocet, dec. 655. n. 13
 Citatio filij legitimi & naturalis necessaria est in legiti-
 matione filij naturalis; quicquid sit de agnatis, decil. 54.
 num. 15
 Limita non procedere, quando in priuilegio legitimantis
 adeest clausula Citatis & non citatis, cuius vigore remitti-
 tur necessitas citationis, ibid. n. 17
 Item nec minus quando legitimatio fit de consensu patris,
 & redditur ratio, n. 16. & 20
 Citatio vaga & incerta non tenet, dec. 48. n. 10
 Citatio officij quando altus geritur aliter quam in ea sit
 dictum, dec. 239. n. 2
 Citatio quando non ardet ad comparandum? dec. 514.
 num. 12
 Citationis defectus est insanabilis, dec. 44. n. 3
 Citationis defectus ad viden. examinari Testes in tali lo-
 co non suppletur ex praesumpta scientia examinis in eodem
 loco, quia ubi formalis citatio requiritur sola notitia non
 sufficit, dec. 169. n. 11
 Citationis defectus non suppletur ex intimatione in actu
 graui prauidicij qualis est examen testium, ibid. n. 16
 Citationis defectus possidentis pro indiuiso & habentis
 eandem causam defensionis nullum regidit iudicium etiam
 quoad citatum, dec. 648. n. 13. Declarat. n. 20
 Citationis finis est deducere ad notitiam citati, quae in ea
 continentur unde si id assequimur per citationem minus le-
 gitime executam, ardetur, citatus non secum ac si citatio
 esset legitime executam, dec. 289. n. 12
 Citationis notitia ex quibus deducatur? dec. 446. n. 5
 Citationis notitia quod denerit in citatum ex quibus
 probetur? dec. 491. n. 6
 Citationis scientia supplet defectum personalis executio-
 nis efficitur, ut citatio vim habeat ac si personaliter execu-
 ta fuisset cum citationis finis sit deducere ibi contenta ad no-
 titiam citati, ibid. nu. 7. & dec. 514. n. 9
 Citationem fuisse contra aliquem executam ex relatione

Index Rerum,

executoris, cui tanquam de re ad eius officium spectante plenam fides adhibenda est, decil. 340. n. 2

Item probatur ex attestacione actuarii, cui de hoc fides adhibetur, dec. 446. n. 6

Citatio non debet non habens ius coequale, sed tantum succedaneum, & consecutivum, dec. 180. n. 10

Citationes per audientiam contradictarum non sunt, nisi propter consummacionem, dec. 19. n. 12

Citationes fieri debent in loco domicilii electi ab absente, que equipollent citationi personali, ibid. nu. 10

Citationes in extrajudicialibus non rediguntur in actus, decil. 589. n. 10

Citatus in executione dicitur tertius si fuit citatus in relaxatione mandati de immittendo vigore reuocata postquam relaxationem non fuit alia citatio fieri, decil. 153. num. 16

Citatus comparere non tenetur in loco tuto, & citatio est aprior nulla, dec. 648. n. 11. Declara nu. 17

Ciuitas tenetur pecunias indebitas solutas eius Officialibus & versari in eius utilitatem restituere non attento an ad Officiales sint perpetui, vel temporales, dec. 484. n. 28

Non tamen tenentur officiales successores in officio, qui nec pecunias in propriis usus verterunt, nec easque restituere promiserunt, nisi quatenus sint in mora soluendi de bonis ciuitatis, ibid. n. 29

Et mora hoc casu contracta dicitur si bona ciuitatis non exhibent, vel collectam, si Ciuitas est inopis singulis ciuibus non imponunt, aut exigere negligunt, quo casu possunt in carceres detrudi tanquam representantes corpus totius ciuitatis, ibid. n. 30. y. & c. 32

Officiales ciuitatis si bona non idonea solutioni exhibuerunt a tenentur favore creditorum imponere collectam, alias contra eos fieri potest executio personalis si negligentes sunt, ibid. num. 35

Clausula Traditio clauium possessionem, aut dominium non transfert, si tradens non est possessor aut dominus, decil. 500. nu. 11

Ad Clausula consignandum animo dimittendi dominium, siue possessionem mandatum speciale requiritur, ibidem num. 12

Clausula Actum aut signum Notarii positum in subsequenti Instrumento refertur etiam ad antecedens existens in eodem prototipo, decil. 164. n. 11

Sub eadem clausula Actum possunt in eodem Instrumento contineri diuersi contractus ad inuicem independentes, dec. 406. num. 29

Et contractus in eodem Instrumento contenti non sunt confundendi, sed separati recipiendi, ibid. n. 30

Clausula Accedente patronorum consensu apponi solet in gratia Apostolica derogationis mediocritas patronorum & Dataria & Cancellaria, decil. 419. n. 2

Clausula Ad habendum prebet facultatem alienandi, decil. 151. n. 8

Est translativa domini, decil. 619. n. 17

Apposita in constitutione fundi dotatiz intelligitur secundum substantiam materiam scilicet de alienatione viti de consensu coniugum, ibid. n. 10

Adiuncta in Instrumento diuisionis comprehendit tam bona libera, quam fideicommissaria, quando diuidentes bona omni que speciei expresse declararunt alienari posse, ibid. num. 9

Cum facultate libere disponendi repagatur tacite vocationi fideicommissaria filiorum positum in conditione, decil. 610. n. 34

Clausula ad habendum virtutis, quo casu euacuetur, & elidatur, ibid. num. 35

Clausula Ad quod, &c. posita in fine Instrumenti est re-latina ad omnia in eo expressa, decil. 607. n. 6

Clausula Amoto apposita in litteris Apostolicis facit

executorem mixtum, dec. 275. n. 22. Declara nu. 16

Non tollit viam executionum, quando est apposita in parte executionis, & gratia est iustificata, & littera non sunt expressa sub intrusione, ibid. num. 26

Non inducit necessitatem citandi intrusum, decil. 280. num. 4

Clausula appellatione remota tollit appellationem finem, dec. 234. n. 36

Nec impedit restitutionem in integrum, ibid. n. 38

Solita apponi in commissionibus causarum, quatenus tollat appellationem non tamen tollit cognitionem, & processum ordinarium neque ad sententiam diffinitiuam, decil. 514. num. 14

Non tollit appellationem si sententia est iniusta, ibid. num. 5

Clausula Arbitrio remittit iuri rigorem, dec. 136. n. 1

Clausula Codicillaris concepta per verba futuri imperii operatur, ut etiam rapti testamentum per filij prateritiu idem filius suis alii ab intestato venientes reuocatur restituere hereditatem per fideicommissum hereditibus in illa scriptis, dec. 413. n. 9

Declara consensionem procedere, quando testator sciet habere filium vel nepotem illum prateritiu sciet si ignorauit, ibid. nu. 10. & redditum ratio, nu. 11. & seqq.

Clausula Codicillaris, nec etiam in testamento militis operatur quando nascitur Postumus de quo Testator non cogitauit, ibid. n. 12

Contenta in testamento Atria in quo nepos natus est prateritiu, nec ipsa post natiuitatem nepotis testamentum mutauit, an ex hoc resisteret contentura quod illum grauet, vel restituendi per fideicommissum hereditibus in eo scriptis, ibid. n. 18. Declara, num. 19

Clausula Codicillaris in testamento adiecto & concepta per verba futuri temporis operatur ut postumus prateritiu veniens ab intestato reuera sibi tantum vna quartae, vel duabus reliquam per fideicommissum hereditibus scriptis restituere teneatur, dec. 471. n. 3. 4. & 5

Declara hoc procedere, ubi prateritiu postumi est scilicet sciet, sciet si ignorauerit, quia tunc desit voluntas Testantis, cui ea clausula famulari debet, ibid. nu. 6

Et in vim dicta clausula postumus ignorauerit prateritiu an censetur fideicommissum grauetur ad fauorem heredis scripti, non sciet, ac si scietur esset prateritiu, quando Testator post natiuitatem postumi diu superuixit nec testamentum mutauit, ibid. nu. 7

Negatiuam sententiam multi DD. amplectuntur quoniam rationes expenduntur, ibid. n. 8. 9. 10. 11. & 13

Affirmatiuam vero sententiam sequuntur alij, ibid. nu. 14. & rationes pro affirmatiua adducte referuntur num. 15. 16. & sub num. 17. quod hunc opinionum consensum sensit etiam Rota, ubi pro affirmatiua allegari nequit decisio Put. 7. de testam. & sub num. 18. declaratur altera decil. 218. eiusdem Puti amplectens affirmatiuam sententiam, & sub nu. 19. quod neutra opinio habet approbationem Rota in terminis testamenti continentis institutionem alterius filij.

Ex clausula Codicillari, an testamentum in quo postumus fuit prateritiu substatuatur remittitur arbitrio Iudicis, ut scilicet ex qualitate temporis, & circumstantiis satisfaciatur an testator valuerit cum illo testamento decedens, ibid. nu. 20

Et clausula Codicillari innari nequit qui tanquam heres directus possessionem bonorum hereditarium capis quinimo dicta clausula renouasse censetur, ibidem num. 21

Et quatenus clausula Codicillaris suffragatur capere debet possessionem de manu succedentis ab intestato cum oere restituendi in vim clausula codicillaris, ibid. num. 22

Declara principalem consensionem non procedere quando non constat heredem se reuocasse ad successionem dictam, ibid. nu. 23

& Materialium.

Item, & in dubio censetur vix voluisse titulo magis proficuo, ibid. n. 23.

Clausula Concedens &c. Dans &c. tribuunt solennitatem capiendi possessionem propria auctoritate, dec. 63. num. 10.

Clausula Confito de reicidua exequatur non inficit executionem factam quando vix adeo res indicata, dec. 217. n. 10.

Clausula Confito de pzmiffis antequam purificetur suspendi in iudicium Indici dec. 174. n. 1.

Clausula confitio de tribus vel quod executioni locus sit intelligitur de sententiis validis, & iustis, vel saltem in substantia non diffiniendis, dec. 466. n. 1. & 2.

Clausula constituti potest a Notario extendi sub clausula ceteratis, ubi adeo consuetudo, dec. 63. n. 11.

Scante simulatione contractus non suffragatur, quia est accessoria, dec. 69. n. 4.

Transfert possessionem, dec. 403. n. 1. & dec. 513. n. 2. & dec. 418. n. 17.

Transfert possessionem manutenibilem prout erat penes constituentem, dec. 113. n. 1. & dec. 172. n. 10.

Et possessio sic translata probat contra habentem causam a constituto, ibid. n. 13.

Transfert in constitutarium possessionem civilem, & naturalem, dec. 305. n. 5.

Transfert in constitutarium possessionem ita ut ei sit data manusio non constituitur, decil. 285. num. 1. & dec. 390. num. 2.

Transfert veram possessionem in heredem quando est appositum in testamento cum clausula ex nunc prout ex tunc, dec. 332. n. 5.

Limita non procedere quando constitutum est appositum favore heredis absentis, nam ante testamenti acceptationem, & hereditaria aditionem possessionem in eum non transfertur, ibid. n. 10. & 12.

Apposita in testamento si dubitatur de substantia testamenti, sicut suspenditur illius effectus, ita suspensus debet tanquam accessorium, ibid. n. 14.

Et possessio capta de tempore, quo effectus constituti appositus in testamento reperitur suspensus, dicitur vacans, & quae erat apud defunctum eius morte expiravit, ibid. n. 15.

Ad effectum translationis possessionis vim habet actualis traditionis, dec. 426. n. 5.

Et generaliter adiecta super omnibus bonis omnium possessionem transfert in constitutarium, dec. 600. n. 4.

Transfert veram possessionem in emptorem, decil. 69. numero 9. & probat possessionem ad eius favorem, decisione 11. n. 9.

Non transfert in censuarium possessionem aut dominium fundi censuales quando est adiecta in instrumento census nec illam respicit, sed censum, dec. 311. n. 5.

Non transfert possessionem in constitutarium si penes constituentem tempore constituti non reperiebatur, dec. 665. num. 5.

Clausula Constituti in Instrumento census adiecta suffragatur pro obtinenda associatione non in censuarium sit translationis dominium vel possessio, cum hoc respectu respiciat rem censuaria sed censum, sed quia dat facultatem capiendi fructus rei censitae, dec. 310. n. 1. & 3.

Tribuit censuario facultatem capiendi propria auctoritate fructus rei censitae ad effectum sibi suis faciendi de fructibus census, ibid. n. 3.

Et vigore dictae clausulae competit censuario associatio contra tertium possessionem fundi censui, prout etiam competit feudatario census, ibid. n. 4. & 5.

Apposita in Instrumento census probat possessionem impotestatis census contra habentem ab eo causam, dec. 311. n. 12.

Adiecta in Instrumento donationis probat possessionem donatarii, ibid. n. 13.

Clausula Constituti in antiquis probat possessionem constituentis etiam contra tertium, & quod tempus ad hunc effectum reputatur antiquum, dec. 379. n. 16. & 17. Declara num. 23.

Ideo in antiquis probat possessionem constituentis, etiam contra tertium propter difficultatem probationis ab antiquitate resultantem, ideoque sufficit minor probatio; quia ratio cessat in constituto non appositus in Instrumentis antiquis, ibid. n. 18.

Vi possessionem probet in antiquis tempus litis mora demendum est, ibid. n. 13.

Clausula Constituti importat traditionem per modum factum, non autem per modum verum, ibid. n. 34.

Clausula Constituti sequitur naturam contractus principalis dec. 390. n. 6.

Clausula Constituti adiecta contractui erroneo nihil operatur, ibid. n. 10.

Adiecta in contractu in controuersiam deducto cum pendeat a validitate ipsius contractus non operatur, sed constituto datur manutentio, donec lis super validitate contractus terminetur, ibid. n. 17. Declara n. 20.

Clausula Constituti in dubio non praesumitur collata post mortem constituentis, dec. 403. n. 12.

Clausula Constituti probat constituentis possessionem, etiam contra tertium, quando pluribus adminiculis fuit, dec. 416. n. 10. & 12. ubi enumerantur adminicula, ex quibus possessio probatur.

Item probat possessionem constituentis contra habentem mediante causam ab eo, dec. 69. n. 2. & dec. 136. n. 37. & dec. 416. n. 10.

Item probat ad effectum Saluam, decil. 64. n. 13.

Item probat possessionem constituentis etiam in prauidicium habentis causam ab eo, dec. 497. n. 9.

Item probat in prauidicium constituentis etiam ad effectum manutentionis, dec. 283. n. 3. & 4.

Clausula Constituti aliaque possessionis translationis contenta in donatione pura transferunt possessionem in donatarium usque ab initio, dec. 426. n. 3.

Et talis possessio in donatarium translata nequit absque eius consensu sola donantis patientia, vel donatoris reuocatione auferri, non secus ac si actualiter possessio tradita fuisset dec. 426. nu. 4.

Clausula Constituti apposita in contrahentibus puris, & in sui origine irrevocabilibus, & in contrahentibus conditionalibus quid in utroque casu operentur, ibid. n. 6.

Clausula Constituti quando non cadit super certo corpore incerto ratione loci, & quate incertitudo cessat, ob quam suspenditur effectus constituti donec liquidesur, dec. 600. n. 3.

Clausula Constituti, necnon verba concede, dà, et trasfiscite inducunt dationem insolutum prioris obligationis extincta, dec. 637. n. 9. Declara n. 11. & 12. & seq.

Clausula Constituti apposita super bonis futuris operatur suum effectum ex die in qua bona acquiruntur, dec. 590. num. 13.

Clausula Cum facultate manutendi quem de iure suspendit executionem faciendam, sed factam non afficit, dec. 39. n. 12.

Declara hoc procedere quatenus executio facta sit legitima, secus si sit attentata, quia reuocari potest, ibid. n. 23.

Vi reuocationis redditus attentata ante gesta, dec. 440. num. 15.

Intellige quod antea non rite gesta, puta si infra decemdiu a die sententiae, vel post interpositam appellationem attentata emanantur, dec. 440. n. 16.

Secus vero post decemdiu, & ante interpositam appellationem ad executionem rite processum fuit, ibid. n. 17. ubi conciliantur decisiones contrariae.

Non impedit executionem antea factam, sed attentatum

Index Rerum,

redditi quicquid postea gestum est, dec. 382. n. 1

Transfert in Iudicem ad quem cognitionem validitatis possessionis aut sit attentata, necne, dec. 182. n. 18

Clausula Cum incidit dependens emergentia in commissione appellantis operatur, ut sit pendere dicatur super omnibus a principali dependentibus, quamvis ad speciem deducta non fuerint, dec. 462. n. 2. & 3

Clausula cum omnibus, & singulis iuribus, & membris, &c. restringitur ad rem venditam, nec ultra se extendunt, dec. 607. n. 16

Clausula dans, & concedens continet in ventre expliciendam licentiam capiendi possessionem fundi censui propria auctoritate, dec. 310. n. 7

Clausula Dedit. &c. est translativa domini, dec. 629. n. 17

Clausula De quibus, &c. Iuramentum, &c. apposta in Instrumento includit pactum de stando circa damna iuramento creditorum iuxta formularium Instrumentorum Urbis, dec. 359. n. 2

Clausula Dummodo tempore date presentium non sit alteri ius quaesitum, praeservat etiam iura promissi ab Ordinario, vel alio inferiori Colatore, dec. 128. n. 20

Facit executorem mixtum ad iudicia etiam **clausula**, Amoto, dec. 359. n. 19. & dec. 392. n. 9

Declarat conclusionem procedere, quando adest possessor, vel legitimus contraditor alioquin non obstat. dicta **clausula** Dummodo executor remaneat merus, qui potest se extrajudicialiter inferre, nec ab eius sententia datur appellatio, ibid. n. 10

Praeservat ius ad rem quaesitum ex precedenti praesentatione, ex qua praesentatus debet institui, quamvis nondum sequuta fuisset institutio, dec. 388. n. 38

Item praeservat ius praesentati a maiori parte, vel saltem aequali Patronorum, dec. 396. n. 9

Est praeservat ius ante quaesitum, ex praesentatione, dec. 164. n. 15

Item praeservat ius considerabile, ibid. n. 36

Est sub dicta **clausula** venit tantum ius praesentati, qui necessario debet institui, ibid. n. 38

Item est praeservativa iuris tertii, dec. 558. n. 11

Non praeservat ius quaesitum ex sola oppositione, etiam iuxta examinatorum approbatione, dec. 489. n. 14

Ius ex sola oppositione quaesitum non est considerabile, nec validum praesertim quando merita cooperatorum sunt aequalia, scilicet vero, quando alter ex illis est dignior, tunc enim ius ex dicta **clausula** praeservatum censetur, dec. 489. n. 15. & 16

Item non praeservat nisi ius validum, dec. 558. n. 15

Clausula Dummodo possessio sit vacans adiecta in mandato de inmittendo favore heredis ab intestato non suffragatur si ante possessione anteriori heredis scripti, dec. 513. nu. 3

Clausula Dummodo vius non sit de viribus huius **clausula**. vide in verbo Subrogatio.

Clausula Dummodo in Beneficiis huiusmodi se non intruserint, apposta in regula de trienniali intelligenda est non de omni specie intrusionis, sed de vera, & propria intrusione cum sit Constitutio penalis, dec. 445. n. 11. & 12. ubi redditur ratio.

Clausula Dummodo iura contra cedentem non retorquantur, operatur, ut cessionarius iuribus cessis contra cedentem vii possit, dec. 77. n. 1

Clausula Dummodo infra terminum ad articulandum litterae expediantur, & quod interim non censetur inducta lis in commissione apposta operatur, ut non censetur lis aliqua inducta literis non expeditis, dec. 1. n. 16

Clausula Et prout Procuratori videbitur, & placuerit adiecta in mandato Procura continet certam formam contrahendi iuxta formam, & tenorem Brevis Apostolici referenda est ad alia non disposita in Brevis ne mandatis videatur

incontinenti se corrigere, dec. 98. n. 18

Et stante forma praescripta contrahendi eribuit facultatem procuratori contrahendi ad libitum, & renunciandi Iuri eius principali quaesito, ibid. n. 19

Est referenda est arbitrio boni viri, ibid. n. 20

Clausula, Et prout expediri videbitur apposta post dispositionem, nihil certum continentem, & qua censetur in tempus futurum, importat conditionem, dec. 152. n. 3

Adiecta in decreto Ordinarii de vinea scienda redditu conditionalem ipsam substantiam decreti, dec. 152. n. 2. & 4

Clausula Et ulterius constat ex verbis augmentativis, dec. 430. n. 10

Est est noue, & independentis orationis inceptiva, ibid. n. 12

Clausula Ex nunc efficit ut actus ob inhabilitatem agentis retro nullus incipiat esse validus ex habilitate nunc agentis, dec. 458. n. 13

Clausula Ex nunc prout ex tunc sequata implemento retrotrahitur ad diem contractus ad effectum translationis domini, dec. 662. n. 12

Amplia etiam in concursu tertij, qui medio tempore ius acquisivit, dec. 662. n. 12

Clausula etiam si inter aliquos lis adiat, &c. non probat existentiam litis, sed solum praeservat gratiam a subreptione, quatenus lis existat, dec. 433. n. 10

Clausula Et committitur in forma dignum in gratia subrogationis operatur, ut subrogatio concessa dicatur rigoro, maxime quando in literis Papa non subrogat, sed executori subrogari mandat, dec. 545. n. 16

Et talis **clausula** non inducit necessitatem subrogati scilicet examini subiciendi, dum tempore praesentis principalis iam fuit examinatus, & approbatus, dec. 545. n. 18. Declara. n. 27

Clausula Gratiosè concedimus importat concessionem feudalem, quia etiam feudum dicitur donatio non quidem oberrima, nisi per viam allodii transfertur vile, & directum dominium, dec. 558. n. 15

Clausula Ita quod Inhibitio non afficiat quatenus actum sit vigore obligationis Cameralis, vel alterius processus executivus, operatur, ut inhibitorio vigore dicta commissionis obtemperare non reddat attentata executionem concernentia, dec. 331. n. 2

Et dicta **clausula** solet apponi in commissionibus obtemperanti, ut dicitur sotto la banca, ibid. n. 9

Item apponi solet praeservatio iudicii possessoris, quando oppositum fuit ab appellante fuisse actum Iudicio possessoris, ibid. n. 10. & 13

Clausula Ius, & iustitiam, in monitorio contenta operatur, ut condemnare possit nedum ad fructus decursus, pro quibus actum fuit, sed etiam ad decurrendos, dec. 204. num. 3

Clausula Non obstant consuetudine, &c. intelligi debet de alia consuetudine, quam approbata, dec. 28. n. 12

Clausula Non alias aliter, nec alio modo in reservatione beneplaciti Apostolici illius necessitatem inducit, quamvis alias eo opus non esset, dec. 660. n. 13

Et includit pactum resolutionis in casum non obtemperanti infra terminum praefixum etiam absque interpellatione, ibid. n. 14. & 15

Clausula Non alias aliter, nec alio modo cadens super duplici determinabili copulatione concepta nempe beneplacito, & incursu caducitatis, utrumque aequè determinat, & qualificat, ibid. n. 16

Clausula Non retardata executione sententiarum contenta in commissione restitutionis in integrum operatur, ut non possit illarum executio retardari, nec principaliter, nec incidenter, dec. 101. n. 8

Et vigore dicta **Clausula** censetur Iudici, qui ultimum tulit sententiam, vel alteri in eius locum subrogato referenda

& Materialium.

operum facultas exequendi dictas sententias, ibidem num. 9

Clausula Ordine prædicto servato, quomodo intelligatur? dec. 334. n. 15

Clausula Omnia, & singula est præcisæ, & nihil, vel minimum instans relinquitur, dec. 32. n. 41

Et equipollet Clausula in omnibus, & per omnia, ibidem n. 42

Clausula Ordine, quo supra, si est adiecta in ratione agnationis, tunc censetur repetita persona gravata, necnon ordo succedendi supra dispositus, iuxta ultra illas fideicommissum non extendatur dec. 297. n. 27

Clausula Omni meliori modo apposta in decreto Iudicis absque ditione, Et, non substituit processum ex alio remedio dieris, dec. 181. n. 10

Adiecta in collatione beneficii non efficit, ut substituat alium collationis alio modo contra voluntatem agentis, dec. 212. n. 25

Adiecta in legato quid operetur, dec. 132. n. 19

Apposta in legato tunc operatur, quando scilicet legatum substituitur nomine pæne, nec aliunde apparet, quod restat voluerit, hoc nomine tantum relinquere, secus vero in casu contrario, ibid. n. 20

Clausula Omni meliori modo non alterat claram voluntatem Testatoris, qua operatur quidem, quod alius valeat omni meliori modo, sed non inducit modum contrarium contra mentem expressam, ibid. n. 21

Clausula præservativa, Sine præiudicio iurium apposta in actu traditionis possessionis præservat tantum iura in petitoria, non autem in possessoria, & traditur distinctio de præservativa adiecta a Iudice, vel ab ipsa parte, dec. 427. num. 4

Clausula Præservativa adiecta a Iudice non suspendit possessionis acquisitionem, sed cautionem cum resolvit postquam de alterius iuribus confiterit, & interim manutenendus est possessor, ibid. n. 5

Secus vero quando possessio elicitur ex actu provisionali cum simili clausula emanato, ibid. n. 6

Clausula præservativa litterarum Apostolicarum semper apponi solet in commissione iactationis, iactationum, dec. 461. n. 18

Clausula præservativa processus executivi in commissione, quamvis adscit non tamen ex ea præservatum censetur Iudicium possessorium, dec. 331. n. 16

Clausula Ponens, & Constituens, &c. translationem importat, dec. 631. n. 16

Clausula Præcavi ex statuto Bononie includit constitutionem ex nunc prout extunc, & possessionem manutenendi intransfert, dec. 600. n. 1

Clausula Partito iudicato ante totalem partitionem nullam Iudici tribuit iurisdictionem, dec. 167. n. 27

Conditionem importat dec. 126. nec suffragatur non dolo de partitione, ibid. n. 2

Nec datur absolutio a censuris laici in curia nisi prius partito iudicato, ibid. n. 3

Clausula pacta executiva, &c. continet facultatem ingrediendi bona debitoris propria auctoritate sub qua ex sui natura includitur hypotheca, dec. 343. n. 9

Item continet pactum revinendi bona Iure pignoris pro defensione emptoris, & sic in verbis hypothecam, ibidem num. 10

Clausula quocunque Iure, titulo, sine causa nobis pertinet, & cum omnibus suis iuribus, &c. in concessione quid importet dec. 358. n. 8. 9. & seq.

Clausula quam & quas est apta ad inducendam litem super titulo beneficii, data præexistente alienius provisione, dec. 187. n. 14

Clausula quam & quas adiecta in commissione appellationis operatur ut Iudex appellationis procedere valeat

ut in prima, etiam non renovata prima sententia, dec. 468. num. 6

Clausula quam & quas cum omnibus incidit. &c. operatur ut inchoari possit unum Iudicium independens a quocunque alio præcedenti, dec. 198. n. 6. & dec. 258. n. 21

Operatur ut Iudex valeat novum Ius canonizare vigore dicta clausula ad præmissa non restricta, dec. 170. n. 6

Præsertim quando dicta clausula super novo Iure suis deducta ad speciem, ibid. n. 7

Dicta clausula comprehendit omne Ius etiam futurum ex quacunque causa, ibid. n. 22

Operatur, ut procedi possit tanquam in prima, ibidem num. 15

Non operatur nisi deducatur ad speciem, dec. 43. n. 44

Operatur ut omnia accessoria, & annexa sint in commissione comprehensa, dec. 116. n. 7

Clausula quem inalectum in Constitutione san. mem. Clementis VIII. super provisione beneficiarum.

Dioecesis Calaguritane tribuit facultatem beneficiis presentandi quem digniorem iudicaverint arbitrio boni viri, dec. 371. n. 11

Clausula Quovis alio Iure in renunciatione si apparet restricta ad bona alicuius non se extendit ad bona alterius, dec. 7. n. 18

Clausula Rogans me Notarium, &c. in fine Instrumenti renunciationis posita quid denotet dec. 632. n. 11 & 12. & declaratur doctrina Molpæ. n. 13

Clausula Salvo Iure apposta in libello non excludit excessum sententie condemnantis ad certam summam, quia ad hunc effectum debet attendi sententia, licet libellus aliter conceptus sit, dec. 547. n. 8

Non suffragatur creditori exigenti ratam crediti pendente Iudicio ad effectum saluandi sententiam ab excessu sed tenebatur in prosecutione causa petere residuum, non secus ac si fuisset detecta aliqua solutio ante libellum, ibid. n. 11

Clausula Salvo Iure est de sui natura præservativa, dec. 341. n. 14

Et tales clausulae non dicuntur contraria fallo nec factum destruant, sed mentem animamque declarant, ibid. n. 15

Clausula Salvo, & reservato beneplacito contenta in secunda parte sententie non censetur restringere ac limitare disposita, & expressa in prima parte, dec. 298. n. 8

Clausula Salvo, &c. nihil de novo dat, dec. 175. n. 7

Clausula sine præiudicio Iurium modificationem, & conditionem importat dec. 541. n. 10

Intelligenda est quatenus Iura competant, decisione 156. num. 21

Clausula sine præiudicio litis pendencie ac Iurium præservat Iura in litem deducta; iuxta id ad cuius favorem emanavit agere possit ad renovationem attentatorum, dec. 182. n. 5

Clausula sine præiudicio Iuris tertii semper subintelligitur in gratia revalidatoris dec. 614. n. 7

Clausula sine præiudicio præservat Iudici a quo potestatem procedendi ad alteriorem executionem, non autem impedit quin Iudex ad quem possit executionem, si nulla aut iniusta sit revocare per viam retentionis, dec. 218. nu. 2. & 3

Clausula sine præiudicio ultetioris executionis adiecta in commissione restitutionis in integrum solam operatur ut Iudex possit ad ulteriorem executionem procedere absque vitio attentatorum, sed non efficit, quod causa dicta possit terminata per rem iudicatam, dec. 219. n. 9

Clausula sine præiudicio excludit consensum, ac præservat Iura impugnantia, ac alia quacunque competentia, dec. 13. n. 14

Clausula sine præiudicio operatur solum ut Iudex appellationis possit principaliter de possessione, & retentionis cognoscere non autem impedit quin Iudex a quo absque

Index Rerum,

vitio attentatorum valent ad executionem procedere, decif.

348. n. 7

Clausula sine praeiudicio praefertur executionem facillam ab attentatis, dec. 352. n. 2

Clausula si per diligentem examinationem, &c. intelligi debet de examine facto vel faciendo quatenus antea factum non sit, dec. 345. n. 19

Clausula sine praemisso, siue alio quouis modo, &c. operatur ut Papa etiam per viam resignationis conferre voluerit, dec. 358. n. 9

Clausula siue praemisso, siue alio quouis modo, &c. dispositioni Sedis Apostolicae specialiter vel generaliter referuatum existat &c. comprehendit tantum modum dispositionis narratum, dec. 361. n. 34

Clausula si quid exequendum quando constas de bono Iure praefert viam executionis pro noua relaxatione mandati, dec. 374. n. 25

Futuram executionem suspendit donec de exceptionibus contra mandatum appositis cognoscatur, dec. 404. n. 1

Clausula sine aliqua contradictione praeuia renuntiatione cuiusque exceptioni operatur ut non possit a sententia appellari, dec. 526. n. 17

Clausulae summarie simpliciter, & de plano excludunt solemnitates Iuris positivi, & Iudicium executionis admittunt, dec. 197. n. 3

Remittit necessitatem libelli, & contestationis litis dec. 272. num. 5

Clausula subdala claudit os partii ac Iudici non obtenta erit aperiens, dec. 161. n. 13

Ac tollit facultatem aliter indicandi, ibid. n. 16

Clausula subministratis sumptibus litis adiecta in commissione appellationis tanquam conditionalis non operatur ante actualem sumptuum litis subministracionem, dec. 113. num. 15

Adiecta in commissione appellationis non parit appellato actionem ad petendum litis sumptus quatenus appellans commissione utatur, ibid. n. 19

Impedit exercitium Iurisdictionis inter partes ante adimplementum conditionis, ibid. n. 20

Et est dilatoria non peremptoria, ibid. n. 21

Clausula suppletes adiecta in confirmatione Apostolica defectum omnem submouet, & quae valida sunt, approbat, & quae inualida viuificat, ac roborat, dec. 261. n. 10

Clausula vocatis facit executorem mixtum, & inducit necessitatem citandi possessorem, decisione 408. n. 1. & dec. 428. n. 8

Clausula ut assertur excludit quancunque confessionem ex parte supplicantis, dec. 116. n. 9

Clausula veniendo il caso quid operetur, dec. 602. n. 26

Clausulae ad habendum, & constituti probant dominium inter constituentem, & constitutarium, dec. 144. n. 10

Et accedente titulo habili ad illius acquisitionem dominium transferunt, ibid. n. 11

Et cum transferant in donatarium verum verum donatarium dominium, ac possessionem proinde nequit super dd. resbus competere hypotheca, nec Saluanum, dec. 130. num. 11. Declara n. 14

Clausula ad habendum, & in perpetuum adiecta in Emphyteusi Ecclesiastica eam transitoriam efficiunt ad quoscunque extraneos, cum id importet perpetuitas a contrahentibus contemplata, dec. 483. n. 2. Declara n. 11. & 12

Praefertim quando in concessione adeft aliqua levis condictura pro comprehensione extraneorum, ibid. n. 3

Clausula ad habendum, & in perpetuum contenta in Emphyteusi Ecclesiastica restringitur iuxta naturam concessione, & eorum virtus penitus eliditur ab expressa prohibitione statim adiecta in odium extraneorum, & facultas ex dd. clausulae elicta restringitur inter ipsos comprehensos, ibid. p. 11

Clausula ad habendum, & in perpetuum non faciens Emphyteusim transitoriam ad extraneos quando adeft expressa prohibitio alienandi sine consensu Domini, dec. 357. n. 18. & 22

Clausula casu praedicto apposta in subsequenti substitutione vide in verbo substitutio.

Clausula accessoris sequuntur naturam contractus principalis, dec. 403. n. 8

Et tanquam tales recipiunt intellectum ab ipso contractu, dec. 396. n. 18

Clausula Amplissima importantes facultatem alienandi inter diuidentes si respiciant tempus futurum, & personam heredum, & successurum important remissionem fideicommissi, dec. 158. n. 15

Clausula ceterata possunt extendi a notario, & tali extensioni standum est, dec. 214. n. 17

Extensionem recipiunt iuxta formularium Instrumentorum Vrbis, dec. 310. n. 6. & dec. 359. n. 3

Possunt a Notario extendi licet addi nequeant ex integro dec. 158. n. 1

Clausulae generales, & amplissima remissionis restringuntur ad specificata, & causam ibi expressam, decilio. 7. num. 17

Clausulae generales in commissione cum eorum emergent, & incident, sunt intelligenda circa causas, & actiones intentatas, dec. 38. n. 4

Generales restringenda sunt ad causas supra expressas, dec. 341. n. 26. & dec. 349. n. 15. Declara n. 17

Generales in mandatis procura potius ex stylo Notariorum, quam ex consensu constituentium adiciuntur, dec. 341. num. 31

Generales ut plurimum de stylo Notariorum apponitales, dec. 483. n. 12

Clausula adiecta in mandato procura, Et generaliter promittens, &c. importat mandatum cum libera, decif. 500. nu. 36

Clausula Instrumenti nihil operatur si ante illius multitudine, dec. 223. n. 7

Clausula Instrumentorum possunt a Notariis abbreviari Ciuitate Bononia iuxta dispositionem decreti Legati, & sic abbreviatae intelliguntur extensa prout de verbo ad verbum in formulario descripta reperiuntur, decilio. 198. num. 2

Clausula vniuersales restringuntur ad causam in transactione expressam nec comprehendunt Ius de eo tempore non exercibile, dec. 492. n. 36

Clausula plures translatina possessione fauore creditoris vnitim operantur, nec vna ante aliam operatur, sed omnes simul iuncte quasi pluribus manibus possessionem in creditorem transferant, dec. 417. num. 5

Clausula executionis interpretari debent quantum fieri potest ut congruant dispositioni, ne repugnantia in eodem Instrumento continetur, dec. 629. n. 23

Clausula gratiae principalis continent facultatem expediendi subrogationem gratiosam, & inquit ante expeditionem subrogatio est solum in potentia, quae est quid diuersum ab ipsa subrogatione, dec. 455. n. 42

Clausula subrogationis cum semper soleant apponi supplicatione gratiae principalis ipsa petitio gratiae principalis includit petitionem subrogationis tanquam de stylo ad illam consuetudine eique solita amittit, ibid. n. 48

Clausulae extensis a Notario de Instrumento rogato standum est dec. 19. n. 15

Et clausulae extendi debent iuxta styllum partem Notarii rogati potius quam generalem aliorum Notariorum, ibid. n. 16

Et de stylo creditur illius assertioni, ibid. n. 17

Clausura Monialium soli Episcopo demandatur etiam in Monasteriis Monialium, dec. 459. n. 24

Clericali

& Materiarum.

Clericatus probatur ex litteris patenitibus Ordinarii, dec. 106. num. 17. & dec. 187. num. 3. & dec. 405. num. 7. & dec. 358. n. 1.

Item ex approbatione ordinarii ad curam animarum, ex qua refertur presumptio clericatus, quia non cadit nisi super persona Clerici, dec. 146. n. 3. & dec. 189. n. 8.

Item ex testibus deponentibus se vidisse aliquem celebrare iuramentum quae optima ratio ad illam probandam, dec. 146. num. 2.

Clericus bona communia cum laico si possidet, tunc tenet conueniri debeat coram Iudice Ecclesiastico ratione personae clericici, dec. 136. n. 4.

Clericus de genere suadatoris si quis in fundatione vocetur ex quibus huiusmodi qualitas probata remaneat, dec. 189. num. 4.

Clericus non ligatur statuto laicali concedente viam exterraniam, dec. 272. n. 7.

Nec contra cum fernaum est in foro Ecclesiastico statutum laicale, idque ex defectu potestatis ac voluntatis statuendum, ibid. n. 6.

Clericus non comprehenditur sub statuto laicorum etiam si a Sede Apostolica confirmato ex defectu voluntatis statuendum, dec. 619. n. 33.

Presertim quando de clericis aut personis Ecclesiasticis statutum nullam mentionem fecit, nec videtur verbis vniuersalibus aptis illis comprehendere, hoc enim casu censetur facientes voluisse aliquid statuere contra libertatem Ecclesiae, ibid. n. 34.

Clericus comparens coram Iudice laico, an utatur statuto laicali, ibid. n. 36.

Clericus tenetur comparere coram Iudice laico quando res conueniens est laicis, ibid. n. 37.

Clericus quoad decisoriam an ligetur legibus laicis, ibid. n. 38.

Clericus fideiusor reputatur idoneus quando agitur de fideiusoribus conuentionalibus: quicquid sit de Iudicialibus, & praetoriis, dec. 391. n. 21.

Clericus pauperior alias idoneus preferri debet in affectione beneficii alteri etiam magis idoneo, decisione 467. num. 31.

Clerici hereditas non comprehenditur sub statuto laicorum, dec. 521. n. 3. & seq.

Clerici non ligantur statutis laicorum quamuis sint a Sede Apostolica confirmata, nisi in eis fiat expressa mentio clericorum vel ad versus apta illis comprehendere, dec. 272. n. 9. & dec. 288. n. 35.

Amplia quamuis statuta sint rationabilia, ibid. n. 37.

Clerici ideo non comprehenduntur sub statutis laicorum, quia non possunt laici in specie de personis Ecclesiasticis neque de eorum bonis directe, nec indirecte disporre, dec. 521. num. 4.

Clerici ligantur legibus civilibus ubi Ius Canonicum non disponit, quod procedit ab expressa Papae approbatione, dec. 615. n. 20.

Talis namque approbatio non porrigitur ad leges postea latae, & multo minus ad statuta, & reseruit distinctio Hostiensis inter Ius civile Romanorum, & statuta, ibidem num. 21.

Clerici, & persona Ecclesiastici vti possunt constitutionibus laicis tanquam priuilegiis, dec. 648. n. 22.

Clerici ligantur statutis laicorum prohibentibus alienationem bonorum in Forenses quando sunt concepta in rem, dec. 466. n. 17.

Presertim quando non prohibent absolute alienationem, sed cum licentia Principis, ibid. n. 18.

Clerici non afficiuntur statutis laicorum ex defectu potestatis, dec. 466. n. 19.

Clerici non comprehenduntur sub statuto laicorum prohibente alienationem in forenses, nam alias laderetur libertas

Ecclesiae, nec cuiquam licitum esset in personam Ecclesiasticam per viam ultima voluntatis alienare, ibid. n. 20. & 21.

Non attento, an statutum loquatur in personam vel in rem, vel an simpliciter prohibeat, vel cum certa solemnitate nam semper minuitur Ecclesiae libertas, & immunitas clericis concessa tam circa acquisita quam acquirenda, ibid. n. 22.

Et hanc distinctionem ad effectum ne statutum comprehendat clericos semper reiecit Rota Romana, ibidem num. 23.

Clerici non presumuntur rixosi, dec. 355. n. 10.

Clericorum bona patrimonialia quae sita arte clericatum superueniente clericatu extent de potestate laicorum, dec. 321. n. 6.

Contra clericos aequi ac laicos in statu Ecclesiastico Ius redditur, dec. 391. n. 2.

Coactio siue error non presumitur in actu geminato, dec. 306. n. 14.

Coacta solutio vide in verbo solutio coacta.

Coadiutoria. Gratia coadiutoria non conceditur ita exarata ad praebendam iam optatam ut canonicus coadiutus aliam non possit obtinere, dec. 672. n. 14.

Coadiutus habens coadiutorem cum futura successione an impediat optare praebendam piorem: dec. 672. num. 3.

Gonzal. gloss. 34. num. 97. affirmat, quando futura successio est concessa coadiutori quoad per eum optatam, quia tunc nullum ad id inueniunt quod obstat, nec gratia coadiutoriae quae est principaliter ad fauorem illius concessa debet illi esse notius, ibid. n. 4.

Secus vero quando futura successio est concessa in gratia coadiutoria quoad canonicatum, & praebendam ordinariam illi annexam dumtaxat absque illa praebenda, in qua cadit optio, ibid. n. 5. & redditur ratio n. 6.

Et hanc Gonzal. distinctionem sequitur Castropal. qui etiam ponderat rationem secunda partis dictae distinctionis ibid. n. 7. contra n. 8. ubi distinctio Gonzal. reicitur, & firmatur posse coadiutum utroque casu optare.

Coadiuti canonicatus quemadmodum transiit in coadiutorem, ita transiit praebenda per coadiutum optata ex vi subrogationis, ibid. n. 10.

Codicilli sunt vna, & eadem dispositio cum testamento, & eodem momento mortis Testatoris sortiuntur effectum, dec. 80. n. 30. & dec. 137. n. 49.

Declarata conclusionem procedere quoad ea quae sunt Iuris, secus vero quoad ea quae sunt facti, d. dec. 137. n. 50.

In codicillis si omnia in testamento contenta fuerint confirmata habent ac si verba testamenti esset explicite repetita in codicillis, dec. 80. n. 29.

In codicillis si Testator moriente grauato sine filiis reliquerit vxorem eiusdem grauati usufructuaria ex hac dispositione elicitur affectio Testatoris erga feminam eamque inclusio in verbis communibus fideicommissi, decisione 129. num. 17.

Declarata conclusionem non procedere hoc casu, nam non bene inferitur ab usufructu ad proprietatem nec est inconueniens, quod Testator praeilexerit vxorem grauati ac post eius obitum agnationem conferre voluerit, ibidem numero 18.

Item Declarata non procedere in dispositione codicillari, quia non nocet vocatus ex fideicommissi antea facti in contractu cum stipulatione Notarii pro absentibus, & nascituris quicquid dicendum esset si in ultima voluntate, ibidem num. 19.

In codicillis si omnia in testamento contenta confirmantur talis confirmatio duas continet dispositiones principaliter distinctas, nempe legatum, & institutionem in legitimam, dec. 137. n. 41.

In codicillis si Testator mandauit quod bona remaneant

Index Rerum,

inter filios diuisa, prout ab eo diuisa fuerunt censetur etiam confirmasse fiduciarius prout fuerat in diuisione dispositum, dec. 107. n. 28

A prioribus codicillis censetur Testatorem recessisse si in ultimis contrarium disposuit, prout disposuerat in primis, ibid. n. 29

In codicillis non censetur mutata voluntas expressa in testamento, nisi circa id quod in illis disponitur, & est incompatible cum testamento dec. 247. n. 35

Cohæres tenetur reddere rationem alius cohæredibus de bonis administratis, necnon bona hereditaria possessa conferre dec. 630. n. 3

Cohæres ex quibus probetur, quod possessionem dimiserit? ibid. n. 4

Inter cohæredes plures agi nequit Iudicio inmissionis sed actione familia Hercifunde, ibid. n. 24

Declarata procedere quando omnes cohæredes possident alius secus, nam alio familia Hercifunde non competit, non possident, ibid. n. 25

Collatio beneficii secularis facta regulari, absque dispensatione Apostolica non subsistit dec. 360. n. 5

Collatio beneficiorum secularium in Territorio Episcopi spectare potest ad Abbatem Regularem, dec. 339. n. 7

Collatio beneficii vacantis per resignationem factam in manibus Pape fieri nequit ab Ordinario, dec. 358. n. 6

Collatio beneficiorum existentium in Ecclesia Collegiata non spectat ad Episcopum, dec. 268. n. 5

Collatio facta ab Episcopo, quo casu eum non constituit in quasi possessione libere conferendi in concursu paruum dec. 368. n. 11

Collatio beneficii simplicis facta digno omisso digniori tenetur, dec. 371. n. 1

Fallit quando ex aliqua speciali constitutione Ecclesie cautum est, quod beneficia dignioribus conferantur, ibidem num. 5

Prout adest in Diocesi Calaguritana specialis Constitutio fa. me. Clementis VIII. ibid. n. 6. & seq.

Collatio effectum sortita dicitur si beneficium deinde vacet per obitum prout dec. 433. n. 1

Item effectum probatur ex subsecuta possessione beneficii ex permutatione successu facta post longum tempus, quicquid sit quando breue tempus intercessit, ibidem num. 2. & 3

Collatio effectum non sortita non constituit collatorem in quasi possessione conferendi, dec. 268. n. 9

Collatio non effectum non attenditur, dec. 436. n. 13

Collatio quod non habuerit effectum in personam alicuius ex quibus desumatur dec. 433. n. 14 & seq.

Collatio facta a Vicario, qui simul est Canonici una cum Capitulo licet fuerit ob prebeminentiam expressum nomen Vicarii, nihilominus facta censetur a Vicario tanquam uno de corpore capituli dec. 234. n. 23. & decisio. 246. num. 23

Et vt principaliter facta dicatur, non vti Canonico sed vti Vicario, nomen Vicarii ante Capitulum exprimi debet, ibid. n. 25

Collatio facta ab Archiepiscopo, qui etiam canonicus facta censetur, vti canonicus, vel vti Archiepiscopo dec. 41. n. 24

Collatio quod presumatur potius facta ex titulo, quo valida est, quam ex titulo, quod est invalida non procedit praesumptio, quando pariter se refrinxerunt ad certum nomen, & titulum illam sufficere cogitantes, ibid. n. 26

Collatio facta a non habente potestatem conferendi non suffragatur, dec. 268. n. 1

Collatio facta de consensu alicuius non constituit in quasi possessione conferendi, nisi cum eadem qualificatione consensus, ibid. n. 12

Collatio facta ab Episcopo de consensu alterius ei necesse

quoad liberam collationem, dec. 268. n. 14

Collatio differt a mandato de conferendo, ibid. n. 2

Collatio differt ab actu approbationis persona pro exercitio cura animarum, & ex tali approbatione non inferuntur ad Ius, seu possessionem conferendi, ibid. n. 16 & 17

Collatio de beneficio tanquam de dignitate tenetur si non est dignitas, sed officium, dec. 325. n. 16. 17. & 18

Collatio de beneficio non vacanti ex causa resignationis nulla, licet post obitum resignantis fuerit admissa, & tunc admissio non retrahitur, dec. 351. n. 19

Collatio per obitum resignantis infra viginti dies est nulla, & irrita ex dispositione Regula de viginti de decisionibus num. 26

Et quo casu regula locum habeat? ibid. n. 27. & seq.

Collatio ordinarii ex falsa causa vacationis nulla est, dec. 358. n. 22

Collatio conditionalis non purificata conditione nullam Ius tribuit prout dec. 431. n. 7

Collatio vigore alternatiue incompatibilis est cum simultanea capitulo, dec. 436. n. 17

Collatio ex quibus reddatur subreptitia dec. 667. n. 8

Collatio plena dicitur spectare ad Episcopum ex sola potestate providendi absque facto alterius instituentis, dec. 110. nu. 11

Collatio non suffragatur nisi constet ad collationem spectare conferendi, dec. 268. n. 3

Collatio simultanea inter capitulum, & ordinarium collatorem operatur, vt indultum conferendi reservata competens Cardinali suffragetur etiam Capitulo, nam sublato obstaculo reservationis potest capitulum conferre simul cum Cardinali, prout potest circumscripsi reservatione dec. 234. n. 12. & 13

Contrarium disponitur in Constitutione san. me. Urbani VIII. videlicet quod beneficia in mensibus reservati vacantia conferant soli Cardinales absque capitulis, & aliis ordinariis dispositionem habentibus contrarium, vel diuisionem cum Cardinalibus, ibid. n. 14. & dec. 241. n. 7

Et licet collatio sit alium simultaneum est tamen in solidum apud utramque, & sic diuisionem respectu exercitii, dec. 234. num. 16

Collatio simultanea, licet competat Pralato, & Capitulo sunt tamen duo corpora separata, quæ ad inuicem non confunduntur, ibid. n. 28

Collatio simultanea temperat collatoribus pro dimidia, ibid. n. 32

Collatio simultanea Episcopi, & Capituli non tenet pro parte Episcopi, nec minus subsistit pro parte Capituli, ibid. n. 34

Collatio simultanea quando est diuisa inter collatores, & mediante concordia in alterutro solidatur potestas conferendi, tunc nullum potest considerari consortium, dec. 241. n. 11

Secus vero si solum sit diuisum exercitium conferendi per turnum, aut per genera beneficiorum quo casu adhuc provisiones omnes reputantur simultanea, cum etiam diuisio exercitii maneat indiuiduum ius conferendi, ibidem numero 12

Collatio quod fuerit facta nomine solius capituli colligitur ex verbis probabilitibus eiusdem collationis ex quibus constet eo nomine collatores interuenisse, ibid. n. 19

Item ex verbis cuius collatio, & omnimoda dispositio dec. qua demonstrat collationem fuisse factam ex potestate competente soli capitulo, ibid. n. 20

Verbum omnimoda in materia collationis plenam & absolutam potestatem conferendi importat, ibid. n. 21

Collatio simultanea Capituli, & Episcopi facta a solo capitulo subsistit stante absentia Episcopi dec. 418. n. 7

Declarata conclusionem procedere quando procedit rectius Episcopi de facili non spectatur, nec Episcopus collationi capituli in tempore contradixit, ibid. n. 9

Et

& Materialium.

Et ratio redditur, num. 11. ubi quod non contradicendo in tempore videtur tacite approbasse collationem capituli, scilicet cum ubi oportune contradixit, tunc neutra collatio tenet, & nu. 12.

Collatio quando est simultanea Capituli, & Episcopi, tunc Episcopus, & Capitulum considerantur duo corpora distincta, quia ad invicem non confunduntur, ibid. num. 10.

Collatio solius ordinarii in beneficiis simultaneè collationis cum capitulo est inefficax, dec. 436. n. 2.

Collatio simultanea probatur ex pluribus Instrumentis simultaneè collationis pro tempore factis, dec. 436. n. 4.

Ad collationem simultaneam probandam sufficit consuetudo quadragenaria etiam absque titulo, ibid. n. 5.

Super collatione simultanea statuitur confessionibus Ordinarii etiam in praedictis successorem prefertim quando dicta collationes sunt admittitales, ibid. n. 7.

Est sufficiens ad hunc effectum, quod confessio habeat pro se allegantiam sue presumptionem Iuris communis, ibidem num. 7.

Collatio simultanea privatur ab Episcopo prout censetur exclusà eo ipso, quod capitulum ex dispositione Iuris communis, vel ex prescriptione completa simultaneam adquisierit, nisi ex adverso probetur status contrarius legitime prescriptus, ibid. num. 8.

Alias enim presumitur, aut non evanescere rationes in mensibus ordinariis, in quibus tantum simultanea locum habet, vel continuatur etiam in futurum possessio capituli, ibid. num. 9.

Collatio simultanea excluditur ex ultimo statu ex sola quasi possessione Episcopi conferendi privative quoad Capitulum, quando questio pender inter collatores super Iure conferendi, sed tantum iure provisos super validitate collationis, ibid. n. 10.

Fallit conclusio quando per publica Instrumenta, vel partis confessionem incontinenti constat Ius conferendi ad alium pertinere, ibid. num. 11.

Collatio simultanea in mensibus tantum ordinariis locum habet, dec. 436. n. 14.

Collatio simultanea in beneficiis inferioribus Ecclesia Cathedralis non competit Capitulo una cum Episcopo iuxta opinionem Abbatis in cap. Cum Ecclesia Vulturana sub n. 8. de elec. dec. 467. n. 1.

Declarat opinionem Abbatis recipiendam esse, quando beneficiarii inferiores sunt profusus extranei à Capitulo Ecclesie Cathedralis, scilicet si ex aliquo Iure speciali sunt de gremio Capituli, quamvis non in omnibus actibus capitularibus admittantur, ibid. n. 2.

Collatio simultanea in beneficiis inferioribus Ecclesia Cathedralis competens Capitulo, & Episcopo non provenit ex officio generali Episcopi sed ex communicatione bonorum, de quibus sunt inflatur, ibid. nu. 3. & 4.

Et si ante longam possessionem Capituli conferendi in simul cum Episcopo intrat prescriptio, quod huiusmodi beneficia sunt fundata ex bonis communibus donec ex adverso contrarium probetur, ibid. nu. 5.

Capitulum existens in antiquissima possessione simultaneè conferendi tale Ius prescripsisse dicitur, ibid. n. 8.

Collatio simultanea in mensibus ordinariis locum habet, ibid. nu. 10.

Collationi Episcopi facta vigore alternativae si capitulum non contradicit, ex hoc non dicitur sibi praeiudiciale in mensibus ordinariis, cum talis collatio potius tendat in praedictum Papae, quam ipsum Capitulum, ibid. n. 13.

Ex tali collatione Episcopi in mensibus reservatis vigore alternativae non dicitur mutatus status antiquus simultaneae collationis in mensibus ordinariis, nec constitutum novum, ibid. n. 14.

Collatio simultanea si sit à solo Capitulo antequam Episcopus contradicat remanet in statu validitatis, ibid. n. 40.

Collatio quando est simultanea inter Capitulum, & Episcopum, tunc in imperatione est facienda mentio talis Iuris conferendi simultanei, quia si Papa vult praesentire Capitulum non praesentire Episcopum, dec. 487. n. 1.

Constitutio san. mem. Urbani circa simultaneam collationem inter Cardinalem, & Capitulum, excipit Capitulum Hispanen. ex quo habet consensum ex speciali statu illius Ecclesie capter dictam Constitutionem non censetur derogatum, dec. 241. n. 8.

In aliis vero Ecclesiis, in quibus consuetum provenit ex privilegio Summorum Pontificum, quod competere dicitur de Iure communis dicta Constitutio Urbani locum habet, ibid. n. 9.

Collationis simultaneae Episcopi, & Capituli beneficium praesumitur existens in Cathedrali, & dotatum de bonis communibus, dec. 436. n. 3.

Capitulum habens simultaneam cum Episcopo quemadmodum non potest in mensibus reservatis ei insuperare usum alternativae, ita neque ex eodem usu resultare potest contra ipsam prescriptio privativa in mensibus Ordinariis, ibid. nu. 19. & 20.

Ius conferendi privativum respectu simultaneè non dicitur ab Episcopo praescriptum ex collationibus factis in mensibus reservatis vigore alternativae, dum in dictis mensibus capitulum simultaneam non pretendit, sed tantum in mensibus ordinariis, dec. 436. n. 15. & 16.

Et Episcopo contulisse animo privandi capitulum ex quibus desumatur ibid. n. 16.

Verbum providere relativum ad personas Ecclesiasticas plenam collationem importat, decil. 110. n. 1.

Necnon alium non egentem confirmatione Superioris, ibid. n. 2.

De collatione plena quando agitur, tunc Ius in beneficia queritur proviso absque facto Superioris, ibid. n. 10.

Et collatio plena spectare dicitur ad Episcopum ex sola potestate providendi absque facto alterius instantis, ibid. num. 11.

Verba spectare, & pertinere in materia collationis significant proprietatem conferendi, dec. 241. n. 17.

Clausula omni meliori modo adiecta in collatione beneficij non efficit, ut subsistatur attas collationis alio modo contra voluntatem agentis, ibid. n. 25.

Collationis vim habet possessio tradita ab habente potestatem conferendi, & hoc ex praesumpta voluntate tradentis qui in necessariam antecedens censetur voluisse conferre, dec. 254. n. 11.

Declarat hanc praesumptionem voluntatem militare in traditione possessionis sponte facta, nec restricta ad titulum precedentem alterius collatoris, tunc enim non tanquam collator possessionem tradidisse dicitur, sed tanquam executor, ibid. num. 12.

In materia collationis beneficiorum consuetudo attenditur decil. 467. n. 9.

Collationis pertinencia ad Ordinarium resultat ex pluribus collationibus ab eo factis, dec. 635. n. 12.

In collatione, seu provisione fuisse fallam mentionem Iurispatronatus, seu etiam Iuris nominandi competentis de Iure communis ex quibus verbis elicitur, dec. 667. n. 23.

à Collatione ordinaria quando datur appellatio, dec. 237. num. 7.

Collationes quando non probant Ius conferendi ad aliquem spectare faciunt, tamen admittunt ad officium probandum alterius, decil. 268. n. 8.

Collatio bonorum tendit ad servandam aequalitatem inter succedentes, decil. 610. n. 42.

Collecta servanda sunt à possessore pro tempore, quo bona possedit, dec. 496. n. 1.

Collectoria Officium Collectoria confertur etiam in interim, dec. 114. n. 12.

F. 3. 11. 11

Index Rerum,

Collector dicitur vinum, etiam alius ad su in loco Collector, si nomen officii cuiusque sunt distincta, & circa diversa quilibet est vicus in suo officio, decil. 221. n. 6.

Collector deputatio an sit probanda per litteras patentes Cardinalis Camerarii a Notario, ac Testibus subscriptas, an vero sufficiant littere committentis cum eius sigillo absque manu Notarii, ac Testium subscriptione, decil. 299. num. 4. 5. & 6.

Collectoris deputatio an fuerit facta cum Iurisdictione attendi debet solitum Cardinalis Camerarii, ibid. nu. 12.

Collectores. Beneficia Collectorum, vide in verbo Subcollector.

Appellatione Collectorum prouentuum Camera veniunt etiam Subcollectores deputati ad exigendum decimas pro seruizio Imperatoris, dec. 221. n. 3.

Collectorum deputaciones fieri solent per acta Notarii Camerae, dec. 299. n. 10.

Collegium Scriptorum habet facultatem a san. mem. Pio V. deputandi ad nutum amouibilem subcollectorem annatarum, dec. 210. n. 5. & 12.

Licet habeat facultatem deputandi ad nutum amouibilem subcollectorem annatarum, tamen si deputatus ad vitam, non potest ea durante illum renouare, ibid. nu. 13. & 15.

Vel per talem deputationem ad vitam facultati sibi competenti renouasse censetur? ibid. n. 17.

Et quid si deputatus sit facta iuxta facultatem a Pio V. concessam? ibid. n. 18.

Collegia duo sue capitula in eadem Ecclesia si darentur monstruosum esset, & intolerandum, dec. 126. n. 11.

Colligantur non dicitur attenuare si capie possessionem extrajudicialiter a non colligante, dec. 148. n. 5.

Colligantis superstitis voluntas non proseguenda licet non eliciatur ex taciturnitate per aliquod breue tempus, quia de Iure canonico Ius proseguendi licet est perpetuum, dec. 276. num. 9.

Colonus si decimas soluit infuso Domino, tales solutiones non suffragantur, dec. 47. n. 5.

Nec potest Domino preiudicare, ibid. num. 6.

Colonus retineat possessionem defuncti dicitur illam retinere pro herede, & talis retentio habetur, ac si penes heredem ultimi possessoris existeret, dec. 532. n. 4.

Inter Colonum partiarum, & Dominum solutio decima dividitur, dec. 48. n. 16.

Quicquid sit in Colono, qui condaxit agrum pro certa annua pecunia, ibid. n. 17.

Inter Colonum, & Dominum quomodo facienda est diuisio fructuum? dec. 183. n. 8.

Colono non suffragatur privilegium exemptiuium a decimis, quod fuit solum privilegiato pro bonis, quae propriis manibus, & expensis excolit, dec. 505. n. 5.

per Colonos ex possessio hereditaria qua sita dicatur quantum requiratur? dec. 532. n. 9.

per Colonos retenta possessio non dicitur vacans, nisi in actu apprehensionis fuerint expulsi, ibid. n. 5.

Colonorum expulsio non requiritur, quando capitur possessio autoritate iudicis, ibid. n. 7.

Quinimo sufficit Colonorum recognitio, quando possessio est vacans, ibid. n. 8.

Collatio inter Matrem, & filios est concludenda probanda, nec ex solis praesumptionibus retardari debet dotis extractis, dec. 173. n. 9.

Collatio etiam conciliaria probari potest, dec. 383. n. 9. & dec. 394. n. 19. & 20.

Collatio praesumptio ex quibus elicitur? decil. 383. num. 15.

Commenda. Capacitas ad commendam obtinendam probatur ex admissione ad aliam consimilem commendam, a qua non fuisset admissus, nisi capax fuisset, decil. 212. num. 1.

Et capacitas sive probata continuata praesentatur, ibid. num. 2.

Et suffragatur quoad commendam eiusdem speciei, quicquid sit diuersa, ibid. n. 3.

Ad Commendam obtinendam incapax dicitur, qui alteri commendam, quam suauitauerat non renouauit, nec in ea quicquidualem residentiam fecit iuxta Statuta Religionis Hierosolymitanae, ibid. nu. 5.

Declarata ad hunc effectum solam suauitatem possit non sequi, nec litteris expediri non obviare ad residentiam, nec inducere impedimentum affectioni alterius commendae, cum tribuat ius ad rem accedente expectatiua magis Magistri, ibid. n. 6.

Ante Commendam suauitatem adeptionem, qui aliam allegatur Iuri, seu expectatiua commendae suauitatem remanere videtur, ibid. n. 7.

Ad Commendam obtinendam debitor communis ararii tempore vacationis commendae effectum incapax, quamuis solutio postea sequatur, nam illa non suffragatur, cum ad hunc effectum attendatur tempus vacationis, seu suauitatis, ibid. n. 8. & 10.

Ad Commendam obtinendam incapax ratione debiti communis ararii promouetur ex receptoria, siat administratione alterius commendae incipit a die redditionis computari ex dispositione Statuti cap. 38. de commun. xxi. ibid. nu. 11.

Declarata incapacitatem ex cap. 24. in odium debitorum communis ararii non tolli ex dicto cap. 38. de commun. xxi. nam administrator retinens pecunias Religionis, dicitur ad hunc effectum debitor etiam ante redditas rationes, & quare? ibid. n. 12. & 13.

Praeterea quando debitor non valet allegare debiti ignorantiam etiam ante redditas rationes, ut pote quia apud se retinuit libros, in quibus redditus, & impense adnotantur, ibid. n. 14.

Et ad hunc effectum incapacitas passiva ipso Iure inducitur obstat etiam si sit occulta, quicquid sit de incapacitate actiua, ibid. n. 5.

Incapacitas passiva licet sit occulta, nihilominus quoad ipsam incapacitatem habet suum effectum, nec illi debet eum malitia suffragari, ibid. nu. 16.

Statutum 24. S. Religionis quod comprehendat etiam Receptores communis ararii sancitum fuit in ordinatione 77. eodem titulo, quae vltimus procedit ad priuationem commendae, quam receptor Religionis debitor possidet, ibid. num. 17.

Et dicta ordinatione multo magis demonstrat incapacitatem debitoris ad commendam obtinendam, nam si nullus imitare quod est potentius multo fortius tollit Ius ad rem, quod est debilius, ibid. num. 18.

Tempus suauitatis attenditur ad effectum incapacitatis dec. 238. n. 7.

Debitor communis ararii efficitur ex statuto 50. qui existeret neglectis a debitoribus communis ararii, ibid. n. 19.

Ordinatio 77. imponit penam priuationis receptoribus non soluentibus debita, quibus pro solidatione computationum satisfacere tenebatur, nulla expectata sententia, ut in statuto 38. canetur quod idem receptores ex ipsa die rationem reddiderint sunt incapaces, decil. 238. n. 21. & 22.

Reliqua circa hanc materiam incapacitatis, vide in verbo statutum S. Religionis, & in verbo Ordinatio S. Religionis.

Incapacitas non dicitur incurra si tempore suauitatis commendae, adhuc pendet terminus sex mensium receptoribus praefixus ad reddendam rationem, quo pendente dicti requirit constare de debito, dec. 237. n. 19.

Incapacitas ad commendam obtinendam ex dispositione statuti 38. de commun. xxi. incipit post mensem a die solutionis condemnationis, ibid. num. 20.

& Materialium.

Ad commendam assignandam ex ordinationibus Religio-
nis Hierosolymitane requiritur avaritas, & capacitas,
decil. 370. n. 14.

Comes. Multi appellantur Comes, & Marchio-
nes, quoniam Comes, & Marchionatus non habeant,
decil. 355. n. 7.

Commissio appellacionis ligat manus Iudicis à quo,
itaque non possit amplius in causa se ingerere, dec. 324. n. 2.
Censetur circumducta per rescriptum Signaturæ mandans,
ut Iudex à quo iterum audiat, ibid. n. 3.

Eriam si sit obtemperans plena signatura non devolvit Iuris-
dictionem Iudicis à quo nisi appellans dicta commissione utra-
tur, dec. 617. n. 6.

Commissio appellacionis cum clausula subministratis
sumptibus litis, vide in verbo Appellatio, & in verbo
clausula subministratis.

Commissio appellacionis continens clausulas amplissimas
cominciden. dependen. emergent. &c. efficit, ut lis pendere
debet de deductione fuerit, dec. 462. n. 2. & 3.

Commissio ante illius incapacitationem, & citationem ad
dicendum contra non efficitur communis, nec causa attentata
minusque lis pendentiā inducit, dec. 384. n. 3.

Commissio admissionis ad causam munita clausula quam,
& quas cum inciden. & emergent. &c. porrigitur etiam
ad liquidationem fructuum, ut de appendiciis causa, decil.
355. num. 10.

Præsertim quando fructus, quorum liquidatio petitur sunt
pari integralis litis principaliter moti, ibid. n. 11.

Commissio avocatoria operatur statim absque alia citatio-
ne ad dicendum contra ea ratione, quia Princeps
avocando inbibere videtur Iudici in partibus, decil. 384.
num. 14.

Declarata non procedere, quando commissio avocatoria ema-
nans ad instantiam partis, tunc enim non operatur, nisi
pars rescripto avocatorio utatur, ibid. n. 15.

Commissio avocatoria operatur, ut omnia postea gesta sint
attentata, quia per eam litigantur manus inferiorum, etiam
absque alia citatione ad dicendum contra nam Princeps a-
vocando causam inbibere dicitur, dec. 592. n. 3.

Commissio avocatoria obtemperans postquam fuit attentatum
in preteritis inhibitionibus Rotales attentata non tollit, decil.
65. num. 9.

Præsertim si præcedentia attentata non fuerint in com-
missione narrata, ibid. n. 10.

Item si commissio continet in ventre conditionem dammo-
di in Rota causa non sit instructa, qua non purificata, nihil
potius in esse, ibid. n. 11.

Commissio coram Rege Cancellaria infra decem dies
præsentatur probatur ex illius subscriptione in calce commis-
sionis, dec. 9. n. 4.

Commissio continens clausulam Ita quod inhibito non
afficiat, quatenus actum fit vigore obligationis Came-
ralis, vel alterius processus executivi operatur, ut inhi-
bitio illius vigore obtemperans non afficiat executionem factam,
dec. 551. num. 2.

In commissione obtemperans ut dicitur sotto la banca regula-
riter apponitur clausula præservativa obligationis Cameralis,
ac processus executivi, ibid. n. 9.

Item apponi etiam solet præservatio Iudicij possessorij, quan-
do ab appellante fuit expositum fuisse actum iudicio possessorio,
ibid. n. 10. & 13.

In commissione quatenus ad sit clausula præservativa pro-
cessus executivi, non tamen ex ea præservatum censetur
iudicium possessorium, ibid. n. 16.

Commissio causa in paribus non facta mentione litis in
Rota est nulla tamquam supiens avocationem, decil. 370.
num. 23.

Commissio communis efficitur dicitur mediante citatione

ad dicendum contra, decil. 465. num. 7.

Commissio generalis, ac independens cum clausula
quam & quas totoque negotio principali operatur, ut
vigore ad clausularum inchoari possit novum iudicium in-
dependenter à quocunque alio procedenti, decil. 198.
num. 6.

Commissio obtemperans si fuit contra aliquem non vti parti-
cularem personam, sed vti habentem aliquam dignitatem,
tunc commissionis effectus & lis ad successores transiit, dec.
12. num. 3.

Commissio obtemperans à Signatura utraque parte informan-
te quoad reum item non inducit nam rescriptum Signaturæ
habet in ventre tacitam conditionem quatenus impetrans eo
viti velit, dec. 384. n. 5.

Nec talis conditio purificatur, nisi postquam per citatio-
nem ad dicen. contra vel alio modo actor iudicialiter fuerit
usus commissione obtemperans, ibid. n. 6.

Commissio obtemperans à Signatura utraque parte informan-
te operatur solum, ut ab initio commissio sit effecta commu-
nis ad effectum, ut altera pars ea viti possit etiam inuito im-
petrans quod alias facere non posset, ibid. n. 8.

Non tamen efficit, ut ante commissionis usum tribuatur
Iudici iurisdiclio, & lis pendere dicatur, ibid. n. 9.

ante Commissionis usum litis pendentiā non inducit,
ibid. n. 12. & 30.

Commissio declarationem recipit à prosequitis, dec. 340.
num. 1.

Commissio moderata de ordine Signaturæ operatur, ut lis
per eam inducitur expirare, dec. 384. n. 2.

Commissio restitutionis in integrum novam instantiam in-
ducit, dec. 263. n. 21.

Declarata hoc procedere ad effectum competentia iudicij,
secus est ad effectum restitutionis fructuum, ratio diversifi-
catis est, quia peremptoria instantia perent alicia causa, qua
tendunt ad litis ordinationem, sed non perit ius partis,
ibid. n. 22.

Commissio prima sufficit in Rota ex dispositione motus
proprij Pij IV. ut procedi possit super appendiciis causis,
dec. 536. n. 9.

Commissio subreptitia, vel obreptitia nullius est momenti,
dec. 592. n. 5.

In commissione regulariter venit ius futurum, decil. 38.
num. 6.

Commissione sanatoria stante quod examen fuit factum
cum interrogatoriis partis adversa tunc opponi nequit de
defectu citationis, dec. 79. n. 19.

Et ex quibus arguatur Papam scinisse examen fuisse factum
cum Interrogatoriis partis, ibid. n. 20.

Commissio si tribuit iurisdictionem Iudici, quam vti Iu-
dex ordinarius non habet reddit eum Iudicem delegatum,
licet alias in causa esset ordinarius, ibid. n. 22.

Commissio secunda obtemperans cum facultatibus contentis
in prima commissione operatur, ac si in secunda omnes
facultates contentæ in prima essent repetite, decil. 465.
num. 6.

In commissione iactationis iactationum semper apponi so-
let clausula præservativa executionis litterarum Apostoli-
carum, dec. 461. n. 13.

In commissione prime instantie terminus retro actionis
applicabilis non est est ad diem appellacionis, decil. 384.
num. 31.

Citatio ad dicendum contra commissionem ad iurisdic-
tionem fundandam omnino necessaria est alias enim ante
citationem, vel usum commissionis nec lis, nec appellatio
pendere dicitur, dec. 382. n. 5.

Ita ut quicquid medio tempore à die rescripti Signaturæ
usque ad diem citationis, aut usum commissionis novatum
fuerit, si aliud iudicium de sui natura est executivum non di-
citur attentatum, ibid. n. 6.

Index Rerum,

- Commissio usus ad effectum attentatorum attendi debet alias impuleri sub appellandi si cum statim possit commissio uti negligens fuit, ibid. 16. & 17*
- Commixtio rerum dominium non perimit, aut transfert nam utraque res commixta in sua substantia manet, ac separari potest, dec. 627. n. 24*
- Præsertim quando potest haberi certitudo rei vendita, ibid. n. 25*
- Commoditas ex fructibus medio tempore percepta estimabilis est, dec. 35. n. 8*
- Et facit cessare presumptionem fiducia, & nudi ministerij, ibid. n. 10*
- Commoditas percipiendi fructus officij est hypothecabilis, quod intellige durante vita hypothecantis nam resolutio iurisdic-tionis resoluitur ius receptoris, dec. 606. n. 36*
- Communicatio Sub generali communicatione privile-giorum non venit exceptio à decimis dininis nisi expresse concurrat derogatio cap. nuper de decim. dec. 386. n. 34*
- Communio, & dominium spatio 30. annorum præscri-buntur, im præscribitur alio diuisoria, qua ex domino, & communione proficiscitur, dec. 6. n. 28*
- Communio non potest deduci ex consensu prestito vendi-tioni, quando consensus fuit adhibitus ad cautelam empro-rijs, & non alias, & c. ibid. n. 35*
- Communio ex quibus probetur? dec. 29. n. 14*
- Communio vniuersalis omnium bonorum inter duos effi-cit, ut res ab uno proprio nomine aequaliter quæstæ censæ-atur alteri, ibid. n. 19*
- Præsertim si deinde ab utroque communiter, & pro indi-uiso fuit possessa, ibid. n. 20*
- Communio etiam si non sit vniuersalis nihilominus res empta ex pecunia communis si possidetur pro indiuiso censetur communiter acquisita, quamuis acquirens proprium nomen in Instrumento emptionis expresserit, ibidem nu-mero 21*
- Communio parit discordias, dec. 207. n. 4*
- Communio sepulture, ac funerum inter duo Capitula, fra-ternitatis ac unitatis argumentum est, dec. 665. n. 21*
- Communis efficitur res empta mediante communicatio-ne, quamuis nomine proprio esset ab emptore acquisita, dec. 44. num. 19*
- Communicas per eius Officiales representatur ac regi-tratur, decif. 319. n. 2*
- Communitas, ut bona stabilia alienare valeat, qua nam concurrere debeant? dec. 251. n. 1*
- Contractus à Communitate celebratus cum solemnitati-bus requisitis presumitur utilis donec constet de contrario, decif. 261. n. 11*
- Et utilitas ex pluribus simul iunctis resultat, ibid. n. 12*
- In actibus voluntariis à Communitate explendis requiritur consensus omnium, & contradiclio vnius sufficit pro nul-litate actus, ibid. n. 13*
- Declara conclusionem non procedere, quando actus volun-tarius est utilis cum non sit in eo dare de irrationabilitate, ibid. num. 14*
- Communitati competens pro pascuis animalium usus ali-cuiusque compatibilis est cum plenaria possessione Domini, ibid. num. 20*
- Comparatium Senioris exponitur in positum nempe feruæ, præter comparatium benignius exponitur pro bene-igne, dec. 79. n. 12*
- Comparatium resoluitur in positum, quando non ad-est terminus ad quem se referat comparatio, ibidem nu-mero 13*
- Comparatium Proximioris si Testator in vocatione usus est sit est quod probaretur positum proximitatis, quando nemo comparat, qui pretendat se proximioris Testatori, ibid. num. 14*
- Comprensus coram Iudice impugnatiue non dicitur in illius iurisdictionem consentire nec renunciare liti coram alio Iudice intentatæ, dec. 215. n. 7*
- Comprensus coram Iudice laico, ut desistat à cognitione cause pendente coram Iudice Ecclesiastico non dicitur iurisdictionem consentire, ibid. n. 8*
- Compensatio crediti turbidi & illigidi non datur cum credito claro & indubitato, dec. 23. n. 19*
- Compensatio crediti litigiosi, & turbidi ut admittatur, requiritur quod super dicto credito adfuerint sententia, ibidem num. 20*
- Compensatio difficilis admittitur, quando turbiditas crediti versatur circa substantiam illius, sicuti quando ver-satur circa quantitatem, ibid. n. 21*
- Admittitur etiam si creditum sit in litem deductum si ali-quin est clarum, dec. 55. n. 23*
- Nec interest, an creditum actoris sit executum, ibid. num. 24*
- Compensatio de liquido ad illiquidum admittitur, dec. 456. num. 10*
- Compensatio opponi potest etiam contra Instrumenta habentia paratam executionem, dec. 23. n. 1*
- Item opponi potest aduersus creditum pensionis non refer-nata pro alimentis, vel quando agitur de alimentis præ-ritis, ibid. n. 2*
- Item semper opponi potest, quando creditum opponens est liquidum nulla habita distinctione an sit executum nec ne, quia saltem intrat compensatio indirecte per viam retenti-um, ibid. n. 3*
- Compensatio nisi opponatur, debitoris obligationem non extinguit, decif. 166. n. 3*
- Compensatio non retrotrahitur, sed operatur à die oppo-sitionis, ibid. n. 4*
- Compensationem opponens declarare potest se velle com-pensare magis cum uno, quam cum alio debito, dec. 177. num. 9*
- Et facta declaratione se velle cum tali debito compensare non potest pro eo amplius condemnari, ibid. num. 10*
- Hæc tamen facultas compensandi potius cum uno, quam cum alio debito dicitur consumpta per electionem semel fe-ctam, ibid. n. 20*
- Doctrina Imol. in l. 1. ff. de solut. admissens esse in facul-tate debitoris velle potius cum uno, quam cum alio debito compensare non semper recipitur inter Mercatores, ibid. nu. 21. & redditur ratio, nu. 22. & nu. 23. refertur cus-tum Mercatorum, & n. 24. declaratur doctrina Imolæ, quo casu procedat?*
- Compensatio si ipso iure indulta censetur ad evitandum penam priuationis, seu incapacitatis, decif. 257. n. 16*
- Compensatio si ipso iure etiam in dote ad evitandum cur-sum vsurarum dotalem, dec. 151. n. 26*
- Compensatio vim habet solutionis ad effectum liberati-onis, non autem ad effectum constituendi in quasi possessione exigendi, dec. 214. n. 26*
- Compensatio inducitur per contrapositionem pariarum, ibid. n. 25*
- de Compensatione excipiens se debitorem sateatur, dec. 166. num. 2*
- de Compensatione excipi potest etiam post factam executi-onem, dec. 583. n. 1*
- Compensare vnum creditum cum alio, & vsuras ultra earum debitum solutas in sortem imputari sicut terminis longè diuersis, dec. 151. n. 28*
- Creditum & debitum, quando ex eodem contractu pro-ueniunt potius dicitur calculus, quam compensatio, ibid. num. 29*
- Compromissum, & laudum non egreditur personas compromissentium, eorumque lraa quoad alios non efficit, dec. 110. n. 10*
- Compromissum comprehensum sub signo vniuersali omnium constituitur*

& Materialium.

conversam non comprehendit eo quod rem indicatam non includit, dec. 126. n. 17
 Compromissum non comprehendit contenta in indicatum transacta, dec. 630. n. 18
 Compromissum expirat per obitum compromittentium, quando non fuit stipulatum pro heredibus, ibid. n. 19
 Compromissum vix habet transactionis, dec. 660. n. 2
 a Compromisso censetur recessum si ambe partes redeunt coram Iudice a quo, ibid. n. 4
 Compromissum non attenditur, sed tenor laudi, dec. 167. num. 22
 In compromisso tantum comprehensa possunt ab arbitris arbitrarī, dec. 44. n. 16
 a Compromisso laudum regulatur, ibid. n. 17
 Compromisso narrativum attendi non debet, sed laudi tenor, & quid fuerit coram arbitro prosecutum, decil. 126. num. 18
 Per compromissum non dicitur renunciatum Rei indicata, de superiora non fuit laudatum, ibid. num. 19
 Nec derogatum reticentia in his super quibus non fuit laudatum, dec. 167. n. 23
 Compulsatio siue extractio iurium facta à Notario alicuiusque partis citatione subinetur, dec. 97. n. 5
 Compulsatio iurium ex Archivio non servata forma litterarum compulsorialium nulla est si Index ad Archivium non accessit, nec Iura à Notario compulsores fuerint extracta dec. 246. n. 6
 Et Index compulsor tenetur scripturas antequam compulsor inspicere, & videre an sint in aliqua parte vitia ad effectum, ut exempletur cum designationibus signorum, & vitiarum, ibid. n. 10
 Compulsoria specialis retardat ulteriorem processum, dec. 325. n. 1
 Non solet concedi, aut denegari absque disputatione, & cognitione cause, ibid. n. 2
 Pari passu ambulat cum remissoria, & conceditur data relevancia scripturarum compulsandarum, ibid. n. 5. & decil. 475. num. 10
 Ut concedenda veniat sufficit relevancia scripturarum compulsandarum & tales sint quæ negotium principale distinguunt, dec. 325. n. 14
 Immo sufficit, quod quomodo conducant ad causæ vitiorum, nam in discussione negotij principalis illarum meriti maturius examinabuntur, ibid. n. 15
 Ut concedenda veniat tria requiruntur nempe existentia scriptura compulsanda eiusque relevancia, quodque omnis absque suspicio calumnie, dec. 475. n. 1
 ad Probendam existentiam, & relevantiam oportet exemplum scripturae compulsanda extrajudicialiter extrahi coram Iudice à quo compulsoria petitur prodaci, ibid. n. 2
 Compulsoria specialia concedi non debet, quando non relevat, ibid. n. 5
 Item nec concedenda est si scriptura compulsari valeat mediante compulsoria generali, & concurrat suspicio, quod illa petitur ad differendam causæ expeditionem, ibid. n. 7
 Item nec datur ad retardandum possessionem summarissimam, ibid. n. 9
 Compulsoria peti potest in qualibet instantia, non secus ac remissoria, nam in gradu appellationis possunt non deducta deduci, & non probata probari, dec. 325. n. 16. & 37
 Compulsoria petitio differt à petitione exhibitionis, nam in iudicio exhibitionis sufficit qualibet probatio interesse & presumptio existentia scripturae patet eum qui ex officio cavere tenetur, dec. 475. n. 3. & 4
 Compulsoriales Litteræ. Forma litterarum compulsorialium non servatur in extractione iurium ex Archivio, tunc compulsatio nulla est, & quantum servanda sunt, & valeat compulsatio, & iura compulsaria dicantur in forma

probanti? dec. 246. n. 9. & seqq.
 Computas Solidatio computaturum, vide in verbo solidatio.
 Computista. Officium Computista est subducere rationes easque calculare, dec. 646. n. 17
 Non autem discernere, an conditiones mandatorum fuerint adimpletae, & ad eum spectat mandata caserio dirigere, ibid. n. 18
 Conceptio. Principium generationis est in conceptione, dec. 101. nu. 22
 Et verbum generandos directum ad patrem referri nequit ad tempus post conceptionem, ibid. n. 23
 Et denotat conceptionem futuram, & inferri, non autem in esse, ibid. n. 24
 Concessio feudalis quod fuerit nova insignitur ex pluribus coniecturis, dec. 538. n. 3. 4. & 5
 Coniecturae ad hunc effectum non sunt accipiende divisiim, sed coarctantes, ita ut una alteram coadiuvet, ibid. n. 6
 Amplia presertim quando versantur in antiquis, ibid. n. 7
 Concessio dicitur feudalis instantibus clausula in concessione adiectis quocumque iure titulo siue causa nobis pertineat, & cum omnibus suis iuribus, & proprietatibus, dec. 538. nu. 8
 Clausula quocumque Iure refertur ad concedentem, ne concessio ad aliquem ex pluribus titulis ei competentibus restricta ob insubstantiam tituli expresse possit impugnari, ibid. n. 9
 Item verbum Proprietatibus non importat translationem directi domini, quando constat ex coniecturis de illius retentione penes concedentem, ibid. nu. 10
 Significat tamen res ipsas in concessione comprehensas, & quicquid illarum proprium est quod formaliter differt ab ipso dominio, ibid. n. 11
 Item verbum proprietatibus declarationem recipit secundum substantiam materiam, ibid. n. 12
 Item si post dictum verbum proprietatibus adiunctum in concessione alia verba redditibus, proventibus ædificiis aqueductis, & molendinis, ex quibus iunctis aliis coniecturis concessio feudalis dignoscitur, ibid. nu. 13
 Verba redditibus, proventibus, &c. singulares res non earum directum dominium significant, sed verbum proprietatibus in eodem casu contextualiter in ablativo adiectum in eodem sensu accipiendum est, ibid. nu. 14
 Clausula gratiose concedimus, & donamus important concessionem feudalem, quia etiam feudum dicitur donatio non quidem verissima, nisi per viam alioquin transferatur utile, & directum dominium, ibid. nu. 15
 Concessio nova dicitur si fuit obrepta post incursum caducitatem culpa emphyteute, & post possessionem à Domino directo captam, dec. 517. n. 6
 Amplia quamvis processerit per viam remissionis caducitatis incurse si continet noua pacta diversa ab antiqua institutione, ibid. nu. 7
 Et licet emanaverit sub commemoratione antiquæ, si continet noua pacta respicientia substantiam contractus Emphyteutici est prorsus nova, ibid. n. 8
 Concessio nova non dicitur remissio caducitatis, nisi noua pacta contineat, ibid. n. 9
 Concessio nova non resultat ex solo verbo de nouo concedimus, nisi alia concurrant demonstrantia mentem de nouo concedendi, ibid. n. 10
 Concessio nova non inducitur ex nouis pactis Ecclesiæ utilibus, ibid. n. 11. Declarat, nu. 14
 Concessio an dicatur nova, & independens à prima soluta attenditur, an noua pacta respiciant substantiam contractus, & accepta a fuerit caducitatis, & aliunde constet de voluntate de nouo concedendi, ibid. n. 14
 Concessio quod sit transitoria ad extraneos si in initio disponitur, in fine vero limitatur, si in ultima clausula fiat

Index Rerum,

mentio feudalitatis ad eam restringitur, ibid. n. 20
 Concessio officij quando est mixta tunc obligatio defuncti non nocet successoribus ad eumque hereditatem cum beneficio leg. & Inventarij, dec. 371. n. 34
 Reliqua vide in verbo Officium.
 Concessio ultimas emanant ante finem prioris concessionis illam non tollit, dec. 606. n. 3
 Concessio decimarum vide in verbo Decimæ.
 Concessio prima per se necesse supponitur statibus renovationibus successus temporibus factis, decil. 133. n. 1
 In concessione Emphyteusis Ecclesiastica beneplacitum Apostolicum non requiritur si nova pacta non tangunt substantiam contractus, & res est solita locari secus vero si pacta essent prejudicialia, dec. 517. n. 13
 In concessione emphyteusis quando nova pacta sunt utilia Ecclesie tunc beneplacitum Apostolicum non est necessarium, ibid. num. 15
 Concilium Constantiense approbavit omnia gesta per Benedictum XIII. ante primam requisitionem Principum, decil. 267. n. 7. & dec. 295. n. 8
 Concilium Tridentinum loquens de Iure visitandi competente Episcopo non derogat concordia à Sede Apostolica confirmatis, decil. 267. n. 12. & dec. 295. n. 28
 Concilium Tridentinum sess. 7. de reform. cap. 13. requirit examen per concursum solum in beneficiis curatis; In alijs requiritur habilitas de Iure communij necessarias, decil. 377. num. 15
 Et habilitas presumitur in eo qui alias fuit examinatus, & approbatus, ibid. num. 16
 Sess. 14. de reform. cap. 9. prohibet ne beneficia unius Diocesis Beneficijs alterius Diocesis uniantur, ne Ecclesiasticus ordo pervertatur, dec. 280. n. 10
 Limita non procedere, quando Dioceses sunt ad inimicem vitæ, & unus est Episcopus utriusque, ibid. n. 11
 Sess. 14. de reform. cap. 11. reddit incapax Regularem transiensem ad secundam Religionem beneficij secularis, dec. 360. n. 20. & vide hanc materiam in verbo Beneficium & in verbo Regularis.
 Sess. 21. de reform. cap. 5. mandat uniones fieri servata forma iuris, decil. 140. n. 9
 Sess. 23. de reform. cap. 5. permittit Episcopo ut possit ordinationes Clericorum facere nedum in Ecclesia Cathedrali, sed etiam in alijs, decil. 280. n. 27
 Sess. 23. de reform. cap. 12. requirit ætatem 25. annorum pro obtinendo Sacerdotium, decil. 371. n. 16
 Sess. 24. de reform. cap. 15. indulget Episcopo ut possit ex causa tenuitatis prabendarum, ac distributionum vitare ad favorem Capituli unum, vel plura beneficia, dec. 280. n. 9
 Sess. 24. de reform. cap. 18. prohibens appellationem suspensionem à relatione examinatorum loquitur solum de Parochialibus non autem de Beneficijs simplicibus, decil. 338. num. 4
 Sess. 24. de reform. cap. 18. mandat Ecclesias parochiales provideri per concursum, quam dispositionem sub decreto irritanti servari mandavit san. me. Pius V. in constitutione 13. inter eius impress. Bull. tom. 2. dec. 339. n. 11
 Sess. 24. de reform. cap. 16. annullat obligationes etiam in ratas factas à novitijs infra duos menses ante professionem absque licentia Episcopi, decil. 662. n. 6
 Sess. 25. de reform. cap. 9. procedit in quolibet habente perpetuam iurisdictionem, dec. 148. n. 10
 Et locum habet tam in petitorio, quam in possessorio, ibid. n. 11. & dec. 188. num. ...
 Sess. 25. dicto cap. 9. de reform. mandat Ordinarijs revisio nem Insipatronicus ultra 40. annos addubitæ causæ cognitionis, dec. 162. n. 21
 Et interim dum per Ordinarium revidentur patronus non debet eius quasi possessio presentandi privari, ibidem num. 21

Sess. 25. de reform. d. cap. 9. presument in magnatibus reservationem Insipatronicum procedi quando est quasi libertate Beneficij, non autem si de sola pertinencia patronatus contendatur inter patronos, dec. 188. n. 5
 Conclusio in petitionibus principaliter attenditur dec. 299. num. 24
 Concordia confirmata à Sede Apostolica ex certa sententia ligat etiam successores, dec. 57. n. 5. & dec. 70. n. 2. & dec. 267. n. 5
 Concordia inter Clerum & Populum Eugubinum super renovatione Emphyteusis proximior fuit à Sede Apostolica confirmata, dec. 57. n. 3
 Et ex quibus excludatur non usus dicte concordia? no. 9. & seqq.
 Concordia est contractus qui solo consensu perficitur, nec scripturam requirit, dec. 316. n. 1
 Concordia cum non requirit scripturam probari potest per testes non secus ac per Instrumenta, ibid. n. 2
 Concordia probatur ex attestatione Cardinalium, quorum auctoritate fuit initia, ibid. n. 3. & 3
 Item probatur ex observantia subsecuta, ibid. n. 6
 Concordia effectivata in parte dicitur esse in observantia etiam quoad omnia capita, ibid. n. 8
 Effectivatio ex quibus probatur? ibid. num. 9
 Actus gesti in executionem concordia, quomodo continetur clausulam præservationis sine prejudicio turrim militum talis præservationis illam non excludit, ibid. n. 10
 Sed referenda est ad prejudicium aliunde quam ex concordia eiusque executione derivans, ibid. n. 11
 Concordia quod non habuerit effectum ex quibus arguitur? dec. 144. n. 12
 Concordiam allegans tenetur probare quod fuerit effectivata, quia cum sit facti non presumitur, ibid. n. 13
 Concordia quod fuerit effectivata probari debet ab allegante cum sit quid facti, dec. 188. n. 10
 Effectivatio concordia in aliqua parte arguit effectivatem in reliquis in ea contentis, dec. 267. n. 11
 Concordia vim habet reindicata, dec. 295. n. 3
 Concordia à Sede Apostolica confirmata ligat etiam successores, ibid. n. 3
 Concordia inita nomine populi Communitatis, que nunquam mortui est realis, dec. 70. n. 3
 Et faveat nedum iis, qui tunc vivebant, sed etiam posteris, & successoribus, ibid. n. 4
 Concordia licet extinguitur, & admittit à Indice irritabilitatem, dec. 269. n. 3
 Lis per concordiam terminata, non est amplius restauranda, ibid. n. 4. & dec. 316. n. 25
 Concordia inter patronos etiam inefficivata declarat quando Insipatronicus ac Ius presentandi sit insertus divisionem, ac distinctionem per turnum, dec. 382. n. 28
 Confirmatio concordia probatur ex literis Apostolicis dec. 57. n. 6. & dec. 267. n. 6
 Observantia concordia inter Episcopum & Abbatem ex quibus actibus refertur? dec. 295. n. 9. 10. 13. & 15
 Concordia à Sede Apostolica confirmata Conc. Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. non derogat, ibid. n. 28
 Concubina. Filius natus ex concubina recentia domi præsuntur concubinary, dec. 101. n. 8
 Concurrentibus præsertim tractantur, ac nominatione parentum, & communis existimatione, ibid. n. 9
 Conclusio limitatur, ut non procedat quoad concubinitus non est conclusivè probatus, quinimo constat de facti accessu aliorum ad mulierem, tunc enim ex tractantur, & nominatione filiarum non probatur in prejudicium eius, quæ causam non habet à nominationibus, ibid. n. 10
 Præterea quando non agitur ad effectum consequendi alimenta, sed succedendi in universis fructibus, & excludendi

& Materialium.

excludendi substitutum, quo casu requiruntur sortiores probationes, ibid. n. 11

Concurfus creditorum adesse videtur quando agitur de debito respectu de decollione, dec. 321. n. 20

Concurfus ad Parochiales facias per errorem non nocet, dec. 203. n. 15. & dec. 211. n. 6

Nec ex tali concursu censetur Episcopo quævis quasi possessio conferendi per concursum, ibid. n. 7

Concurfus errantur detegitur eo ipso quod quis in paribus fuit reprobatus, & deinde in curia approbatus, dec. 362. n. 7

Concurfus, & præelectio in eo probantur ex litteris testimonialibus ordinarij, cui tanquam de re ad eius officium spectare creditur, dec. 431. n. 3

Concurfus, & notificatio persone approbata fieri debent Ecclesia parochialis vacante iuxta dispositionem Concil. Tridentini, sess. 24. de reformat. cap. 8. dec. 275. n. 5

Concurfus requiritur in beneficiis habentibus curam animarum tam ex dispositione S. Concil. Tridentini, quam constitutionis sac. mem. Pii V. dec. 203. num. 10. & dec. 339. n. 11. & dec. 377. n. 2

Non tamen requiritur in dignitatibus curam animarum habentibus siue existant in Ecclesia Cathedrali, siue in collegiata, quia concilium de illis nullam facit mentionem, dec. 203. num. 14. & dec. 211. num. 16. & 17. & dec. 268. num. 2

Limita non procedere in dignitatibus quibus unita est parochialis æque principaliter, dec. 211. n. 1

Item concursus non requiritur in collatione dignitatis habentis solum exercitium curæ actualis animarum ex sui institutione, vel ex statuto Ecclesiæ, ibid. n. 5

Concurfus à Concilio Tridentino solum requiritur in beneficiis curatis, in aliis vero sufficit quod concurrant alia qualitates requisitæ à iure communi, dec. 377. n. 15

Item requiritur in beneficio curato etiam reservato, dec. 405. n. 14

Item requiritur in beneficiis curam animarum habentibus, dec. 610. n. 1

Non tamen est necessarius in Vicarij mensæ Episcopali, vel alicui dignitati perpetuo unitis, ibid. n. 7

Vicarij esse uniti mensæ Episcopali vel alteri dignitati probatur ex provisionibus de ea tanquam unita factis, quæ suffragantur ad evitandam resistentiā conciliaris decreti irritantis, ibid. n. 8. & 9

Concurfus requiritur in provisione parochialium iuxta formam traditam à Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 8. dec. 358. n. 44

Item requiritur dumtaxat in parochialibus ac beneficiis principalem curam animarum habentibus, non autem in dignitatibus, & canonicatibus habentibus tantum curæ exercitium accessorie annexum, dec. 377. n. 8

Et curæ exercitium, non autem ipsam curam esse beneficio annexum ex quibus colligitur, ibid. n. 9

Concurfus an sit necesse necessarius sola dubietas sufficit ad hoc ut possessor anterior interim sit manutenendus, dec. 211. num. 8

Concurfus ubi necessarius non est ad curam exercendam requiritur saltem examen, & approbatio Episcopi super idoneitate provisionis aut collationis, ibid. n. 10

Amplius etiam provisionis fuerit alius examinatus, & approbatus ad aliam parochialem, ibid. n. 11

Approbatus semel de iure communi non est amplius examinandus, ibid. n. 12

Fallit conclusio ex modo iure conciliari eo quod in ascensione ad aliam quæritur novus titulus, ibid. n. 13

In collatione dictæ dispositioni non servatur, sed sufficit semel fuisse approbatum, ibid. n. 14

Concurfus non requiritur quando cura animarum est unita monasterio, sed Rector siue Vicarius ad presentationem Abbatis debet ab ordinario approbati, dec. 237. n. 3

Et ex quibus probetur curam animarum fuisse monasterio unitam, ibid. n. 4

Concurfus non est necessarius quando cura animarum residet penes collegiatam, & exercetur mediante opera Capellani, dec. 268. n. 23

Concurfus quoties non est necessarius si factus apparet cesset per errorem vel ex abundantia, ibid. n. 24

Et quamvis apparet factus de consensu eorum qui beneficia obtinuerunt cum asseritione quod sit necessarius non prodest, quia hoc non pendet ab eorum potestate, ibid. n. 25

Concurfus non est necessarius in beneficiis per Bullam Seculariz. annu reservatis, dec. 457. n. 11

Requiritur tamen in beneficiis curatis ratione mensum, ibid. n. 12

Item necessarius non est in parochialis de iure patronatus laicorum, sed presentari possunt examinari ab examinativibus synodalibus, vel ab aliis in eorum defectum, nec Episcopi negligentia in habendo synodo nocere debet patronis, dec. 361. n. 26

Episcopi negligentia in convocando synodum ex quibus deprehendatur, ibid. n. 27. & 28

Narrativa non facti concursus coram ordinario, & notificationis persone approbata in concursu est plena, & concludenter probanda, dec. 275. n. 3

Et sufficienter probata remanet ex implicata confessione adversarii allegantis unionem, quæ vacationem, & concursum excludit, ibid. n. 4

Concurfus de paribus in quo quis fuit reprobatus & deinde in curia approbatus si fuit nullus stante dicta nullitate in litteris Apostolicis de super obventis opus non est quod fiat mentio dictæ reprobationis, sed solum approbationis in curia, dec. 361. n. 8

In concursu de paribus habito quod duo tantum examinatores intervernerint, sique forma Concil. Tridentini servata non fuerit probatur per exhibitionem Instrumenti eiusdem concursus, ibid. n. 9

Condemnatio ad fructus in Iudicio possessoris est consecutiva ad inmissionem in possessione, dec. 39. n. 19

Condemnatio ad fructus perceptos ex certo pradio lapsa triennio fieri nequit in specie, sed in valore, dec. 465. n. 5

Condemnatio ad fructus intelligenda est de perceptis à die litis motæ iuxta Iuris dispositionem, dec. 468. n. 11

Condemnatio ad damna, & expensas necessaria est in Iudicio spolii, dec. 534. n. 9

Condemnatio in expensis intelligitur de iustis, ac moderatis, dec. 123. n. 10

Condemnatio ad expensas si in sententia fuit omissa habetur pro denegata nec potest suppleri aut dici quod sit executio sententiæ late, dec. 534. n. 11. ubi traditur distinctio inter condemnationem, & taxationem expensarum

Condemnatio ad estimationem rei fieri non debet in Iudicio spolii, sed possessionis hoc est quantum inter se possidere sines restituatur, dec. 580. n. 3. Declara. n. 4

Condemnatio in sententia censetur facta in eo in quo de iure fieri debet, dec. 101. n. 15

Condemnatio pro sorte regulariter non trahitur ad interesse, dec. 218. n. 14

Condemnatus cedens ad favorem provisionis ex capite privationis in necessarium antecedens videtur agnoscere veritatem privationis ab impetrante narrata, nec non sententiam approbare, dec. 472. n. 10

Condemnatio intra annum à sententia super privatione beneficii reclamandum debet illi beneficium restitui, ibidem num. 11

Condemnatus ad restituendum prætium frumenti venditæ dolere non debet, ad illam quantitatem condemnatur, pro qua apparet venditum in libris Armonæ, nec est inquirendum an prætium iustum necne fuerit, dec. 503. n. 10

Index Rerum,

Conditio ex lege competit pro supplemento legitime intra opinionem, quam Rota servat, non autem hypobeca, dec. 94. n. 2

Conditio ex lege cum non oriatur ex aliqua conventione executiva partis nec circa modum procedendi est privilegiata non habet viam executivam, sed iudicium ordinarium exposcit, ibid. n. 3

Conditio ex lege est remedium subsidiarium, & ad hoc ut intret quid procedere debeat: ibid. n. 35. & 36

Conditio adiecta substitutioni quae desecit non attenditur quando gradus subsequens subintrat ex vulgari locum gradus caducati, dec. 17. n. 13

Ratio est quia tunc successio desecit non ex gradu subsequenti, sed ex gradu caducato, ac si ille natusquam fuisset in rerum natura, & gradus sequens hereditas subito immediata substitutus legeretur, dec. 17. n. 14

Conditio apposta à Testatore quatenus heres deficiat in soluendo intelligitur si fuerit in mora soluendi, dec. 132. num. 24

Conditio abstinenti à Nuptiis reticetur à legato, & hoc favore matrimonii, dec. 498. n. 15

Conditio nubendi in certo loco, tanquam restrictiva libertatis matrimonii reticenda est, dec. 89. n. 7. & an legatum dotis sub tali conditione relictum debeat vide in verbo filiae in verbo legatum, & in verbo pater

Conditio donec pendet nihil ponit in esse, dec. 146. n. 15

Conditio inesse dicitur quando tempus dispositioni adiectum est incertum, nec omnino exiturum, decisio 196. num. 10

Conditio contineri dicitur sub contractu celebrato sub die incerta, nec omnino exitura, ibid. n. 11

Declarata non procedere quando in contractibus tempus fuit adiectum in ea parte dispositionis quae respicit executionem ibid. n. 12

Conditio quod semel fuerit adimpleta satis est licet impleverit non duret, dec. 4. n. 5. & dec. 650. n. 5

Conditio habetur pro completa quando deficit factio eius, cui implenda erat, dec. 11. n. 11

Conditionis adimplementum praesumitur ex lapsu longissimi temporis, dec. 63. n. 18

Præscriptum quando concurrat promissio adimplendi, ibidem num. 19

Adimplementum per equipollens in conditionibus voluntariis admittitur, quando habetur effectus à disponente contemplatus, dec. 196. n. 14

Conditionem sufficit esse impletam tempore delatae successione etiam si ad implementum postea deficiat, decisio 602. num. 42

Conditio impossibilis vitia liberationem, dec. 63. n. 4

Conditio negativa implicat contrariam voluntatem concedere ut in casu contrario, dec. 455. n. 2

Conditio plures respiciens personas debet in omnibus verificari, dec. 498. n. 1

Conditio respiciens plures personas debet in omnibus verificari, nec sufficit quod adimpleatur in aliquibus, dec. 89. num. 25

Declarata conclusionem procedere quando constat de voluntate Testatoris, vel agitur de re individua, secus vero quando Testator indifferenter legavit, & agitur de re dividua, tunc enim uno contraveniente conditio dicitur purificata pro virili, ibid. n. 26

Conditio resolutiva in ultimis voluntatibus facit relictum videri factum sub contraria conditione, dec. 132. n. 3

Conditio reservationis personis praesentationi adiecta stante reservatione beneplaciti apostolici non dicitur turpis, aut impossibilis de Iure, vel de facto, dec. 277. n. 32

Conditio turpis, seu impossibilis de Iure aut de facto an vitiet dispositiones inter vivos, vel in ultimis voluntatibus? ibid. n. 31

Conditio voluntaria quando dependet à mera voluntate disponentis, tunc de ea nulla potest reddi ratio, nisi quod ei sic placuit, dec. 196. n. 25

Conditio quod sit purificata probari debet ab allegante, dec. 631. n. 4

Conditio si sine filiis per predecessum primi substitui purificata dicitur in secundo substituto vulgariter, qui substituitur in eius locum, dec. 27. n. 12

Conditio si sine filiis mortui herede cum filiis expira, dec. 46. n. 5

Sub conditione si sine filiis familia regulariter comprehenditur, dec. 279. n. 1

Declarata conclusionem non procedere quando Testator expressè declaravit faminas non succedere nisi non existentibus masculis, & tunc solum in medietate portionis partu, ibid. n. 2

Conditio si sine filiis tam masculos quam feminas comprehenditur, dec. 337. n. 3

Conditio si sine filiis statim purificata dicitur per ingressum gravati in Religionem incapaci bonorum eiusque professionem emissam quia mors civilis operatur eius effectum, ac mors naturalis, dec. 345. n. 8

Conditio si contingeret vnum ex sponis sine liberis moti refertur ad tempus mortis alterius ex coniugibus, dec. 650. n. 6

Conditio si sine liberis alternatim concepta nunquam resoluitur in coniunctivam, ubi resultat praedictum filiarum in conditione posterorum, secus vero ubi agitur de eius commodo, ibid. n. 10

Et quando praedictum filiarum resultare dicatur, & ad illud curandum conditio restricta ad tempus mortis alterius ex coniugibus extendi non debet ad tempus mortis utriusque, ibid. n. 11. & 12

Conditio non extantibus masculis requirit deficientiam omnium masculorum quando ex aliis constat testatorem ita voluisse, dec. 279. n. 9

Et Testatorem voluisse dicitur si in alia parte testamenti conditionem concepit exprimendo nominatim casum deficientie omnium institutorum, & alieum ex eis, ibidem num. 10

Conditionalis gratia vide in verbo gratia conditionalis. Relictum sub una conditione censetur sub contraria ademptum, dec. 89. n. 15

Conditionale pactum vide in verbo Pactum

Conditiones in testamento praescriptae pro relatione ad illud repetita censentur, dec. 661. n. 4

Conditiones in fundatione expressae censentur acceptatae, & ratificate eo ipso quod intervenit consensus ordinarii, ibid. n. 5

In conditionibus non tam verba, quam voluntas inspicitur, dec. 196. n. 17

In conditionibus voluntariis quando admittatur adimplementum per equipollens: ibid. n. 21

Non admittitur extensio de casu ad casum, sed requiritur implementum in forma specifica, ibid. n. 23

Conductor ad cuiusmodam penam conventionalem allegare nequit equitatem Iuris communis, ac statuti Urbis lib. 1. cap. 163. §. utrique cum Iuramento renuntiant, decisio 470. n. 13

Conductor bonorum Ecclesiae probare tenetur affirmatim se versos in utilitatem Ecclesiae ad hoc ut successor fiat itineatur locationi facta à predecessore, dec. 432. n. 11

Conductor expensas repetere nequit si scilicet contra formam prohibitionis illas in re conduenda erogavit, tunc locatorem donasse censetur, dec. 470. n. 9

Contra conductorem an executum procedi possit per viam relaxationis mandati. Pra affirmativa facit text. in l. Praescripta locat. pro negativa asseritur decisio Rota firmans quod solum competit actio ex locato dec. 326. n. 5. & 6

Regulariter

& Materialiarum.

Regulariter contra conductorem executioni procedi nequit sed via ordinaria agendum est prout sententia appellatione tamen substat, ibid. n. 17.

Conductor executioni conveniri potest si se iuxta ritum magne curie obligavit, ibid. n. 28.

Conductor si consensit non solum Ritui magna curie Vicario, sed alterius executioni in personam, cum dicta obligatio sit consensiva, & independens laborat eodem defectu potestatis in Ecclesiasticis ut ipsi Ritui ibid. n. 31. Declaratio n. 32. & 33.

Conductor executioni conveniri potest à locatore quando agitur super rebus inuictis, & illatis in reconducta in quibus terminis loquuntur Rebuff. & alii allegati, ibid. num. 5. & 18.

Conductor in actu locationis tenetur providere casum mortis locatarii vel alterius euentus, dec. 437. n. 33.

Conductor an dirigere valeat actionem contra primum locatorem, an contra successorem, ibid. n. 34.

Conductor mortui locatore praecavere sibi debet stipulanda cum successore observantiam locationis, decisione 452. num. 39.

Et quemadmodum cogi nequit à successore ad continuandum in locatione facta ab antecessore ita licitum est successoris in locatione non continuare, ibid. n. 40. & 42.

Conductor potest fructus rei conductae obligare, & hypothecare, dec. 500. n. 42.

Conductor solutionem allegans eam probare tenetur, dec. 516. n. 3.

Conductor non sibi sed locatori possidet, dec. 492. n. 34.

Conductor si promisit solvere suae aliqua exceptione stantur dicta promissione non potest appellare, decisione 526. num. 16.

Conductor si vi armata se opponat, tutius erit non auctoritate privata, sed ministerio officialium à Iudice petitorum contra eum procedi, ibid. n. 19.

Debet tamen hoc casu locator rem locatam ducendo secum Tabellionem, qui describat res conductoris ibi reperiuntur; itaut si facta descriptione pensio non solvatur possint eadem res capi tanquam post descriptionem possessa, ibidem num. 20.

Conductor pensionem solvere recusans potest propria auctoritate à locatore expelli, dec. 526. n. 11.

Amplius quamvis in Instrumento conventum esset quod conductor intra tempus locationis non possit expelli, ibid. n. 22.

Conductor si non est in mora solvendi tunc locus non est resolutioni contractus vigore specialis conventionis inter ipsos, & locatorem in casu non solutionis affectus, dec. 262. num. 6.

Conductor potest à locatore praefiniri certas terrarum vsus, ultra quem si conductor in eis erit, omne satum acquiri locatori non in penam contraveniens, sed ratione dominij soli, cui cedit quod servit, vel plantatur, dec. 470. num. 6.

Conductor feminans contra expressam conventionem cum locatore iuxta legem conventionis acquirit locatori futuram messem, quam amittendo, proprium patrimonium non minuit, sed solum iacturam facit futuri lucris, ibid. n. 7.

Conductor si ultimo anno locationis contra expressam prohibitionem locationis fundum feminavit nequit expensas repetere, sed ille censetur remisse in recompensam damni quod locator patitur ex cultura terrarum in ultimo anno, ibid. n. 10.

Itaque contrahentes damnum vsque ab initio liquidare volunt in ipsa quantitate expensarum, ibid. n. 11.

Conductor siue affluarius potest frumentum vti ad se spectans vigore locationis hypothecare, dec. 541. n. 36.

Conductor si pensionem remisso ob datum passum in re conducta, dec. 526. n. 3.

Conductor ad effectum, ut ei fiat remissio ob datum passum teneatur probare datum esse tale, vt deductis expensis circa recollectionem fructuum resurget lasio ultra dimidium pensionis solven, locatori, ibid. n. 4.

Conductor lapsi tempore locationis non est danda maintenance, dec. 210. n. 10.

Conferre potest possessor continuando quasi possessionem conferendi etiam pendente lite super Iure conferendi, dec. 59. n. 23.

Conferre potest etiam suspensus à divinis de Iure, decil. 587. n. 4.

Suspensio quandoque fit nominatim à Iure conferendi, ibid. n. 5.

Conferendi Ius vide in verbo Ius conferendi.

Confessarius Monialium Prelatus inferioribus subalternis non eget approbatione Episcopi, decisione 459. numero 2.

Constitutio san. mem. Gregor. XV. quamvis disponat circa confessarios Monialium vide in verbo Constitutio san. me. Greg. XV. qua incipit Inlicitabili.

Confessio ambigua non nocet consentienti, dec. 118. n. 13.

Confessio acceptanda est cum sua qualitate, dec. 292. n. 15.

Confessio adminiculata debitoris nocet creditori, decil. 114. n. 10.

Fallit quando concurrat nedum presumptio sed probatio in contrarium, quae confessionem destruit, ibid. n. 11.

Confessio adminiculata contra consentientem plenè probat, quamvis de se in materia vsurarum non probaret, dec. 535. num. 4.

Confessio dubia, & equivoque non praedicat consentienti, dec. 75. n. 12.

Dubia vel varia non releuat, dec. 152. n. 17.

Est sufficiens ne nocet consentienti quod non sit omnino clara, dec. 169. n. 13. & dec. 479. n. 6. & dec. 584. n. 17.

Et vt consentienti noceat debet esse omnino clara, & precisa praesertim quando contra confessionem adsunt probationes & adminicula, dec. 580. n. 24.

Confessio docto de errore non nocet consentienti, dec. 36. num. 23.

Confessio debiti inter creditorem, & debitorem non probat in praedictum aliorum creditorum etiam posterius ne sit in potestate debitoris circumvenire creditores, dec. 192. num. 1.

Praesertim si tempore confessionis debitor de proximo erat decedurus, & ex quibus futura decollatio probetur, ibidem num. 2.

Confessio debiti facta à socio non praedicat confocio, dec. 224. n. 9.

Declarata conclusionem procedere in confessione gratuita, ibid. n. 10.

Confessio debitoris non praedicat creditori post contractum, dec. 584. n. 18.

Confessio de recepto solutionem non probat in praedictum successoris in beneficio, dec. 19. num. 1. & decil. 34. numero 1. & 2.

Fallit quando est adminiculata, dec. 19. n. 13.

Declarata non procedere si adminicula stant contra confessionem, & reu. ra constat solutionem solum fuisse ad apparentiam, ibid. n. 24.

Confessio de recepto dicitur suspecta si emanavit inter patrui, & nepotem, ibid. n. 25.

Confessio de recepto vt reddatur vera tunc adminicula debent esse vehementia, ibid. n. 26.

Confessio de recepto non probat solutionem pensionis stante de veto annullatio in litteris reformationis adiecta, dec. 40. n. 1. & 2.

Praesertim si confessio emanavit absente, & ignaro citi lori, & in loco insolito, ac ex pluribus illius veritas redditur suspecta, ibid. n. 3. & 4.

Index Rerum,

Nec adminiculari potest ex testibus quorum dicta confessio aduersantur, ibid. n. 5. & 10.

Confessio defuncti debet ab herede approbari saltem quantum vires hereditariae fuerint, dec. 243. num. 1. & dec. 265. n. 11.

Confessio dotis recepta probat veram illius numerationem concurrentibus adminiculis, dec. 131. n. 3. 5. & seq.

Item probat veram numerationem quando constat de promissione precedenti, qua tollit presumptionem simulationis, aut animi donandi in fraudem legis, ibid. n. 5.

Et si tamen dicta promissione precedenti non potest vidua opponi exceptio non numeratae dotis, nec ab heredibus, nec a creditoribus vii medio tempore creatis, ibid. n. 6.

Et talis promissio licet non aliunde probetur, quam per apocam priuatam insertam in Instrumento totali absque decreto Iudicis, quod omnino requiritur ut apocam fidem faceret nihilominus infirmit pro adminiculo, ibid. n. 7.

Confessio dotis recepta veram numerationem probat si tamen promissio iurata vii de restituendo dotem in casum restitutionis tam constante, quam soluto matrimonio, ibid. num. 9.

Item si constat maritum uxorem penes se retinuisse, eique alimenta praestitisse, nam alias verisimile non est quod maritus alimentum praestitisset, ibid. n. 10.

Hec tamen coniectura de per se sola non sufficit, iuncta vero cum aliis plurimum fertur, ibid. n. 11.

Item si concurrat solutio partis dotis, nam confessio in parte vera, talis praesumitur in totum, ibid. n. 12.

Item si concurrat lapsus temporis ad excipiendum de non numerata dote, ibid. n. 13.

Item si soluto matrimonio fuit contra bona hereditaria vii relaxatum mandatum pro restitutione dotis, & facta illius restitutio ab heredibus vii, ibid. n. 15.

Confessio dotis recepta probat veram illius numerationem quando praesens publicum Instrumentum promissionis, dec. 466. n. 24.

Confessio dotis recepta facta per maritum post decoctionem non probat in praedictum creditorum, quantumvis dotis promissio praecesserit dec. 492. n. 1.

Fallit concurrentibus coniecturis, ibid. n. 5.

Et coniectura pro vera dotis numeratione ex quibus resultant, ibid. n. 6. & seq.

Confessio dotis recepta probat illius numerationem concurrentibus precedenti dotis promissione, diuturnitate matrimonii cum alimentorum praestatione contra habentes causam a consistente, dec. 510. n. 14.

Confessio donantis emissam in Instrumento donationis plenè contra donatarium probat, dec. 510. n. 4.

Confessio etiam parte absente emissam probat de aequitate canonica dec. 6. n. 11.

Confessio extraiudicialis probatur per duos Testes confestres, dec. 49. n. 6.

Non tamen per testes singulares etiam singularitate adminiculata, dec. 317. n. 27. & dec. 354. n. 12.

Confessio extraiudicialis de aequitate canonica probat contra consistentem, dec. 49. n. 5.

Ad confessionem extraiudicalem probandam requiritur quod Testes fuerint rogati interesse, & audire confessionem, ibid. n. 11.

Praesertim quando debitum fuit in scriptis contractum, ibid. n. 12.

Confessio extraiudicialis de aequitate canonica solum attenditur, an fuerit emissam sine animi deliberatione causa iocis, vel iactantia, vel citra animum confitendi veritatem, ibid. n. 15.

Confessio extraiudicialis de aequitate canonica regulariter probat, dec. 354. n. 13.

Debet tamen cautè procedi in admitenda probatione confessionis extraiudicialis, ibid. n. 14.

Confessio extraiudicialis non probatur per unicum Testem, sed duo saltem testes requiruntur, dec. 378. n. 6.

Confessio extraiudicialis sine animi deliberato fatendi veritatem non nocet consistenti, ibid. n. 7.

Confessio iudicialis etiam inter alios emissam probat contra consistentem, dec. 291. n. 7.

Confessio Procuratoris, quantumvis sit iudicialis non afficit principalem, nisi simul sit coacta, & referatur distinctio Abbatibus inter confessionem voluntariam, & coactam Fratrum, dec. 8. n. 20. & 21.

Confessio etiam iudicialis non dicitur coacta nullo precedente iussu, vel Iudicis mandato, ibid. n. 22.

Sed reputatur tanquam voluntaria, nec nocet principali, dec. 259. n. 9. & dec. 295. n. 7.

Confessio ex productione Iurium resultat, quoad omnia in eis contenta, dec. 128. n. 7.

Confessio resultans ex productione Iurium facta a Procuratore redditur irrevocabilis non docto de errore, ac fident principalis produxisset, ibid. n. 10.

Etià est adminicularia nocet consistenti etiam in casibus, quibus alias non noceret, ibid. n. 14.

Quod etiam procedit in confessione Procuratoris, ibidem num. 15.

Confessio ex articulis resultans plenè probat contra consistentem, dec. 213. n. 19.

Confessio ex productione scripturae resultans afficit etiam successores ad effectum indicandi sumptuum productum effectum probant in eorum praedictum, dec. 643. n. 13.

Confessio emissam in commissione, in qua sit mentio de occultatione alicuius processus an sit intelligenda de originali, dec. 160. n. 5.

Emissam a delinquente ante paratum delictum in adium ffecti, quo casu et non praedictur, dec. 166. n. 9.

Emissam in precibus superat omnes alias probationes, decil. 578. n. 5.

Emissam ad unum effectum non nocet, quoad alium diversum, ibid. n. 8. & dec. 249. n. 17.

Ita nec iuramentum illi accessorium, decisione 880. num. 22. & 23.

Emissam in articulis quando est relatiua ad positionem Testium, tunc Testibus standum est, ibid. n. 18.

Confessio erronea Procuratoris renouari potest principali, etiam non docto de errore, dec. 169. n. 14.

Erronea non nocet consistenti, decil. 649. num. 5. Nec praedictat quin possit contrarium asserere, decisione 159. num. 19.

Error confessionis circa quantitatem fructuum perceptuum ex quibus excludatur, dec. 220. n. 51.

Error ut non dicatur probatus sufficit sola possibilitas in contrarium, ibid. n. 27. & 32.

Error confessionis non nocet, dec. 396. n. 35.

Error confessionis probandus est per concludentes & necessarias probationes, quae excludant per possibile veritatem confessionis, dec. 243. n. 12.

Amplia praesertim quando confessio emanauit per exortationem conscientiae, & fuitur adminicularis, ibid. n. 13.

Error confessionis ex quibus excludatur, dec. 306. n. 21.

Error confessionis ut excludatur sola possibilitas contraria sufficit, dec. 649. n. 12.

Confessio facta in precibus probat in praedictum consistentis, dec. 396. n. 10.

Amplia talem confessionem admitti etiam in casibus probationem contrariam relictis, ac contra praesumptionem Iuris, & de Iure, ibid. n. 11.

Confessio de facto proprio plenè probat indistinctè praesertim quando est adminicularis, dec. 409. n. 6.

Confessio geminata Praelati super versione pecuniarum plurimum operatur, praesertim quando est adminicularis, dec. 599. n. 25.

Confessio

& Materialium.

Confessio heredis debitoris non probat in praeiudicium creditum eiusdem debitoris, dec. 124. n. 9
 Confessio heredis debitoris, quod bona hereditaria sunt facta aliquo fideicommissio non praeiudicat creditoribus si contra alia non sunt, dec. 235. n. 1
 Rescriptum post latam sententiam graduatoriam, ac deputationem sequentis pro colligendis fructibus favore creditorem, ibid. n. 2
 Confessio in parte vera talis praesumitur in totum dec. 131. num. 12
 Confessio in his qua Iuris sunt non nocet consentienti, dec. 11. n. 28
 Confessio in totam acceptari debet, donec constet de contrario, dec. 180. n. 18
 Confessio implicita omnium in scriptura contentorum erit ex productione scripturae, dec. 402. n. 7
 Confessio etiam implicita nocet consentienti, dec. 423. n. 2
 Confessio implicita a sufficiat, ac probat, dec. 212. n. 7
 Confessio implicita idem operatur, ac explicita, & expressa, dec. 301. n. 9
 Confessio implicita probat in praeiudicium consentientis, dec. 275. n. 6
 Confessio iurata circa quantitatem intelligitur taxativa, dec. 180. n. 19
 Intellige quando Iuramentum est assertorium, & cadit super ipsa assertionem, ibid. n. 20
 Confessio iurata contra consentientem plene probat, nec ab illa contra proprium Iuramentum impugnari potest, decisio. 656. n. 7
 Confessio iurata probat nedum contra consentientem sed etiam contra illius heredem, ibid. n. 8
 Confessio mariti, quod res ab eo emptae spectet ad uxorem non praeiudicat eius creditoribus, quicquid sit quando ex coactibus desumi potest maritum usque ab initio enare voluisse pro uxore, dec. 64. n. 9. & 10
 Confessio mariti favore uxoris in dubio praesumitur, vel in fraudem creditorum, vel prohibita donationis inter viros, & uxorem, ibid. n. 11
 Confessio mulieris ex qua obligata remanet, non est attendenda, dec. 292. n. 16
 Confessio non potest re integra, & ex intervallo non docto de errore renovari, dec. 12. n. 7
 Distinctio resar. per Abbas in cap. ult. num. 22. & 23. de confess. inter renocationem confessionis incontinenti, & ex intervallo, ibid. n. 8
 Confessio non prestat in praeiudicium tertii non habentis causam a consentiente, dec. 71. n. 5
 Limita non procedere in confessione adminiculata, & adminiculata resultat etiam ex instrumento informat, ibid. nu. 6. & 7
 Confessio non probat contra habentem causam a consentiente, dec. 406. n. 1
 Confessio non nocet tertio non habenti causam a consentiente, dec. 406. n. 1
 Confessio non nocet tertio non habenti causam a consentiente, maxime quando tendit ad exonerandum ipsam consentientem, dec. 180. n. 15. & 16
 Confessio ne reddatur equivaqua sufficit, quod ex aliis declaratur, dec. 649. n. 8
 Confessio parte presente plene probat, & praesumitur acceptata per partem presentem, & tacentem, quatenus eius favorem continet, dec. 49. n. 17
 Et magis concurrentibus adminiculis, ibid. n. 18
 Confessio Patrovi emissae post presentationem non nocet presentato, praesertim quando detegitur erronea, dec. 164. n. 35
 Confessio probat contra eam, qui in ea se fundat, dec. 173. n. 20
 Item plene probat contra consentientem, dec. 347. n. 4. Et ha-

berentem causam ab eo, dec. 352. n. 3 & dec. 670. n. 5
 Confessio potest pro parie acceptari, quando versatur in factu separato, dec. 306. n. 22
 Confessio propria praevalet, & maiore omni probatione, dec. 180. n. 8
 Confessio propria facit plenam probationem, & superas omnem aliam, dec. 120. n. 9
 Confessio propria praevalet Testibus in contrarium, ibid. n. 22
 Confessio propria praevalet in concursu depositionibus Testium, dec. 100. n. 14
 Confessio posterior attendenda est, dec. 649. n. 10
 Confessio Procuratoris probat contra principalem necnon contra habentem ab eo causam si appareat ratificata, dec. 345. n. 11
 Confessio procuratoris facta in iudicio dicitur voluntaria non precedente infu Iudicis, dec. 250. n. 10
 Nec nocet principali, qui distam confessionem renovare potest etiam non docto de errore, ibid. n. 21. & 22
 Confessio Procuratoris quamvis iudicialis, si emanavit nulla precedente infu Iudicis tanquam voluntaria non nocet principali, dec. 259. n. 9. & dec. 295. n. 7
 Confessio Procuratoris facta in iudicio nocet principali, quando est adminiculata, dec. 547. n. 1
 Confessio Praeati, sive Administratoris continens actum a se gestum as praeiudicat Capitulo, sive Collegio dec. 264. num. 14
 Praesertim quoties excluditur qualibet suspicio erroris in consentiente, ibid. n. 15
 Confessio Praeati concurrentibus adminiculis probat in praeiudicium successorum, dec. 290. num. 26
 Voluntaria Praeati non nocet Ecclesiae, ibid. n. 28. & dec. 328. num. 17
 Confessio pro exoneratione conscientiae dicitur favore animae, dec. 220. num. 28
 Confessio quando emanavit parte presente, tunc dubitari nequit de animo consentendi, quia lex praesumit consentientem deliberat loquutum fuisse ad probandum rei veritatem, dec. 49. n. 16
 Confessio quam quis in iudicio pro fundamento suae intentionis adduxit, & rem consenti acceptavit, non potest amplius renovari, sed impugnari, dec. 406. n. 6
 Confessio quando est qualificata, an possit qualitas ab ea separari, dec. 379. n. 2
 Confessio Rectoris non attenditur in praeiudicium Ecclesiae, & successorum, praesertim si successor dista confessione non utitur, nec alia concurrunt adminicula, dec. 152. n. 25. & 26
 Confessio resignantis emissae autem resignationem nocet resignatorio, dec. 356. n. 11
 Confessio, seu declaratio mariti, quod res fuerit per ipsam emptae ex pecuniis dotabilibus probat etiam in praeiudicium creditorum, quando est adminiculata, dec. 115. n. 3
 Confessio Tutoris emissae in Instrumento Tutelari non nocet tertio a consentiente causam non habente, nec minus pupillo, dec. 306. n. 6. Declarata n. 12. & seq.
 Praesertim quando erronea detegitur, ibid. n. 7
 Confessio Tutoris adminiculata probat etiam contra pupillum ea ratione, quia hoc est speciale in Instrumento Tutoris, quod maxime sit sollemnitate, ibid. n. 12. 13. & 14
 Confessio verisimilis, & adminiculata etiam renovata probat, dec. 11. n. 12
 Confessio viri Iuramento vallata vim habet donationis, nec requiritur instrumentum, dec. 122. n. 23. 24
 Et morte viri consentiens confirmata dicitur, ita ut illius heres confessioni, sive donationi stare teneatur, dec. 243. n. 25. & 26. & dec. 265. n. 15
 Confessio valida etiam ex actu nullo resultat in praeiudicium consentientis, dec. 296. n. 3

Index Rerum,

Confessio voluntaria Prælati non nocet Ecclesiæ, dec. 290. num. 28. & dec. 328. n. 17

Confessiones iudiciales contra conscientem plene probant, dec. 297. n. 8

Amplia præsertim quando sunt adminiculata, & verisimiles, ibid. n. 9

Confessionibus geminatis, & adminiculatio debitoris statueretur in materia de testibus suspectis, dec. 557. n. 24

Confessionibus Ordinariorum super collatione simultanea fides adhibenda est etiam in præiudicium successorum, præsertim quando dicte collationes sunt adminiculata, dec. 436. num. 7

Et sufficit ad hunc effectum, quod confessio habeat pro se assentientiam, sive præsumptionem Iuris communis, ibidem num. 8

Confideiulatores dicuntur, qui pro eadem persona, pro eadem summa eodem tempore, vel saltem contemplatione mutui periculi fideiulserunt, dec. 646. n. 3

Confine valde differt à consinato, dec. 119. n. 19. & dec. 169. n. 22

Confinita certa fundi censuales sunt exprimenda, ut Constitutio Piana mandat, alias census redduntur nullus, dec. 398. n. 1

Ideo confinita sunt exprimenda, quia alias remanet incertum, quantum sint confinita, verorum ab impostore possessorum, ibid. n. 2. Declar. n. 9. & seq.

Confinita fundi censuales exprimi debent in actu impositionis census attenta ditione tunc apposita in Constitutione Piana, quæ extremitatem temporis denotat, ibidem num. 3

Confinita fundi censuales necesse non est, quod nomine proprio exprimantur, sed sufficit, quod per nomen commune, vel alia signa distincte tamen & expresse designentur, ibid. n. 9. Et quantum sunt ista signa remissive n. seq.

Confinita in impositione census satis dicuntur expressa ex illorum relatione iuxta eorum fines notissimos fines, quæ relatio vim habet specificæ designationis confinium relatorum, ibid. n. 18

Limita non procedere iuxta opinionem Iason, & aliorum quando expressio est de forma, quam tamen limitationem reiciunt allegari per Gratian. dilcept. 973. num. 11. ibid. n. 19. & 20

Confinita si in Instrumento census contrahentes enunciarent pro notissimis ex hoc resultat sincera fides, & enixa voluntas feruendi in omnibus Constitutionem Pianam, ibid. n. 22

Ex hac enunciativa confinium pro notissimis certa, ac determinata illorum expressio resultat ex solutione finitum spatio plurium annorum, & obseruantia subsecuta, ibid. num. 23

Confinita non expressa in actu impositionis census specificari possunt ex intervallo ad effectum subsumendi censum in præteritum, ibid. n. 26

Confinita designant quid fuerit appellatio pertinentiarum comprehensam, dec. 222. n. 2

Confinita quando nullo modo conueniunt identitatis non dicuntur probata, dec. 112. n. 18

Confinita quæ aliis conueniunt, non probant identitatem, dec. 61. n. 11. & dec. 84. n. 3

Confinita, & dominia ex intervallo mutantur, decisione 124. n. 16

Confinita Castrorum notoria, & indubitata esse solent, dec. 93. n. 10

Confinium certitudo in impositione census verificari potest a certitudine loci generalis, ibid. n. 6

Confinium designatio non requirit scripturam, ibid. n. 7
Bulla Piana exigit pro forma, quod confinita sint certa, sed non quod non minatur, & specialiter exprimantur, dum certitudo ex aliis signis haberi potest, dec. 398. n. 21

Confirmatio Apostolica præsumitur ex lapsu temporis cum obseruantia, dec. 400. n. 12. & dec. 474. n. 10

Apostolica inuita à clausula supplet, ac derogatoria omnibus contrariis defensionem omnem subuenit, & quæ valida sunt approbat, & quæ inualida vinctur, ac reboratur, dec. 261. n. 10

Apostolica ex possessione quidam ætaria præsumitur, dec. 280. n. 9

Apostolica præsumpta non excluditur ex productione confirmationis expressæ, nisi fuerit facta in specie ad effectum decendi de confirmatione Apostolica, dec. 295. n. 6

Ad inducendam præsumptionem confirmationis Apostolicæ non sufficit probare obseruantiam præsumptam, sed requiritur probatio certa, ibid. n. 21

Confirmatio Apostolica non præiudicat Iuri tertii, dec. 660. n. 11

Confirmatio alius nulli importat nouam concessionem, non tamen confirmans censetur velle præiudicare tertio, decisio. 64. n. 6

Confirmatio contentorum in testamento facta in Codice continet duas dispositiones principaliter distinctas, nempe legatum, & institutionem in legitimam, dec. 157. n. 41

Confirmatio concordia probatur ex literis Apostolicis, dec. 57. n. 6

Concordiæ præsumitur ex illius obseruantia per longissimum tempus, dec. 267. n. 9. & dec. 295. n. 5

Confirmatio donationis Iurispatronatus, vide in verbo Iurispatronatus.

Confirmatio electionis facultatem eligentiam non auget, decisio. 299. n. 22

Emanata post interpositam appellationem à Signatura Iustitiæ simpliciter admissam est nulla, & attentata cum omnibus inde secutus, dec. 351. n. 3

Electio est actus iurisdictionis, dec. 290. n. 33

Confirmatio ex certa scientia dicitur si in ea est insertus totus tenor rei confirmata, dec. 57. n. 4

Ex certa scientia operatur, ut dari nequeat de defectu intentionis Papæ, dec. 261. n. 8

Item nec minus de subreptione, nisi aliunde de ea liquido constet, ibid. n. 9

Confirmatio in forma specifica, & ex certa scientia validum reddit statum etiam contra Ius, dec. 381. n. 23

Confirmatio quantum sit in forma specifica nunquam supplet defectum voluntatis cum natura confirmationis sit adde re robur confirmato, non autem illud extendere, dec. 521. num. 10

Confirmatio Laudi illud ultra ibi disposita non extendit, sed ad illius limites restringitur, dec. 126. n. 20

Confirmatio non mutat substantiam confirmati circa factum, sed solum supplet Iuris defectum, dec. 91. n. 9

Confirmatio non extendit confirmatum ultra casum in eo dispositum, dec. 229. n. 17

Confirmatio non egreditur terminos confirmati, dec. 521. num. 13

Confirmatio nullius est momenti ex defectu subiecti, & pre-existentis materie confirmabilis, decisio. 660. n. 8

Confirmatio non extenditur ultra id quod in confirmato continetur, dec. 629. n. 33

Confirmatio probatur ex literis Apostolicis de mandato Papæ expeditis, dec. 267. n. 6

Et tale mandatum probatur ex assertione Cardinalis in ipsius litteris confirmationis emissis, ibid. n. 8

Confirmatio quantum vim habeat nouæ legis operari non potest contra voluntatem Legislatoris, dec. 521. n. 12

Confirmatio semper restringitur ad terminos confirmati, dec. 167. n. 21

Confirmatio specifica verbis amplius concepta vim nouæ legis habere videtur, dec. 521. n. 3

Confirmatio statuti laicalis supplet solum defectum potestatis

& Materialium.

positis, non autem voluntatis, nam nisi in statuto fiat expressio
mentis de Clerico, vel ad ista verba universalis apta eos in-
cludere non censetur facientes, voluisse illos comprehendere,
ibid. num. 9.

Confirmatio statutorum continens verba demummodo con-
tra libertatem Ecclesiasticam non fiat, nihil operatur con-
tra clericos, & libertatem Ecclesiasticam ex defectu volunta-
tis confirmantis, ibid. num. 11.

Confirmatio statutorum Bononiæ, vide in verbo Statu-
rum Bononiæ.

Confirmatio statutorum Vrbis, vide in verbo statutorum
Vrbis.

Confirmatio tribuere potest honorarias, sed non iurisdic-
tionem, decil. 299. n. 23.

Confraternitas est, quid separatum ab Ecclesia, & ab una
ad aliam non inferitur, decil. 100. n. 8.

Confraternitas habens Insularum, tunc presentario fieri
debet a maiori parte Confratrum, & salta ab uno, est nulla,
decil. 461. n. 18.

Confraternitas in digniori loco existere dicitur, quæ sitis in
parte Collateralis cornu Epistolæ, decil. 466. n. 27.

Attento præferri usui, & consuetudine loci, quæ in hac ma-
teria est attendenda, ibid. num. 18.

Confraternitas si in Processionibus aliam præire tentantem
ceteris, & subsequi ceteris ipsaque acquiescit per hanc acquie-
scitiam facit alteram esse digniorem, vel saltem sibi præi-
udicat, ibid. nu. 37.

Confraternitates; Inter duas Confraternitates Præceden-
tia de Iure communi debetur antiquiori, & digniori, decil.
466. num. 1.

Et dignior, & ac antiquior ex quibus reputetur, ibid. num.
23. & seqq.

Confraternitates si conuocantur ad sonum Campanæ, illa
dignior pars ceteris reputatur, quam campana maior vocat,
ibid. n. 7.

Telles confratres eiusdem confraternitatis non probant ad
favorem confraternitatis in materia præcedentia, præsertim
in re magni honoris, ibid. num. 9.

Declarat conclusionem procedere, quando honor vii singulis
est debitus, secus vero si est debitus, uti vniuersis, quo casu pro-
bat præsertim quando suppletur ex numero, & concurrunt
alia ad iudiciu, ibid. n. 10.

Constitutio Gregorij XIII. mandat inter Confraternita-
tem illam præcedere, quæ est in possessione præcedendi, ibidem
num. 12.

Et quasi possessio præcedendi ex quibus probetur: ibidem
num. 13.

Constitutio prædicta non abrogat possessori suam antiqui-
tatem, ibid. num. 33.

Confraternitates existentes in Ecclesia expellentes progres-
sum processionis, illa quæ existit in cornu Epistolæ dignior re-
putatur reliquis existentibus in cornu Evangelij, quod censetur
minus dignum, ibid. n. 16.

Confraternitates Laicales nullam partem habent in conse-
cratione altaris, & præbiterij, ibid. num. 25.

Confraternitates expellentes progressum ab Ecclesia versa
tationem ad altare in corpore Ecclesiæ, illa scilicet dicitur in
parte dextera, quam respicit cornu Epistolæ, ibid. nu. 26.

Confraternitates in associatione cadaverum si interueniant,
illa dignior reputatur, quæ clero proximior est, ibid. nu. 30.

Confraternitates due si sunt ad invicem vitæ, quoad gu-
bernium, tunc administratio legati relicta Administratoribus,
& gubernatoribus, cuiusque administratoribus relicta cen-
setur, decil. 613. n. 6.

Et ex quibus desumatur Testatorem de administratoribus, &
gubernatoribus triusque scripsisse: ibid. num. 7.

Confraternitates due in eadem Ecclesia, quod constituent
vnum corpus ex quibus probetur? decil. 654. n. 1.

Confraternitates plures in eadem Ecclesia eiusdem nominis

regulariter non admittuntur, ibid. num. 2.

ad Confraternitates in eadem Ecclesia existentes cumulatim
spectat administratio legati relictæ Ecclesiæ, quando ad omnes
Ecclesiæ administratio spectat, & verba Testatoris ad eam
que dirigitur, ibid. num. 3.

Congregatio Baronum facultatem habet ex Bulla Cle-
mentis VIII. procedendi etiam capta extrajudiciali infor-
matione pro satisfactione creditorum ex pretio ex bonis venditis
retracto, decil. 589. n. 9.

Eadem Bulla soluit debitoribus omnem defensionem inopugnan-
di, vel retardandi venditionem bonorum, & confectionem
pretij creditoribus, ibid. n. 12.

Et possessio bonorum debitoris super quibus facta execu-
tio vigore Bullæ Clementine transferretur penes Cameram Apo-
stolicam ad satisfactionem creditorum penitus quæ debet abdi-
catur illorum administratio, ibid. num. 14.

Itam Congregatio vel ea deputati veritas dicatur habere
possessionem, & bonorum administrationem priuatim ad de-
bitorem, ibid. num. 15.

Congrua præstatur portio assignata Rectoribus præde-
cessoribus quæ contenti fuerint, nisi probetur diminuta, decil.
140. num. 18.

In congruam Rectoris quantum sunt computanda: decil. 86.
num. 19.

de Congrua constituenda ubi agitur, tunc appellatione fru-
ctuum, reddituum, & proventuum non veniunt fructus incerti,
decil. 155. nu. 13.

Et quantum dicantur fructus incerti, ibid. n. 14.

In congruam non computantur fructus incerti, quantum Papa
mandat eos imputari, quia intelligitur de incerti habentibus
quandam certitudinem ut sunt decime frumenti, & vini, li-
cet incerti ratione summa sed non de fructibus omnino incertis,
ut sunt funera alia, ibid. num. 16.

Congruum quando præstatur redditus beneficij, vide in ver-
bo redditus, & in verbo fructus beneficij.

Coniectura voluntatis ex non facto non sequi, ac ex facto
colligitur, decil. 110. n. 8.

Coniectura unica sufficit ad inducendum substitutionem
reciprocam linealem, decil. 187. n. 8.

Ex coniectura prædilectionis erga filios primi gradus induci-
tur substitutio reciproca, ibid. n. 9.

Coniectura versio, vide in verbo Versio.

Coniecturæ admittuntur ubi verba testamenti sunt dubia,
& inclaris opus non est coniecturæ, decil. 317. n. 34.

Coniectura ad probandam fiduciam ad iudicium contrarij con-
iecturæ confunduntur, decil. 317. n. 44.

ad probandum dominium in finem iungi debent, decisio 135.
num. 9.

Coniectura an sufficiat ad probandam contrariam uxoris
voluntatem in terminis statuti Bononiæ favore mariti negat.
Grat. cons. 54. affirmat Marfil. in Rabr. C. de probat. &
utraq. opinio conscribitur a Monerentio in gloss. d. statuti.
decil. 220. n. 7. & 8.

Coniectura ad inducendum gravamen filius positus in condi-
tione nullus sum momenti, nisi ulterius concurrat ratio agna-
tionis, decil. 342. n. 6.

Coniectura ad inducendam reciprocam ex tacita mente
Testatoris requiritur quod per necesse concludatur, decisio 271.
num. 8.

Et si possunt reciprocam inducere in eadem linea citra mul-
tiplicationem fideicommissorum non debent trahi ad reciprocam
de linea ad lineam, ibid. n. 12.

Amplia etiam si Testator habuerit rationem conservandæ a-
gnationis, nam illa ratio operatur respectu descendendum in
vnaquaque linea, ibid. n. 13.

Coniectura ad inducendam reciprocam linealem facilius
suffragantur inter descendentes Testatoris, decil. 187. n. 31.

Coniectura ad efficiendam voluntatem fidei, vniuersis
grauandi prompotes ad invicem ex quibus attendenda
G

Index Rerum,

non sunt: vide materiam in verbo Pronepos.

Coniectura arguendam simulationem efficaces & concludentes requiruntur, decil. 384. n. 21.

Coniectura ad elidendam presumptionem l. miles debent esse efficaces, & urgentes quando non agitur de alimentis, & de filiatione in possessione, sed de successione in Iure patronatus familia, dec. 633. n. 10.

Coniectura ad iniuriam congruatur, decil. 362. n. 15.

Et eliditur ab aliis contrariis habentibus pro se Instrumentum publicum, vel saltem debilitantur, decil. 384. numero 10.

Coniectura, & adminicula vel ab aliis coniecturis & adminiculis eliduntur, vel saltem equivocant, & insufficientia redduntur, dec. 77. n. 13.

Coniectura coniungenda sunt, quando singula de per se non sufficiunt, dec. 287. n. 32.

Coniectura contraria reddunt rem dubiam & obscuram, dec. 307. n. 20.

Coniectura non sunt accipienda divisim, sed concernatim, ita ut una alteram coadiuvet, dec. 338. n. 6.

Amplia praesertim quando versantur in antiquis, ibidem numero 7.

Coniectura quando singula sunt in suo genere imperfecta, nec simul iuncta relevant, dec. 384. n. 22.

Praesertim quando ab aliis contrariis habentibus concernatim Instrumenti publici eliduntur, ibid. num. 23.

Coniectura quando sunt levis, & singula in se imperfecta, nec simul iungi possunt, ut inveniunt, dec. 633. n. 11.

Coniectura quamvis singula non sufficiant simul iungi debent pro elicienda voluntate Testatoris conferendi bona solum in masculis, decil. 112. n. 15.

Coniectura quando concurrunt in contrarium, tunc cessat, consil. Oldrad. 21. decil. 112. n. 23.

Coniectura sufficiens ad probandam quantitatem fructuum a marito perceptorum ex bonis extradotalibus uxoris, decil. 210. num. 23.

Coniectura simulationis venditionis evanescent praescriptae legitime causa vendendi, sine qua sufficerent ad simulationem probandam, decil. 113. n. 11.

Reliqua vide in verbo simulatio.

Coniectura suadentes dolum debent esse urgentes & eminuo concludentes, dec. 202. n. 3.

Coniectura simul iuncta accipienda sunt, dec. 387. num. 9. & dec. 348. num. 31.

Coniectura tendentes ad exclusionem delicti in concursu praesentia sunt aliis contrariis, ibid. n. 24.

Coniectura veritati cedit, dec. 192. n. 18.

Coniectura pro vocatione filiorum in conditione posterorum, singula si praesentia simul iungenda sunt, dec. 424. n. 11.

Praesertim favore descendendum Testatoris ad quorum vocationem inducendam leniores coniecturae sufficiunt, ibidem num. 12.

Coniectura vocationis nisi concurrant, tunc ex una substitutione ad aliam non inferitur, dec. 605. n. 19. & 20.

Coniectura pro vocatione inducenda simul iungi debent praesertim favore descendendum Testatoris, ibid. num. 15.

Coniectura urgentiores feudalitatis semper praevalet in concursu, decil. 338. n. 21.

Coniecturis inherendum est, quibus suae Regula contra nequeat, dec. 279. num. 37.

Coniecturis etiam probari potest fiducia, & quoniam coniectura adhuc effectum sufficiant, decil. 317. n. 31. & 33. Declara. nu. 35. & seqq.

ad Coniecturas & verisimilia recurrendum est, quando dubitatur an aliquid gestum fuerit ex voluntate, vel ex obligatione ex quibus Iudex vixit vel alterum arbitrari possit, dec. 545. num. 24.

Coniuges. Declaratio coniugum super quantitate dotis assignatae, vide in verbo Declaratio.

Coniunctio sanguinis de per se non arguit simulationem, quia etiam inter coniunctos legitime contrahitur, decisio. 69. numer. 20.

In coniunctis non sufficit alterum adimplere, decil. 234. num. 33.

Connexa dicuntur quae tendunt ad eundem finem, dec. 370. num. 12.

In connexis pars appellabilis trahit ad se partem non appellabilem, dec. 136. n. 6.

Con sanguineus, et si con sanguineus praesentare nequit illam, quam nunquam constitit talem fuisse, dec. 154. n. 10.

Con sanguineus fundatoris praesentatur qui una cum con sanguineis admittitur si ad praesentandum, ibid. n. 11.

Con sanguineus proximior si a Testatore vocatus in defunctum omnium descendendum ex masculis, tunc appellatio con sanguineis comprehenditur etiam con sanguineis ex femina, dec. 612. num. 12.

Maxime quando testator iniuncte onus assumendi arma & familiam, quod applicari nequit nisi cognatis, cum agatur assumptione huiusmodi opera non habent, ibid. num. 13.

Con sanguineus. Praesentatio in defunctum con sanguineorum, vide in verbo Praesentatio.

Inter con sanguineos in simul cohabitantes possessio Iure familiaritatis praesumitur, non autem inter extraneos, dec. 11. num. 6.

Con sanguineorum consensus in donatione mulieris requisitus a statuto Tiburis, vide circa hanc materiam in verbo Statutum Tiburis.

Con sanguineorum deficientia probata videtur homines citari ad interessendum, & praestandum consensum contrahit non comparuerunt, dec. 165. n. 16.

Nam paria sunt, quod existant, vel non compareant, praesertim quando eorum existentia consideratur a statuto ad certum effectum scilicet interessendi contrahit, ibid. num. 17.

Ob con sanguineorum non interveniunt si quis contrarium impugnat probare tenetur necnon existentiam, sed etiam quod non habeant impedimentum, vel saltem eorum habitatem naturalem scilicet sanitatem in die celebrati contrahit, ibidem numer. 18.

Ex con sanguineis mulieris si aliquis non sit citatus ex quo erat Prior, vel officialis civitatis in extra solum non citatus in similibus casibus solum verum praesumitur si Iudex imperavit suum decretum in contrarium, ibid. n. 19.

Con sanguinitas, seu parentela ad effectum praesentationis probanda est per gradus distinctos, dec. 106. n. 15.

Fallit, quando vocatio con sanguineorum non est limitata ad certum gradum, sed generica, nec alius comparet, qui se con sanguineum praetendat, decisio 154. num. 15. & decisio 189. num. 6.

Con sanguinitas articulanda est per gradus distinctos, quando adeo concursus alterius con sanguineis, decisio 332. numero 16.

Con sanguinitas a testatore requisita si fuit probata respectu unius fratris talis probatio suffragatur quoad alium fratrem in eodem gradu existentem, dec. 189. n. 5.

Consensus alicuius sine iussu faciendo requiritur, consensu requisitus favore ipsius consentire debentis, decisio 175. num. 5.

Consensus con sanguineorum requisitus in donatione mulieris ex statuto Tyburis, vide hanc materiam in verbo Statutum Tyburis.

Consensus Capituli militie & Priorum requisitus ex statuto Tyburis in defunctum con sanguineorum, vide eandem materiam in dicto verbo Statutum Tyburis.

Consensus con sanguineorum requisitus in aliquo contractu nequit a decreto Iudicis suppleri, si illud a statuto copulatum requiritur, dec. 165. n. 10.

Consensus Capituli necessarius est in unione sine Episcopus tunc auctoritate ordinaria propter consensum, quod est in

& Materialium.

inter ipsam & capitulum, sicut tanquam sedis Apostolica delegatum vigore Concilii Tridentini sess. 11. de reform. cap. 5. decil. 14. num. 6 & 8.

Consensus capituli in viuioue non requiritur ob eius interesse, sed pro utilitate vniuersitatis ob publicam utilitatem non passim, accendere videtur si sit, ibid. num. 12.

Ad eosdem capitulum potest capitulum compelli, quando iusta causa vniuersitatis reputatur insufficientia reddituum vniuersitatis Ecclesie ad subistendum, eodem. ibid. num. 13.

Et talis insufficientia probanda est ab allegante vniuersitatem, ibid. num. 16.

Et quidem non simpliciter, sed habito respectu quantitatis officii, à principio fundationis alias non releuat, ibid. num. 17.

Consensus capituli, ubi requiritur non sic de facili potest elideri cum possent canonici differre tempora ad se congregandum, decil. 541. n. 3.

Consensus Episcopi licet requiratur, quando Iurispatronatus transierit nominati & principaliter, secum si accessorie cum operante bonorum transferatur, decil. 15. num. 5. ubi redditur ratio.

Consensus Episcopi, an & quando post factam donationem Iurispatronatus, & post mortem donatoris possit accedere, decil. 177. n. 8. 9. 10. & 11.

Consensus Empitoris super inuestimento faciendo si est adhibendum haberi debet: pro præsilio, seu præsare differat si reuocet sine causa, de qua partibus non concordantibus Index summarie cognoscere poterit, decil. 230. n. 6.

Nec ab eius Iudicio licitum erit cuiquam ex partibus appellare, seu quomodo reclamare, ibid. num. 7.

Et recitatus ad Iudicem super cognitione causa cum sit faciendum aut iudicium ex eo considerari potest prauidendum, ibid. n. 8.

Consensus Empitoris adhibendus in inuestimento faciendo non grauat, sed utilis erit fideicommissarius, ac tunc inest partibus inuestienti cum scientia empitoris, ibid. num. 10.

Consensus ex accollatione resultans operatur tacitam obligationem ad fauorem creditorum, decil. 319. n. 4.

Consensus & sola presentia non præsuntur, quando ex facti circumstantiis contrarium inuaditur, decil. 422. n. 8.

Consensus in iurisdictionem Iudicis resultat ex comparatione vocatus, licet amplius non possit illius iurisdictioni impugnari, vide in verbo Iudicium.

Consensus in iurisdictionem excluditur per comparationem appellando, & promouendo quis comparat, decil. 324. num. 6.

Consensus hic pendente præsilio resignationis ante licentiam mortis facta non est attentatus, decil. 351. n. 23.

Consensus non trahitur ad ignorata, decil. 452. n. 26.

Consensus ordinarij requiritur ad acquisitionem Iurispatronatus, decil. 162. n. 15.

Præsumitur ex diuinitate, longissimi temporis iuncta fama, & communis reputatione, ibid. n. 16.

Requisitus in donatione Iurispatronatus tacite præsilius censetur si presentatum à donatario instituit, quod sufficit, decil. 264. n. 4. & decil. 354. n. 1.

In donatione Iurispatronatus potest quandocumque accedere, quando medio tempore non fuit alteri ius quæstum secus est in casu contrario, decisio 264. numet. 5. & 6. & decil. 354. num. 2.

Consensus Ordinarij, vel Vicarij ad id speciale facultatem habetis est omnino necessarius, alias donatio redditur nulla, decil. 464. n. 1.

Requiritur in donatione Iurispatronatus, quam pater facit filio, cum in viuente patre, ubi Iurispatronatus est huiusmodi non dicatur comparatus, sed adhuc effectum reputatur extraneus, ibid. n. 9.

Consensus omnium de vniuersitate est necessarius in actibus

voluntariis, alias contradicilio vniuersitatis sufficit pro nullitate actus, decil. 261. n. 15.

Declarata non procedere, quædo actus voluntarius est utilis cum non sit in eo dari de irrationabilitate, ibid. num. 14.

Consensus omnium Beneficiorum est necessarius in actibus voluntariis, decil. 256. n. 15.

Et actus voluntarius expediri sine consensu omnium nocet, illis qui conferuerunt, ibid. num. 16.

Consensus presumpsit in prauidentialibus non sufficit, sed expressus requiritur, decil. 30. n. 31.

Declarata conclusionem procedere, quando consensus deducitur ex sola taciturnitate, secus quando concurrat diuinitas temporis cum obseruantia, ibidem num. 32.

Consensus patroni necessarius in vniuersitate beneficij Iurispatronatus, vide hanc materiam in verbo Iurispatronatus, & in verbo Patronus, & in verbo Vnio.

Consensus patronorum præsilius prouisioni Apostolica de beneficio Iurispatronatus vim habet presentationis, decil. 118. numer. 5.

Consensus Protegis, vide in verbo Protege.

Consensus plurium ubi requiritur, sufficit, quod inuenientia maior pars, decil. 165. n. 26.

Consensus per acquipollens, quando sufficit si emptor qui illum præsare tenetur pro inuestimento faciendo præsare recuset, decil. 230. n. 11.

Consensus præsilius venditioni alicuius rei operatur, ut possessio censetur à consentiente abdicata, & translata in emptorem, decil. 61. n. 15. & decil. 72. n. 9.

Præstitus locationi rei, super qua quis habet ius redimendi non probat illius possessionem, sed talis consensus censetur præsilius pro securitate conditoris, ne sequatur redemptione molestaretur, decil. 85. n. 12.

Præsilius à creditore alienationi bonorum communis debitoris ad fauorem aliorum creditorum operatur remissionem proprij iuris tempore præsilius consensus competens, non autem tunc temporis non competens, nec exercibilis, decil. 492. num. 16.

Item nec operatur remissionem crediti, cuius dies nondum cessauit, ibid. n. 17.

Consensus præsilius contra formam concordie habetur pro non præsilio, decil. 500. n. 6.

Præstitus à minore alienationi si emanauit ex falsa causa non tenet, etiamsi causa partim esset vera, & partim falsa, decil. 559. num. 18.

Amplia etiam decretum Iudicis, ac alia solemnitates inuenient, ibid. num. 19.

Præstitus venditioni censetur ratione hypothecæ, vel dominij super re vendita, decil. 655. n. 16.

Consensus Renunciantis non porrigitur ad ignorata, decisio 119. num. 4.

Amplia etiam iuramentum intercesserit, quia non operatur ultra voluntatem, & consensus renunciantis, ibid. num. 5.

Consensus resultat ex longa taciturnitate, decil. 133. n. 15.

Consensus requisitus in inuestimento faciendo censetur reusquisitus ad euendandam fraudem quociens cessat interesse consentientis, decil. 175. n. 14.

Consensus requisitus si sine iusta causa denegatur habetur pro præsilio, ibid. num. 18.

Et potest de iniustitia causa summarie à Iudice cognosci eiusque consensus haberi, ibid. num. 19.

Consensus sub conditione nihil ponit in esse ante purificationem conditionis, decil. 698. n. 14.

Differentia inter consensum venditionis præsilius sub conditione, & simpliciter cum patris qua postea partes concordant, ibid. num. 16. & 17.

Consensus si adhiberi debet, tunc pro faciliiori executione voluntatis fideicommissarii suppleri potest à Papa, decil. 175. num. 16.

Consensus tacitus quandoque sufficit in alienatione rei

Index Rerum,

fendatis sine per aquipollens, dec. 230. num. 13
Consensus tacitus expressi quandoque vim habet, ibidem num. 12
Consensus unus dicitur consensus nullius, si duorum de necessitate requiritur, dec. 48. n. 13
sine consensu Capitali non potest Episcopus negocia ardua expedire, dec. 140. n. 7
De defectu consensu capitali in unione, an tertium dare possit tacite capitulo: ibid. n. 11
Conseruator Priuilegiorum Conseruatori priuilegiorum censetur etiam tributa iurisdiclio contentiosa contra transgressores priuilegiorum si sit constitutus cum facultate in Rebellis, & malefactoribus procedendi, decilio 474. num. 24
Conseruator regulariter non competit iurisdiclio contentiosa nec de iure communi, nec per Concil. Trid. sess. 14. de reform. cap. 5. ibid. n. 25
Conseruatorum iurisdiclio fuit per constitutionem Gregorij XV. sublatam, ibid. n. 26
Conseruator procedere nequit nisi in casu iniurie seu violentie contra priuilegia, ibid. n. 27
Conseruatores nequeunt cognoscere causas conseruatoriam non tangentes, ibid. n. 28
Conseruator debet ius priuilegiati tueri, quantum ex sola prescriptioe ei competat, ibid. num. 19
Consignatio facta presumitur in causam debitam ad formam obligationis, dum nil aliud est expressum, decil. 423. numer. 8
Consignatio seu traditio mobilium probatur ex verbis Instrumenti Tradidit & consignauit, &c. Item fallus fuit habuisse, & recepisse, &c. dec. 636. n. 5. & 6
Consignatio mobilium probatur si apparet post consignationem illorum partem fuisse venditam, ibid. num. 9
Negatiua non consignationis mobilium non probatur ex unico teste deponente se non vidisse fieri consignationem in actus stipulationis Instrumenti si contrarium apparet ex verbis Instrumenti quia consignatio fieri potuit eo presente licet teste non viderit, ibid. num. 10
Item negatiua non concluditur si Testes afferant se non vidisse ob breuitatem temporis quo interfuit, ibid. num. 11
Consignatio probata per Instrumentum non excluditur ex unico teste contrarium deponente presertim quando distum. restringit ad actum stipulationis instrumenti cum consignatio fieri potuerit paulo ante stipulationem ita importantibus verbis instrumenti dedit, & consignauit, ibidem numer. 14
Consignatio mobilium quod non sit aequalens debitis accollatis, ex quibus probata remaneat, ibid. num. 21. & 22
Et vide materiam etiam in verbo Traditio.
Constituens, & Constitutus. Mantentio in possessione per constitutum translata debetur constituto, & non constituti, dec. 390. n. 2
Limita non procedere donec suspendat super validitate contractus, cui est adiecta clausula Constitui. ibid. num. 17. Contra num. 20
Constitutio antiqua tollitur per nouam contrariam, decil. 219. num. 18
Constitutio cessat cessante ratione motiua constitutionis, dec. 15. nu. 7
Constitutio debet alia constitutione declarari, decil. 193. num. 19
Constitutio Agidiana vide in verbo Agidiana.
Constitutio Clementis VIII. super preuisione Beneficiorum Diocesis Calaguritanæ, vide verbo Motus proprius Clementis VIII.
Constitutio Card. Instructi dani edita tempore Legationis in ciuitate Bononia prohibet appellationem a decreto lato in possessione, dec. 18. n. 26.
Et talis constitutio non derogat statuto permittente appella-

tionem in possessione, ibid. num. 29
Constitutio Ducalis ciuitatis Verbanæ exclusiua famulorum in verbis filius exclusus solutus propter descendentes masculos, non autem propter masculos transuersales, decil. 350. num. 4
Constitutio fori Bononia Rubrica. 12. de testibus & illorum ex amin. adimie fidem testibus, qui in examine se referunt ad fides antea subscriptas, dec. 664. n. 9
Dicta constitutio id limitat, quando testes fuerint prius examinati ad perpetuam rei memoriam, postea sumitur repetitio, ibid. n. 10
Constitutio Gregorij XIII. 85. in ordine §. 6. in Bullar. tom. 2. fol. 470. emanauit ad euersionem fraudis, & in eadem regnantium beneficia linofoia, dec. 181. n. 1. & seqq.
Constitutio Gregorij XIII. de publicanda ref. mandata fieri publicationem iura terminant sex menses, decil. 212. numer. 5. & seqq. & terminus incipit a die date, decilio 301. num. 7. & 8
dicta Constitutio §. 8. continet decretum irritum, dec. 286. nu. 36. & dec. 301. n. 17
Inducit specialem vacationem ob non factam publicationem, ac reservationem fauore Sedis Apostolicæ, dec. 301. n. 14. & dec. 358. n. 20. & 21
Mandat provisionem Apostolicam ob non factam publicationem debere publicari, ac infra sex menses provisionem reuocare, pedire litteras & inire coram excoctore pro illarum executione, dec. 358. n. 25
Dictæ Constitutio dat pralationem primo publicanti, licet habeat gratiam posteriorem in data intelligenda est, quando plures concurrant impetrantes ex causa resignationis, vel illas non publicationem nec extendenda est ad alias gratias diuinas, dec. 358. n. 28
Constitutio Gregorio XIII. mandata inter Conseruatoriæ, illam precedere, qua est in possessione procedendi, decil. 366. numer. 12
Et quasi possessio procedendi ex quibus probetur: ibidem num. 13
dicta Constitutio non abrogat possessionem suam antiquitatem, ibid. num. 33
Constitutio Gregorij XV. qua incipit Inscrutabili subiciens correctioni Episcopi Diocesani, & prohibens ne consensu tam ordinarij, quam extraordinarij deputentur nisi prius approbatione Episcopi Diocesani locum non habet in locis exemptis, constitutibus territorium separatam de per se, decil. 459. nu. 19
Constitutio Gregorij XV. sublatam iurisdiclionem conseruatorum, dec. 474. n. 26
Constitutio Iulij III. prohibet dari executionem grauias litteris non expeditis, decil. 479. n. 9
Constitutio in contractibus minorum solemnitates requirens comprehendit etiam obligationes ex causa dotis cum in hoc dos non reperitur specialiter priuilegiata, decil. 224. n. 26
Constitutio loquens de possessione, vel de iurisdictione locum habet non obstantibus fideicommissis maiorum, decilio 610. num. 13
Constitutio Marchie requirit in contractibus minorum inscriptionem, dec. 588. n. 2
Locum habet etiam in contractibus celebratis in Vrbe à minoribus forensibus, ibid. nu. 3
Requiritur inscriptionem locum habet etiam in causa dotis, ibid. n. 15
Constitutio non comprehendit praterita, dec. 109. n. 8
Constitutio prohibens appellationem suspensum intelligitur quando fuit extrajudicialiter processum secus si fuit processum iudicialiter, dec. 422. n. 5
Constitutio prohibens appellationem suspensum, si locum habeat illius forma seruanda est, ibid. num. 6
Constitutio Papalis disponit, pater etiam super iuramento, dec. 100. nu. 16

Con-

& Materialium.

Constitutio Pauli V. in ordine 49. confirmatoria Indultorum Henrici II. & Innocentii III. favore Capituli Ecclesie Lateranensis, quod non comprehendatur in literis Apostolicis nisi de eo, vel Ecclesia fiat expressa mentio, decil. 241. num. 3.

Constitutio san. mem. Pij 74. in ordine inter eius impress. Bullar. tom. 2. continet suppressionem dignitatum Ecclesiarum lesula cardinalium alius unitarum, illas reducendo ad Religiosos, & Beneficia simplicia, decil. 280. n. 18.

Constitutio san. mem. Pij V. in impositione census ideo requirit expressionem certorum finium, ut possit constare de preemptione rei super qua census imponitur, decil. 398. num. 6.

dicta Constitutio exigit per forma quod fines sint certi, sed non quod nominatio, & specialiter exprimantur dum certitudinem alius signis haberi potest, ibid. num. 21.

dicta Constitutio super forme creandi casus non comprehendit contractus prateritos editos ante editam constitutionem, sed tantum futuros, decil. 33. n. 3.

Constitutio san. mem. Pij V. loquens de Vicariis habet decretum irritum, eique nequit a Legato de Latere derogari, decil. 667. n. 17.

Quinto si Legatus procedit contra constitutionem plane nullatio denotatur ad Papam, ibidem numer. 18. Declara num. 34.

Et dicta Constitutio loquens de Vicariis non comprehendit Legatos de Latere, quia loquitur de collatione Ordinariarum, & licet Legatus in sua Provincia sit ordinarius, eius iurisdic-tio non est indulta modo ordinario, sed extraordinario, ibid. num. 30. & 31.

Constitutio Regni Neapolitani Regis Ladislaei declarat nulla, & inania Instrumenta rogata per Notarios publicos non denotantes, & quae Baronem cui Notarii subsunt tangere possent, decil. 324. n. 3.

dicta Constitutio locum non habet sine Instrumentum cantei in utilitatem, sine in damnum Baronis, ibid. num. 10. & decil. 91. n. 1.

Amplius etiam si contractus sit celebratus cum Ecclesia quia constitutio non tangit contractum, sed tollit fidem Instrumenti, quando est a contractu distinctus, decil. 23. num. 11. & decil. 91. num. 3.

Item constitutio generaliter inhabilitas personam Notarii non autem laici libertatem Ecclesie, & disponit de Notario subditio Regi qui est laicus & laicali auctoritate creatus quicquid dicendum sit si Apostolica auctoritate creatus sit, decil. 23. n. 13. decil. 91. n. 40.

Emanavit ad tollendas fraudes ex impressione, & vi que a Baronibus inferri posset Notariis subditis, decil. 31. num. 3.

dicta Constitutio non intrat quoties Instrumentum fuit palam & bona fide celebratum, quia tunc abest omnis suspicio fraudis & impressionis, ibidem num. 5. Contra decil. 91. num. 7.

Item nec locum habet quando Instrumentum celebratur contra Baronem, decil. 35. n. 8. Contra, dec. 91. n. 7.

Item nec comprehendit rogatum Notarii qui emanavit in executionem decreti Episcopi quod est innuens a constitutione, decil. 31. n. 11. & 13.

Item comprehendit contractum pro exoneracione conscientie, non solum ac piam causam, ibid. num. 20.

dicta Constitutio comprehendit etiam Instrumenta iurata, quia constitutio non tangit instrumentum, sed tantum inhabilitatem personam Notarii sibi subditem, ac fidem instrumentum adhiberi per quod non probatur instrumentum fuisse praestitum, decil. 91. num. 6.

Non comprehendit rogatum decreti Iudicis, ibid. n. 10.

Constitutio Synodalis condita ab Episcopo cum approbatione Synodi valida est, quando nihil disponit contra iura praeterita, dec. 647. n. 3.

Præsertim quando emanavit a d. v. l. talem Ecclesia, ut si licet illi provideatur de personis idoneis, secum si tendat in Ecclesia praedictum, ibid. num. 4.

Constitutio Synodalis condita ab Episcopo disponens circa preservationem beneficiorum parochialium, quod emanaverit de consensu beneficiorum, quibus competere presentandi ex quibus eliciatur, ibid. num. 5.

Constitutio Synodalis Burgen. incapacem reddit interre portionis cum qui in eadem Ecclesia dimidiam renunciant, ibid. num. 6.

Constitutio siue lex loquens de certa solemnitate adhibenda in donatione non procedit in donatione presumpta, decil. 109. num. 6.

Constitutio Sixti IV. in ordine 15 §. 12. mandata servari in Vrbe constitutionem agendam, dec. 219. n. 10.

Constitutio Sixti V. de luctand. distribuit in absentia referretur, & ultra personas ibidem privilegiatas extendi non debet ad non privilegiatas, dec. 567. m. 1. & 12.

Constitutio Urbani VIII. mandans in Archivio reponi omnia mandata procura non habet locum in mandatis praesumptis, dec. 109. n. 5.

Constitutio Urbani VIII. super praedictis locum non habet in Regno Poloniae, decil. 474. num. 11.

dicta Constitutio substat beneplacita praesumpta, decil. 482. num. 55.

Constitutio Urbani VIII. in ordine 20. impress. Bullar. tom. 4. renovat facultatem transferendi personarum, quae medietatem fructuum beneficij gravati excedunt, decilio 213. num. 1.

Et talis Excessus est plene, & concludenter probandus, ibid. num. 2.

Constitutio Urbani VIII. disponit quod in beneficiis simultanea collationis conferantur a solis Cardinalibus in mensibus referatis ab Episcopis Capitulis, decil. 234. num. 14. & dec. 241. n. 7.

dicta Constitutio exceptit Capitulum Hispanen. ex particulari statuto illius Ecclesie, cui per dictam constitutionem non conferretur derogatum, ibid. num. 8.

In aliis vero Ecclesiis, in quibus consortium provenit ex privilegio Summorum Pontificum, quod competere dicitur de iure communi, dicta constitutio Urbani locum habet, ibid. num. 9.

Constitutio Urbani VIII. disponens, quod beneficia simultanea collationis conferantur a solis Cardinalibus in mensibus referatis ab Episcopis Capitulis intelligitur ipsi volentibus, non autem iniunctis, ibidem num. 15.

dicta Constitutio mandat quod soli Cardinales in mensibus referatis conferant ab Episcopis consensu alterius, decil. 273. numer. 5.

Constitutioni ob publicam utilitatem edita non potest per partes directe, vel indirecte contravenire, decilio 91. num. 18.

Constitutiones Apostolicae non ardent ad disputandum, dubia superflua in Rois, dec. 468. n. 9.

Constitutiones Apostolicae Sixti V. Urbani VIII. prohibent distractionem bonorum Status Ecclesiastici in forenses, decil. 670. num. 20.

dicta tamen Constitutiones facultatem testandi tribuunt ad favorem consanguineorum dummodo in fructibus veniant ad habitandum in statu Ecclesiastico, ibid. num. 21.

Constitutiones Apostolicae prohibentes distractionem bonorum in forenses emanant non in favorem primariorum, sed Camerae, ideo solus fides de illis excipere potest, ibid. num. 12.

Quicquid contrarium dicendum sit si forenses inhabilitate utuntur principaliter favore aliorum civium, ib. d. num. 23.

Constitutiones Synodales attenduntur quatenus sunt in usu, & a Summo Pontifice confirmatae, dec. 338. n. 6.

Index Rerum,

Constitutiones editæ à Legato de Lasero vigore facultatum
sive legatione expirant, licet secus sit in constitutionibus edi-
tis per viam legis generalis vigore facultatum de iure commu-
ni competentium, decil. 181. n. 31

Constitutiones laicales non ligant Iudicem Ecclesiasticum,
decil. 648. n. 14

Constitutiones laicales ordinaria servari non debent extra
Tribunalia laicalia, ibid. n. 15

Constitutum adieclum in contractu erroneo nihil opera-
tur, decil. 390. n. 10

Adieclum in contractu in controversiam deducto cum pen-
deat à validitate, vel invaliditate ipsius contractus non ope-
ratur, sed constituenti datur manutentio donec lis super vali-
ditate contractus terminetur, ibid. n. 17. Declara. nu. 20

Constitutum appositum in donatione pura transfert possessio-
nem in donatarium usque ab initio, dec. 426. n. 3

Et possessio translata in donatarium non potest absque eius con-
sensu sola donantis poenitentia, vel donationis revocatione,
auferri non secus, ac si actualiter possessio tradita fuisset,
ibid. num. 4

Constitutum ad effectum translationis possessionis vim habet
actualis traditionis, ibid. num. 5

Constitutum appositum in contractibus puris, & in sui ori-
gine irrevocabilibus etiam in contractibus conditionalibus,
quid in utroque casu operetur, ibid. num. 6

Appositum in testamento cum clausula ex nunc prout ex
tunc transferri in heredem veram possessionem, decil. 533.
num. 5

Limita non procedere in herede absente ante illius accepta-
tionem, & hereditatis aditionem, ibid. num. 12

Appositum in testamento, si dubitatur de substantia testa-
menti sicuti suspenditur illius effectus, ita suspendi debet tan-
quam accessorium, ibid. n. 14

Et possessio capta de tempore quo effectus constituti est sus-
pensus dicitur vacans, & que erat apud defunctum eius morte
expiravit, ibid. num. 15

Appositum super bonis futuris operatur suum effectum ex
die in qua bona acquiruntur, dec. 550. n. 13

Ex nunc prout ex tunc includitur sub clausula præcatis,
ex statu Bononia, & possessionem manutentibilem transfert,
dec. 600. n. 1

Appositum generaliter super omnibus bonis omnium posse-
sionem transfert in constitutarium, ibid. n. 4

Constitutum in antiquis probat possessionem constituentis
etiam contra tertium, & quod tempus adhuc effectum repu-
teatur antiquum? decil. 379. numer. 16. & 17. Declara
numer. 23

Constitutum ideo in antiquis probat possessionem consti-
tuentis etiam contra tertium propter difficultatem probatio-
nis ab antiquitate resultant. ideo sufficit minor probatio, qua
ratio cessat in constituto appposito in instrumentis non antiquis,
ibid. num. 18

Constitutum importat traditionem per modum filium, non
autem per modum verum, ibid. num. 34

Constitutum in dubio non præsumitur collatum post mortem
constituentis, dec. 403. n. 12

Constitutum quando non cadit super certo corpore incerto
ratione loci, & quota, incertitudo cessat, ob quam suspenditur
effectus constituti, donec liquidetur, dec. 600. n. 3

Constitutum sequitur naturam contractus principalis, dec.
390. num. 6

Constitutum transferri in constitutarium veram possessionem,
ibid. n. 2. & dec. 403. n. 1. & dec. 513. n. 1. & 2

Constituti virum amissa dicitur si post mortem impioris
conferas alius possessionem sancti consui caput non reclamante
casuario, dec. 110. n. 9

Amplia adhuc effectum sufficere quod constitutarius sciat,
ab herede constituentis occupatam possessionem naturalem per
modicum tempus, ibidem n. 10

Declara conclusionem procedere si constitutarius associatis
nem petat vigore civilis possessionis per constitutum transla-
ta, quia patiende possessionem ab alio occupari ante pos-
sessionem suspiciens se posse repelli, secus vero quando associa-
tionem petit vigore facultatis capiende possessionem, quia
hæc compatibilis est cum possessione alterius, ibidem
numer. 11

Constituto allegari nequit à primata persona, decil. 553.
numer. 17

Constituto attenditur in materia collationis, decil. 477.
numer. 9

Constituto cum si: quid falsi probandi est ab allegante,
dec. 477. nu. 12

Constituto circa administrationem alicuius officij ex qui-
bus inducatur? dec. 646. n. 27

Constituto in eo quod est contra Ius ut suffragetur debet
esse legitime præscripta, dec. 477. n. 12

Constituto contra Ius non probatur per attestaciones sed
formiter probanda est, ibid. n. 23

Constituto decemalis sufficit quando non est contra Ius sed
præter Ius, dec. 543. n. 7

Constituto decimas à laico percipiendi non dicitur probata
ex sola probatione preceptionis in genere, sed præcisè certum
tempus est probandum, dec. 104. n. 2

Constituto decimas percipiendi non dicitur indulta ex
illarum exactionibus que dederunt causam liti, ibid.
numer. 3

Constituto in decimis solvendis spectanda est, decil.
322. num. 11

Constituto decimas solvendi ex certis fructibus non indu-
ditur nisi spatio 40. annorum, ibid. n. 15

Decimas solvendi ex certis fructibus est ab allegante concla-
denter probanda, ibid. n. 15

Et testes ad huiusmodi consuetudinem probandam debent
negatiuam solutionis coartari; ita ut non sufficiat quod depo-
nunt se non videri, ibid. nu. 16

Constituto decimandi locorum vicinorum non suffragatur
quod certum locum, dec. 104. n. 10

Constituto decimandi particularis potius attenditur, quam
vniuersalis, ibid. n. 11

Constituto induci potest ne decima ex certis fructibus
solvantur, dec. 104. n. 1. & dec. 322. n. 3

Constituto Ecclesia tendens ad conservandam clericalem
disciplinam, & virtutem obedientiam est pia, & laudabilis ac
servanda, dec. 42. n. 4

Constituto ex actu diffinitate elisa remanet, decilio
543. num. 11

Constituto excluditur ex actu contrario, dec. 452. n. 22

Constituto exorbitans extendi non debet de tempore ad
tempus, nec de casu ad casum, sed accipi præcisè debet in casu
de quo loquitur, dec. 650. n. 13. & 14

Constituto locifervanda est in subbaltationibus facienti,
dec. 477. n. 7

Constituto loci super forma servanda in subbaltationibus
probatur per testes, ibidem nu. 18

Constituto Martini desertiorem filie existentis in paria
potestate filijs utriusque non v. hereditas matris, qua nec
etiam valet in eorum præiudicium de ea disponere, decilio
460. num. 9

Constituto Martini locum non habet in muliere sui Iuris,
& in filijs ex quocunque matrimonio, ibid. n. 21

Item nec locum habet quoties mulier habens filios ex primo
matrimonio decedat in secundo liberis ex eo non extantibus,
ibid. nu. 4

Item nec locum habet nisi in dote data à patre, ibid. n. 25

Constituto obligatoria capituli non resultat ex alibus ge-
nitis à canonicis, dec. 543. n. 12

Constituto particularis semper attendi debet, decil. 452.
num. 22

Constituto

& Materiarum.

Consuetudo Patris Leodientis, quod pactum reuersum appositum in capitulis matrimonialibus fauore proximorum defunctibus liberis purificatur etiam si alter ex coniugibus defunctus cum filiis iussit, utrique coniugi superueniant, decil. 670. n. 1.

Talis nungue consuetudo procedit tantum ab ingtato, ibid. num. 2. & in terminis patris reuersi concepti sub vnde fissa conditione deficiencia liberorum, non autem alternatiue si coniugeres spofum, vel fponfam morti fuae liberis decedere, ibid. num. 3. & redditur ratio num. 4.

Talis consuetudo circa pactum reuersum appositum in capitulis matrimonialibus fauore proximorum quando intelligatur? dec. 668. n. 1.

Consuetudo postquam est completa non dicitur elifa per vnicum actum difformem poftea fufceptum, decifione 543. num. 3.

Consuetudo probatur ex testibus de publicata voce, & fama fuper vfa 30. & 40. annorum iunctis etiam adminiculis, decilio. 65. n. 14. & 15.

Consuetudo probanda efi in cafu individui actus contrarij, dec. 427. n. 18. & dec. 432. n. 20. Ad confuetudinem probandam testes admitti non debent fi impoffibile efi inuenire testes ad eam, probandam de huius temporis liti mota, decil. 104. n. 5.

Testes tunc poffunt deponere de confuetudine legitime praefcripta, tempus mota liti efi fubducendum, ibid. num. 5.

Consuetudo probata non dicitur, fi conflat femel contrarium poffe feruatum, quauis mille alius pro confuetudine, decil. 48. num. 14.

Consuetudo quando refpicit dinimum cultum tanquam laudabilis efi obligatoria etiam in futurum, quauis caufam habuerit voluntariam ex mera liberalitate prouenientem, decil. 43. n. 4.

Et ita in fpecie de confuetudine canum miffa fuiife indicatum refert Gutierrez, ibidem numero 5. & redditur ratio numero 6.

Consuetudo Regni Neapolitani difponens quod exterius mediante perfona Regnicola Baroniam emens reportari declaratione, quod emit de pecuniis exteri efficiatur verus Baro efi confirmis difpofitioni Iuris fcripti, decil. 47. num. 1. & dec. 64. n. 12.

Et dicta confuetudo fufficenter dicitur probata ex testibus deponentibus de publicata voce, & fama, ac vfu 30. & 40. annorum iunctis etiam adminiculis, decifione 65. num. 14. & 15.

Consuetudo Regni Neapolitani quod exteri feuda acquirant mediante perfona Regnicola operatur vt in alienatione feudorum non requiratur regius affenfus, fed fufficiat folus confenfus Praeorgi ibid. num. 22.

Et ftante dicta antiquiffima confuetudine neceffaria regis affenfus poffet totaliter abrogari, ita ut eo non obtento fubfiftent alienationes feudorum, ibid. num. 23.

Talis confuetudo non bene probatur per testes ignaros, praefertim quando concurrunt depofitiones teftium in contrarium, & aucteritates D. D. Regni, decifione 96. num. 23. & 14.

Consuetudo tollere, & abrogare poffet folemnitates Inris communis, decil. 477. n. 9.

Prout folemnitates particularis ftatus, ibid. num. 10.

A confuetudine loci contraktus interpretationem recipiunt, decil. 65. n. 13.

Ad confuetudinem inducendam neceffaria efi ultra legem temporis lapfum uniformitas actuum, quia vnicus actus contrarius, & difformis eum deftruit, decilio. 48. n. 15.

Confuetudines laudabiles feruanda funt, decil. 543. n. 3.

Consumptio fructuum intra triennium non praefumitur, decil. 144. n. 11.

Et allegari contrarium incumbit onus probandi, ibidem num. 12.

Consumptio fructuum ad effectum liquidationis ex quibus probetur? ibid. num. 12.

Continuatio poffeffionis allegari nequit non docto de anteriori poffeffione, decilio. 116. n. 5.

Continuatio poffeffionis vigore ftatus quid operetur? decil. 300. n. 7. & 9.

Vigore fubrogationis grauitas ceffat quies actualis poffeffio fuit ab alio occupata, & folum peti poffet in miffio, ibidem num. 10.

Probat ex actibus poffefforijs quales funt locationes, & exactiones offitius, decil. 303. n. 11.

Continuatio poffeffionis ciuilis allegari nequit iterio cum illa pendeat ab animo, & voluntate poffidentis, decil. 356. num. 13.

Continuatio poffeffionis antea caute attentata non efi, nam qui continuat non attentat, dec. 148. n. 33.

Continuatio poffeffionis fupponit neceffariam antecedens praecedentem ac nungue interruptam poffeffionem, dec. 300. num. 13.

Contraktus a confuetudine loci interpretationem recipiunt, decil. 65. num. 13.

Contraktus ante confeffionem Inftrumenti non dicitur perfeltus ubi partes ad eius fubftantiam defiderarunt Inftrumentum, & in quo ad implementum aliquod in fcriptis redigendum interuenire debet, decil. 638. nu. 20.

Contraktus celebratus fub die incerta nec omnino extitit a conditionem continere dicitur, decil. 196. n. 11.

Declaratio non procedere quando in contraktibus tempus fuit adieclum in ea parte difpofitionis quae refpicit executionem, ibid. num. 12.

Contraktus continens duo iuramenta, alterum explicity alterum implicity contentum fub obligatione Camerali non comprehenditur fub confiftutione Aegidiana, decifione 200. numer. 8.

Contraktus celebratus in Vrbe à Minor Forenfi 25. annorum non feruati folemnitatibus confiftutionis Aegidiana nullus efi, dec. 229. n. 2. & dec. 588. n. 3.

Contraktus celebratus à communitate cum folemnitatibus requifitus praefumitur uilis donec conflat de contrario, decil. 261. n. 11.

Et vtilitas ex pluribus fimul iunctis refultat, ibid. num. 12.

Contraktus celebratus à Praefato fub nomine dignitatis, vel officij fuper re ad Ecclefiam fpeclante Ecclefia nomine celebratus dicitur, quod etiam in dubio praefumitur, decilio. 328. nu. 6. & 7.

Contraktus celebratus contra formam ftatus efi ipfo Iure nullus, dec. 599. n. 7.

Contraktus de vi detur, vel de vt facias inuominatus dicitur, dec. 490. n. 2.

Contraktus forma, feu fpecies pendet ex animo contrahentium dec. 10. n. 8.

Contraktus inter officialem, & fubditos celebrari nequit, dec. 55. n. 4.

Fallit gaando in contraktus abefi omnis fufpicio fraudis, ibidem n. 6.

Contraktus in ftatu Ecclefiaftico fere omnes ftipulantur fub obligatione camerali, dec. 200. num. 42.

Contraktus inter viros intus in teftamento reinet naturam contraktus irrevocabilis, neque regulatur fecundum vltimas voluntates, dec. 107. n. 12.

In contraktu minoris 25. annorum requiruntur folemnitates Iuris communis, & confiftutionis Aegidiana, dec. 200. num. 2.

Et circa folemnitates Aegidiana Ius commune non corrigig quoniam illius folemnitates auget ac pinguis prouidet, ibidem num. 3.

Contraktus minoris fuae folemnitatibus cum fu nullus, ex eo neque ciuilis, neque naturalis obligatio oritur, ibidem num. 5.

Index Rerum,

Contractus minoris 20. annorum ex statuto Persia nullus est, & invalidus absque solemnitatibus in eo prescriptis, ibid. num. 7.

Circa contractum maioris 20. annorum, & minoris 25. si statum particulare loci nihil disponit, talis contractus remanet sub dispositione constitutionis generalis Provincia ac Iuris communis, ibid. num. 15.

Contractus nuptius Iuramento subsistit sine solemnitatibus constitutionis Egidiana, quae vires iuramenti tollit, ibid. num. 23.

Contractus non potest pro parte approbari, & pro parte reprobari, dec. 452. num. 31.

Contractus non subsistit etiam si bona fides concurrat in recipiente pecunia a Religioso, si tradente deficit potestas, & Ius restit, dec. 508. num. 16.

Contractus primus a quo secundus causam habet venit attendendus non secundus, dec. 50. num. 19.

Contractus permutationis computatur inter contractus innominatos, dec. 240. num. 17.

Et si transit ex conventionem partium in casu evictionis in venditionem, tunc valor rei attendi debet de tempore evictionis, in quod venditio collata fuit, dec. 261. num. 44.

Contractus perfectio quomodo admodum est favorabilis, ita est odiosa illius resolutio nisi fiat ex supervenienti novo consensu utriusque contrahentis, dec. 262. num. 29.

Contractus pupilli requirit solemnitates ex statuto Urbis lib. 1. cap. 151. dec. 492. num. 30.

Contractus qualis fuerit non a nomine, sed ab effectu iudicatur, quando contractus eo nomine effectum sortiri non potest, dec. 10. num. 9.

Contractus, qui consensu, & re perfectus requirit ad illius perfectionem consensum seu voluntatem certam, non autem dubiam, dec. 638. num. 10.

Contractus, qui scriptura pro sui essentia non requirit probari potest absque scriptura per testes dec. 618. num. 1. & 2.

Præfatum quando testes fuerunt presentes contractui, ibid. num. 3.

Contractus resolutio est individua non secus ac ipse contractus, dec. 262. num. 3.

Contractus respectu diversarum personarum est diuiduus, dec. 367. num. 8.

Contractus si apparet observatus, tunc omni caret suspitione, dec. 29. num. 16.

Contractus stipulatus pro persona nominanda sequitur nominationem habet in ventre qualitates omnes eiusdem contractus, nec constituit novum contractum diversum a primo, & uterque pro vno habetur, dec. 50. num. 18.

Contractus si sit initus cum causa cognitione, & cum interuentu Iudicis tunc cessat suspicio fraudis, dec. 618. num. 9.

Contractus si est simulatus, tunc clausula constituitur tanquam accessoria non suffragatur, dec. 69. num. 4.

Contractus sine solemnitatibus Iuris communis subsistit interuentu Iuramenti, dec. 200. num. 9.

Contractus sine maioris, sine minoris concurrente lesione, semper rescinditur, dec. 367. num. 17.

Contractus ut annulletur in totum ex falsitate causae sufficit causam esse falsam in parte, dec. 240. num. 12.

Contractus venditionis si est simulatus, tunc super re vendita, quae nunquam de iure esse de dominio primi possessoris potest fieri executio, etiam si emptor non fuerit in sententia condemnatus, dec. 69. num. 5.

Contractus iniquus ob non interuentum consanguineorum non probare tenetur neque existentiam, sed etiam quid non habebant impedimentum, vel saltem eorum habilitatem naturalem scilicet saniam et in die celebrati contractus, dec. 367. num. 18.

Ex consanguineis mulieris si aliquis non sit citatus ad

interueniendum contractui in quo erat Prior seu officarius Civitatis iuxta solitum non citandi in similibus saltem verum praesumitur si Index interpositus fuit decretum ibidem num. 19.

Ex contractu Religiosi nullum potest Monasterio praedictum inferri, dec. 508. num. 17.

In contractu potest etiam Ius succedendi deduci, dec. 207. num. 20.

In contractu inter minorem, & mulierem quia hinc inde privilegia concurrunt potior est causa minoris, qui pecunia recepit quando non constat de illarum versioe, quae probanda est, dec. 219. num. 30.

Quicquid sit probata versio pecuniarum in virilitatem minoris, ibid. num. 31.

In contractu mulieris nisi concurrat causa legitima, & a Iudice cognita tunc iuramentum interpositum praesumitur ex statuto Urbis dolo extortum, dec. 140. num. 7.

In contractu permutationis, quae fit a muliere causa etiam debet Iudici exprimi, & ab eo approbari, ibidem numero 8.

In contractu si Iudicis decretum adhibendum est illud dari non debet in his quae non sunt, sed de futuro contingere possunt, vel sperantur, ibid. num. 11.

In contractu mulieris vel minoris, decretum Iudicis interpositum facit praesumere veram, omnia ibidem expressa, donec contrarium probetur, ibid. num. 21.

In contractu celebrato inter mulieres super re dotali aequaliter privilegiatae, & aequaliter se habentes ad denuum, sicut ad lucrum tunc solemnitates statuti non requiruntur, ibidem num. 26.

In contractu dies expressa diversimode respectu diversorum effectuum accipi potest, dec. 162. num. 25.

Contractum non adimplens non potest ex eo lucrum percipere, dec. 341. num. 2.

Contractus absque utriusque contrahentis consensu recedi nequit, dec. 664. num. 17.

Contractus potest alter ex contrahentibus etiam altero invito recedere ante consummationem instrumentum si consummationem non ad probationem simpliciter sed ad inducendam obligationem, dec. 638. num. 4.

Ad exclusionem resolutionis contractus quilibet interpretatio sumenda est, dec. 261. num. 28.

In contractu conditionalis etiam ante purificationem conditionis non est locus praesentiae, dec. 662. num. 1.

Quod ampliat procedere etiam in donatione conditionalis praesertim si sapit causam onerosam, ibid. num. 2.

Contractus in plurali Contractus plures distincti, ac separati contineri possunt in vno eodemque Instrumento, quando sunt inter se compatibiles, dec. 281. num. 20. & dec. 314. num. 5.

Ita ut ab vno contractu non possit ad alium inferri, dec. 281. num. 21.

In eodem Instrumento si adest contractus venditionis, & locationis pactum adiectionis venditionis non censetur repetitum in locatione, ibid. num. 22.

Contractus in eodem Instrumento non sunt confundendi, sed separatim accipiendi, ibid. num. 24.

Contractus plures contenti in eodem Instrumento censentur correptissimi, si uterque eodem contextu, & sub unica clausula Actum celebratus fuit, ibid. num. 25.

Declarata huiusmodi correptissimam non rescilire quoad contractus sunt diversa natura, & vni venit ad determinationem alterius, quia tot censentur esse stipulationes, quot sunt res in stipulationem deductae, ibid. num. 26.

Amplia quamvis secundus contractus sit celebratus occasione primi, quoties uterque est independent quoad substantiam, ibid. num. 27.

Inter contractus correptissimas non inducitur ex sola dependentia vnius ab altero, quando dependentia est solum

& Materialiarum.

scilicet occasionalis, seu accidentalis, ibid. num. 18.
Contrarius ut corripit dicatur non sufficit unum dedisse occasionem alteri, dec. 406. num. 12.
Contrarius diversitatem independentes possunt unice Infringere, & sub eadem clausula actum connecit, decisio. 406. n. 19.
Contrarius in eodem Instrumento contineri non sunt confutandi, sed separati accipiendi, ibid. num. 10.
In contrariis tempus regulatur respectu effectuum, quos refert, dec. 162. n. 16.
In contrariis mulierum, & minorum causa à statu regenda quod debeat respicere ipsorum validitatem transi sine dissimilitate, dec. 140. n. 19.
Causa tamen sufficit quod sit vera, vel damna mulieri, vel minori, ibid. num. 10.
In contrariis immunitatis locus est penitentia, quando ab una parte non adimpletur, etiam si de iure sit ad traditionem rerum permittatur, ibid. num. 18.
In contrariis mercatorum inter quos bona fides excubare debet non solum adhiberi testes exteri, sed iuvenes eorundem mercatorum à quibus huiusmodi negotia geriscent, dec. 664. num. 4.
In contrariis ex causa erroris appellatione rei venit tota res, licet scitis in contrariis ex causa lucrativa, decil. 607. num. 22.
Et venit omne id quod intra fines designatos continetur, ibid. num. 13.
In contrariis nominatis semper locus est penitentia quando facti imperfecti in substantia, decisio. 638. num. 105.
In contrariis inficienda potius est mens contrabentium, quam verba, decisio. 494. n. 7.
In contrariis fieri possunt substitutiones, que non regulant secundum regulas ultimi voluntatis, decisio. 107. num. 10.
Pacta ad illa vni contrarii nunquam consentur repetita in aliis diversis, dec. 181. n. 19.
Contradictæ Contra citantur per contradictas, tempus ad appellandum non incipit currere nisi à die habita notitia, dec. 29. num. 3.
per Contradictas procedi potest si procurator à Curia discessit nulla facta substitutione, dec. 245. num. 2.
Item procedi potest etiam contra Universitates, & Republicas, quia sibi imputari debet si per legitimum procuratorem non comparuit, neque Iudex potest illam imitam cogere ad suscipiendum Curatorem ad lites, prout cogere potest Minorum, dec. 319. n. 15.
Item proceditur confilio in actis de obitu Procuratoris in Curia, quantum non fuerit inimicus principali, decil. 340. num. 9.
Item procedi potest si Procurator à Curia discessit nulla facta substitutione, decil. 245. n. 2.
Processus per contradictas contra absentem fieri prohibetur, si in Vrbe domicilium elegit, decil. 29. n. 9.
Contra absentem, ut procedi possit per contradictas citatio personalis procedere debet, ibidem numero 11. & decil. 247. n. 6.
Citationes per contradictas non sunt nisi propter contumaciam, decil. 29. num. 12.
Contradictor legitimus dicitur, qui titulum parem habet, hoc est à Papa mediante collatione, decisio. 455. num. 59.
Declara ad effectum subrogationis non dicitur habere parem titulum, qui similem subrogationem non habet nam sola possessio ad hoc sufficit non retinetur, nisi capta sit de manu executoris, ibid. n. 60.
Contradictor legitimus dici nequit habens parem titulum datum in Iudicio non comparere nec illum exhibere, dec. 392. num. 11.

Contradictor legitimus efficitur habens parem titulum ad impediendam executionem ab adversario petitam, dec. 667. num. 6.
Limita non procedere, quando titulus contradictoris nullus, & invalidus derogatur, ibid. num. 7.
Contradictor legitimus, ut quia efficitur sufficit summaria, & apparet probatio tituli: quicquid sit quando agitur de illius canonizatione, seu executione tunc enim requiritur, quod titulus sit purus, vel purificatus, decil. 146. num. 14.
Contradictor legitimus quo casu sit prout ab ordinario ad impediendam inmissionem subrogato: decisio. 187. num. 17.
Contradictor legitimus efficitur eo ipso, quod quis fuit ab ordinario citatus ad adversarium, & vocatus in Iudicio, decil. 378. n. 11.
Contradictor legitimus est prout apostolicus habens parem titulum ad impediendam executionem litterarum apostolicarum adversus alium prout apostolicum, decil. 358. num. 7.
Limita non procedere, quando titulus contradictoris est indidemer nullus, ibid. num. 14.
Contradictor legitimus est prout ab Ordinario si possidet, dec. 635. n. 11.
Contradictor legitimus est prout ab ordinario ad impediendam executionem litterarum apostolicarum, quando prout apostolicus emanavit Sede Apostolica vacante, & littera fuerint expedita postea sede plena, decil. 645. num. 26. & 27. Declara num. 28. & 29.
Contradictor legitimus non est prout ab ordinario ad impediendam inmissionem subrogato, nam propter pendenciam litis manus ordinarii sunt ligata, decisio. 187. num. 21.
Contradictor legitimus regulariter non est prout ab ordinario adversus prout apostolicum, decil. 378. n. 10.
Contradictor legitimus non est prout ab ordinario stante nullitate collationis, decil. 645. n. 31. & 32.
Contradictor legitimus est habens parem titulum, donec exceptio invaliditatis tituli requiruntur alioquin indaginem plenius examinetur, dec. 667. n. 17.
Contradictor legitimus est patronus ad impediendam confirmationem electionis, & possessionem electi, ne sua presentatione neglecta alius admitatur, dec. 351. n. 7.
Contradictor legitimus est heres scriptus ad impediendam inmissionem heredi ab intestato, quando testamentum in sui facie non est cancellatum nec vitiatum, decisio. 513. num. 5.
Contradictor legitimus est emptor rei fideicommissaria pro soluendo are alieno testatoris, ac etiam pro legitima, & Trebellianica heredis gravati ad impediendam fideicommissario inmissionem: Itaque contra eum ordinario non auctem Iudicio summano procedi debet, decisio. 559. num. 105.
Fallit, quando titulus emptoris derogatur incontinenti nullus, ibid. num. 6.
Et nullitas resultat stante expressa prohibitione alienationis, ibid. num. 7.
Item est emptor Bonorum fideicommissi, quando alienatio emanavit pro exolvendo are alieno fideicommissitenti, decil. 454. n. 12.
Contradictor legitimus non est emptor rei hereditaria ad impediendam inmissionem heredi si venditio est evidenter nulla tanquam facta à non habente potestatem vendendi, & non servata forma precepti testatoris, decisio. 380. num. 1.
Amplia etiam emptor bona fide emerit ab eo quem Dominus esse putabat, nam esto quod hoc prodesse possit ad prescribendum, non tamen ei liti tribuit ad inmissionem retardandam dum incontinenti constat de non domino, & lre venditoris, ibid. num. 2.

Index Rerum,

Ratio est, quia titulus huiusmodi non est compatibilis cum titulo heredis nec dicitur apparet dum deiegit nullus, ibid. num. 3.

Contradictor legitimus est possidens vigore unionis ad impediendam executionem litterarum Apostolicarum, quando reservatio non est notoria, decil. 180. num. 17.

Contradictor legitimus est possessor rei hereditaria titulum habens a defuncto; nam Iudicio ordinario non auctus immisionis debet conveniri, decil. 349. n. 3.

Declata conclusio non procedit, quando titulus possessoris dicitur incontinenti nullus tunc enim non est legitimus contradictor ad impediendam immisionem, & ex quibus titulus nullus delegatur, ibid. n. 4.

Contradictor legitimus non est possessor, cui nulliter bona fuerunt adiudicata ad impediendam immisionem fideicommissarii, decil. 161. n. 17.

Amplius procedere quamvis auctoritate Iudicis possessionem ingressus fuisset, ibid. num. 18.

Contradictor legitimus non est, qui inuitur titulo nullo, & invalido, decil. 455. n. 61.

Item non est presentatus si non possidet nec titulum habet eiusdem speciei, dec. 46. num. 7.

Item non est ad impediendam executionem litterarum Apostolicarum, qui non possidet nec litteras sue gratia expedit, dec. 594. num. 15.

Item non est ad impediendam executionem litterarum Apostolicarum habens titulum evidenter nullum, qui reputatur mere intrusus, decil. 275. num. 27.

Contradictor legitimus non est fideicommissarius ad impediendam immisionem heredis, quando fideicommissum deducit ex consuetudine, tunc enim non dicitur docere de iure suo incontinenti, decil. 342. num. 18.

Item nec legatarius adversus heredem petentem immisionem nisi possideat, dec. 16. num. 4.

Contrahens cum filio, qui antea protestationem fecerat de non aduendo hereditatem patris, si talem protestationem ignoravit, ea filius inuiri nequit, decil. 66. n. 13.

Contrahens cum aliquo vti Procuratore alicuius non potest negare eum esse talem, decil. 157. num. 13.

Contrahens cum Procuratore iuxta formam publici Instrumenti mandati obligat dominum, quamvis per aliam scripturam priuam mandatum renouatum fuerit, & de renouatione ab initio conueniunt per scripturam priuam, nisi talis renouatio denunciatur, dec. 452. num. 41.

Contrahens cum hære de presumitur contraxisse contemplatione qualitatis hereditarie, decil. 610. n. 44.

Contrahentes presumuntur potius contrahere pignoris validum celebrasse, quam dationem insolutum nullam, decil. 637. n. 17.

Contrahentes non censentur sensisse de casu impossibili, nec in eo se teneri voluisse, dec. 5. num. 14.

Contrahentes semper contraxisse censentur iuxta extensionem clausularum contentam in formulario Instrumentorum, decil. 158. num. 3.

Inter contrahentes conuentionis forma seruanda est, decil. 179. num. 19.

Contrahentes censentur a conuentionibus initiis ante Instrumentum recedere eo ipso, quod fuit celebratum Instrumentum cum patris, & conuentionibus contrariis, decisione 437. num. 25.

Contrahentes si statuerint omnia in Instrumento esse vera tunc vallegari nequit simulatio absque labe periculi, decil. 437. num. 32.

Ex contrahentibus potest alter etiam altero inuito a contrahere recedere ante confectum Instrumentum, si conuentum fuit Instrumentum confici non ad probationem simpliciter, sed ad inducendam obligationem, dec. 638. n. 4.

Contrahentes ante confectum Instrumentum habuisse contrahere pro perfecto fatis censere dicitur, si iuxta alio-

rum, vel per coniecturas idem necessario conuenientes, ibid. num. 6.

Contrahentes ante confessionem Instrumenti an habuerint contrarium pro perfecto sufficit de hoc posse dubitari, ibidem num. 9.

Contrahere in scriptis, & non alias dicitur, qui venditionis consentiendo noluit obligari quousque Instrumentum conficeretur, & interim ante Instrumentum confessionem potest penitere, ibidem num. 15.

Contrahentes semper contraxisse censentur iuxta extensionem clausularum contentam in formulario Instrumentorum, dec. 158. num. 3.

Inter contrahentes pacta seruanda sunt, dec. 111. n. 1.

Contrahentium assertioni non statim circa existentiam eris alieni pupilli, dec. 38. num. 3.

Contrahentium mens etiam verisimilitudine attendenda est, dec. 111. nu. 2.

Contrahentium mens ex probis Instrumenti, Declaratur, decil. 332. n. 11.

Contrahentium mens magis inspicenda est, quam verba, ibid. n. 23. & dec. 494. n. 7.

Contrahentium gesta ab obseruantia subiecta declarantur, ibid. num. 10.

Contrahentium voluntas seruanda est ubi non deficit potestas, dec. 158. num. 21.

Contrahentium voluntas declaranda est tum ab ordine scripturæ, tum ab absurdo euitanda, ne in eodem Instrumento repugnantia continetur, decil. 183. num. 15. & 16.

Contrahentium voluntas ubi certa, & determinata est iuxta licitum modum excedat a conuentionis obseruantia, quolibet causa non excuset, decil. 470. num. 22.

Effectus a Contrahentibus contemplatus, quando respicere dicatur commodum utriusque contrahentis, decisione 196. num. 15.

Contrapositio partiarum non importat extinctionem debiti per solutionem, sed per compensationem, decisio. 214. num. 25.

Attendi debet ad dignoscendum in quam causam solutio cedat, decil. 306. num. 31.

Quando pro maiori parte inficitur vera, presumitur vera in reliquis, ibid. num. 32.

Contrapositio partiarum, qua dicitur quadam compensatione non datur in diuersis negotiationibus, licet ab eodem homine exercitis, ibid. n. 44.

Contraria ad inuicem se tollunt, dec. 437. num. 26.

Contrarietas, ut euictur qualibet interpretatio sumenda est, decil. 184. nu. 14.

Contrahentio commissi si sit ab obligato ad non factum, tunc succedit obligatio ad damna & interesse, etiam si factum fuisset, decil. 369. numer. 5.

Quando dicatur commissum? ibid. nu. 6.

Contrahentio commissi est locus stipulationi damnum in casu contrahentionis, ibidem nu. 7.

Contrahentionis factum quando est dimidium pena adiecta in casu contrahentionis debetur pro virili quicquid sit quando agitur de facto indiuisum a pluribus presertim nunc etiam pena dimidi non potest, dec. 89. num. 18. & 27.

Contumacia considerari nequit in minore absente mulier per edictum citatio, decil. 468. num. 32.

Contumacia dicitur purgata per successum comparitionem condemnati eiusque excarcerationem ex qua effectus sententie emanat, dec. 393. num. 9.

Contumacia, & inobedientia non parendi satis dicitur probata si iura terminat ad docem de paritione, de ea doctum non fuit, dec. 78. num. 8.

Contumacia non parendi mandatis rotalibus considerari nequit ubi iussus Iudicis non adesset, dec. 87. num. 10.

Contumacia non parendi mandatis rotalibus satis probata dicitur si post personalem inuocationem intra quatuor terminos

permissi feruari solitis de partitione non docetur, dec. 397. n. 1.
 & decil. 642. n. 7
 Item probatur ex opposicione facta mandato rotali protestan-
 di, & appellando, dec. 397. n. 2
 Item sententia probata dicitur si non constet de partitione, decil.
 572. n. 1
 Contumacia in non parendo ex quibus resultat? decil. 642.
 num. 9. 10. & 11
 Resultat ex opposicione, & contrauentione Procuratoris,
 cum pars sit per seipsum, vel per alium contradicere, decil.
 597. num. 4
 Contumacia sine precedenti citatione sine monitorio non
 contrahitur, dec. 408. n. 13
 Contumacia sine contrauentione mandato rotali ex quibus
 probetur? dec. 451. n. 1. & seq.
 Contumacia sine contrauentione non excusatur ex gestis per
 Procuratorem, nam ad effectum incurrendi censuras pars
 sua per seipsum, vel per alios suo nomine contradicere, decil.
 446. n. 14
 Et mandatum ad contradicendum presumitur attenta qua-
 litate facti, & actuum multipliciter ac etiam ex eo quia il-
 lum, cuius nomine fit contradicere principaliter interest, ibid.
 numero 15
 Sine Contumacia Declaratoria non datur, dec. 87. n. 4
 Contrauax filius appellare potest a die habita nuntia,
 decil. 1. n. 7
 Contrauax non debet sub preterito nullitatis, & iniustitia
 partitionis mandatorum Rotaliu recusare, sed tenetur re-
 curre ad Rotam, vel ad Signaturam pro declaratione, dec.
 68. n. 14
 Contumelia que fratri inferitur nobis inferri videtur,
 decil. 327. n. 7
 Conuentio inter Resignantem, & Resignatarium autori-
 tate Pape celebrata seruanda est, decil. 53. n. 10
 Conuentione non seruata inter Resignantem, & Resignata-
 rium deficit consensus Resignantis, qui alius non resignasset,
 ibid. num. 11
 Conuentio partium semper attenditur sine traditio alicuius
 Prædicti facta ad corpus, siue ad mensuram, decifione 93.
 num. 4
 Et per huiusmodi conuentionem recipiens censetur sibi pro-
 pterere voluisse ne mensura minor esset, ibid. n. 5
 Conuentio usuraria, vide in verbo Vltima conuentio.
 Conuentionis forma inter contrahentes seruanda est, decil.
 179. n. 13
 Conuentionis, & liberationis verba impersonaliter con-
 cepta reddunt conuentionem, & liberationem realem, dec. 332.
 num. 11
 Et comprehendunt nedum Patrem stipulantem pro filio, sed
 etiam ipsum filium debitorum, quoniam non nominatum, cum
 Patris paciscentis interfit ut filius liberetur, ibidem nume-
 ro 12
 A Conuentionibus initis ante Instrumentum contrahentes
 recedere censentur eo ipso quod fuit celebratum cum patris, &
 conuentionibus contrariis, decifio. 437. num. 25
 Et Conuentio in instrumento si appareat moderata non opera-
 tur, nisi dicta moderatio fiat inconuenienti, quo fuit celebratum
 Instrumentum, ibid. num. 27
 Copia simplex Instrumenti nihil probat, dec. 198. n. 40
 Copia literarum registratis in libro Mercatoris fides ad-
 hibenda est, decifione 557. n. 17
 Copula Et quandoque resoluitur in disjunctiuam vel, quan-
 do penius inter duo incompatibilia decifio. 162. n. 20
 Copula Et inter duo eundem effectum importantia non stat
 amplius, sed expositiue, nec inducit novam dispositionem,
 decil. 557. n. 2
 Nec etiam Capitulum separatim constituit, ibid. n. 3
 Repetit ad precedentia, qua in proximis sequentibus adii-
 cionur, ibid. num. 4

Copula Et est amplius, ibid. num. 6
 Et ponitur inter diuersa, ibid. num. 7
 Copula Et licet omnes nominatos copulet in grammate
 contra disjunctiorem in mente Testis oris alicuius, ac includit
 in materia indifferenti personarum in prima parte non compre-
 henditur, decil. 611. num. 8
 Copula Et quando intelligatur expositiue, & quando aug-
 mentatiue? dec. 644. n. 9. & 10
 Coru. conf. 53. num. 3. & 4 lib. 4. quo casu loquatur? decil.
 198. num. 15
 Cornazzana decil. Lucen. 2. sub num. 23. declaratur, decil.
 547. num. 9
 Cornu Epistola dicitur dextera habito respectu ad ingres-
 sum in Ecclesia, quia illud respectu pars dextera ingredien-
 tium, dec. 566. num. 10
 Correctio nunquam censetur indulta, nisi expressim, vel
 necessaria legis posteriori incompatibilis id suadente, decil.
 414. num. 31
 Correlatiua. In Correlatiuis dispositum in vno procedit
 in alio, dec. 141. num. 2
 Correspectiua quando dicatur obligatio, siue promissio?
 decil. 23. n. 17
 Correspectiua obligatio ex quibus verbis resultat? decil.
 636. n. 2
 Correspectiui censentur plures contractus contenti in eo-
 dem Instrumento, si uterque eodem contextu, & sub unica
 clausula Actum celebratus fuit, decil. 281. n. 25
 Declara huiusmodi correspectiuitatem non resultare, quan-
 do contractus sunt diuersæ nature, & unus non venit ad deter-
 minationem alterius, quia tunc censentur esse stipulationes, quot
 res in stipulationem deducit, ibid. n. 26
 Amplia quamuis secundum contractus sit celebratus occasione
 primi, quoties uterque est independens quoad substantiam,
 ibid. nu. 27
 Correspectiui, ut dicantur contractus non sufficit vnum de-
 disse occasionem alteri, dec. 406. num. 31
 Correspectiuius quoties est contractus separationem non re-
 cipit, dec. 332. num. 13
 Correspectiuitas inter contractus non inducitur ex sola
 dependentia vnius ab altero, quando dependentia est solum
 occasionalis, seu accidentalis, dec. 281. num. 28
 Correspectiuitas educta ex altum contextualitate cessat,
 quoties alius contextualis sunt diuersæ nature, & unus venit
 ad determinationem alterius, habentque singuli peculiarem
 causam, dec. 406. n. 31
 Correspectiuitas non inducitur, ubi causarum diuersitas con-
 currit, dec. 410. num. 28. & dec. 540. n. 3
 Et ex quibus identitas causa, & correspectiuitas colligitur,
 dec. 410. num. 29
 Correspectiuitas considerata in contractu ligat tantum con-
 trahentes, & habentes causam ab eo, non autem tertium, dec.
 451. num. 33. & 34
 Correspectiuitas cessat, quoties alie cause obligationis con-
 trahunt, dec. 636. num. 3
 Correi. Inter Correis credendi quietantia vnius perimit
 obligationem etiam respectu alterius, dec. 367. num. 9
 Correi credendi, ut duo vel plures constituantur requiritur
 quod obligatio contineat clausulam Insolidum, vel aliquod
 verbum a tributum idem tacite importans, alias singuli
 censentur creditores pro virili, ibid. n. 11
 Correi debendi an dicantur respectu creditoris fideiussor,
 & debitor principalis? dec. 306. n. 48
 Correi debendi respectu creditoris habentur in solidum ob-
 ligati, licet quoad ipsos principes debitor reputetur, qui pe-
 cunias recepit, alius vero fideiussor, dec. 482. n. 2
 Correorum debendi obligatio vna est, & indiuidua, decil.
 306. n. 37
 Correorum obligatio per solutionem in certam causam ex-
 tinguatur, ibid. num. 47

Index Rerum,

Correu debendi dicitur fideiussor uti principalis principaliter, & insolidum obligatur, ibidem n.15

Creditor anterior vendens bona debitoris, si illorum dominium non habet dicitur vendere Iure creditoris, decisione 43. num.1

Creditor anterior utendo licentia vendendi pignus transferre dominium in emptorem, quale erat penes debitorem tempore consensu pignoris, & sic non affectum credito posteriori, ibid. n.4

Creditor anterior vendens Iure creditoris efficit, ut pignus, sue hypotheca secundi creditoris resolvatur, & habeatur, ac finemquam fuisse contracta, ibid. num.6

Creditor anterior solum Iure pignoris vendidisse censetur pretium rei vendita pervenit ad manus debitoris, ibidem num.12

Pro exclusione autem Iuris offerendi, nihil interst quod pretium rei vendita fuerit anteriori creditori solum, ibid. num.13

Et creditor secundus offerendo, licet tollat obstaculum prioris hypotheca, & videatur preparare viam immisioni, ac posteriori hypotheca, non tamen interrupta prescriptione in preparato idem indicatur de prescriptione preparatorii, & e contra, ibidem.32

Creditori anteriori si fuit concessa facultas sue potestas vendendi pignus, tunc Ius offerendi excluditur, decisio. 95. num.16

Huiusmodi tamen potestas non censetur creditori concessa, ut ipsimet vendatur, ibid. num.17

Creditor anterior presumitur pignus emisse potius tuendi sui Iuris gratia, quam acquirendi dominium, & presumptio refutat eo ipso, quod emi Iure creditoris, ibid. n.19. & 20

Creditor anterior si fuit Iudicialiter immisus presumitur ex fructibus rei satisfactus, vel eius creditum illiquidum remanet, decisio. 496. n.16

Creditori anteriori solvens cum pacto acquirendi hypothecam in ea, nedum prior, sed etiam potior dicitur, decisio. 204. n.8

Creditor anterior in sorte est etiam anterior in fructibus, ibid. n.24

Creditori anteriori solvens reportata Iurium cessione succedit in illius hypotheca, decisio. 204. n.6

Creditor agens pro consecutione sui crediti super bonis, si deicommissis sub pretextu, quod pecunia credita versa fuerint in causam dotis probare tenetur tempore contractus non adfuisse bona libera, decisio. 310. n.19

Ratio est, quia fideicommissarius habet regulam pro se, quod bona fideicommissi non possint hypothecari, & qui excipit de non existentia bonorum liberorum tenetur hanc negativam probare, ibid. num.20

Sufficit tamen creditori allegare bona libera non adfuisse, quia de Iure pluralitas non presumitur, ibid. n.21

Et iuxta hanc opinionem indicatum fuit in Senatu Valentini. ibid. numer.22

Creditor agens ad bona fideicommissi eo quod eius pecunia fuerit versa in solutionem dotis tenetur hanc versionem plenam, & concludenter probare, & ex quibus illa probata remaneat, ibid. num.28. & seq.

Creditor agens Saluiano repellitur oblatione solutionis, decisio. 21. n.21

Intelligit conclusionem procedere si pecunia oblata libere exigi possunt, alias secus, ibid. num.22

Et redditur ratio num.25. & 26. & decisio. 310. n.2

Creditor agens hypothecari cui possessor reus commentus solutionem obtulit non tenetur se prestare anteriorem, decisio. 321. num.32

Conclusio factus procedit, quando creditor si existet cogi possit ad recipiendum praestita cautione alioquin sua diligentia ei noceret, ibid. num.33

Creditori agens ad immisionem obstat exceptio petis,

quod intus habes, decisio. 259. num.1

Creditor ad effectum lucri cessantis non sufficit, quod habeat occasione promptae emendi, sed vitrius regitur mora debitoris, decisio. 487. num.15

Creditor an, & quando iustificare teneatur cambia, & quando possit cum seipso cambiare, & vide in verbo Cambia

Creditor cui a debitore fuit assignata exactio eius crediti contra aliquem cum pacto, ut contra ipsam non possit habere regressum, nisi in casu quo satisfactio non posset ante factas diligencias, ac discussionem nullam habet contra debitorem actionem, siue regressum, decisio. 445. num.33

Creditor certus in distractione bonorum debitoris debet personaliter citari, non autem per proclama, decisio. 95. n.7

Creditor certus debet nominatim citari in consensu Inuentarii, alioquin contra ipsum allegari nequit Inuentarium, decisio. 469. n.4

Amplia quamvis creditor non debeat in loco consensu Inuentarii, quia absentia a Civitate praepiua eidem Principi subiecta non remittit necessitatem nominatim citandi dum est certus, ibid. n.5

Creditor ut citandus veniat in consensu Inuentarii satis est heredem suspicari posse creditum esse certum, nec extinctionem, decisio. 482. n.7

Creditor consentiens alienationi bonorum communis debitoris ad fauorem aliorum creditorum operatur talis consensus remissionem proprii Iuris tempore praestis consensus competentis, non autem tunc temporis non competentis, nec exercibilis, decisio. 492. num.16

Item nec operatur remissionem crediti, cuius dies nondum cesserat, ibid. num.27

Creditor census imposui super duobus fundis uno tamen prohibito censuari, si pro consecutione fructuum alleget alium fundum esse capacem totius census tenetur capacitate probare, tamquam fundamentum suae intentionis, decisio. 183. num.13

Creditor census non tenetur pro extinctione sortis recipere solutiones mutatas, decisio. 333. n.13

Creditor census non potest illius sortem petere non imminuta ei dispendia, decisio. 634. n.19

Creditor census emens fundum censuum, ac referens sibi Iura anterioritatis vigore reservationis, cuius fundo agere potest ex contractu census, ac si fundum nunquam adquisisset, decisio. 406. n.10

Et talis reservatio Iurium in casu extinctionis fundi casualis quid operetur, ibid. num.33. & 34

Creditor constituitur in possessione exigendi ex solutione facta ab admistratore, vel ab habente potestatem solvendi, decisio. 589. n.16

Creditor de Iure communi non potest vendere bona debitoris, sed procedere Iuris ordine per captionem pignorum eorumque subbationem, decisio. 281. num.17

Creditor, & debitor quis esse potest ex diversis causis, decisio. 637. num.22

Creditor ex pluribus causis est in eius electione exigere in unam, vel alteram causam, decisio. 562. n.9

Exactio tamen presumitur in causam diuorem, ibidem num.10

Creditori existenti in possessione exigendi contra defunctum denegari potest solutio ab herede beneficiato si est creditor anterior eiusdem defuncti, decisio. 37. n.4. Declaratio. n.7. & seq.

Creditori existenti in quasi possessione exigendi impediri potest manutentio ab herede beneficiato, quando vel habuit se pro spoliato, vel infra causa denegandi est clara, ibidem num.6

Non tamen impediri potest manutentio, nisi simul constet bona hereditaria non esse sufficientia pro utriusque crediti satisfactioe, ibid. num.7

Et donec heres probaverit bona hereditaria non esse sufficientia